

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SLÆGTEN
PLUM

SLÆGTEN PLUM

SLÆGTEN PLUM

MEDDELELSER OM MANDSLINIEN AF DEN FRA
BORGER I RIBE FRANDS MADSEN OG HANS
SØNNESØN PROF. JUR. CLAUD PLUM
NEDSTAMMENDE SLÆGT PLUM
FRA o. 1500 TIL o. 1900

UDGIVET TIL MINDE OM HUNDREDAARSDAGEN FOR SOGNEPREST NIELS MUNK
PLUMS FØDSEL. DEN 17. AUGUST 1903, AF DENNES BØRN

VED

GERHARD L. GROVE

TRYKT SOM MANUSKRIFT

KJØBENHAVN
FR. BAGGES BOGTRYKKERI
1903

INDHOLDSFORTEGNELSE.

	Side
FORORD	1
INDLEDENDE OVERSIGT	5
KORTFATTEDE LEVNETSSKILDNINGER af <i>Frands Madsen</i> , Borger i Ribe, hans Børn, Børnebørn og øvrige ægte Afkom paa Mandssiden af Navnet <i>Plum</i> , o. 1500—1900.	
Første Slægtled	17
Andet —	19
Tredie —	25
Fjerde —	29
Femte —	37
Sjette —	41
Syvende —	47
Ottende —	66
Niende —	78
Tiende —	90
Ellevte —	96
TILLÆG TIL LEVNETSSKILDNINGERNE, Aktstykker, Familieoptegnelser, Lejlighedsange, Ansøgninger m. fl. Dokumenter af Interesse for Slægtens Historie (ordnede efter Slægtled).	
Latinsk Digt til Slægtens Stamfader <i>Frands Madsen</i> fra Sønnen <i>Hans Frandsen</i>	97
<i>Hans Frandsens</i> Digt om Historiens Nytte, 1575	99
Indskrifter fra Frue Kirke over <i>Hans Frandsen</i> med <i>Tyge Brahes</i> Mindedigt over ham	100
Fortegnelse over <i>Hans Frandsens</i> Skrifter	101
Indskrifter paa kgl. Herold <i>Peder Frandsens</i> Gravmæle i Helligaands Kirke ...	102
Aftryk af en Fuga, udgivet til Ære for <i>Claus Plum</i> af <i>Johannes Lippius</i> i April 1608	103
Udskrift af Acta Consistorii til Oplysning om Prof. jur. <i>Claus Plums</i> „Urolighed“ udenfor Svogeren Prof. <i>Herman Niensens</i> Hus i 1618	104
Universitetets Sorgeprogram i Anledning af Prof. jur. <i>Claus Plums</i> Død 1649, forf. af <i>Ole Vorm</i>	105
Indskrift over Prof. jur. <i>Claus Plum</i> i Frue Kirke	107
To Ansøgninger af <i>Johan Plum</i> om hans Stilling som Økonom ved Børnehuset paa Christianshavn	108
Ansøgning af 1666 fra <i>Cort Plum</i> om at blive Herredsfoged i Ringsted Herred.	110
Udskrift af <i>Gentofte Kirkebøger</i> om Præsten <i>Frederik Plums</i> Børns Faddere ..	110
Gravskrift over Præsten i <i>Gentofte</i> , Mag. Fr. Plum	111
Afskrift af sjæll. Missive af 20. Mts. 1739 vedrørende Familien <i>Plums</i> Ret til at belægge de af <i>Anna Eisenberg</i> legerede to Senge i Vartov	111
Bryllupsdigt af <i>Degenen Claus Plum</i> til hans Faders, Præsten <i>Daniel Plums</i> , Bryllup i 1762	113
Faksimiler af to Bryllupsdigte ved Vinhandler <i>Adam Chr. Plums</i> Bryllup i 1745	114

	Side
Superintendent J. F. Reusses Attest af 27. Sept. 1747 om den senere Sognepræst i Korsør Claus Plum.....	116
En Attest fra 1803 om Degnen Claus Plums Enke og Børn.....	116
Uddrag af Aktstykker om Poul Plums Gældsarrest i Hirschholm 1783—90.....	117
Ansøgning af 1796 fra Regimentskvarterm. Fr. Chr. Plums Enke Kirstine Marie, f. Bagge.....	118
Bryllupsdigt af 1785 til Købmand i Helsingør Claus Plums Bryllup.....	120
Optegnelser af Apotheker Anton C. R. Plums Familiebibel.....	121
Autobiografiske Optegnelser fra 1811 af Biskop Fr. Plum.....	122
Nogle spredte Meddelelser om Biskop Plum.....	125
Biskop Plums sidste Ord til sine Børn.....	126
Gravskrift paa Mindesmærket for Samme paa Odense Kirkegaard.....	126
Uddrag af Ansøgning af 1806 fra Købmand Jacob Severin Plums Enke.....	127
Uddrag af et Brev fra Grevinde Charlotte Schimmelmann ang. Iserts Død.....	127
Mindedigt i Anl. af Iserts Død af Svogeren, den senere Biskop Fr. Plum.....	128
Meddelelse til Faderen om Kunstdrejer Chr. Fr. Ludv. Plums Fald i Slaget ved Isted	131
Meddelelser vedr. Biskop Fr. Plums Børnekreds af en Sønneson.....	131
Uddrag af Kancelliforestillinger ved Sognepræst N. M. Plums Udnævnelser.....	141
Oplysninger ang. Fortrinsret m. H. t. Stiftelser og Legater for visse Grene af Prof. jur. Claus Plums Afkom paa Mandssiden.....	142
FORTEGNELSE OVER ANDRE SLÆGTER OG PERSONER AF NAVNET PLUM.	
Indledning.....	145
A. Andre Slægter af Navnet Plum.	
I. Fra Rerslev, Førslev, Næstved, Hillerød, København og Korsør. En Spindelnic af før omhandlede Slægt, stammende fra en Datter af Herredsfoged Cort Plum.....	147
II. Fra Bergen, Aarhus og København.....	148
III. Fra Hamborg og København.....	148
IV. Fra Danzig og København.....	148
V. Fra Bornholm.....	149
VI. Fra Helsingør og Næstved.....	149
B. Enkelte Personer af Navnet Plum, uden Forbindelse eller uden kendt Slægtskabsforbindelse med Prof. jur. Claus Plums Slægt.....	149
NAVNEREGISTER.	
A. Over Personer af Navnet Plum.....	152
B. Over Personer af andre Navne.....	156
TILFØJELSER.....	162

FORORD

I Anledning af Hundredeaarsdagen for Sognepræst NIELS MUNK PLUMS Fødsel den 17. August 1803 har nogle af hans Børn, i taknemlig Erindring om deres opofrende og kærlige Forældre ønsket at udgive nogle kortfattede personallistoriske Meddelelser om deres Forældre, deres Farfader, Biskop i Fyen FREDERIK PLUM, og samtlige dennes Efterkommere paa Mandssiden og dertil knytte en Fortegnelse over Biskoppens Forfædre, saalangt de Mand efter Mand kan følges tilbage.

Der har hidtil i Trykken kun været udgivet nogle mindre Genealogier over Familien Plum af den bekendte Genealog Kaptejn Lengnick. De giver, som hans Stamtavler i Almindelighed, vel en ret righoldig Fortegnelse over Stamfaderens Efterkommere baade paa Mands- og Spindesiden, men denne er ingenlunde udtømmende og kun ledsaget af et Minimum af Livsdata om de enkelte Personer. Den mest omfattende af disse Stamtavler over Slægten Plum, 15 Sider stor, fulgt af 2 Tillæg paa knap en Side og nu udsolgt, er trykt i 1841, altsaa for over 60 Aar siden og mangler allerede derfor ganske Oplysninger fra næsten et Par Menneskealdrer. For nogle Aar siden havde cand. phil. N. Hancke paa Foranledning af Slægten samlet nogle yderligere Oplysninger til Supplering heraf, men hans Arbejde blev afbrudt ved hans Død, inden det fuldendtes. Paa dette Grundlag, der maatte kontrolleres og øges, blev Under tegnede for omtrent 2 Aar siden opfordret til at foretage en ny Indsamling af Oplysninger om nævnte Medlemmer af Slægten og udgive disse væsentligt til Brug for Familiens Medlemmer.

Efterhaanden som det ved de fornyede Undersøgelser viste sig, at der foruden Efterkommerne af Biskop Plum endnu lever ikke

ganske faa andre Slægtninge, der paa Mandssiden stammer fra den første af dennes Forfædre, der bar Navnet Plum, Professor juris ved Kjøbenhavns Universitet Claus Plum, f. 1585, død 1649, opstod i Slægten Ønsket om at udvide de personalhistoriske Meddelelser til alle dennes Slægtninge paa Mandssiden. Da det derhos viste sig, at der ogsaa udenfor denne Slægt er og har været Personer af samme Navn her i Landet, udvidedes Rammen for disse Meddelelser til ogsaa i et særligt Afsnit at medtage disse og om muligt paavise, hvorledes de ad anden Vej ere komne til Navnet, for derved at afskære fremtidige Fejlslutninger om Slægtskab, begrundede alene paa det fælles Navn. For at udfylde disse mere omfattende Krav paa en fyldestgørende Maade, og navnlig for at være paa det Rene med hvilke Bærere af Navnet udenfor Slægten, der lever eller har levet hist og her i Landet, vilde et noget længere Spand af Tid, end jeg havde til min Raadighed til denne Opgave, have været meget ønskeligt; men Anledningen til denne Udgivelse fordrede Afslutning paa en bestemt Tid, og det maa derfor være forbeholdt Fremtiden, der vil bringe Oplysninger om ny Generationer, tillige at stoppe de Huller, der kan vise sig i dette som i ethvert Værk af denne Art.

Tanken om at udvide disse Meddelelser om Claus Plums Slægtninge, der kan føres tilbage til hans Farfader Frands Madsen i Ribe, til ogsaa at omfatte dennes Afkom paa Spindesiden maatte derimod paa Grund af Slægtens Ælde opgives. Thi medtog man Spindesiderne, var det jo ingenlunde udelukket, at der efter samme Frands Madsen, der var Borger i Ribe, allerede førend Reformationen indførtes her i Landet, vilde kunne opregnes et ikke mindre talrigt Afkom end de 13 til 14 Tusinde, J. Vahl har kunnet nævne som Descendenter af Borgmester Christjern Nielsen af Varde, der var omtrent samtidig med hin. Men ved at spredes mellem saa særdeles talrige Spindeliner, som her findes, vil selv en forholdsvis talrig Mandslinie, som de over halvtredie Hundrede, Slægten Plum kan opvise, saa at sige forsvinde i Mængden, for ikke at tale om, at alene Opregningen af saa mange fjerne Slægtninge, der end ikke bandtes sammen ved Navnet, let vilde svække Interessen for og indskrænke Pladsen til de fyldigere Oplysninger om de Enkelte af Slægten Plums Mandslinie, hvis Liv og Levnet det laa nærmest for Slægten at ønske sig underrettet om.

Medens Spindesiden derfor ikke er medtaget, er der om de indgiftede Mænd og Kvinder samlet en Del Oplysninger, selv om der ikke med Hensyn til disse efter Bogens Plan er tilstræbt Fuldstændighed i samme Grad som med Hensyn til selve Mandslinien.

Fremdeles er der lagt mere Vind paa at samle fyldigere Oplysninger om de ældre Slægtled end om de allernyeste, som Fremtiden altid vil have lettere ved at supplere.

Da den Slægt, der her skal omhandles, er gammel, dens Medlemmer talrige, og samme Fornavn ofte med Troskab er bevaret gennem flere Slægtled, bliver det af Vigtighed i Fremstillingen at søge en saa klar Overskuelighed som mulig, saa at det kan falde Enhver let at finde Oplysningerne saavel om det enkelte Medlem af Slægten, som hans Slægtskabsforhold til de Andre. Til først nævnte Øjemed tjener Registeret bag i Bogen, i sidst nævnte Hensigt følger, foruden en kortfattet vejledende Oversigt over Slægtens Udvikling, en let overskuelig Oversigtstavle over samtlige kendte Efterkommere paa Mandssiden af førnævnte Professor juris Claus Plum og hans Farfader Frands Madsen af Ribe, f. o. 1500, død o. 1570, den først kendte Mand af Slægten. Da det er klart, at man ikke vilde opnaa hverken at rumme disse over halvtredie Hundrede Personers Navne paa et Papir af en rimelig Størrelse, eller end mindre faa et let Overblik over deres indbyrdes Slægtskabsforhold, hvis der om hver Enkelt tilføjedes fyldigere Oplysninger, er Meddelelserne om de enkelte Personer her indskrænkede til de allervigtigste Data, Fødsels- og Dødsaar, endelige Livsstilling og for Kvindens Vedkommende tillige Mandens eller Mændenes Navne, som ere nødvendige for at skelne de mange Personer med ens Fornavne fra hverandre. Men Adgangen til de nærmere Oplysninger er let, idet et lille Løbenummer angiver, hvor disse skulle søges i de følgende Levnetskildringer, hvis Hensigt iøvrigt kun er at give et kortfattet Omrids af Vedkommendes Livsdata og Livsvirksomhed. Herunder vil altid falde Nævnelser af Ægtefællen eller Ægtefællerne, medens den stadige Gentagelse af de Enkeltes Forældres Navne overflødiggøres ved Hjælp af Oversigtstavlen.

For at styrke Tilliden til, at det Slægtskabsbaand, der knytter Slægten sammen, er rigtigt opfattet og meddelt, og for at gøre det muligt til enhver Tid at kunne fremhente Bevislighederne, er Kildeangivelserne i denne Henseende anførte ret udførligt, selv med Fare

for derved at trætte Læseren, og i et Tillæg er derhos aftrykt forskellige Aktstykker af Betydning for Familiens Historie i denne og andre Henseender. Til disse henføres ogsaa nogle Meddelelser om Præsten Niels Munk Plum og nogle af hans Nærmeste, der ere samlede af hans egne Børn og hvile paa et saa nøje personligt Kendskab til hans Liv i Familie kredsen, at en Udenforstaaende kun vilde forringe deres Værd ved en Genfortælling paa anden Haand.

Kjøbenhavn, Juni 1903.

GERHARD L. GROVE.

INDLEDENDE OVERSIGT

Den her omhandlede Slægt har en for en borgerlig dansk Slægt anselig Alder. Uden tvivlsomme Mellemlid kan den paa Mandssiden gennem elleve Slægtled følges fire Aarhundreder tilbage i Tiden.

FRANDS MADSEN, den først kendte Mand af Slægten, født lidt før eller efter Aaret 1500, hørte faa Aar efter Reformationens Indførelse her i Riget til de mest velstaaende Borgere i Ribe, hvor han sikkert har drevet en større Handel og Næring, og hvor han nød Tillidsposten som Kirkeværge for St. Kathrine Kirke. Hans Herkomst og Fødested er imidlertid ukendt. Hans Hustru hørte til en anset slesvigsk Slægt, der optog Navn efter Gaarden Astrup, som den i mange Slægtled ejede.

Allerede i sidste Halvdel af det 16. Aarhundrede forlagdes gennem tre af hans Sønner Slægtens Hovedsæde til Kjøbenhavn. Sønnerne TROELS FRANDSEN, † 1588, og PETER FRANDSEN, † 1608, to driftige Handelsmænd og Skibsredere, blev ansete kjøbenhavnske Borgere og Medlemmer af det danske Broderskab. Banede Slægten sig saaledes en Vej gennem Handelsvirksomhed, skulde dog i næste Aarhundrede Embedsvejen blive dens Hovederhverv. Allerede sidstnævnte overtog Embedet som Byfoged i Kjøbenhavn og siden som kongelig Herold. Det blev dog navnlig Universitetsvejen, der skaffede Slægten et anset Navn i denne og næste Generation først ved Frands Madsens Søn HANS FRANDSEN, f. 1532 † 1584, Professor i Lægevidenskab ved Kjøbenhavns Universitet, og tillige bekendt som latinsk Digter (Johannes Franciscus Ripensis). Han regnes for en af den humanistiske Dannelses smukkeste Repræsentanter her

til Lands i Reformationens Aarhundrede og talte i sin Vennekreds Mænd som Tyge Brahe, Niels Hemmingsen og Anders Sørensen Vedel.

Til tredie Slægtled hørte den første af denne Slægt, der bar Slægtens siden saa udbredte Efternavn, ovennævnte Peder Frandsens Søn, CLAUS PLUM, f. 1585 † 1649, den første dansk fødte Professor i Retsvidenskab ved Københavns Universitet, 4 Gange Rector magnificus, Kirkeværge for Frue Kirke, m. m. Han knyttedes yderligere til Universitetet og de styrende Professorslægtter ved sine Ægteskaber. Først ægtede han nemlig en Datter af Professor, siden Biskop, Dr. theol. Peder Jensen Vinstrup og Anna Eisenberg, gennem hvem han yderligere blev besvogret med Professorerne Hans Resen og Niels Pedersen Aurilesius foruden med den bekendte Hofpræst Mester Ole Vind, og siden en Datter af den theologiske Professor Cort Aslaksen. Fremdeles var hans eneste Søster gift med Professor i de østerlandske Sprog, Herman Nielsen. I dette tredie Slægtled var Claus Plum, saa vidt vides, den eneste, der forplantede Linien paa Mandssiden. Men han havde ogsaa 18 Børn, hvoraf 5 Sønner og 5 Døtre overlevede ham.

I fjerde Slægtled overlevede kun 2 Sønner af Claus Plums første Ægteskab Faderen, nemlig ELIAS PLUM, der døde barnløs 1654 som Sognepræst i Gunderslev, og Generalkirkeinspektør JOHAN PLUM, død c. 1701. Af andet Ægteskab derimod vistnok tre, den ældste CORT PLUM, f. 1639, død 1688, Borgmester i Køge, den yngste FREDERIK PLUM, f. 1643, død 1728, Magister og Sognepræst i Lyngby og Gentofte, og i Alder mellem dem en Søn, der staar opført i Frue Kirkebog som født i 1641, men mærkelig nok med Fornavnet „in blanco“, hvorfor man kun kan have en Formodning om, at han er identisk med en samtidig Løjtnant i Fodfolket HENRIK PLUM, der synes død uden Efterkommere.

Af femte Slægtled kan nævnes Generalkirkeinspektør Johan Plums Søn CLAUS PLUM, f. 1669, død 1739, Sognepræst i Veterslev, hvis talrige Afkom for Oversigtens Skyld herefter benævnes Veterslevlinien. Borgmester Cort Plums Børn vare ikke faa, men synes allerede i denne Generation uddøde paa Mandssiden, medens en Datters Børn optog Slægtsnavnet. Før nævnte Frederik Plums Efterkommere paa Mandssiden, Gentoftelinien, som siden fik den stærkeste Udbredelse, stammer alle fra den eneste Søn, der overlevede ham, og ligesom nævnte Fætter hed CLAUS PLUM, f. 1686,

død c. 1742. Han var først Mølle-Ejer eller Forpagter i Ørløse, siden vistnok Forpagter af Hørbygaard. Efter Tidens Skik og Brug vilde det være hensynsløst ikke først og fremmest at opkalde Barnets Farfader, naar denne ikke meget fordunkledes af Moderens fornemmere Æt. Den Skik at opkalde blev ogsaa trolig fulgt her i Slægten, og Følgen blev, at der i 5. Slægtled findes 3, i 6. Slægtled 2 og i 7. Slægtled 5, altsaa tilsammen ikke mindre end 10 Mænd i 3 Slægtled, der hed Claus Plum uden andet Tilnavn. Dette blev dem aabenbart ogsaa for meget. Paa een Gang stopper Navnet op, og i 8., 9. og 10. Slægtled forsvinder Navnet Claus Plum aldeles, medens der som en passende Overgang i 8. Slægtled findes hele 6 Claudiner.

I sjette Slægtled blomstrer, som antydet, Vetterstevlinien stærkt op, og Slægten søger her atter uden for Embedsstanden paa to Undtagelser nær, nemlig den næstældste Søn BOLLE FREDERIK f. 1704, død 1765, der blev Regimentsskriver i Hillerød, og den tredje ældste Søn DANIEL, f. 1707, død 1784, der blev Sognepræst i Baarse. Den fjerde Søn CARL ULRIK, f. 1712, død 1750, som ikke efterlod sig mandligt Afkom, blev Farver i Frederikssund. Fire af Præstens Sonner gik til Handelen. Den ældste JOHAN, f. 1702, død 1737, blev Vinhandler, giftede sig ind i den ansete Lindemannske Handelsslægt men døde ung og uden Børn. Tre andre skaffede sig et anset Navn i Handelsverdenen og tildels megen Velstand. Den femte Søn ADAM CHRISTIAN, f. 1714, død 1795, blev ogsaa Vinhandler i Kjøbenhavn, derhos Laugets Oldermænd, Borgerkaptejn og en af Stadens 32 Mænd, men det gik tilbage for ham, og han døde fattig. Den sjette Søn CLAUS, f. 1716, død 1803, gik til St. Petersborg, hvor han blev Købmand, tog siden Grossererborgerkab i København, købte sig Herregaarden Tiselholt i Fyn, siden Nørager i Sjælland, fik Titel af Krigsraad og døde i Kallundborg. Den syvende og yngste Søn CHRISTIAN f. 1719, død 1789, blev en velhavende Købmand og Sukkerraffinadør i Helsingør.

Om de følgende Generationer af Vetterstevlinien skal bemærkes, at Bolle Frederiks to Sønner Regimentskvartermester JOACHIM HENRIK, f. 1741, død 1791 og Kaptejn CLAUS PLUM, f. 1745, død 1824, døde barnløse. Baarse Præsten Daniel Plum havde foruden 3 Døtre kun een Søn, CLAUS PLUM, der blev Student og Degn i samme Sogn og døde sønneløs. Christians Søn CLAUS PLUM f. 1758 død 1818, blev som Faderen Købmand i Helsingør. Med hans Børn, der ogsaa levede i Helsingør, døde denne Linie ud paa Mandssiden.

Den sidste Mand, Lysestøber LUDVIG FREDERIK PLUM, f. 1804, døde 1895.

Kun to af den syvende Generation i Vetterlevlinien forplantede Mandslinien til Nutiden. Først Vinhandler Adam Chr. Plum, der havde mange Børn; 8 Sønner og 5 Døtre kendes, flere døde dog smaa, andre uden Børn. Kun to Sønner efterlod sig Børn, og dem gik det meget tilbage for. Den ældste POUL PLUM, f. 1746, død 1806, var Vinhandler som Faderen, men maatte gjøre Opbud og ved Tidernes Ugunst sidde henimod 7 Aar i Gjældsarrest i et usselt Rum i Hillerød, hvorved hans Helbred blev nedbrudt. Han døde som Toldbetjent i Helsingør og blev Farfader til den bekendte Genremaler POUL AUGUST PLUM, f. 1815, død 1876, med hvis eneste Søn Ingeniør AUGUST B. J. E. PLUM, født 1875, Slægtens ældste Skud naar ned til Nutiden. Nysnævnte Poul Plums Broder CLAUS PLUM, f. 1750 død 1818, var ogsaa Vinhandler, kom hjem fra Bordeaux og reddede ham med megen Energi fra Gjældsarresten, hvor man næsten synes at have glemt ham, fik selv Borgerskab som Vinhandler 1791, men havde endnu samme Aar den Ulykke ogsaa at maatte gjøre Opbud, og levede siden i ringe Kaar, kun efterladende een Søn, der døde i Grønland som Kolonibestyrelsen uden Børn. Det andet Kuld Børn af 7de Slægtled, der kan følges ned til Nutiden, er Krigsraad Claus Plums Børn. Han havde to Sønner, hvoraf den næstældste DINES CHRISTIAN KRAG PLUM, f. 1759, død 1823, blev Kommandør-Kaptajn i Sø-Etaten og døde uden Børn. Den ældste, Regimentskvartermester FREDERIK CHRISTIAN PLUM f. 1758 død 1796, købte Løvegaard og forpagtede siden Gundersløvholm, men døde uden Formue efterladende 6 Børn. Hans ældste Søn af samme Navn f. 1788, død 1844, var først Grosserer og Brandmajor i Kjøbenhavn og købte siden Kathrinedal paa Møen. Dennes eneste voxne Sønesøn THEODOR CARL, f. 1854, boer i Kjøbenhavn som Tobaksfabrikant. Regimentskvartermesterens næstældste Søn CHRISTIAN FREDERIK LUDVIG, f. 1792 død 1869, var Urtekræmmer og Toldklarerer i Kjøbenhavn og havde flere Sønner, der have efterladt sig Afkom, og navnlig derimellem den dygtige Toldembedsmand, Toldinspektør paa Ærø FREDERIK CHRISTIAN PLUM, f. 1818, død 1868, Fader til de nulevende Møbelfabrikanter i Kjøbenhavn CHRISTIAN FR. LUDV. og JØRGEN DAN. VALDEMAR PLUM, der atter har flere Børn. En yngre Broder af Toldinspektøren, Grosserer CHRISTIAN VILHELMSSEN PLUM, f. 1826, død 1900, har 2 Sønner bosatte

i Amerika. Regimentskvartermester Fr. Chr. Plums tredje og sidste Søn, der blev voksen, var Drejer i Aalborg GEORG CARL ADOLPH PLUM, f. 1795, død 1866, hvis Linie paa Mandssiden uddøde med hans Søn, CHRISTIAN FREDERIK LUDVIG PLUM, f. 1826, der faldt som frivillig Jæger ved Isted i 1850.

Efter saaledes til Nutiden at have fulgt Vетterslevlinien, skal der paa lignende Maade gives en Oversigt over den anden Hovedlinie af Claus Plums Efterkommere paa Mandssiden, nemlig Gentoftelinien, der stammer fra hans yngste Søn, Præsten i Gentoft, Frederik Plum, f. 1643 † 1728. Denne Linie, som i de ældre Led ikke er nær saa talrig repræsenteret som Vетterslevlinien, er i de sidste Generationer langt den videst forgrenede, og til den hører en af Slægtens betydeligste Mænd Biskop Frederik Plum, og hans Søn, Sognepræst Niels Munk Plum, hvis 100 Aars Fødselsdag iaar har givet hans Børn Anledning til at lade disse Meddelelser om Slægten udgive.

Stamfaderen til denne Linie, den originale Sognepræst i Gentoft og siden tillige i Lyngby, Magister FREDERIK PLUM, der selv hørte til fjerde Slægtled, efterlod som Medlemmer af femte Slægtled foruden Døttre kun een voksen Søn CLAUS PLUM f. 1686 † c. 1742, der en Tid ejede eller forpagtede Øresø Mølle i Holbæk Amt, og siden skal have været Forpagter paa Hørbygaard. Og i sjette Slægtled kendes kun dennes to Sønner FREDERIK, f. 1718 † 1795, der blev Tolder i Arendal og efter at have taget sin Afsked døde i Kjøbenhavn, og CLAUS, f. 1721 † 1781, som var Sognepræst i Korsør.

Saa meget talrigere blev Efterkommerne i syvende Slægtled, dog ikke gennem den ældste Søn Frederik, der foruden et Par ugifte Døtre kun efterlod sig Sønnen CARL FREDERIK, f. 1761, der maa antages at være død ung og barnløs, men gennem Korsørpræsten Claus Plum, der i sit Ægteskab med en Datter af den bekendte Sognepræst for St. Petri Kirke i Kjøbenhavn A. C. Rohn havde 12 Børn, hvoraf fem Sønner naaede voksen Alder. Kaldets Indtægter tillod ham kun at opdrage een Søn til Studeringerne, og hertil udsaa han den næstældste, den senere Biskop, Dr. theol. FREDERIK PLUM, f. 1760, død 1834, bekendt ikke blot som Gejstlig, men ogsaa som en udmærket nidkær og dygtig Befordrer af Skolevæsenets Udvikling og som Forfatter af forskjellige Skrifter. Præstens ældste Søn

ANTON CHRISTOPHER ROHN PLUM, f. 1754, døde 1802 som Apotheker i Vordingborg. Sønnen JACOB SEVERIN PLUM, f. 1761 † 1805, blev først Handelsfaktor paa Island, siden islandsk Købmand i Kjøbenhavn og har efterladt et interessant Skrift om Handelen paa Island og sine Oplevelser sammesteds. Om dennes Broder CHRISTIAN, f. 1765, vides, at han 1789 var Fuldmægtig hos By- og Birkeskriveren i Sorø, men hans senere Skæbne er ukendt, dog er han rimeligvis død i en yngre Alder og uden at efterlade Børn. Den sidste voxne Broder af de her nævnte Søsken, DANIEL DITLEV, f. 1769, omkom ugift 1795 ved et Fjeldskred paa Island, hvor han var Faktor.

Til ottende og følgende Slægtled hører, stadig paa Mandssiden, først Apotheker Anton C. R. Plums eneste overlevende Søn, Provst PEDER ANDREAS PLUM, f. 1797 † 1880, Sognepræst i Spjellerup, hvis Linie nu synes ifærd med at uddø med hans eneste Søn, Dr. med. PEDER ANDREAS JULIUS PLUM, f. 1829, bekendt Læge i Kjøbenhavn og forhenværende Professor ved Universitetet. Af Apothekerens Brødre havde de fleste ingen voxne Sønner. Jacob Severin kun een, FREDERIK PLUM, født 1794, død ung og barnløs 1820 som Volontær i Rentekammeret, men Biskop Frederik Plum havde til Gengæld et særdeles talrigt Afkom, nemlig alene paa Mandssiden 4 Sønner, 6 Døttre, 10 Sønnesønner, 6 Sønnedøttre, 25 Sønnesønnesønner og 20 Sønnesønnesdøttre.

Af disse hans Efterkommere, der ligge Nutiden saa nær, skal for Oversigtens Skyld Børn og Børnebørn i al Korthed lige nævnes. Nærmere om deres Levnet findes i det Følgende, og med Hensyn til deres Børn, som alle ere unge, vil det antagelig være tilstrækkeligt at henvise til Oversigtstavlen. Af Bispens 4 Sønner var der tre, der naaede voxen Alder, Skibsfører, siden Proprietær SØREN MUNK PLUM, f. 1794 † 1875, Overlærer i Skien FREDERIK PLUM, f. 1801 † 1848, og før nævnte Sognepræst i Roslev og Ryberg i Viborg Stift, siden i Vester- og Øster Hassing i Aalborg Stift og sluttelig i Taarnby paa Amager NIELS MUNK PLUM f. 1803 † 1865. Af de 9 voxne Sønnesønner er de to norskfødte døde, nemlig cand. pharm. FREDERIK CHRISTIAN, f. 1832 † 1855 og cand. jur. VILHELM CARL LUDVIG, f. 1836 † 1891. De endnu her levende 7 Sønnesønner, alle Børn af Præsten i Taarnby Niels Munk Plum, ere: Købmand i Assens, Agent FREDERIK PLUM, f. 1835, Købmand i Assens NIELS MUNK PLUM, f. 1841, Dyrslæge paa Frederiksgave

CARL FREDERIK AUGUST PLUM, f. 1842, Grosserer i Kjøbenhavn
THORVALD PLUM, f. 1844, Grosserer i Kjøbenhavn SOPHUS MUNK
PLUM, f. 1847, Vinhandler i Kjøbenhavn HENRIK NICOLAJ PLUM,
f. 1851 og Vinhandler i Kjøbenhavn THEODOR IMMANUEL PAUL
FERDINAND PLUM, f. 1853.

Efter ovenfor at have iagttaget, hvorledes en og samme Slægt ad talrige Forgreninger har udfoldet sig gennem flere Aarhundreder til den nyeste Tid, ligger det nær at spørge: Naar er nu det Slægtsnavn antaget, der i lange Tider har knyttet denne Slægt sammen, og hvorfra stammer det?

Det vil ikke være undgaaet Opmærksomheden, at Ingen i de to første og kun En i den tredie Generation er nævnt med noget Slægtsnavn. Dette beror ikke paa nogen Forglemmelse; men et saadant er ikke fundet anvendt. Naar man af og til har set Stamfaderen nævnes Frands Madsen Riber, eller hans Søn kaldes Johannes Franciscus Ripensis, ligger heri ikke mere, end naar vi sige Frands Madsen af Ribe, eller Hans Frandsen af Ribe. Denne Benævnelse fra Fødestedet er ikke gaaet over til at blive noget Slægtsnavn. Og Mangel af Slægtsnavn er intet besynderligt i hin Tid, thi endnu i Frederik II's Tider var det snarest en Sjældenhed, at nogen dansk borgerlig Slægt førte et Saadant. Den første af den her omhandlede Slægt, der ses selv at have benyttet noget Slægtsnavn, er den senere juridiske Professor, som i al Fald saa tidligt som i 1608 baade skriver sig Claus Plum og i Trykken foreviges under dette Navn af Venner i Wittenberg ved de af dem udgivne Afskedsvers.

Hvorfra han har faaet dette Navn, foreligger der ikke nogen Familietradition om, men det er ikke vanskeligt at opstille en nærliggende Formodning om, hvorledes det er gaaet til, naar man nærmere betragter Forholdene ved nævnte Claus Plums Fødsel i Aaret 1585 og betænker, efter hvem han kan være opkaldt. Skønt han rimeligvis var den førstfødte og eneste Søn af Peder Frandsens Ægteskab med Catharina Syben, hvoraf ialfald kun en Søster og han overlevede Forældrene, er det givet, at han ikke er opkaldt efter Farfaderen som almindeligvis den førstfødte Søn. End ikke hans Fornavn var kendt fra hans fædrene Slægt. Men spørger man, om der paa Moderens Side var Anledning til at mindes nogen ved denne Daab, ligger Svaret lige for. Moderen, der var Datter af en bekendt Guldsmed og Instrumentmager Johan Syben, var

nemlig, da hun ægtede Peder Frandsen, Enke efter Kongens Hofskrædder Claus Plum, der jævnlig benyttedes under Christian III og Frederik II til i Udlandet at gjøre betydelige Indkøb, ikke blot af Klædevarer, men ogsaa af mange andre Fornødenheder til Kongens og Statens Tjeneste, og derigennem havde erhvervet en betroet Stilling, ligesom han sikkert ogsaa var en velhavende Mand. Det vides bl. a., at han af Kongen blev forlenet med flere Gaarde i Kjøbenhavn, saaledes 1564 den Gaard i Læderstræde, „Johan Guldsmed“, sandsynligvis Svigerfaderen, sidst boede i. Det var i hine Tider, da Folk meget hyppigere end nu giftede sig flere Gange, en almindelig Ytring af Høflighed mod Hustruen at give sin førstefødte Søn Navn efter sin „Formand“ i Ægteskabet, som det hed, og navnlig naar man tilmed kunde takke hans Død for en anselig Medgift. Ofte gik det vel saa, at et saadant Navn kun benyttedes som rent Fornavn, saaledes at Sønnen her vilde have heddet CLAUS PLUM PEDERSEN. Men hyppigt skete det ogsaa, at Navnet efter Faderen blev ubenyttet og, at det Navn, der gaves i Opkaldelse, blev et fast Slægtsnavn uden Hensyn til, at det saaledes førtes over paa en ny Slægt, der hverken paa fædrene eller mødrene Side stammede fra den Opkaldte. Der er herefter ingen Grund til at betvivle, at Navnet Claus Plum ved Opkaldelse efter Hofskrædderen først er indført til den her omhandlede Slægt, uagtet den slet ikke stammer fra denne, af hvem iøvrigt heller intet andet Afkom kendes.

Ligesom det fælles Slægtsnavn bidrager til at knytte Slægten sammen, saaledes har man et lignende Bindeled i Slægtens Vaaben, der ganske vist tidligere havde en større praktisk Betydning end nu. Arkivar Thiset har i sin Afhandling i Historisk Tidsskrift, 7 R. II. B., S. 305 ff. om Begrebet Dansk Adel, og navnlig, hvor der er Tale om at føre adeligt Vaaben her i Landet før 1670, nærmere paavist, at det er en Misforstaelse at tro, at kun Adelen var berettiget hertil, og specielt hævdet (se ss. S. 308), at Adelen absolut ingen Særret havde til at bruge Vaaben med Skjold og Hjælm. — Slægten Plum hører til de borgerlige Familier, der ogsaa har ført et saadant Vaaben endog før Enevældens Indførelse i Danmark, og før end Slægtnavnet var blevet almindeligt. Ialfald haves et autentisk Vidnesbyrd om, at den allerførste af Navnet Plum, før nævnte Professor juris Claus Plum, allerede i sin Ungdom har ført et Vaaben med samme Emblemer, som Slægten til de sidste

Aar har benyttet og delvis endnu fører, nemlig i hostrykte Faksimile af en Side i Biskop Mads Jensen Middelfars Stambog, der opbevares paa det Store kgl. Bibliotek (Thottske Saml. N. 567 Okt.) Paa denne Side, som Claus Plum egenhændig har beskrevet d. 22 April 1608, har han ogsaa indført et Rids af sit Vaaben. Det ligger nær at antage, at ogsaa hans

Fader og Farbroder Professor Hans Frandsen har ført samme Skjoldmærke, da der ifølge Resens „Inscriptiones Haunienses“ ses at have været anbragt paa disses Gravstene ikke blot deres Portrætter (se i det Følgende Side 100 og 103) men ogsaa deres „insignia“ 3: deres Vaaben eller Bomærker. Og hvorledes disse saa ud, vises tydeligt i samme Resens haandskrevne „Atlas Daniæ“ paa det kgl. Bibliothek, Tom. I. S. 425, hvor der findes Aftegninger af Hans Frandsens og Claus Plums „insignia“. Disse vise for Sidstnævnte et Vaaben i Lighed med

*Omnium habere memoriam, et in nullo
peritū peccare, divinitatis potius
quam mortalitatis. Inp. P. J. m. Conf. ff.
L. 3. 0. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.*

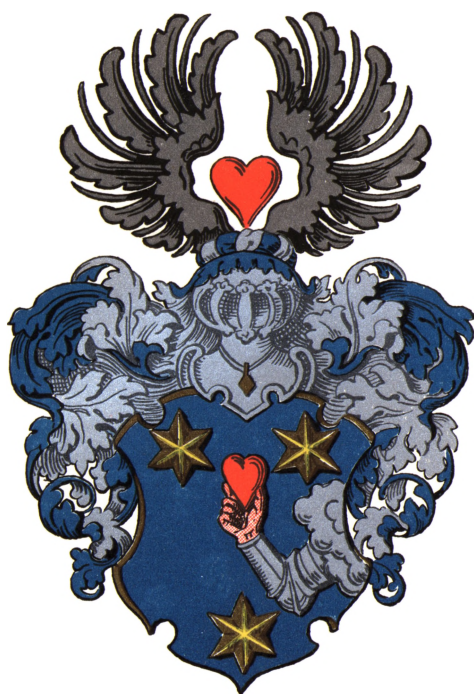
*Singulari moram integritate, erā,
dictionis excellētia præstantis,
simo Viro, Ino Mathia Johaa
nis amico suo singulari, hoc ja
cūda recordationis et benevo
lentia suam Witebergæ ab
eis reliquit 22 Augusti. 1608.
Candidi Plums
Faxar. 88. 11. ff.*

hosstaaende og for Førstnævnte det samme Vaabenskjold, kun her uden Hjælm og Hjælmække. Et Brev i Bøllings Samling paa det kgl. Bibliothek, skrevet 19. Okt. 1562 af Hans Frandsen til Mogens Gyldenstjerne, viser yderligere, at der i Slægten allerede dengang er ført et Vaaben med Hjelm og Hjælmække, i hvis Skjold Hovemblemets Armen fra Skyen tydelig ses, medens de øvrige Enkeltheder ikke med Sikkerhed kan skelnes. Derimod fremgaar det af et i

Kjøbenhavns Magistrats Arkiv opbevaret Skøde af 17. Septbr. 1584, at Troels Frandsen benyttede et Segl, hvori fandtes et Bomærke, der viser forskellige Bogstaver, men intet Vaaben.

Mangfoldige af den senere Slægt har ført samme Vaaben som Claus Plum, i det hele ret ens, dog med mindre Variationer, idet saaledes de fleste ikke føre en nøgen, men en rustet Arm i Skjoldet, og nogle militære Medlemmer af Slægten som Hjelmtegn ikke føre et Hjerte mellem to Vinger, men en væbnet Arm. Kun en ganske enkelt af Slægten har i senere Tider foretrukket at føre et ganske forskelligt Vaaben, saaledes Krigsraad Claus Plum under en d. 27. Okt. 1789 bekræftet Genpart af hans Testamente, der er vedlagt en kgl. Testamentskonfirmation af 20. Nov. s. A. i Dansk Kancellis Arkiv.

Under Kontrol af Arkivar i Rigsarkivet A. Thiset er, efter et ham tilhørende af afdøde Professor Svend Grundtvig forfattet Haandskrift: „Borgerlige Familier i Danmark, Norge og Hertugdømmerne. Med deres Vaabener“, ved Tegner E. Rondahl udført en Tegning af Slægten Plums Vaaben, belagt med dets heraldiske Farver, som til yderligere Oplysning om dets Udseende findes gengivet paa modsatte Side.

Kortfattede Levnetsskildringer

af FRANDS MADSEN, Borger i Ribe, hans Børn, Børnebørn og
øvrige ægte Afkom paa Mandssiden af Navnet PLUM

o. 1500—1900.

FØRSTE SLÆGTLED.

1. FRANDS MADSEN, den heromhandlede Slægts Stamfader, Borger i Ribe, maa være født omtrent Aar 1500, hverken længe før, da han endnu levede 1567, eller længe efter, da en af hans Sønner vides at være født 1532. Han nævnes 1545 blandt de største Skatteydere i St. Hans Fjerding af Ribe By. Omtrent 1556 havde han den Hospitalet tilhørende gamle Bispegaard i Brug til Støbning af Kanoner for Byens Regning. 1555 fæstede han selvjerde af Byen et Stykke Jord ved Jernkier Mark og 2 Aar efter, sammen med Jacob Wibe, Klostermarken. Medens dette viser, at han hørte til de største næringsdrivende Borgere i Byen, tyder den Omstændighed, at han havde Tillidsposten som Kirkeværge ved St. Kathrine Kirke paa, at han rimeligvis har været blandt de Borgere, der først og nærmest sluttede sig til Reformationen, og hermed stemmer det ogsaa, at han lod sin Søn studere i Wittenberg. Hans senere Leveaar faldt i en meget bevæget Tid i Ribe Historie, rig paa Voldsomheder, blodige Slagsmaal og Drab, hvoraf man faar et levende Indtryk ved at læse Kinchs Afhandling om Slægten Klyne, hvorefter alene Tiaaret 1557—1566 kan opvise 21 Drab i Ribe, medens 68 Personer idømtes Bøder for Saaremaal, 3 for Overfald og 36 for Bordag (Slagsmaal). Om Frands Madsen maa ogsaa i

saa Henseende siges: som By saa Borger. En nærmere Undersøgelse vil vise, at han ikke stod udenfor denne Statistik. Dels ser man ham i 1561 møde paa Tinget og forevise og paatale de svære Lemlæstelser, der vare udøvede mod hans Søn Jacob (se nærmere under Nr. 4), dels vidner herom, hvad Raadstuebogen af 1563 melder om „thend bordag, som skeede inde tiil Frans Matsens og bleff ther V sore karle oc skeede paa nytaarsnat.“ Blandt de Saarede vare (Sønnen) Troels Frandsen, (Svogerens) Niels Persen og Frans Madsen selv, og denne blev tildømt at betale den Kost „hand [antagelig Niels Persen] hagde theriid i bødels hus“, hvorhen han sagtens, efter Tidens Skik, var bleven flyttet for at faa sit Saar lægt. Ved samme Tid var det iøvrigt gaaet ned ad Bakke for Frands i økonomisk Henseende. 1564 maatte han afstaa sit Hus i Bispegaardsgaden med Jord, Abildgaard og Gaardsrum til Panthaverne, og Nedgangen kan endnu tydelig trinvis følges gennem Byens Skattebog, der viser, at han i 1547 i Skillingstaksten blandt de allerhøjestbetalende ansattes til 3 ƛ , i 1549 til 28 β , i 1550 til 2 ƛ 4 β , 1551—55 til 2 ƛ , 1556 til 1 ƛ , 1557—58 til 12 β , 1559—60 til 8 β , 1561 og 1565 til 4 β (103 Borgere af 246 i samme Fjerding svarede dog kun 2 Skilling). I Taxten for 1566 nævnes i Frands Madsens Hus „Hr. Jenses Hustru“, i 1567 kaldes hans Hus øde, i 1567 omtales han som „hortflöt“ og i 1568 slet ikke. Hvorhen han flyttede, og hvor han døde, er ubekendt. Inden det gik saaledes tilbage for ham, har han dog sikkert faaet Lejlighed til at give sine Sønner, hvoraf flere kom i ansete Stillinger, en god Opdragelse. Sønnen Hans, der siden blev Professor i Medicin ved Kjøbenhavns Universitet, lod i Wittenberg 1554 trykke en Digt-samling, hvori et latinsk Digt til Faderen (Elegia XIII, ad Franciscum patrem), som er aftrykt her i Tillægget til Minde om denne Slægtens Ældste, skønt det kun bidrager lidet til Kundskab om denne, idet det mest dvæler ved Tanken om Faderens formodede Sorg over, at Forfatteren har været ved at dø i Udlandet. Frands Madsen var gift med en Datter af en velstaaende Mand, Ejeren af Astrup i Brøns Sogn, Herredsfoged i Hvidding Herred, Peder Troelsen. Ribe Tingbog for 1561 viser nemlig, at dennes Sønner Niels Persen i Astrup og Hans Persen i Ulleruplund paa Skiftet efter hans Død tilbød „at nar the finge saa möget vdt for ij brödre lod, som Frans Matsen hagde fanget vd for en søster lod, tha wille hver aff thennom

gierne giffue hannom j^e mr. lb. [c. 100 Mark lybsk] till for vili oc wenschab mellem thennom oc theris børn.“ Men Frands vilde ikke lade Sagen afgøre ved Voldgift, og over 30 Aar efter gjorde hans Søn Peder (se Nr. 5) Fordring paa Brudeskate efter Moderen og Andel i Astrup Gods for sig og Broderbørn.

Kinch: Ribe Byes Hist. II, 75 og Afhandl. i Tidsskr. for jydsk Historie og Topografi. I. Bind. 219 ff. — Rørdam: Kbh.s. Univ. Hist. II, 543. — V. A. Secher: Samling af Kongens Rettertingsdomme 1605—14. 220 f. — Følgende ved Hr. Arkivass. Nygårds Bistand eftersete Arkivalier i Provinsarkivet i Viborg: Ribe Skattebog 1545 ff.: Raadstuebog 1544 ff., Fol. 2, 12, 16, 18, 25, 30, 36: Raadstuedombog 1531 ff., Fol. 86—87; Bytingsbog 1561. fl. Steder.

ANDET SLÆGTLED.

2. HANS FRANDSEN, vel bekendt som latinsk Digter under Navnets latinske Form Johannes Franciscus (Ripensis) og som Professor i Lægevidenskab ved Københavns Universitet, fødtes i Ribe 1532. Historikeren H. F. Rørdam, der kalder ham „en af den humanistiske Dannelses smukkeste Repræsentanter her til Lands i Reformationens Aarhundrede“, har navnlig i Københavns Universitets Historie givet en saa fyldig Beskrivelse af hans Liv og Virksomhed og saa righoldig en Fortegnelse over hans udgivne Værker, at et Uddrag heraf vil være tilstrækkeligt til at give et saadant Omrids af hans Livsskæbne, som det er dette Værks Hensigt at fremdrage.

Hans Frandsen besøgte sin Fødebys Skole, undervistes af den udmærkede Skolemand Rektor Jens Pedersen Grundet og omtaler ogsaa Biskop Hans Tavsens og Præsten Mag. Laurits Nielsens i Ribe, siden Biskop i Vendelbo Stift, paa en Maade, der tyder paa, at han har haft Hjælp og Støtte af dem i sin Ungdom. 1551 drog han til Universitetet i Wittenberg. I sit 21. Aar optraadte han som latinsk Digter og viste snart et ualmindeligt Anlæg for denne Art Poesi. Den danske Konge tilstod ham 1554 30 Daler til Fremme af hans Studeringer i Wittenberg, hvor han ved sine fortræffelige Aandsgaver og sit behagelige Væsen vandt mange Venner. Hans Helbred var dog en Tid saa svagt, at han mistvivlede om at gense Fædrelandet, men han kom atter til Kræfter, tog Magistergraden og opholdt sig nogen Tid ved Højskolen i Frankfurt ved Oderen. I Foraaret 1556 kom han hjem og blev Undertugtemester for Kong Christian III's unge Sønner, men opgav i Okt. 1557 Pladsen for at fortsætte

Studeringerne udenlands. Han paatog sig at være Hovmester for Adelsmanden Albert Beck, Søn af Rentemester Jochum Beck, og kom i Novb. s. A. til Wittenberg, men blev ked af Hovmesterstillingen, og gennemvandrede 1558 med en fortrolig Ven Petrus Lotichius, en af Tidens mest fejrede Digtere og derhos en dygtig Mediciner, en Del af Tyskland for at søge Lærdom i Lægekunsten. Vennen blev kort efter Professor i Medicin ved Universitetet i Hejdelberg, medens F. først drog til Tybingen, siden til Hejdelberg, hvor samme Lotichius højtidelig paasatte ham Digter-Laurbærkransen. Frandsen tog Afsked med ham i et Digt, der aander varm Følelse, og drog til Paris og Lyon. Hans Talent skaffede ham mange Venner, og en ung lærd Bogtrykker, Antonius Gryphius i Lyon, udgav 1560 en Del af hans Digte. Samme Aar gav Frederik II ham 30 Daler til Bestridelse af Omkostningerne ved Erhvervelsen af Doktorgraden, som han tog ved et fransk Universitet, og maaske tillige som Løn for Mindedigtet over Christian III. Paa Professorernes Indstilling af 26. Decemb. s. A. resolverede Kongen, at Hans Frandsen (i Anledning af 2 medicinske Professorers Død), skulde komme til Universitetet i Kjøbenhavn, og der „læse og lade sig bruge til saa længe vi kunne bekomme en anden lærd Mand, der os og Riget kan være nyttigere og gavnligere.“ Hans Frandsen overtog Professoratet i 1561 og blev i de følgende 20 Aar en af Højskolens bedste Prydelser, som der ikke blev Tale om at fjerne for en dygtigere.

Et Aars Tid efter Ansættelsen ægtede han Marine Lauridsdatter Bagge fra Ribe, Enke efter den kongelige Sekretær Antonius Hanisch, ved hvilket Giftermaal han fik dennes anselige Gaard ved Gammelstrand. Han var fra 1557 forlenet med et Kannikedømme i Aarhus og fra 1580 med en Gaard, der laa til St. Michels Alter i Roskilde. Frandsens Ven, den latinske Digter Hans Jørgensen Sadolin skrev en hel Cyclus af latinske Digte til hans Bryllup.

Hans Frandsen roses fra alle Sider som en duelig og begavet Lærer, udgav flere gamle Lægers (Hippokrates's og Galens) Skrifter i latinsk Oversættelse og gav sig meget af med Lægepraxis, og ordinerede mod Pesten i 1564 et længe brugt Lægemedel for rige Folk og et andet for Fattige. Han var flere Gange Universitetets Rektor. Om hans kristelige Sindelag vidner et smukt dansk Digt, han 1580 skrev om Bønnens Nytte, saa vel som Beretningerne om

hans Taalmodighed og Gudhengivenhed under de svære Lidelser, han gennemgik før sin Død 4. Juli 1584. Med Tyge Brahe stod han mange Aar i Venskabsforbindelse, og denne satte ham et smukt Æreminde i et latinsk Digt, der blev indskrevet paa hans Gravmæle i Frue Kirke (se S. 101). Den venskabelige Støtte han gav Anders Sørensen Vedel og hans Gerning, fortjener ogsaa at mindes; og hans Digt foran i Vedels Saxo (aftrykt i Tillægget), hvorved han i kraftige Træk skildrer Historiens Opgave og Betydning, viser, at han ogsaa havde Kald for Digtning paa Dansk, selv om han i Reglen skrev latinske Vers. Hans Portræt fandtes i den Samling, som Peder Resen i sin Tid skænkede Universitetsbiblioteket, men gik tabt ved Branden 1728. Hans Hustru døde 16. Juli 1587 i sit 64de Aar. De havde ingen Børn, og Mandens Brødre Troels og Peder gjorde derfor Fordring paa at dele Naadensaaret med hende, hvilket dog afvistes af Universitetet. Brodersønnen Claus Plum lod 1624 Hans Frandsens Gravmæle i Frue Kirke istandsætte, men det gik til Grunde enten 1728 ved Kjøbenhavns Ildebrand eller 1807 ved Bombardementet.

H. F. Rørdam: Kbh.s. Univ. Hist. II, 543—56 og de der nævnte mange ældre Kilder jfr. Biogr. Lexikon og F. R. Friis's forsk. Værker ang. Tyge Brahe. — Se Tillæg.

3. TROELS FRANDSEN fra Ribe, levede i Kjøbenhavn 1586, da han sammen med Broderen Peder gjorde Fordring paa at dele Naadensaaret efter foran nævnte Broders Enke, og døde sammesteds 4. 3. 1588. Han er sandsynligvis identisk med den københavnske Borger, Troels Frandsen, der omtales som optagen i det danske Broderskab 1576, som betalende Jordskyld af nogle Boder i Østergade og en Have vesten Nørreport i 1581, som underskrivende Fuldmagten til Kjøbenhavns Udsendinge ved Prins Christians Hyl- ding i Ringsted 1584 og samme Aar som Vidne, da en Gaard tilskødes Kongens Vintapper, Borger i Kjøbenhavn Jesper Skammelsen og Hustru. Naar Peder Frandsen i 1608 optræder i en Arvesag ogsaa paa nogle Broderbørns Vegne, er det rimeligvis Børn af samme Troels, da Hans ingen Børn havde, og ingen flere Brødre, end Troels og Peder, gjorde Krav paa Naadensaaret efter Hans Frandsen.

Kirkehist. Saml., Ny R. I, 55; 3 R. II, 491. — Rørdam: Kbh.s. Univ. Hist. II, 554. — Kbh.s. Dipl. I, 488, 498, 546, 548, VI, 44. — Orig. Brev fra Troels og Peder Frandsen af 26. 1. 1586 i Ny kgl. Saml. 752. Fol. paa det kgl. Bibl.

4. JACOB FRANDSEN, længe ganske glemmt, findes omtalt i Ribe Ting- bog af 1561. Det fremgaar heraf, at hans Fader, Frands Madsen, Torsdag efter purific. Mariæ havde indkaldt 4 Mænd, som paa hans

Vegne begjærede nogen Erstatning af Per Jensen for den Skade, denne havde gjort Sønnen Jacob. Per svarede, „at hand gerne wille were hans wen, men hand hagde icke penge at giffue hannom“, og til Spørgsmaalet om han „wille were tiill en wenlige maade med hannom“, svarede han Nej! og sagde, at han havde udlagt 10 Daler til Kost og Lægeløn, ligesom han beskyldte Frands Madsen og hans Sønner for at de „giorde hannem uskiell oc the drog vd i marcken oc wille slo hannem ihiell“. Lørdagen efter Viti og Modesti Dag æskede Frands Madsen med Sønnen Jacob Wurderingsmænd paa ommeldte Saar og Skade. Der blev da udmældt 12 Mænd, og de havde „4 uwildige dannemendt oc bartskerer“ med. Efter at have raadslaet kom de inden Tinge og „kund giorde ock wontue paa theris hellig andzeed, at the hagde Jacob Frandsen aff syne cleder oc grandzgiffueligen besaae hans saær, tha war hand slaget ind ret vdi syn røg, ther som [?: hvor] alle aderer sables, oc hvo ther bliffuer slaget, goer icke heden vdenn mensell, oc at de hagde moled hans been, tha war thend ene been forsuonden aff samme slag, saa at det var ij fingerbret korther end thett andet, oc kand ingen doctor eller legy andet sige, end Jacob Fransen haffuer hans lest or lemsell af samme slag“. Næste Tirsdag, s. Karini Dag, vidnede de 12 Mænd, at den „lemsell [Lemlæstelse] oc feyll, som Jacob Frandsen hagde vtj syn gang, thend hagde hand aff det slag vdi syn røg, som Per Jensen, Jens Tielloffsens Søn, slog ham“; og de vurderede samme Skade for et Hundrede Mark. Jacob Frandsen har neppe efterladt Børn, da Peder Frandsen (se Nr. 5) i Søgmaalet mod Slægten paa Astrup kun optræder paa Broderbørns (Troelses Børns) Vegne og ikke for Brødrebørn eller Brødre, og var vistnok selv død før 1686, da han ikke med Brødrene Troels og Peder i dette Aar deltager i Fordringen paa Naadensaaret efter Broderen Hans.

Ribe Bytingsbog 1561.

5. PEDER FRANSDEN er rimeligvis noget yngre end Broderen Hans. Haandskrevne Optegnelser af Lengnick og Hundrop anføre ham som Student fra Ribe fra 1568; hans Ungdomsperiode er dog næsten ukendt, men han nævnes „Borger i Kjøbenhavn“, da han 13. Maj 1589 fik kgl. Udnævnelse til Byfoged her i Byen, og han maa allerede en Del Aar før have været en velstaaende og anset Borger, siden han ved Pinsedrikken i 1579 optoges i det danske

Broderskab. I 1588 anføres han i et Mønstringsregister som Færnik for Snarens og Vester Kvarter. Beskikkelsen til Byfoged, aftrykt i Kjøbenhavns Diplomatarium, viser hans Embedspligter og Løn. Forholdet mellem Magistraten og ham gav Anledning til mange Rivninger. Borgmester og Raad klagede over, at „Peder Frandsen udi mange Maader havde bevist dem i deres Embede og Befaling stor Modvillighed, dem foragtet, fortalt og overskrevet“. 18. Mts. 1592 faldt en Kommissionsdom i Sagen, der skønt P. F. ikke blev Magistraten Svar skyldig, afsagde den Kændelse, at han havde forset sig mod sin Instrux. Og 2. Juni s. A. udnævntes en anden Byfoged, Karsten Rytter, med samme Instrux. — En anden Dom ved Kongens Retterting af 5. Aug. 1590 faldt heldigere ud for Peder F. Han var indstævnet, fordi han ved Nattetid havde sendt 3 af Stadens Præster hen i Fængslet for at formane og forhøre Ane Coldings, der sad anklaget for Trolddom i den celebre Sag, om at Kongens Flaade var bleven forgjort, da den skulde føre Prinsesse Anna som Brud til Skotland og derfor maatte vende om. Under Sagen kastedes en Mistanke om Partiskhed paa P. F., „efterdi en af de berygtede Kvinders Søn haver hans Søster til Ægte“ (jfr. Nr. 6), og man synes at have frygtet, at han skulde have faaet en anden Forklaring ud af hende, men han frikendtes, fordi det var sket efter Ordre til ham, og ikke fordi han vilde forhøre hende, men for at give hende, der nu skulde miste Livet, den sidste Trøst. — Efter at have taget Afsked med Byfogedtjenesten levede P. F. atter som Borger i Kjøbenhavn, og i det første Tiaar af det 17de Aarhundrede nævnes han blandt de større Handlende, der havde Bevilling paa Handelen paa Vespene. Imidlertid betroede Kongen ham ogsaa at udføre forskellige Retssager i Ind- og Udland. Saaledes fik han 15. Juli 1594 et kgl. Brev om at forfølge en interessant Kriminal sag mod Adelsmanden Jørgen Høg, der havde ihjelskudt Borgmesteren i Skive og derfor af Kongen og Rettertinget var dømt fra Livet, men benaadet „formiddelst nogle voere vnder sotter af Ridderschabet saa og for Fruer och Jomfruer thieris vnderdanigst flittig forbøns schylldt“, dog kun mod skriftligt Løfte om inden 6 Uger at forlade Riget, i 4 Aars Tid at lade sig bruge mod Tyrken og aldrig komme hjem. Nu havde han imidlertid skammelig brudt Løftet, først hemmelig opholdt sig her i Riget og saa, i Stedet for at vove Livet mod Kristenhedens Arvefjende Tyrken, ganske fredsommeligt bosat

sig i Nyløse i Sverrig. Kongen var opbragt over denne Troløshed, havde i den Anledning tilskrevet Sverrigs Konge og Rigsraad m. fl., og Peder Frandsen kunde nu vente et Mandat til Statholderen paa Elfsborg og Borgmester og Raadmænd i Nyløse til at anholde og indsætte Jørgen Høg, og da skulde han paa det strængeste tiltale ham ved Rette og begære hans Exekution efter Dommen og hans Forskrivelse. Hvorledes Hvervet udrettedes, er dog ikke bekendt (Sjæll. Reg. 1588-96 fol. 371). — Skønt Peder Frandsen ikke nævnes blandt Christian IVs Herolder i den Fortegnelse, J. Grundtvig meddeler paa Grundlag af Rentemesterregnskaberne, er det dog givet, at han har beklædt denne Stilling, ikke blot af Inskriptionen paa Epitaphiet (se Tillæg), der nævner, at han i denne Egenskab havde forskellige Sendefærd til Nabo-Konger og Fyrster, men navnlig afgjort af et kgl. aab. Brev af 9. Okt. 1601, hvori han kaldes Herold, og hvorved han blev belønnet med Kongens Del af Udby Sogns Korn-tiende for den Tjeneste, han har gjort og vil gjøre Kongen. Som Herold fungerede Peder Frandsen sikkert ved de store Festligheder i Anledning af Christian IVs Kroning i 1596.

Tyder hans Optagelse i det danske Broderskab 1579 paa, at han ikke savnede Midler, kan man sikkert gaa ud fra, at han ved sit Ægteskab c. 1583 med Cathrine Syben betydelig har forøget sin Formue. Hun var nemlig en Datter af den dygtige Guldsmed Johan Syben, der er vel kendt ved sin Virksomhed som Instrumentmager hos Christian III og Frederik II, bl. a. ved Forfærdigelse af astronomiske Instrumenter til Tyge Brahe, og var Enke efter den rige Hofskrædder Claus Plum, der ogsaa var en anset og betroet Mand hos nævnte Konger, hvorfor hans Navn efter Tidens Brug ret naturligt mindedes ved „Eftermandens“ førstfødte Søns Daab, som i Indledningen nærmere omtalt.

Over de Sager, Peder Frandsen førte for Staden Kjøbenhavn og for Kongen, glemte han ikke sine egne Interesser. Rordam fremhæver i sin Universitetets Historie, hvorledes han i henved 20 Aar ulejliger Konsistoriet med sine Fordringer om at dele sin Broder Hanses Enkes Naadesaar med hende, og flere Gange optræder han paa egne og Broderbørns Vegne i Retssager, der skulde sikre Samme deres Andele i Godset Astrup i Brøns Sogn i Slesvig, hvortil de gennem hans Moder var arveberettigede.

Peder Frandsen døde 27. Juli 1608, hans Hustru 26. December

1613 og begravedes i Helligaands Kirke, hvor der over dem blev sat en Gravsten og siden af Søn og Svigersøn bekostet et Epitaphium med hans Portræt (jfr. Indskrifterne i Tillægget). Af en Instrux af 1. Mai 1620 for Kæmneren i Kjøbenhavn ses det, at Peder Frandsens Arvinger efter ham ejede en Gaard i Brolæggerstræde, der før havde tilhørt velb. Lave Brok, en Bod i Læderstræde og en Have og nogle Boder udenfor Østerport, delvis hvor nu Thotts Palais ligger.

Kbh.s. Diplomatarium, VI, 45. — O. Niensens Kbh.s. Beskr. III 295. — Kbh.s. Dipl. II, 437 f. — O. Niensens Kbh.s. Beskr. III, 131 f. og 254. — Kbh.s. Dipl. II, 472. — Kolderup-Rosenvinge: Udvalg af gamle danske Domme, 4. Saml., 226—9. — Sjæll. Reg. 1588—96 fol. 371. — O. Nielsen Kbh.s. Beskr. IV, 211, 238. — Sjæll. Reg. 1596—1604 f. 336. — Kancelliets Brevbøger 1560—75. — V. A. Secher: Kongens Rettertingsdomme. 1605—14, 219 f. — Kbh.s. Dipl., 1, 601, 605, 613 og O. Nielsen Kbh.s. Beskr. VI, 388.

6. . . . FRANDSDATTER holdt Bryllup i Kjøbenhavn 1581, i hvilken Anledning Universitetet i Æresskænk gav hendes Broder Hans Frandsen en Ame Vin. Hendes Fornavn kendes ikke, og hendes Mands Navn heller ikke; men da ingen anden Søster nævnes, er hun muligvis den Søster, der var gift med en Søn af en af de 3 Troldkvinder i Kjøbenhavn, som fik Skyld for at have forhekset Flaaden, saa at Prinsesse Anna maatte vende om paa sin Bruderejse til Skotland 1590 (jfr. ovfr. N. 5). I saa Fald var hendes Mand enten Søn af Margrethe, Jacob Skrivens (Borgmester i Kbh.), Kirsten Søndags eller af Anna Jesper (Skammelsen) Vintappers. Paa en Forbindelse med sidst nævnte kunde det tyde, at Broderen Troels Frandsen fungerer som Vidne ved et Skøde til Fordel for Jesper Skammelsen, jfr. ovfr. (N. 3).

Uddrag af Universitetsregnskaber, se Rørdams Kbh.s. Univ. Hist. 4, 310. — Kbh.s. Diplomatar. IV, 691, 692, 694. — O. Nielsen Kbh.s. Hist. III, 189 f.

TREDIE SLÆGTLED.

7. ANTONIUS TROELSEN var Raadmand i Oslo, da han i 1623 for Konsistoriet søgte sine Søkendebørn, Dr. jur. Claus Plum og Mag. Herman Niensens Hustru for en Haandskrift, deres afdøde Fader formentlig skulde svare til. De Indklagede bleve dog frifundne. Konsistoriets Akter viser, at Antonius i sin Tid havde været nævnte Søkendebørns rette Formynder efter Loven, da Faderen døde, medens

de endnu var umyndige. Den 11. April 1608 havde han, som da nævnes Borger i Oslo, af Kongen faaet Livsbrev paa en Gaard Braa eller Brauf i Ski Sogn paa Follo, som han nogen Tid havde haft i Brug for sig og Hustru mod sædvanlig Landskyld og Bygsel m. v. og paa almindelige Vilkaar.

Acta consistorii 1619—24, fol. 274, 282, Universitetsbibliotheket, jfr. H. Rørdam: Hist. Saml. og Studier IV B., 464 f. — Norske Rigsregistrarer 4 B., 249.

8. MARINE PEDERSDATTER ægtede 1609 Professor ved Kjøbenhavns Universitet Herman Nielsen. Denne var født 1570, Son af Sognepræst i Forslev Niels Hermansen og Hustru Marine Nielsdatter. Efter 6 Aars Skolegang paa Herlufsholm gik han til Roskilde Skole, hvorfra han 19 Aar gammel dimitteredes til Universitetet. Efter 6 Aars Studeringer her, var han 3 Aar Hører i Sorø, derefter 6 Aar udenlands, bl. a. som Hovmester for den siden navnkundige Kansler Chr. Friis til Kragerup og hans 2 Brødre. Siden var han 3 Aar Rektor i Oslo. 1607 tog han Magistergraden og samme Aar blev han ansat ved Kbhs. Universitet som Professor pædagogicus, fra 1610 som Professor i Hebraisk og de østerlandske Sprog. Han døde 27. Sept. 1629; Hustruen synes først død senere. Et omfangsrigt latinsk Bryllupsdigt til dette Ægtepar af Joh. Rosæfontanus bevares paa det store kgl. Bibliothek. De havde to Sønner, hvoraf en blev Rektor i Malmø, og tre Døtre, hvoraf Dorthea 23. Sept. 1647 i Kjøbenhavn blev viet til Jørgen Jensen Faxe (1614—81), Sognepræst i Skabersjø og Tørringe, Stamfaderen til en bekendt skaansk Præsteslægt. Foruden en Del Disputatser har han udgivet: *Idea lingvarum Aramæarum*. Han begravedes i Frue Kirke.

Vinding: Acad. Haun. 225 ff. — Worms Lexik. — Nyerups Litt. Lexik. — Rørdam, Kbhs. Univ. Hist. III ff. St. jvfr. Biograf. Lexik. — Kgl. Bibl. Manusk. Ny kgl. Saml. 2072c. 40. — S. Cawallin, Lunds Stifts Herdaminne I 363 f. — Frue Kirkes Vielsesbog.

9. CLAUDIUS PLUM fødtes i Juli 1585 vistnok i Kjøbenhavn, havde først Mag. Hans Kraft, Præst ved Petri Kirke, til Lærer og kom 1599 til Herlufsholm, hvorfra han 1604 afgik til Universitetet. Efter et kort Studium her fulgte han en dansk Gesandt paa en Rejse til Polen. Efter Hjemkomsten tiltraadte han en Udenlandsrejse, der, fraregnet nogle kortere Besøg i Hjemmet, varede over 10 Aar. Han studerede først tre Aar Filosofi i Wittenberg som et Forstudium til Retsvidenskaben og gjorde sig her saa yndet, at lærde danske og udenlandske Venner hædrede ham ved her, under Titlen: „Propemptica in abitum Cl. Plumii Dani“, den 28. April 1608 at udgive en

Række Afskedsdigte (af Iver Lange, Henr. Lorcius, Johs. Knofius, Jan. Dion. Jersinus, Johs. Christophori, Henr. Boccatus m. fl.) og en *Æres-Fuga* af den for sin Tid ret betydelige musik-theoretiske Forfatter Johannes Lippius (trykt i Tillægget). Herfra vilde han til Giessen, men kaldtes hjem, fordi Faderen var syg. Han tog over Königsberg og Stettin hjem, men drog samme Aar ud igen og immatrikuleredes 2. Nov. 1608 i Hejdelsberg, hvor hans Farbroder i sin Tid kronedes til poeta laureatus, samtidigt med Sivert Pogwisch, for hvem han maaske var Hovmester. Her kom han i fortrolig Forbindelse med flere berømte Retslærde og Statsmænd. Efter at have studeret et Par Aar her, tog han, for ikke at blive ensidig, til Giessen og Spejer og vilde derfra være taget til Frankrig, hvis han ikke 1611 var bleven kaldt hjem af Moderen. Et Aar senere tog han efter Tilskyndelse af Kansleren Christen Friis tilsøs til London, og derfra til Oxford, ved hvis Universitet han tilbragte en Del af 1612 for atter at vende tilbage til London og høre Forelæsninger om Vinteren. Siden besøgte han Universiteterne i Glasgow og Canterbury, og efter to Aars Ophold i England besøgte han i de to følgende Aar alle Byer i Frankrig, hvor der var noget Universitet af Betydning. Nu havde han af den lærde Verden næsten kun Italien tilbage. Han naaede Padua og Venedig, hvor han modtog et Brev, hvori han opfordredes til at vie sit Fædrelands Universitet sine Kræfter. Skønt det var 12 Aar siden, Plum blev Student, og han næsten i al den Tid havde flakket om fra Universitet til Universitet, kunde han dog ikke nænne at opgive den Lærdom, der endnu kunde indvindes i det skønne, berømte Italien med alle sine Antikviteter, nu han lige stod paa Tærskelen dertil, og han takkede i et Brev af 12. Febr. 1616, som er aftrykt i Kbh. Univ. Hist. IV, 656 f., Universitetet for Tilbudet, men udbad sig Tilladelse til at blive endnu et Aarstid i Udlandet. Han tog saa til Rom og Neapel. Paa Tilbagevejen faldt han i en alvorlig Sygdom i Padua. I Marts 1617 naaede han Frankfurt og gjorde endnu en Afstikker til endel forskjellige nederlandske Byer, inden han naaede Kjøbenhavn. Han tiltraadte derpaa det ved Leonhard Metzners Død ledige Embede og var den første indfødte danske Mand, der siden Reformationen beklædte den juridiske Lærestol ved Universitetet. Han synes at have været en meget forretningsdygtig Mand, beklædte 4 Gange Rektorværdigheden ved Universitetet og var i mange Aar Frue

Kirkes akademiske Værge; men hans litterære Virksomhed indskrænkede sig til Udgivelsen af en Række Disputatser over Æmner af Romerretten.

Ikke længe efter at han havde tiltraadt Professorembetet i Aaret 1618, havde han ægtet Maren Vinstrup, en Datter af Sjællands Biskop, Dr. theol. Peder Jensen Vinstrup og Hustru Anna Eisenberg. Ved dette Ægteskab kom han ind i en fornem Slægt af Universitetslærere og Gejstlige. Baade Svigerfaderen, der havde været Lector theologiæ i Aarhus, og Svogeren Peder Vinstrup, der havde været Universitetsprofessor, blev siden Bisper, sidstnævnte i Lund. Af hans Hustrus Søstre var derhos Tale gift med Professor theol., siden Biskop, Dr. Hans Hansen Resen, Anne med den bekendte Hofpræst, Mester Ole Vind og Mette med Professor theol., D. Niels Pedersen fra Øreløse. Fremdeles ægtede Plums Svigermoder efter Mandens Død hans Efterfølger paa Sjællands Bispestol, Dr. Hans Poulsen Resen.

Da der i Rørdams Universitetshistorie, Carl Bruuns Kjøbenhavns Historie m. fl. Steder som Exempel paa, hvorledes selv ansete og hæderlige Mænd under Tidens hyppige Drikkegilder tillode sig besynderlige Ting, meddeles Citater fra et Optrin netop fra hans lærde Kreds, hvor Claus Plum engang i sit første Professoraar udenfor Svogeren, Professor Herman Nielsens Hus opførte sig „meget urolig med Glas at slaa sønder, item med Hvislen og Fløjten“, skal til nærmere Oplysning om denne Scene, hvori Borgmester Vibe med flere ansete Borgere deltog, i Tillæget meddeles en fuldstændig Afskrift af, hvad Konsistoriets Akter herom meddeler, skøndt denne for Tiden karakteristiske Scene selvfølgelig i hans lange Liv kun spillede en ganske underordnet Rolle. Det er en Fejltagelse, naar Bruun nævnte Sted gør ham til theologisk Professor.

Claus Plum var Participant i det ældste ostindiske Kompagni og maatte i denne Egenskab 1633 blandt Andre gøre Kongen Regnskab for de store Indskud, der var gaaet tabt. Ved den store Fest, Christian IV holdt i Anledning af Sønnens Bilager i 1634, maatte Plum forgæves søge at stille den franske Gesandt tilfreds m. H. til hans Rang ved Festlighederne. I 1631 var han bleven optagen i det danske Broderskab. Han ejede flere Ejendomme og Haver i Kjøbenhavn bl. a. ved Arv fra Faderen og var en velstaaende og indflydelsesrig Mand, da han døde d. 16. Mts. 1649.

Af sit første Ægteskab havde Plum 14 Børn, hvoraf 2 Sønner og 4 Døtre (se Nr. 10—15), som overlevede ham, kendes, medens Kendskaben til de tidligt døde er ringe (se nærmere Nr. 16—23). Efter at hans første Hustru i 1636 var død, ægtede han 1638 Kirstine, f. 1608, død 11. Maj 1654, en Datter af Cort Aslaksen, der ogsaa var Universitetsprofessor, og hans Hustru Barbara, en Datter af Borgmester i Kjøbenhavn Oluf Mortensen. Med hende havde han 4 Børn (Nr. 24—27). Han fik 1625 Farbroderen Hanses Lejersted i Frue Kirke i Midtergangen ved Brudgomsstolen, men hans smukke Epitaphium i samme Kirke, hvorpaa han var afmalet med sine Hustruer og Børn, er desværre ødelagt, om ikke ved Branden i 1728, saa ialfald ved Bombardementet 1807.

Ole Worm: Univ. Sørgeprogr. ved Plums Død, aftrykt i Tillaget. — Vinding: Regia acad. Haun., 1665, 273 ff. — H. F. Rørdam i Kbhs. Univ. Hist. III, IV og Biogr. Lex. — Worms Lexik. — Nyerups Litt. Lexikon. — Toepke: Die Matrikul der Universität Heidelberg. — Bruun Kjøbenhavns Historie I. — O. Nielsen: Kbhs. Dipl. II, V og VI. — Frue Kirkes Daabsbøger 1631—41. — Kirkehist. Saml. 2. R. 1. 3. 6. B., 3. R. 1. 3. B., 4. R. 1. 5. B. — Jfr. Indledning og Tillæg.

FJERDE SLÆGTLED.

10. ELIAS PLUM deponerede 1642, blev Baccalaur 1644, fik 9. Sept. 1645 kgl. Pas til at besøge Akademier i Tyskland, Holland, Frankrig, England og andre fremmede Lande, blev Magister 1649, Kapellan med Successionsret i Gunderslev og Skjelby i Præstø Amt 1652, Sognepræst ss. 1654 og døde allerede samme Aar. Han viedes 1653 (Dom. VIII. Trin.) i Frue Kirke i Kjøbenhavn til Karen, en Datter af Johan Borchardsen, Biskop i Ribe, og blev begravet i Skjelby Kirke, hvor der findes en Ligsten med Indskriften: Ossa D. M. Eliæ Claudii Plumii et D. Petri Envaldi Brochmand Anno MDCLXXIII. Den fælles Sten over Plum og hans nævnte Efterfølger i Embedet, der døde i Decbr. 1655, skyldes sikkert Plums Enke, med hvem nemlig samme P. E. Brochmand ifølge Stamtavlen i Personalh. Tidsskr. II. S. 230 var gift. Hun mistede saaledes 2 Ægtefæller i de to hinanden følgende Aar, levede 1663 i Kb., og er mulig død c. 1673. Om Børn i Plums kortvarige Ægteskab vides Intet.

Frue Kirkes Vielsesbog. — Wibergs Præstehist. — Hist. Tidsskr. 5 R. I, 47. — Danske Mag. 5 R. I, 47 f. — Personalh. Tidsskr. IV B., 67. — Koncept til Pas i Indlænd. Reg. i Rigsarkivet. — Meddelelse fra Sognepræsten i Skjelby.

11. JOHAN eller JOHANNES PLUM, en af Prof. Claus Plums ældste Sønner, sandsynligvis opkaldt efter dennes Morfader Johan Syben eller Farbroder Johannes Francisci. var myndig 1657, da der paalignedes ham 45 Rd. til Fædrelandets Forsvar, en Fjerdedel af hans aarlige Renteindtægt. Ifølge Grundtaxten af 1868 ejede han ogsaa en af de største Gaarde paa Nørregade. Allerede 28. Febr. 1663 betroede Kongen ham den nyoprettede Stilling som Generalinspektør over Kirkerne i Danmark, ifølge hvilken han skulde føre Tilsyn med Stiftskriversnes Regnskaber og Kirketienders og Kirkejorders Bortfæstning. Stillingen ophævedes imidlertid c. 1670, og da Plum 6. Mts. 1677 søgte om at blive Forvalter ved Børnehuset (jfr. Tillæg) klagede han over, at han i 7 Aar ingen Bestilling havde haft. 28. Apr. 1677 opnaaede han at blive Økonom ved Børnehuset paa Christianshavn, men det ses af et Missive af 14. Mts. 1685 „anl. Johan Plum, forige Oeconomus udj Christianshafns Børnehuus, at maa godtgjøres hvis hand j sine Regnskaber for hans Inspection oc Oeconomj forestaaelse anført haver“, at han ej heller bevarede denne Stilling. Af det Lidet, der vides om ham, faar man Indtrykket af, at det efterhaanden er gaaet tilbage for ham. Han synes død 1701. Hans Hustru, Else Margrethe Bülche, døde i 1671, da Manden 10. Maj samme Aar faar kgl. Tilladelse at lade hende begrave om Aftenen. Hun var ifølge Rostgaards Slægtbog en Datter af Peter Bülcke, Livlæge hos Chr. IV, siden Præsident i Kbh., Assessor i Højesteret, m. m. og hans Hustru Margrethe Thombs.

Danske Mag. 5 R. II. 327. — Kbh.s. Dipl. II. 828. — Sjæll. aabn. Br., 28. 2. 1663 N. 31, 22. 4. 1663 N. 62. 1. 3. 1664 N. 36—38, 11. 7. 1671 N. 241. 10. 5. 1677 N. 157 (kalder ham undertiden Johan Blomme), jfr. Sjæll. Miss. 3. 7. 1665 N. 312, 28, 4. 1677 N. 97, 14. 3. 1685 N. 90. — Gabriel Thulin: Utredning rörande Patronatsrättigheterna i Skåne, Halland och Bohuslän. Stockholm 1901, 79 f. — Wibergs Præstehist. III, 541. — Rostgaards danske Slægtbog (Bangs Afskrift i Rigsarkivet). — Se nærmere i Tillægget.

12. CATHERINE PLUM, f. c. 1630, viedes 1647 i vor Frue Kirke (Dominica Trinitatis) til Niels Vichman, f. 20. Maj 1610 i Odense. Søn af Bertel Vichman og Karen Leth. Han havde studeret udenlands og blev 1642 Dr. med. i Leyden, ved en Disputats „de Marbo Regio“, var 1643 i Spanien og praktiserede siden i Kjøbenhavn. 16. Nov. 1644 fik han Bestalling som Læge ved Børnehuset her. 1668 blev han Prof. med. ved det ny Universitet i Lund, men døde allerede 2. Marts s. A.

Vor Frue Kirkes Vielsesbog. — V. Ingerstev: Danmarks Læger og Lægevæs., 350 og 520. — O. Nielsen. Kbh.s. Hist. III, 386. — J. Worm: Lexikon o. lærde Mand.

13. TALE PLUM, døbt i Frue Kirke i Kjøbenhavn 1631, die Veneris, Dom. 5. p. Trin., viedes 2. Maj 1655 (Dominica Palmarum) i Tostrup til Enkemanden Thue Mortensen Nykjøbing, der fra 1641 havde været Sognepræst i Tostrup og Uggeløse i Holbæk Amt, og som døde 25. Sept. 1657. Tale Plum døde kort efter Manden 6. Okt. 1657. De efterlod sig Børn, paa hvis Vegne Farbroderen, Christen Mortensen, Sognepræst i Hjembæk, 1660 gjorde Fordring paa Arv efter Mette Dr. Niels Pedersens.

Frue Kirkes Daabs- og Vielsesbog. — Wibergs Præstehist. — Hist. Tidsskrift V Række, 1. Bind, 46 f.

14. ELLINE PLUM, døbt i Frue Kirke i Kjøbenhavn 1632, die Veneris, Dom. XXV p. trinit., blev viet sammesteds 1656 (Domin. Jubilate) til Bertram Bertramsen Buchwaldt, f. 1622 i Haderslev, Magister fra 1649, Præst i Sorø 1651, Sognepræst i Østofte i Maribo Amt fra 1653, død 1669. En Søn, der fik Fornavnet Claus efter hendes Fader, blev Sognepræst i Sørbymagle.

Frue Kirkes Daabs- og Vielsesbog. — Wibergs Præstehist. — P. Rhode: Lolland-Falsters Hist. I, 575. — Personallh. Tidsskr. 4 B. 66.

15. ANNA PLUM, født 1635 i Kjøbenhavn, Aaret før Moderen døde, døbt Michelsdag samme Aar, er sandsynligvis den fjerde og sidste af de Faderen overlevende Dotre af første Ægteskab, som, uden at nævnes ved Fornavn som de tre fornævnte i flere af Kilderne, i Vindings „Regia Academia“ (trykt 1665) siges at være gift med en (unavngiven) Præst i Skaane.

Frue Kirkes Daabsbog. — Sørgeprogram af Worm ved Claus Plums Død. — Vinding: Academia Hauniensis. — Bangs Afskrift af Rostgaards Slægteløb i Rigsarkivet.

16—23. ? PLUM, endnu 6 Sønner og 2 Dotre af Prof. jur. Plums første Ægteskab, hvis Fornavne hidtil ikke kendes, men hvis videre Skæbne det er af megen Vigtighed at søge nøje Oplysning om for at være paa det Rene med, om Nogen af dem mulig skulde kunne være Stamfader til de hist og her opdukkende Plum'er af ukendt Herkomst.

I Kaptajn Lengnicks nu i Rigsarkivet beroende Haandexemplar af hans Stamtavler har han tilføjet en ny utrykt lille Tavle over Claus Plums Børn m. fl., hvori han anfører Navne paa ikke mindre end 4 Børn, foruden de 6, hvorom Enighed hersker, og han skriver ved Foden af Tavlen: „Tildeelst efter Gisninger har jeg stillet denne Opsats, idet jeg er forvissat om, at Ingen vil kunne besvare den

correct; thi jeg har gjort mig ubeskrivelig Umag for at naa Maalet, men deels mangler Kirkebøger, deels ere de slet førte, og af verdslige Protocoller har jeg heller ikke kunnet faae fornødne Oplysninger“ o. s. v. Men Lengnick har ikke været heldig med disse Gisninger, som her skulle imødegaaes for ikke siden at gaa igen. De 4 (ny) Børn af Plums første Ægteskab, han nævner, ere a) „CONRAD PLUM, Raadmand i Ringsted, † efter 1669“. Men han er utvivlsomt identisk med den Cort Plum, Borgmester i Køge, som Lengnick selv rigtig anfører som Søn af andet Ægteskab, og som er født 1639, tre Aar efter den første Hustrus Død. Conradus er nemlig kun den latiniserede Form af Cort, som bruges i Flæng dermed. Det kan endog oplyses, at selve Herredsfogden i Ringsted underskriver sig med begge Former af Navnet, i 1666 som „Conrad Pluum“, i 1667 som „Curt Plum (Sjæll. aabn. Br. 18. Juni 1666 N. 81 og 1. Aug. 1667 N. 230). At det var Herredsfogden i Ringsted Cort Plum, der 17. Mts. 1683 udnævntes til Borgmester i Køge, bekræftes ogsaa derved, at der samme Dag udnævntes en ny Herredsfoged i Ringsted (Sjæll. aabn. Br. N. 74, jfr. 76). b) „BODELENE PLUM levede 1689“. Andre Notitser af Lengnick viser, at han har dette Navn fra en Fadderliste, og Gisningen stammer sikkert fra, at Præsten i Gentofte, Frederik Plum, blandt Fadderne ved et af sine Børns Daab i 1680 nævner „Søster Bodelene“. Det maa dog i Agt tages, at han hverken tilføjer Efternavnet Plum eller udtrykkelig kalder hende sin Søster, og det viser sig tilmed ved nærmere Eftersyn, at der er al Grund til at tro, at han ved „Søster Bodelene“ har tænkt ikke paa sin men paa sin Hustrus Søster; thi da et andet af hans Børn døbes næste Aar, er det dets „Moster Bodelene“, der bærer Barnet. c) „MARGRETHE PLUM g. m. Didrik Dreyer“. Hun kaldes ganske vist Plum paa en anden Fadderliste ved en Barnedaab hos samme Præst i Gentofte i 1687, men hun findes ikke her eller af Andre end Lengnick nævnt eller anset som Datter af Claus Plums første Ægteskab, og dertil er hun sikkert ogsaa for ung. Thi da Didrik Dreyer, der var Hospitalsforstander i Vartou og derfor skulde være ugift, først 9. Maj 1682 faar kgl. Bevill. til at gifte sig med Margrethe Plum (som vides senere at have en Datter med ham, der levede 1758), er det ikke rimeligt, at hun skulde være en af Claus Plums inden 1630 fødte Døtre; og til dem, der fødtes efter 1630, hørte hun ifølge Kirkebogen ikke. d) MAREN PLUM, † 1713, g. 1666

Johan v. Alpen“. Hun er sikkert nok en Datter af Claus Plum (jfr. N. 25), men der er ikke af Lengnick anført nogetsomhelst, der kan tyde paa, at hun skulde være en Datter af hans første Ægteskab. Derimod synes flere Omstændigheder, og navnlig hvad nedenfor nærmere skal anføres, at tyde bestemt paa, at hun var af Faderens andet Ægteskab.

To gamle Hovedkilder, som yderligere ganske kuldkaster Lengnicks Gisninger, og som kan synes undgaaede hans Opmærksomhed ved at være affattede paa Latin, udtaler sig om Claus Plums Børn af første Ægteskab med al Klarhed. Den første af disse, Universitetets Sørgeprogram, forfattet af en Mand, der i hele Plums Professortid af over 30 Aar havde været hans Kollega ved Universitetet, den bekendte Polyhistor Ole Vorm, siger rent ud, „at Claus Plum med Maria Vinstrup havde 14 Børn, 8 Sønner og 6 Døttre, af hvilke han saa 2 Døttre og 6 Sønner døde.“ Ved Plums Død levede med andre Ord 2 Sønner og 4 Døttre, netop samme Tal som her i Oversigtstavlen og i Lengnicks sidst trykte Stamtavler, og hvoraf de fleste ogsaa vides at have levet længe efter Faderen, og ikke flere. Endnu tydeligere Besked giver Rasmus Vinding i sit Værk „Regia Academia Hauniensis“ i sin Biografi af Claus Plum. Oversat paa dansk lyder hans Bemærkninger om dennes Børn saaledes: „Med hende [Maria Vinstrup] fik han 14 Børn, 8 Sønner og 6 af Kvindekønnet. Af Sønnerne var Elias Magister artium og Præst i Gunderslev, og Johannes Generalcommissarius for Kirkerne i Danmark. Af Døttrene har en ægtet Niels Vichman, Dr. med., en Anden Magister Bertram, Præst i Lolland, en Tredie Hr. Tue, Præst i Tostrup, en Fjerde en Præst i Skaane.“

Ogsaa Vinding maa have kendt Claus Plum personlig, da han blev Professor ved Kjøbenhavns Universitet Aaret før Plum døde, og rimeligvis ogsaa flere af hans Børn, da han endnu ved Bogens Udgivelse i 1665 var Professor sammesteds og derfor havde den bedste Lejlighed til at faa god Besked. Der bliver altsaa ingen Anledning til at gøre fortvivlede Forsøg paa at finde flere voxne Børn af Claus Plums første Ægteskab, og havde nogle af de før ham afdøde Børn efterladt Afkom, er der neppe Tvivl om, at de her omtalte samtidige Forfattere havde ladet et Ord falde derom i denne Sammenhæng.

De bevarede Kirkebøger fra Frue Kirke meddeler kun lidet om

Plums Børn. Daabsbøgerne begynder først med 1631 og viser fra dette Aar til 1636, da Marine Vinstrup dør, kun 3 Børns Daab: Tale, f. 1631, Elline, f. 1632, og Anna, f. 1635, altsaa just i samme Orden, som Vinding omtaler dem. Heraf ses, at de øvrige Børn har været ældre, hvilket ogsaa af andre Grunde kan vides om Elias, der blev Student allerede 1642, og Cathrine, der 1647 viedes til Dr. Vichman. Naar de 8 Børn døde før Faderen, kan ikke ses af Kirkebøgerne, da Frue Kirkes ældste bevarede Ligprotokol først begynder med dennes Dødsaar 1649.

For her at fuldstændiggøre Oversigten over, hvem der var Børn af Prof. jur. Claus Plum, skal kun tilføjes, at begge nævnte samtidige Kilder omtale, at han havde 4 Børn af andet Ægteskab, men uden at nævne dem. Disse ere dog forholdsvist lettere at faa Rede paa; ganske vist stopper Daabsbøgerne desværre atter op i 1642, men vise som født før denne Tid Sønnen Cort, f. 1639 (N. 24) og en Søn, hvis Fornavn staar in blanco, f. 1641 (se N. 26). Endelig ved man andetstedsfra, at Sønnen Frederik (N. 27) er født 1643, og det fjerde Barn er sikkert Maren Plum (se nærmere N. 25).

Kilderne ere nævnte oven i Teksten.

24. CORT PLUM, døbt i Frue Kirke i Kjøbenhavn 1639, die Veneris p. Dominica remenicere, var som ældste Søn af Prof. Claus Plum af hans andet Ægteskab aabenbart opkaldt efter Morfaderen, Prof. theol. Cort Aslaksen. Under Svenskekrigen 1658—60, der faldt i hans første Ungdom, gjorde han Krigstjeneste, og efter Fredsslutningen tjente han i Kongens Livgarde. 18. Juni 1666 fik han i Følge en Ansøgning, der er aftrykt i Tillægget, kgl. Konfirmation paa at være Herredsfoged i Ringsted Herred, hvilket Embede Formanden, sagtens mod en Udbetaling, havde afstaaet ham. Den 1 August n. A. fik han Tilladelse til at bo i Ringsted, da Herredsfogedgaarden solgtes, og blev tillige øverste Raadmand sammesteds. Endnu 1675 nævnes han blandt de disponible Officerer i Sjælland som Kornet. 17. Mts. 1683 faar han Udnævnelse til Borgmester i Køge. Han var mere end 1 Gang gift og første Gang sandsynligvis med den „Birthe Fougedtz,“ (hans første Datter af andet Ægteskab bærer da Fornavnene efter begge Hustruerne), der ifølge Ringsted Kirkebøger begravedes i St. Hans Kirkegaard 6. Aug. 1672. Senere ægtede han Susanne Engberg, f. 17. Maj 1655, Enke efter den 16. Jan. 1676 afdøde Raadmand Hans Volsen af Stubbekjøbing, og Datter af Sognepræsten

sammesteds, Jesper Jepsen Engberg, og Søster til den 1679 adlede og rige Andreas von Engberg, paa hvis Herregaard Ravnstrup hendes Bryllup stod 29. Okt. 1679. Cort Plum døde 14. Aug. 1688, og hans Lig nedsattes i Nørre Kapel for i Januar 1689 at føres til Kjøbenhavn. I 1691 fik hans fire Børns Formyndere kgl. Brev paa at sælge disses Jordegods bl. a. i Sørslev og Skandrup. Hans sidstnævnte Hustru overlevede ham og ægtede 23. April 1694 i Køge Sognepræst i Ejby-Dalby, Jørgen Togsverd, død 6. Aug. 1702. Hendes første Søn af dette Ægteskab døbt die Jovis post Dncam. Qvasimod. 1695 med Navnet Cort Plum. Hun døde som Enke i Stubbekjøbing 7. Maj 1720 og blev begravet i Kirkens store Gang.

Kjøbenhavns Frue Kirkes Daabsbog. — Sjæll. aabn. Br. 18. 6. 1666 N. 81, 1. 8. 1667 N. 230, 26. 8. 1679 N. 232, 17. 3. 1683 N. 74, 24. 3. 1691 N. 59, jfr. Kanc. Koll. Prot. 690—91 fol. 104. — Sjæll. Miss. 20. 6. 1691 Nr. 15. — Milit. Indk. Sager Juni 1675 N. 462 (Medd. af Oberstlttn. Hirsch). — Stubbekjøbing Kirkes Regnskab 1720.

25. MAREN PLUM, født c. 1640, betalte i 1657 ved sin Formynder, Magister Zoega, 5 Dr. til Fædrelandets Forsvar. Hun er rimeligvis den samme Maren Plum, der den 5. Apr. 1666 viedes til Johan von Alpen i Henhold til kgl. Vielsesbrev af 24. Mts. 1666 og var Modèr til den Dorthea von Alpen, der 15. Juni 1706 viedes i Gjentofte til Sognepræst i Aaker Claus Flyng. Johan von Alpen havde omtrent samtidigt med sit Bryllup nedsat sig som Borger og Handelsmand i Kjøbenhavn, men trængtes allerede Aaret efter saa haardt af sine Kreditorer, at han søgte kgl. Beskærmelsesbrev for sine udenlandske Fordringshavere, bl. a. motiveret ved, at hans Hustrus Formyndere endnu ikke havde udbetalt ham dennes Arv, og ogsaa opnaaede det 6. Juli 1667 for 4 Aar. Hans Skæbne er ellers ukendt, og Maren Plum døde 9. Okt. 1713 hos Broderen Frederik i Gjentofte.

Danske Mag. 5 R. 2. B. 326. — Frue Kirkes Vielsesbog. — Gjentofte Kirkebog. — Sjæll. Reg. 6. Juli 1667 N. 204.

26. (HENRIK ?) PLUM, døbt i Frue Kirke 1641, Dominica XVI p. trinit. Fornavnet er usikkert, thi mærkeligt nok nævner Frue Kirke Daabsbog for denne Dag vel, at „Doct. Claus Plum met sin hustru Kirsten Cortzdr. til Daaben havde en søn kaldet . . .“ Men Navnet paa Sønnen staar in blanco. Ifølge Tiden kunde han mulig være den Henrik Plum [? Blume], der 1 Juni 1677 nævnes som Løjtnant i Kapt. Benedikt Froses Kompagni af Schönbergs gvb. Inf. Regiment under Belejringen af Malmø.

Milit. Indk. Sager ⁵²³/₁₆₇₇, Rigsarkivet (Medd. af Oblt. Hirsch).

27. FREDERIK PLUM, f. i Kjøbenhavn 12. Aug. 1643, mistede 5 Aar gammel sin Fader og 4 Aar efter Moderen og kom i Huset hos Formyndere, først 8 Aar hos Professor Ethices Søren Pedersen til hans Død 1657, siden hos Professor Peder Resen, den senere Præsident i Kjøbenhavn. 1663 blev han Student, 1666 fik han det Vinstrup-Resenske Rejsestipendium og besøgte Tyskland, navnlig Strasburg, samt Frankrig, England og Holland. Efter Hjemkomsten 1669 boede han atter hos Resen og lod sig høre i Kjøbenhavns Kirker, indtil han 1672 blev kaldet til Sognepræst i Gentofte, hvortil 1682 Lyngby føjedes. Efter kgl. Vielsesbrev af 20. Okt. 1679 ægtede han 13. Nov. s. A. Sophie Olsdatter, Datter af Ole Olsen til Gyldenlund. Hun døde 26. Juli 1689 efter at have skænket ham 6 Børn. Selv naaede han en høj Alder og fik som Præst i Lyngby i 56 Aar Plads blandt Treschows „Jubellærere“. Etatsraad H. D. Monrad (f. 1737, død 1796) har i en Samling Anekdoter meddelt flere karakteristiske Træk af hans Liv, som dog maa modtages med nogen Varsomhed, da de ikke kunne være fra første Haand. Forfatteren har dog sikkert Ret i at kalde ham en højst rundtalende Mand, der rent ud sagde, hvad han mente. I et Selskab yttrede han saaledes til Admiral Gabel, da Talen var om Admiral Rabes Opførsel ved Tornebusken: „Hør nu hvad jeg siger, at Rabe er en Forræder.“ Gabel maatte tilmed sværge paa at sige det til Kongen, der siden dertil med et Smil bemærkede: „Der gute alte Mann ist ein erlicher Patriot.“ En anden Gang svarede han ret forsorent en Mand, der fortalte ham, at Enkedronningen Charlotte Amalie havde givet ham Ventebrev paa Lyngby Kald (efter Plum): „Jeg lever den Dag, at jeg slaar Pærer ned med Enkedronningens Ben.“ Efter flere Meddelelser om hans barokke Indfald paa Prædikestolen tilføjer Monrad, at Plum var intet mindre end gjerrig, og det siges fra anden Side, at han lod sin Have være aaben for skikkelige Folk fra Kjøbenhavn og husede løjerlige gamle, stumme og ubrugelige Folk i sin Præstegaard. — Søsteren Maren vides ogsaa at have boet hos ham til sin Død 1713. — Han paatalte flere Indgreb af Calvinisterne, og i Sognets Kirkebøger har den originale Præst optegnet mange Bemærkninger om Samtidens Begivenheder. Han døde Trin. Sønd. 1728 og hans Lig blev nedsat i hans Fader Claus Plums Begravelse i Frue Kirke, der imidlertid nedbrændte samme Aar.

og 303. 4. 3. 1782 N. 58. — G. Treschow: Danske Jubel-Lærere, 198 ff. — Wilbergs Præstehist. — Personallhist. Tidsskr. 3 R. II. 89 f. — O. Nielsen: Kjøbenhavn fra Holbergs Tid, 263. — Kirkehist. Saml. 3 R. I 485, III 164 ff., IV 466 ff. — Bircherods Dagbøger ved Molbech, S. 158. — Se Tillæg.

FEMTE SLÆGTLED.

28. CLAUS PLUM, døbt 16. Nov. 1669 i St. Petri Kirke i Kjøbenhavn, Student 1692, fik 21. Febr. 1702 kgl. Konfirmation paa at være Sognepræst for Veterslev og Hømb Sogne i Sorø Amt, hvortil han blev kaldet af Fru Frederikke Adler, Enke efter Bolle Luxdorff. Plum ægtede 1703 Agnethe Kellinghusen, f. 1675, Datter af en bekendt Urtekræmmer i Kjøbenhavn, Daniel K. og Hustru, Cathrine v. Dams. Hun døde 1736 og efterlod Manden 7 voxne Sønner og to Døtre. Han giftede sig anden Gang med Ane Marie Klingenberg, der som Enke 16. Dec. 1744 i Næstved underskrev et Testamente, hvorved hun, da hun ikke havde været velsignet med Børn i sine Ægteskaber, og da hendes Broder Hans Klingenberg, Raadmand i Næstved, nylig var død, efterladende en Enke med 9 uforsørgede Børn, testamenterede denne sine ringe Efterladenskaber. Da Provsten i Ringsted som Skifteforvalter efter Præsten Plum har erklæret, at der var afholdt og 1. Febr. 1741 sluttet Skifte mellem hans nævnte Enke og hans (dalevende) 8 Børn af forrige Ægteskab (Nr. 45—52), havde Bispem Intet at indvende mod Testamentet, og det konfirmeredes af Kongen 23. Apr. 1745. Marie Plum begravedes paa St. Mortens Kirkegaard i Næstved 25. Maj 1745 (64 Aar gl.) Ringsteds Herreds gejstlige Skifteprotokol i Provinsarkivet giver bl. a. Oplysninger om Børnenes Navne og deres Alder, der, da vedkommende Kirkebøger mangle, ellers vilde være vanskelige at skaffe. Ved et Reskript af 20. Mts. 1739, nedsattes Kommissarier i Anledning af en Tvist, hvori Claus Plum var indviklet, om Retten til at belægge 2 Senge i Vartou, hvis Oprettelse skyldtes hans Farmoders Moder, Anna Eisenberg, Biskop Peder Vinstrups Enke. En Snes Aar tidligere havde han gjort sig skyldig i en Embedsforsæelse ved Forrettelsen af Nadverens Sakramente i Høms Kirke „idet hand af Uagtsomhed og dybe Tanker til 4 af Communicanterne haver uddeelt Vinen før Brødet“, men han fik kgl. „Pardon“ 6. Jan. 1719 og slap derved for at udstaa Kirkens Disciplin. Dog beordredes han til at gjøre Menigheden en „Deprecation“ fra Prædikestolen, medens Provsten i

Kordøren skulde sige Menigheden, at de ej skulde forarges over denne deres Lærers Uagtsomhed, og derhos advare Tilhørerne, „at dersom noget sligt igjen forekom, skulde de heller derom advare Præsten end tage mod Vinen før Brødet og saaledes gjøre sig delagtige i hans Ubetænksomhed.“ Claus Plum, hvis Præstegaard brændte 1722, virkede i samme Kald til sin Død, 26. Sept. 1739.

Wibergs Præstehist. — Sjæll. aabn. Br. 21. 2. 1702, N. 35, 6. 1. 1719, N. 6 og 23. 4. 1745 N. 150. — Sjæll. Miss. 20. 3. 1739 N. 169. — Ringsted Herreds gejstlige Skifteprot. 1719—48 bl. a. fol. 265 f., 273 og 281. — Kirkehist. Saml. 3. R., 6. B. — Se Tillægget.

29. CLAUS PLUM, en Søn af Borgmester Cort Plum, er antagelig identisk med en Claus Plum, der blev Sekondltm. i Marine-Regimentet 6. Apr. 1700, Prmlt. 26. Aug. 1702, Kaptejn 13. Okt. 1711 og Sekondmajor 5. Apr. 1720. Dels har denne nemlig sikkert hørt til Slægten, da han fører baade samme Navn og samme Vaaben som Prof. jur. Claus Plum, og dels passer han i Alder godt til at være Cort Plums Søn Claus, der maa være født omkring Aar 1668. Han døde før 19. Mts. 1723. Om Børn vides intet.

Jfr. milit. ref. Sager 13. 9. 1723 i Rigsarkivet. (Oplysningerne om hans milit. Udnævnelser skyldes Oberstltm. Hirsch). — Segl i Rigsarkivets Seglsamling.

30. ANNA MARGRETHE PLUM, døbt i Ringsted 20. Juni 1669, ægtede Knud Hansen, f. i Kjøbenhavn, Søn af Hans Knudsen, Borger ss. Hendes Mand var 21. 5. 1681 bleven Sognepræst i Rerslev i Holbæk Amt og døde her i Marts 1725. Det ser ikke ud til, at nogen af hendes Brødre har efterladt sig Sønner, og enten dette har bidraget dertil eller ej, lod dette Ægtepar deres Børn antage Slægtsnavnet Plum efter Morfaderen, hvilket i hine Tider ikke var ualmindeligt, naar dennes Slægtsnavn var mere anset end Farfaderens. Over deres Efterkommere af Navnet Plum, der dog altsaa ikke kunne henføres under Professor Claus Plums agnatiske Descendenter, findes i et følgende Afsnit en Oversigtstavle.

Ringsted Kirkebøger. — Wibergs Præstehist.

31. BIRGITTE SUSANNE PLUM, født 1680, var det første Barn af Faderens anden Hustru og synes opkaldt efter begge Faderens Hustruer (jfr. N. 24). Hun viedes 24. Febr. 1699 i Ejby af sin Stedfader, Sognepræst Jørgen Togsværð, til dennes Søn, Christian Jørgensen Eegby (eller Ejby), der var Huskapellan hos Faderen og d. 12. Dec. s. A. fik kgl. Konfirmation paa Etatsraad Caspar Schøllers Kaldsbrev paa at være Kapellan hos Faderen og at succedere

denne som Sognepræst i Ejby og Dalby. Han døde allerede 5. Mts., begravedes 14. Mts. 1704, 33 Aar gl., efter 1702 at være traadt i sin afdøde Faders Sted, men er mærkeligt nok helt forbigaaet i Wibergs Præstehistorie. Birgitte Susanne nævnes siden som Husholderske hos Generaladmiral Gyldenløve, da hun i Holmens Kirke viedes til Klokkeren Oluf Leth. Efter hans Død ægtede hun 4. Dec. 1720 hans Efterfølger i Embedet, Peder Møller. Disse Ægtefolk boede under Kjøbenhavns Brand 1728 med 2 Børn i Hummergade (Ø. Kvarter N. 306). Hun døde af Svindsot, 58 Aar gl. og begravedes 19. Febr. 1738 i Holmens Kirke, medens sidstnævnte Mand overlevede hende.

Ejby Kirkebog. — Sjæll. aabn. Br. 16. 12. 1699 N. 242. — Mandtal o. de konserverede Distrikter ved Branden 1728, i Rigsarkivet. — Holmens Kirkes Vielses- og Dødsbog.

32. ANNA MARIE PLUM, f. 1682, viedes 12. Okt. 1701 af Stedfaderen i Eiby til Peder Lauritzen Werløs, f. 10. Sept. 1671, der 1699 blev Medhjælper hos og siden afløste sin Fader, Lauritz Pedersen Werløs, som Sognepræst i Tingsted paa Falster, hvor han døde 10. Okt. 1729. Hun døde i Marts 1716, og efterlod flere Børn, bl. a. Sønnerne Cort og Lars, der blev Præster. Manden ægtede efter hendes Død en Præstedatter, Anna Judith Hansdatter Piilsmed, f. 1680, død 1744.

Ejby Kirkebog. — Wibergs Præstehistorie. — P. Rohde Saml. til Laalands og Falsters Hist. II. 127. — Lampe: Bergens Stifts Biskopper og Præster, S. 349.

33. OTTILIE PLUM, f. o. 1683, skal have levet ved Faderens Død 1684, men hendes Levnet er iøvrigt ikke bekendt.

34. JESPER PLUM, døbt i Køge 9. Jan. 1684 og sikkert opkaldt efter Morfaderen, fulgte efter Faderens Død 1688 og Moderens 2det Ægteskab 1694 med denne til Ejby Præstegaard, og Stedfaderen, Sognepræst Jørgen Togsværð fik 15. Juni 1697 Kongebrev paa hans Optagelse i Sorø Skole, hvorfra han 1705 dimitteredes til Universitetet. Han fortsatte ikke længe den studerende Vej, thi han er sikkert identisk med den Jesper Plum, der blev Færnik i Marineregimentet 13. Okt. 1711. Denne blev efter den svenske Gen. Audit. Sylvius' Liste, (hvor han fejlagtig kaldes Blum) fanget i Slaget ved Gadebusch 1712, men atter ansat i Marineregimentet efter sin Løsladelse 26. Juni 1713, blev Sekondlt. i Prins Carls Regiment 10. Sept. 1714, overgik i Marineregimentet 1715, blev forsat til Drabantgarden 30. Sept. 1740 og reduceret i 1745. Han begravedes 1764

fra St. Petri Kirke, men nævnes ved den Lejlighed i Kirkebogen som 70 ikke som 80 Aar gammel.

Køge Kirkes Daabsbog. — Sjæll. Miss. 15. 6. 1697 N. 120. — Hundrups Manusk. N. 12 og Oberstlt. Hirschs Sedler i Rigsarkivet. — Petri Kirkebog.

35. HANS PLUM, døbt i Køge 21. Febr. 1686, begravet 23. samme Maaned.

Køge Kirkebog.

36. ABIGÆL PLUM, døbt i Køge 21. Febr. 1686, begravet sammesteds 6. Mts. 1686.

Køge Kirkebog.

37. KIRSTEN PLUM, døbt 2. Okt. 1688 i Køge, begravet sammesteds 5. Nov. 1689.

Køge Kirkebog.

38. LENE PLUM, døbt i Gentofte 16. Dec. 1680, viet sammesteds 2. Sept. 1704 til Enkemanden Michel Ibsen Fastorph (Farstrup). Student fra Kjøbenhavn 1673, Magister 1684 og fra 25. Nov. 1699 Sognepræst i Skibby i Horns Herred, hvor han døde 15. Febr. 1727.

Gentofte Kirkebog. — Wibergs Præstehist. — Indlæg til Sjæll. aabn. Br. 8. 3. 1727 N. 89.

39. KIRSTINE PLUM, døbt i Gentofte 26. Okt. 1682, død 6. Sept. 1683 sammesteds.

Gentofte Kirkebog.

40. KIRSTINE PLUM, døbt i Gentofte 28. Febr. 1684, død sammesteds 30. Mts. 1684.

Gentofte Kirkebog.

41. CLAUS PLUM, døbt i Gentofte 2. Febr. 1686, nævnes i et Kopskatregnskab for 1720 som Ejer og (tillige med Hustru og et Barn) Beboer af Ørsø eller Øresø Mølle i Jorløse Sogn i Nærheden af Kallundborg, og har da rimeligvis nylig købt Møllen, idet denne i det tilsvarende Regnskab for Aar 1719 siges at tilhøre Borgmester Brases Enke af Kallundborg. Plum omtales endnu som boende sammesteds i et Brandstysregnskab efter Fr. 21. Dec. 1728, men ikke længer i Formue-, Kop-, Heste- og Karosseskattens Mandtal efter Fr. 20. Aug. 1743. Derimod viser en Obligation i Dødsboet efter Enken, Anna Sibylle, f. Smidt, at han 1717 boede paa Hørbygaard (vistnok som Forpagter), og en Ansøgning viser, at hun 1746 havde været Enke i 4 Aar, hvorefter Manden altsaa er død c. 1742. I Henhold til samme Ansøgning fik hun 1746 Plads i det nyoprettede Budolphi Kloster i St. Peder Stræde mod at skænke Klosteret, som ogsaa forbeholdt sig 10 p. Ct. af hendes Efterladenskaber, 120 Rd., hvorfor hun fik

fri Værelser og 3 Mark ugentlig. Af Klosterets Bestyrelses Forhandlingsprotokol ses, at hun da var 65 Aar gl., født i Kjøbenhavn og Datter af Renteskriver (vistnok rettere Toldskriver ved Øresund) Jacob Sørensen Smidt. Hun døde 22. og begravedes fra Klosteret 26. Nov. 1762, ifølge Kirkebogen 84 Aar gl. Den originale Skifteakt efter hende viser, at hun efterlod sig to Sønner, Frederik, ansat i Rentekammeret og Claus, Kapellan i Korsør, samt af hendes tidligere Ægteskab med Peder Hansen Biørn, en Datter, Catharina Biørn, i Ægteskab med „forrige“ Forpagter Johan Larsen Wiibye, som døde i Korsør 1783.

Gentofte Kirkes Daabsbog. — Diverse ovfr. navnte Skatteregnskaber i Rentekammerets Arkiv (Rigsarkivet). — Budolphi Klosters Forhandlingsprot. 1751—89 fol. 194 (m. fl. St.) blandt Danske Kancellis diverse Sager. — Kjøbenhavns orig. Skiftobreve N. 34 for 1762 eft. Anne Sibylle Smit, afg. Claus Plums, i Provinsark. for Sjæll. m. m.

42. KIRSTINE PLUM, døbt 16. Dec. 1687 i Gentofte, blev gift med Jochim Broch, en velstaaende Borger og Handelsmand, der ejede en Bryggergaard paa Nørregade i Kjøbenhavn, og begravedes 16. Juli 1714 fra Frue Kirke „i sl. Niels Jacobsen Sletting Bryggers arvelige murede Grav i Daabschoret“, efter at Manden d. 10. s. M. havde faaet kgl. Tilladelse til at begrave hende med større Pragt, end Forordningen af 1682 tillod. Den 8. Mts. 1715 fik han kgl. Bevilling til Samfrændeskifte med sine Børn med Kirstine Plum. Broch blev en af Byens 32 Mænd, og 18. Nov. 1724 vistes der hans Lig en lignende Begunstigelse som Hustruens, idet Kisten maatte betrækkes med sort Bay, Laaget sires med en lille Plade og Sangklokkerne ringe en Time over den sædvanlige Tid.

Gentofte Kirkebog. — Kbh. Frue Kirkes Begravelsesbog. — Sjæll. Reg. 10. 4. 1714 N. 165. S. 3. 1715 N. 58 og 18. 11. 1724 N. 300.

43. ? PLUM, en dødfødt Søn, begravet 2. Apr. 1689 i Gentofte ved Alteret i Choret.

Gentofte Kirkebog.

SJETTE SLÆGTLED.

44. JOHAN PLUM, f. 1702 rimeligvis i Veterslev, hvis Kirkebøger imidlertid ikke for hin Tid er bevarede, var Student fra Slagelse Skole 1724, blev siden Vinhandler i Kjøbenhavn og viedes 27. Apr. 1735 i Petri Kirke til Ursula Maria Lindemann (Forlovere var hans Fader, Præsten i Veterslev, og Brudens Broder, Kommerceraad Daniel Lindemann). Han døde tidligt og begravedes 18 Mai 1737 i Stephan Lindemanns Begravelse i Petri Kirke. Han maa

være død uden Livsarvinger, siden hverken han eller Arvinger efter ham nævnes paa Fortegnelsen over Faderens Arvinger i Ringsted Provstis gejstlige Skifteprot., hvor alle hans Søsken (N. 45—52) findes opførte. Hustruen, der er født 1702 og Datter af en anset Købmand i Kjøbenhavn, Stephan Lindemann, f. 1649 † 1711, hvis Faders Farfader skal have været Søskendebarn til Morten Luther, var en Slægtning af Stifterne af Brødrene Petersens Jomfrukloster. Hun ægtede 14. Okt. 1739 Bertel Jegind, Kjøbmand i Kjøbenhavn og døde 1751.

Petri Kirkebog — Ringsted Provstis gejstl. Skifteprot. 1719—48. fol. 266. — E. F. Møller Stam. over de til Brødrene Petersens Jomfrukloster adkomstberettigede Familier, 7, 9, 10.

45. BOLLE FREDERIK PLUM, f. 1704, sikkert i Veterslev. Hans Fornavn kom først ind i Slægten ved ham, rimeligvis som et skyldigt Hensyn til Bolle Luxdorps Enke, der gav hans Fader Kaldsbrev paa Veterslev og Høm Menigheder. I 13 Aar havde han været Fuldmægtig hos Regimentsskriver Svane i Vordingborg Distrikt, da han 18. Nov. 1738 blev udnævnt til „Forvalter over Vordingborg og Lekkende Gaarde i det Vordingborgske Distrikt.“ 5 Maj 1748 udnævntes han til Regimentsskriver i Kronborg Distrikt. Han ægtede i Køge 20. Maj 1740 Cathrine Elisabeth Karstin, f. 1716, en Datter af Joachim Henrich Karstin i Køge. Hun døde som Enke i Hillerød 4. Maj 1798. Manden døde 31. Jan. 1765.

Kgl. Resol. g. Rentekammeret 18. 11. 1738 og 5. 5. 1748 jfr. 25. 9. 1761. — Hillerød Kirkebog. — Testaments Konfirm. for J. H. Karstin og Hustru i Sjæll. aabn. Br. 1. 4. 1752 N. 128. — Se ovenfor N. 44.

46. ELISA CATHRINE PLUM, f. c. 1705, antagelig i Veterslev, blev gift med Valentin Holgersen Tryde, en Præstesøn fra Østofte, f. 1. Apr. 1700, Student fra Nakskov 1721, cand. theol. 1724, der 1726 fik Successionsret til Svigerfaderens Kald, Veterslev og Høm, men inden dennes Død blev udnævnt til Sognepræst for Sandby og Vrangstrup Menigheder i Præstø Amt 4. Maj 1733. Han døde 30. Dec. 1766, og hun kort efter 14. Jan. 1767. De efterlodte flere Born.

Wibergs Præstehist. — Jfr. N. 44.

47. DANIEL PLUM, f. 20. Okt. 1707, sikkert i Veterslev, blev Student fra Helsingør 1729, var i 1740 Skoleholder i en af de kgl. oprettede Skoler i Dyrlov By i Baarse Sogn, blev Kandidat 1745, personel Kapellan 1747 og 14. Juni 1748 Sognepræst for Baarse og Beldringe i Præstø Amt. Han har sikkert, da Sønnen Claus er født c. 1738, været gift, førend han c. 1750 (i Nik. Kirke i Kbh.) ægtede

Ingeborg Afforin (ikke Astoria som Wiberg kalder hende), Enke efter Sognepræst i Snese, A. G. Bonsach (død 25. Nov. 1745). Hun fødte ham Datteren Anna Agnete og begravedes i Baarse 5. Febr. 1762. 30. Juli 1762 ægtede han atter en Enke efter en Sognepræst i Snese (sin første Svigerfaders Efterfølger, Peter Nielsen Agerbech) ved Navn Elisabeth Sophie, f. Agerup. En ejendommelig Bryllupsviser, hvori den voksne Søn ønsker sin Stedmoder velkommen, er aftrykt i Tillæget. En Dattersøn af Plum, Provst Daniel P. Smith, giver et Bidrag til Morfaderens Karakteristik i nogle Optegnelser, der findes trykte i Personallhistorisk Tidsskrift. Han skildrer ham som en lærd, from og velstaaende Mand, der selv ejede den Kirke, hvorved han var Præst, men fejler bl. a. i at kalde ham Søn af en rig Godsejer. Derimod omtaler han sikkert med Rette, at Plum paa sine gamle Dage havde megen Sorg af sin Kapellan Tvede, hvem han beskriver som et meget slet Menneske, der forlovede sig med Plums yngste Datter Therese og, efter at Faderen havde afstaaet ham Embedet, bedrog Datteren for det lovede Ægteskab. Sikkert er det, at Tvede d. 23. Okt. 1777 fik kgl. Konfirmation paa Afstaaelsen af Plums Kald, mod at love ham en Pension paa 200 Rd. og event. 100 Rd. til Enken. Han faar ingen varme anbefalinger, men synes at have et vist Krav paa Embede, da han længe havde været Skibspræst paa Flaaden og har Attest for ulastelig Vandel. Karakteristisk nok skriver en af Kancelliherrerne paa Akterne — under en andens Paaskrift lydende: „har intet imod“ — „ligeledes skjøndt Tvede er en maadelig Mand.“ Det viste sig ogsaa, at Tvede faa Maaneder efter Udnævnelsen ægtede en Anden end Plums Datter, og at han forbitrede Plums Liv og plagede hans før nævnte Søn, der var Degn i Sognet (se Nr. 61) med endeløse Chikanerier. Plums sidste Hustru, der var indskrevet som Medlem af det private Livrente Societet af 1775, døde 19. Jan. 1784. Han selv 26. Juli samme Aar, begge i Baarse.

Ringsted Herreds gejstl. Skifteprot. 1719—48 fol. 265 f. — Wibergs Præstehist. — Personallhist. Tidsskr. 2 R. I B. 164 ff. — Baarse Kirkebøger. — Sjæll. aabn. Br. 23. 10. 1777 N. 597. jfr. 6. 8. 1779 N. 497. — Kirkehist. Saml. 4. R., 5. B. 691. — Se N. 44.

48. CARL ULRIK PLUM, f. 1712, sikkert i Vettarslev, blev Farver i Frederikssund og ægtede c. 1746 Anna Elisabeth Lange, døbt i Roskilde 23. Juni 1727, begravet i Udesundby 11. Jan. 1773, hvor Manden ogsaa allerede 8. Maj 1750 var bleven begravet.

Frederikssunds (Udesundby) Kirkebog.

49. ADAM CHRISTIAN PLUM, f. 1714, sikkert i Veterslev, nævnes paa Skiftet efter Faderen i 1740 som „værende i Condition hos Md. Sl. Ebbesens, Vinhandler i Kjøbenhavn.“ Han fik 12. Mts. 1751 kgl. Bevilling til at indtræde i Vintapperlauget og 22. Mts. 1751 Borgerskab som Grosserer. Han ejede en Gaard i Højbrostræde (Strand Kvarter N. 71), hvor han som Vinhandler i Lauget holdt aaben Vinkælder, og vandt sig efterhaanden en mere fremtrædende Stilling blandt Byens Borgere, blev Borgerkaptajn i Kjøbenhavn og var fra 1767 til 1782 Medlem af de 32 Mænds Forsamling. I 1766 var han ogsaa bleven Vinhandlernes Oldemand, en Stilling han beklædte i ret haarde Tider for Lauget, bl. a. fordi dette i 1769 mistede en Oplagsfrihed, det før havde nydt, og han maatte i den Anledning oftere tale dets Sag. Paa et Laugsmøde 2. Maj 1782 gik han imidlertid af med Taksigelse „for den Agt, Fornøjelse og Velvillighed, som Interessenterne i hans ganske Betjeningstid havde givet ham Prove eller Mærke paa.“ Dette stod vistnok i Forbindelse med, at den engang velstaaende Mand nu i sin høje Alder blev økonomisk ruineret. Baade han og Sønnen Poul fik 6. Juni 1783 kgl. Opubdskommisiorium. Bobehandlingen trak ud i mange Aar, og Kommissionen erklærede i 1790, „at der end ikke blev 10 pro Cent til de Chirographiske Fordringer.“ I 1795 brændte yderligere hele det Kvarter, hvori hans Gaard laa. Han mistede herved, hvad han havde tilbage af Indbo, og maatte ty til en svagelig Søn, der var Lem i Pelts Stiftelse, hvor han døde 8 Okt. samme Aar. Til de mange Børn efterlodes kun hans Uniformsklæder og forskellige Smaating, vurderede til 21 Rd. 5 $\frac{1}{2}$. Han havde 7. Dec. 1745 ægtet Margrethe Badstuber, en Datter af den bekendte Fabrikejer Poul B. paa Brede. Hun døde endnu i hans Velmagtsdage c. 1765. Ved Skiftet efter ham levede af hans 13 Børn kun 6. I Tillægget er trykt to Sange fra hans Bryllup.

Sjæll. Miss. 6. 6. 1783 N. 432—3. — Kbh. Skiftekomm. Forsegl. Prot. for 1788—95 Fol. 403. — O. Nielsen: Medd. om Vintapperlauget i Kjøbenhavn. Kbh. 1894. — Richters Dødsf. — Se N. 44.

50. CLAUS PLUM, f. 1716, sikkert i Veterslev, omtales paa Skiftet efter Faderen i 1740 som „conditionerende i Petersburg hos Seig' Stephan Lindeman“, der var Broder til hans ældste Broders Hustru og dér drev en ret betydelig Handel. Ved to Brodersønners Daab nævnes han som Fadder, i 1751 kaldes han „Købmand i St. Petersborg“, i 1755 „Grosserer i Vimmelskaffet“. Han synes at

have erhvervet sig en Formue i Rusland, thi allerede 1756 købte han Herregaarden Tiselholt i Fyen. 29. Juli 1757 fik han Krigsraads Titel, og 29. Okt. samme Aar viedes han til Christine Krag paa Herregaarden Hjortholm, som Svigermoderen ejede. Christine døde kun 24 Aar gammel 20. Aug. 1760 og begravedes i Vejstrup Kirke, medens Manden 12. Sept. s. A. fik kgl. Tilladelse til at sidde i uskiftet Bo med deres to Sønner og ene Datter (N. 80—83). Imidlertid solgte han 1766 Tiselholt til Majorinde Edel Margr. Pultz, f. Güldenchrone, og købte s. A. Nørager Hovedgaard af General-Auditor O. Borthuus. Anden Gang ægtede han Johanne Marie Ruud, der begravedes i Sæby 4. Febr. 1768, 32 Aar gl. efter at have skænket ham en Datter, og P. fik s. A. kgl. Bevilling til at sidde i uskiftet Bo. 1785 solgte han Nørager (337 Td. Hartkorn) for 40000 Rd. til Peder Iversen Qvistgaard, som i 1796 atter solgte Gaarden til sin Svigerdatter, Plums Datter, Agnethe Cathrine (jfr. N. 82). Krigsraad Plum flyttede imidlertid til Kallundborg, hvor han ejede den saakaldte St. Jørgens Gaard og døde i en høj Alder 8. Febr. 1803. I 1789 havde han faaet kgl. Konfirmation paa en testamentarisk Disposition, der viser, at han af første Ægteskab havde 3, af sidste 1 Barn i Live, og at Boet da blev beregnet at være 30000 Rd. værd.

Vejstrup, Sæby og Kallundborg Kirkebøger. — Fadderlisterne i Kbhs. St. Nikolai Daabsbog 26. 7. 1751 og 10. 5. 1755. — Müller, Liste o. Rangspersoner, Rigsarkivet. — Fynske aabn. Br. 12. 6. 1760 N. 126. — Sjæll. aabn. Br. 11. 3. 1768 N. 120. — Personalhist. Tidsskr. II. R. 4. B. 152 og III. R. 4. B. 147. — Rasmussen Søkilde, Uddrag af Fyenbo Landstings ældste Skøde- og Pantebøger. — Trap, Danmark (u. Nørager). — Erh. Qvistgaard, Stamt. o. Fam. Qvistgaard. Kbh. 1893. — Sjæll. aabn. Br. 20. 11. 1789 N. 862. jfr. N. 857. — Se N. 44.

51. AGNETE PLUM, f. 1718, sikkert i Veterslev, blev viet i Vordingborg 23. Sept. 1746 til Frands Dajon, f. 1719. Denne havde fra 3. Sept. 1744 været Faderen adjungeret, afløste ham siden som kgl. Bygningsskriver og Materialforvalter, og blev 1765 tillige Bygningskommissarius. Han døde 10. Mts. 1794, hun 24. Aug. 1787. En Søn af dem var Billedhugger Nicolai Dajon (jfr. Biogr. Lexikon), der 1815—21 var Kunstakademiets Direktør.

Vordingborg Kirkebog. — Rentek.bestal. i Rigsarkivet. — Se N. 44.

52. CHRISTIAN PLUM, f. 1719, sikkert i Veterslev, siges i 1740 paa Skiftet efter Faderen at „conditionere hos Md. Sal. Fichs i Kjøbenhavn“. Han nedsatte sig senere som Kjøbmand i Helsingør, hvor han drev en stor Tommerhandel og oprettede et Sukker raffineri, hvortil han opførte en anselig Bygning. Han optog sin

Søn i Handelen, og Firmanavnet var i 1790 „C. C. Plum, Søn & Comp“. Som en af Byens mere ansete Borgere var han bl. a. Medlem af Skydeselskabet, der endnu bevarer en Skive, dat. 20. Aug. 1770, givet i Anledning af, at han i 1769 blev Fuglekonge. Hans Ejendom ved Stranden fik han 1782 kgl. Tilladelse til at udvide med en Strimmel Jord. 27. Nov. 1754 ægtede han i Marie-Kirken i Helsingør (i Henh. til kgl. Dispensation) Alexandrine Kreyberg. Begges Lig blev i Henh. til kgl. Begravelsesbreve af 17. Juni 1785 og af 17. Mts. 1789 nedsatte i den Kreybergske Familiebegravelse sammesteds.

Helsingørs Marie Kirkes Vielse- og Begr.-bog. — Sjæll. Miss. 19. 7. 1782. N. 444. — Kgl. Begravelsesbreve af 17. 6. 1785 (Sjæll. Reg. N. 483) og 17. 4. 1789 (Sjæll. Reg. N. 304). — Medd. fra Bankass. Fr. C. Bretteville Plum. — Se N. 44.

53. FREDERIK PLUM, født 1718, begyndte som ganske ung, c. 1734, at gøre Tjeneste i Rentekammerets Kontorer og fik 21. Febr. 1764 kgl. Udnævnelse til Fuldmægtig i det vestindisk-guineiske Rente- samt Generaltold-Kammers vestindiske Kontorer. 27. Juni 1769 fik han Udnævnelse til Kontrollør ved Arendals Toldsted, hvorfra han 25. Apr. 1787 fik Afsked med Pension. Han viedes 3. Dec. 1760 i Frederiks tyske Kirke i Kjøbenhavn til Charlotte Christiane Margaretha Frøbøse, der i Kirkebogen kaldes „Jungfer bei den Fräuleins Ihro Durchl. der Fürstin von Ostfriesland“. Hendes Forlover var Fyrstindens Kammerlakai, Mons. Hinrich Glandorff, medens Brudgommens Forlover var hans Broders senere Svigerfader, Konsistorialraad Rohn. Hun overlevede Manden og meddeler i en Pensionsansøgning af 20. Apr. 1795, hvorledes denne, berøvet sin Forstand og derfor utjenstdygtig, var bleven afskediget og Familien tildelt en Pension paa 130 Rd., hvoraf hun og 2 Børn, af hvilke Datteren var Krobbling, nød de 64 Rd., medens Manden til deres Bedrøvelse maatte nyde sin Andel „i Fortvivlelse paa Lade-Gaarden“, der da benyttedes som Sindssygehospital, og hvor han nylig var død. Hun opnaede først kun en Pension paa 15 Rd. aarlig, men man erkendte, at det ikke svarede til Mandens aarlige Indtægt af 600 Rd., og forhøjede den til 40 Rd. Hun døde i Kbh. 2. Mts. 1806.

Kgl. Resol. gen. V.-G. Rente og Generaltold-K.s vestind. Kontor 21. 2. 1764 N. 85. — Generaltoldk. Bestall. Pr. 1760—71 S. 235 og kgl. Resol. om hans Afsked 25. 4. 1787. — Vielsebog for Frederiks tyske K. — Pensions Journ. vedr. Gen. Told-K. 1816 Nr. 408 jfr. 1807 Nr. 7.

54. CLAUS PLUM, født 1721, ikke paa Kallundborg Ladegaard, som Wiberg i sin Præstehistorie meddeler, men snarere i Ørsø eller

Øreso Mølle i Jørslev Sogn, som Faderen da ejede og beboede, blev Student fra Roeskilde 1740, cand. theol. 1742. Han studerede længe ved Universitetet for ret at berede sig til sin Præstevirksomhed, var i 4 Aar Inspektor paa Regensen og nævnes af Hofpræst Blume i 1746 allerøverst paa en Liste over anbefalelsesværdige Studenter.

Da Embedet som Kapellan i Korsør imidlertid blev ledigt 1752 og Biskop Hersleb stærkt fremhævede, at denne Menighed „trængte meget høyt til en ret duelig og retskaffen Medtiener“, da den hidtil kun havde været slet forsynet, især fordi der var mange Separatister i Byen, og hverken den forrige eller nu samtidigt beskikkede Sognepræst (der før var Kapellan) havde „været meget istand til enten ved Lærdom at overbevise eller med pendance at vinde slige vildfarende“, tør det anses som et Bevis paa de gode Forventninger, man nærrede til Claus Plum, at han 8. Dec. 1752 fik Kaldet, hvorpaa ogsaa Dr. og Superintendent J. F. Reus's Attest tyder (se Bilag). Han ægtede 19. Juni 1753 Elisabeth Amalie Rohn, døbt 27. Juni 1730, en Datter af Sognepræsten ved St. Petri Kirke i Kjøbenhavn, Anton Christoffer R. (se Biogr. Lex.). 20. Juli 1764 blev han Sognepræst i Korsør, hvor han døde meget afholdt 2. Okt. 1781. Hans Enke sad i uskiftet Bo og døde 25. Juli 1785. 7 af 12 Børn overlevede Forældrene, blandt dem den senere Biskop Fr. Plum.

Wiibergs Præstehist. — Sjøll. aabne Br. S. 12. 1752 N. 461 og 4. 1. 1882 N. 4. — Kirkehist. Saml. 3. R. 4. B. — Slagelse Herreds geistl. Skifteprot. 1762—1805 fol. 296 og 318 ff.

SYVENDE SLÆGTLED.

55. JOACHIM HENRIK PLUM, f. 5., døbt 9. Juni 1741 i Vordingborg, Student fra Herlufsholm 1762, udnævntes 4. Maj 1775 til Regimentskvartermester ved det falsterske Regiment, blev 18. Nov. 1788 forsat til Arveprins Frederiks Regiment, døde ugift 29. Dec. 1797 og begravedes fra Garnisons Kirke. Hans Bo forsegledes i „den forgyldte Ravn“ (Vestre Kvarter Nr. 159), hvor han da boede til Leje, og deltes mellem hans Moder i Hillerød, hans Broder Claus, Søster Anna Brammer og en Søsterdatter Catharina Elisabeth Badstuber, der var gift med Bankkommissær A. Mau.

Vordingborgs Kirkebog. — Leth og Wad: Dimitt. fra Herlufsholm. — Kjøbenhavns Skifteskomm. Forsegl. Prot. under 29. 12. 1797 og Behandlingsprot. 1. 6. 1798. — Garnisons Kirkes Begravelseshog.

56. AGNETE BIRGITTE PLUM, døbt 28. Sept. 1742 i Vordingborg, ægtede Gotlob Badstuber, der 22. Juni 1763 blev adjungeret Svigerfaderen som Regimentsskriver ved Kronborgs Rytterdistrikt med Successionsret efter hans Død, som indtraf 2 Aar senere. Hun døde 1767, Manden 21. Mts. 1797. Af deres Ægteskab efterlod de flere Børn.

Vordingborg Kirkes Daabsbog. — Kgl. Resol. gennem Rentekammeret 22. 6. 1763 N. 130.

57. ANNA PLUM, døbt 21. Dec. 1743 i Vordingborg, blev gift med Frederik Christian Brammer, f. 1732, der efter at have været ansat hos Amtmand Gram i Frederiksborg 27. Maj 1766 blev Amtsforvalter i Frederiksborg og Kronborg Amter. Han døde i Hillerød 7. Maj 1796. Hun døde som Enke 5. Jan. 1833. En Datter af dem, Agnete Birgitte B., var gift med den bekendte Amtmand H. N. Arctander. En Sønneson var Biskop Gerhard Peter Brammer.

Vordingborg Kirkes Daabsbog. — Kgl. Resol. gennem Rentek. 25. 5. 1766 N. 15. — Richter : 100 Aars Dødsfald. — Lengnicks Stamt. o. Fam. Plum, jfr. Biografisk Lexik. (Arctander og Brammer).

58. CLAUS PLUM, født 16. Jan. 1745 i Vordingborg, Sekondløjtn. i Artilleriets nationale Batteri 1. Juli 1774, siden i dansk Liv Regiments 3. Bataillon fra dets Oprettelse 1779, karakt. Premierløjtn. 11. Juli 1783, Afsked med Pension af 96 Rd. 11. Febr. 1785. Var siden Kaptajn i nordre sjæll. Landeværns Regiment, hvorfra han 15. Jan. 1808 blev afskediget med sin tidligere Gage. Han ægtede 23. Febr. 1804 i Hillerød Ellen Kirstine Wisch, f. Christensen (f. c. 1760), Enke efter Postmester og Hospitalsforstander sammesteds Mathias Wisch, der døde 1801. Plum døde barnløs i Hillerød 11. Febr. 1824. Hans Enke døde i Kjøbenhavn 11. Dec. 1840 og begravedes fra Garnisons Kirke. Et Testamente, hvorpaa hun den 31. Dec. 1829 fik kgl. Konfirmation, viser, at hun kun havde et Barn, Reborg Hedwig Wisch (Datter af hendes første Mand), som i Ægteskab med Urtekræmmer Morten Bendz, i hvis Hus Moderen i en Række af Aar boede, da havde 4 Børn.

Vordingborg Kirkes Daabsbog. — Kgl. Resol. vedr. Postvæs. 37. 11. 1777 og 14. 1. 1803. — Enkens Pensionsansøgn. 6. 2. 1840 ved Naadesekretariatets Understøttelsessager N. 4738. — Testkonf. 31. 12. 1829. Danske Kancellis 2 Dpt. Reg. N. 892.

59. CHRISTINE MARIE PLUM, døbt 2. Dec. 1746 i Vordingborg, er sikkert identisk med den „lille Datter af Forvalter Plum“, der begravedes sammesteds 13. Apr. 1748.

Vordingborg Kirkes Daabs- og Begravelsesbog.

60. PETER HELDT PLUM, døbt i Vordingborg 22. Dec. 1747, er sikkert død som Barn og ialfald uden Livsarvinger og inden hans ældste barnløse Broders Død, jfr. N. 55.

Vordingborg Kirkes Daabsbog.

61. CLAUS PLUM, f. 1738 i Baarse Sogn, blev dimitteret fra Frederiksborg og Student 1764, Skoleholder i Sværdborg 1766 og Sogneegn i Baarse og Beldringe 1772. Han blev saaledes fortrædiget af før omtalte Jens Tvede, der blev Faderens meget chikanøse Efterfølger som Sognepræst (se under Nr. 47), at han nødsagedes til at indstævne ham for en Provsteret og trods hans mange Intriger fik ham idømt en betydelig Bøde (200 Rd.), hvilket dog ikke hindrede Tvede i at vedblive Forfølgelsen, saalænge han levede. Men efter Tvedes Død 1787 sad Plum roligt i Embedet, indtil han døde 17. Maj 1799. Han var gift med Cecilie Christence Baden, f. 1743, Datter af Købmand i Holbæk, Jacob Chr. Baden. Ved Mandens Død efterlodes 6 Døtre, hvoraf kun 1 var gift, og Enken levede i smaa Kaar, jfr. Præstestesten i Tillægget, i et fæstet Hus i Næstelø, hvor hun døde 19. Jan. 1823.

And. Petersen: Sjæll. Stifts Degnehist., 90 f. — N. 214 Pensions Journ. (Danske Kancelli) for 1803 i Rigsarkivet. — Baarse Kirkebog. — Se Tillæg.

62. ANNA AGNETE PLUM, født 11., døbt 19. Jan. 1752, sikkert i Baarse, ægtede 5. Juli 1771 Trøels Smith, f. 27. Jan. 1744, dengang Sognepræst i Everdrup, fra 1784 Sognepræst i Holbæk, i 1802 Provst i Merløse Herred. Hun havde i dette Ægteskab 11 Børn og døde 29. Jan. 1805 i Holbæk. En af hendes Sønner, Provst Daniel Peter Smith, har i nogle i personalhist. Tidsskrift aftrykte Optegnelser skildret Faderens Frierrejse, en Kanefart, der egentlig sigtede paa en ung Købmandsenke paa Møen med endel Penge, men da Isen var brudt op, standsedes i Baarse Præstegaard, hvor den eneste Datter af første Ægteskab havde en slem Stedmoder, men tilbades af Tjenestefolk og Naboer, ejede 5000 Daler og tilmed havde indsamlet udmærkede Kundskaber i en Skole i Kjøbenhavn (hvorfra hun var hentet hjem, fordi en ung Kunstner — Wiedewelts — Hjerte var blevet saaret „af de milde Plumske Øjne“). Plums Kapellan, Digteren Ingemanns Fader, havde ogsaa et godt Øje til den unge Pige, men Smith var ubarmhertig nok til ved Ingemanns Chatol om Natten at skrive et Kjærlighedsbrev til den Sovendes Hjerteelskede og fik næste Dag hendes imøde-

kommende Svar, der foreløbig lød paa en Uges Betænkningstid „for at tage Gud og sit Hjerte med paa Raad“. — Samme Optegnelse indeholder mange Bidrag til en Karakteristik af Provst Troels Smith, der vel navnlig belyser hans gemytlige Sindelag, men ogsaa nævner ham som en ortodox Præst og Balles Medstrider mod Fritænkerne. I „Slægten Heilmann“ findes han afbildet paa et Par morsomme Tegninger. Han ægtede 6. Nov. 1807 Abelone Lottrup, Enke e. Byfoged Tønnesen i Hillerød og døde 4. Dec. 1823. En Dattersøn af Anna Agnete Plum var Maleren Vilhelm Marstrand, en Datter var gift med Kunstneren Kratzenstein-Stub, en Sønneson var Philologen, Dr. phil. C. V. Smith, Docent i de slaviske Sprog.

Wibergs Præstehist. — Personalhist. Tidsskr. 2 R. I, 161 ff. — Gerh. Heilmann: Slægten Heilmann, 151 ff. — Kirkehist. Saml. 3 R. IV. — Lengnieks Stamt. o. Fam. Plum.

63. INGEBOG CHRISTINE PLUM, døbt i Baarse Kirke 20. Juni 1763, ægtede Taras Ross Olsen Høyer, f. 7. Maj 1757 i Sparboen i Trondhjem Stift, Student fra Trondhjem 1776, Cand. th. 1779. Han blev 1786 Kapellan i Rudkjøbing og 1788 Sognepræst i Tved, Svendborg Amt. Hun døde her 4. April 1793, efterladende en Datter. Manden ægtede siden Abigael Ungermand og døde 10. Febr. 1795, medens Enken først døde i 1853.

Wibergs Præstehist. — Baarse Kirkebøger.

64. THERESIA SOPHIA PLUM, døbt i Baarse 29. Aug. 1764, blev efter Sigende forlovet med Faderens udsete Efterfølger som Sognepræst i Baarse og Beldringe, Jens Tvede, der imidlertid, efter at have faaet Kaldet afstaaet, ægtede en Anden (se Nr. 47), hvilket skal have bidraget til, at hun, der iforvejen ikke var stærk, døde ganske ung 1780.

Baarse Kirkes Daabsbog. — Personalhist. Tidsskr. 2 R. I, 165.

65. AGNETE PLUM, f. i Frederikssund 17. Dec. 1746, viet i Udesundby 10. Okt. 1765 til Peder Cappel, døbt i Tølløse 4. Sept. 1729, Søn af Sognepræst Lauritz C., Student fra Roskilde 1749, Kordegn i Slangerup 1773, Degn i Kirkehyllinge-Lundby Sogne i Kjøbenhavns Amt, død 25. Sept. 1800. Hun døde 19. Okt. 1781. Manden ægtede senere Marie Calmer Riise.

And. Petersen: Sjæll. Stifts Degnehist., 37.

66. . . . PLUM, dødfødt Barn, begravet 3. Sept. 1749.

Kirkebog for Frederikssund (Udesundby).

67. POUL PLUM, døbt 20. Sept. 1746 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, blev sikkert opkaldt efter Morfaderen, Poul Badstuber, en velhavende Mand, der ejede Brede og Nymølle Fabrikker m. m., men netop s. A. pludselig gik fallit, hvilken Skæbne siden hjemsøgte baade Svigersønnen og flere Børnebørn, men navnlig ramte denne Gudsøn haardt. Som ældste Søn blev han opdraget i Faderens Vinhandel og blev Købmand i Kjøbenhavn, hvor han tilligemed Faderen maatte gjøre Opbud i 1783. Som det synes var navnlig Skiftekommissærernes Sindrægtighed Aarsag til, at han, der dog 15. Apr. 1785 havde faaet 3 Maaneders Befrielse for personlig Hæftelse, maatte sidde i Gælds fængsel i omtrent 7 Aar i et uselt lille Rum i Hirschholm Arresthus, hvor der kun lige var Plads til en Seng, og hvor hans Helbred blev nedbrudt, jfr. nærmere de i Tillægget aftrykte Aktstykker herom. Han var 21. Febr. 1781 i Trinitatis Kirke bleven viet til Hanne Marie Juhl, og skønt en kgl. Bevilling af 19. Mts. 1784 bestemte, at den Arv, der maatte tilfalde hende efter hendes Fader, forrige Sølvpop Juhl og hendes Mormoder, Maren afgangne Toftes, maatte indsættes i Overformynderiet, synes dette ikke at havde reddet denne Hjælpskilling for Familien. Plum levede siden, ialfald fra 1795, i smaa Kaar som Konsumtionsbetjent i Helsingør, hvor han døde 25. Jan. 1806. Ved Skifteregistreringen, der 25. Mts. foretoges i hans Dødsbo, meddelte Enken, at den Afdøde foruden den nærværende Datter Inger, der havde Myndighedsbevilling, kun havde efterladt hende Sønnen Adam Fr. Plum, der var i Ostindien, og Hans Jacob Tofte Plum i Kjøbenhavn. I det ringe Bo overskred Gjælden Aktiverne. Enken antages at være død 1832.

St. Nik. Kirkes Daabsbog. — Bevill. til Proklama 1. 8. 1783 Sjæll. aabne Br. N. 590. — Sjæll. aabne Br. 19. 3. 1784 N. 180 og 15. 4. 1785 N. 293. Helsingørs Skiftebog 1799—1810 fol. 509 og 694.

68. CLAUD PLUM, døbt 12. Okt. 1747 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, maa være død ganske lille, da Faderen tre Aar efter lod en Søn døbe med samme Fornavn. Han nævnes ej heller af Faderen blandt hans 9 Børn i et Skattemandtal i 1762.

St. Nik. Kirkes Daabsbog. — Skattemandt. af 1762 for Strand Kvarter Nr. 71. Rigsarkivet.

69. AGNETE PLUM blev døbt 10. Dec. 1748 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn. Om hende gjælder det samme som om Ovenstaaende, og hun er sikkert død, allerede førend en Søster døbes med samme Navn 1758.

Som ved N. 68.

70. **CLAUS PLUM**, døbt 16. Mts. 1750 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, var allerede i 1762 ude af Faderens Hus, sandsynligvis for at oplæres til Handelen. I Nov. 1790 søgte han for at støtte sin fæderede Fader og sine uforsørgede Søkende om at maatte blive indtaget i Vinhandlerlauget i Kbh., da han i 12 Aar havde lært Vinhandelen ved et Handelskontor i Bordeaux, uagtet han ikke var bleven indskrevet som Svend ved Lauget, og ved et kgl. Missive af 7. Jan. 1791 opnaaede han det søgte, navnlig fordi det kun skyldtes en Forsømmelse af Faderen, at han ikke havde opnaaet dette ved i sin Tid her at blive indskrevet som Svend. Samtidigt søgte han at fri Broderen Poul af Gælds fængslet (se Tillæg S. 117). Hans gode Forehavende lykkedes dog ikke, idet han selv allerede 1791 maatte opgive sit Bo. 14. Okt. s. A. fik han bevilget Arrests Befrielse, 9. Dec. Proklamabevilling. Endnu 1795 nævnes han som Vinhandler i Kbh. Han ægtede i 1786 Catharina Kirstine Juhl, død 1806, og døde i Kbh. (i Ridestaldbygningen ved Christiansborg Slot) 6. Juli 1818. Paa Skiftet kaldes han „forrige Handelsbogholder“. Han efterlod en Søn (Nr. 120) og to ugifte Døttre (Nr. 117 og 119).

St. Nikol. Kirkes Daabsbog. — Skattemandtal for Kbh. Strand Kvarter N. 71. — Kbh. Borger-skabsprot. 11. 4. 1791. — Sjæll. Miss. 7. 1. 1791 N. 21. — Sjæll. Reg. 14. 10. 1791 N. 829, 9. 12. 1791 N. 968. — Kbh. Skiftekonm. Førsegl. Prot. 1. 1818.

71. **CARL ULRIK PLUM**, f. 21. og døbt 26. Juli 1751 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, død i Kbh. 3. Dec. 1767.

St. Nikolai Kirkes Daabs- og Begravelsesbog. — Skattemandtal for Kbh., Strandkvarter N. 71.

72. **LORENTZ PLUM**, f. 2. og døbt 7. Okt. 1752 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, Kontorist, død 16. Jan. 1782; uden Livsarvinger, da saadanne ikke nævnes paa Skiftet efter Faderen.

Som ved N. 71.

73. **ENGELKE PLUM**, f. 1., døbt 6. Febr. 1754 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, død ugift i Kbh. 19. Okt. 1774.

Som ved N. 71.

74. **JOHANNES PLUM**, døbt 10. Mai 1755 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, død som Barn, sikkert inden Broderen af samme Navn døbt i 1759.

Som ved N. 71.

75. **ANNA ELISABETH PLUM**, f. 7., døbt 12. Nov. 1756 i St. Nik.

Kirke i Kjøbenhavn, ægtede kgl. Jagtberider Frederik Christian Bruhn, f. i Slesvig 2. Nov. 1744 (der først havde været gift med Marie Frost, f. 1747, † 1781), og døde som Enke 12. Febr. 1845, efter at hendes Mand 1796 var afgaaet ved Døden. En Søn af dem, E. A. Bruhn, faldt som Premierløjtnant ved Dybbøl, en anden, Ernst Poul Bruhn, døde som Generalløjtnant i 1868.

Som ved N. 71, se tillige V. Richter: 100 Aars Dødsfald, og Lengnick: Fam. Bruhn jfr. Biogr. Lex. III, 137.

76. AGNETE PLUM, f. S., døbt 13. Febr. 1758 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, døde ugift i Maj 1846 som Priorinde i Brødrene Petersens Jomfrukloster.

Som ved Nr. 71, se tillige Richter: 100 Aars Dødsfald.

77. JOHANNES PLUM, f. 30. Okt., døbt 5. Nov. 1759 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, blev Student fra Metropolitanskolen, var svagelig og optoges 1795 som Lem i Pelts Stiftelse, hvor han døde 28. Maj 1798.

Som ved N. 76.

78. FREDERIK PLUM, f. 24., døbt 30. Mts. 1761 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, var tilstede paa Skiftet efter Faderen i 1795 og kaldes da Vinhandlersvend. Død som Lem i Pelts Stiftelse i Kjøbenhavn i Aaret 1836.

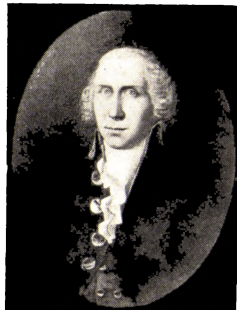
Som ved N. 71. Jfr. tillige Lengn. Stamt. o. Fam. Plum og Kbh. Skiftekomm. Forhandl. Prot. 4. 1788—95 fol. 403. — Dok. i Raadstuearkivet ang. Anna Eisenbergs Senge i Vartou.

79. JOHANNE PLUM, døbt 16. Jan. 1763 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, var død ung og uden Livsarvinger før Faderen.

St. Nikolai Kirkes Daabsbog

80. FREDERIK CHRISTIAN PLUM, døbt 13. Apr. 1758 i Vejstrup Kirke, blev 1. Apr. 1783 Regimentskvartermester ved det første sjællandske Rytterregiment med Bolig i Slagelse, hvilken Stilling han købte af Regimentskvartermester Bjørn for 4000 Rd., men ikke desto mindre paa Grund af Svagelighed maatte afstaa mod en Pension paa 150 Rd. af Kongens Partikulærkasse. Han viedes 1ste Gang 2. Apr. 1784 i Slagelse til Lykke Marie, født Smith, dengang Enke efter Apoteker Henrik Jacobæus, død i Barselseng paa Løvegaard, 32 Aar gl., 9. Dec. 1788, og 2den Gang, 18. Sept. 1789, til Kirstine Marie Bagge, døbt 1761. 3. Søn. efter Trin. i Svendborg Frue Kirke, en Datter af Prokurator Bagge sammesteds. Han købte

1788 Hovedgaarden Løvegaard af Kammerherre, Oberst Chr. Fr. Holstein og afhændede den 1793 for 29,000 Rd. Men da han 17. Mts. 1796 døde paa Gunderslevholm efter i Mellemtiden at have overtaget Forpagtningen heraf, viste det sig til Sorg for Enken, at han havde mistet sin Formue og kun efterlod Gæld til hende og 6 faderløse Børn, saa at hun endog maatte sælge sin Seng for at udbetale en Fordring, Enkekassen havde. En Ansøgning fra hende til Kongen kort efter Mandens Død, der er meget oplysende om Familiens ulykkelige Tilstand, er aftrykt i Tillægget. I 1803 anbefaler General-Toldkammer- og Kommerce-Kollegiet, at hun, der kun har en Enkepension af 200 Rd., faar et Tillæg til Børnenes Opdragelse paa 52 Rd., da de 48, hun hidtil har, ikke strækker til.

Regimentskvarterm. Frederik Chr. Plum og Hustru.

Hun døde i April Maaned 1810. Ved Skiftesamlingen 13. samme Maaned kaldes hun som flere Steder fejlagtigt Bache for Bagge.

Vejstrup og Gierslev Kirkebøger. — Post. Pensions-Kasse Journ. 1803 N. 127 (Generalitetet). — Hempels Avis 1796 N. 26. — Adresse Cont. Efterretn. for 14. Apr. 1810. — Kjøbenhavns Skifteskomm. Forsegingsprot. I for 1810. — Kallundborg Skiftetog 1803. — Meddelelser fra Provst Tholle og Provinsarkivar Wad.

81. DINES CHRISTIAN KRAG PLUM, døbt i Vejstrup Kirke 18. Juli. 1759, blev før sit 10de Aar indskrevet som Søkadet, udnævntes 1782 til Sekondløjtnant, 1789 til Premierløjtnant, blev 1791 Kaptajnløjtnant, 1804 Kaptajn og 1812 Kommandørkaptajn, men afgik 20. Sept. 1815 ved den store Reduktion efter Norges Afstaaelse og døde 26. Juli 1823. Han viedes 4. Apr. 1797 i St. Olai Kirke i Helsingør til Caroline Vilhelmine à Meinichen, f. 4. Maj 1763 i Helsingør, en Datter af da afdøde Viceborgmester i Helsingør

Henrich à M. Hun døde som Enke 3. Sept. 1845. I Ægteskabet var ingen Børn.

Vejstrup Daabsbog. — Kgl. Resol. gen. Admiralitetet af 16. 3. 1797. — Garde: Efterretn. om den d. n. Sømagt. — Naadesekretariatets Understøttelsessager (1845) N. 4737. — St. Olai Kirkes Vielsesbog. — Richters Dødsf. — Enkekassens Pensionistrulle 1845, N. 7888.

82. AGNETE CATHRINE CHRISTINE PLUM, døbt 10. Sept. 1760 i Vejstrup Kirke, samme Dag Moderen kun 24 Aar gammel blev begravet, blev 18. Aug. 1785 viet til Iver Qvistgaard, døbt 3. Febr. 1754, en Son af Proprietær Peder Iversen Qvistgaard, der i 1784 havde afkøbt Krigsraad Claus Plum Nøragergaard for 40,000 Rd. Her bosatte de Nygifte sig, men Manden var svagelig, døde ung og begravedes 14. Maj. 1796. Samme Aar solgte Peder Qvistgaard Nøragergaard for 56,544 Rd. til Svigerdatteren, der saaledes blev Ejerinde af den Gaard, hendes nu i Kallundborg bosatte Fader i 1784 havde solgt. Hun ægtede senere Proprietær Jens Korsgaard eller Kaarsgaard til Løjtegaard paa Amager og døde 26. Aug 1799 i Kallundborg, efterladende Børn af begge Ægteskaber. Nørager solgtes samme Aar for 83,000 Rd. til Kancelliraad Paasche. En Datter, gift med Justitsraad J. A. Garde var Moder til Admiral H. G. F. Garde.

Vejstrup Daabsbog. — Erh. Qvistgaard: Stantavle over Familien Qvistgaard. Kbh. 1894. — Kallundborg Skiftebog 1803. — Trap: Danmark, 3. Udg. II, 456.

83. CLAUDINE MARIE PLUM blev døbt i Sæby 4. Jan. 1768 lige Maanedsdagen før Moderen begravedes, og var Faderens eneste Barn af 2det Ægteskab. Hun blev 29. Maj 1788 i Kallundborg viet til Adam Gotlob Wiimh, f. paa Thurebyholm, døbt 16. Sept. 1759, Landvæsenskommissær med Kammerraads Rang og Ejer af Lundbygaard i Præstø Amt 1786—1805, siden Forpagter af forskellige Gaarde, død 21. Febr. 1836 paa Holtegaard. Hun døde sammesteds 8. Juni 1797, efterladende flere Børn.

Sæby-Vallenslev Sogns Daabsbog. — Lengn. Kirkebogsuddr. for Kallundborg.

84. HENDRIKKE LOUISE PLUM, døbt i St. Olai Kirke i Helsingør 10. Sept. 1755, død 14. Juni 1764.

Kirkebøgerne for St. Olai Kirke i Helsingør.

85. AGNETE PLUM, døbt i St. Olai Kirke i Helsingør 22. Apr. 1757, vistnok død ung.

Som ved N. 84.

86. CLAUD PLUM, hjemmedøbt 21. Juni 1758 i Helsingør, blev af Faderen opdraget til Handelen og indtaget i hans Firma og

virkede ligesom han som Købmand og Sukkerraffinadør i Helsingør. Ikke længe efter Faderens Død maatte han dog, 1794, opgive sit Bo (C. Plum & Co.) til Skifterettens Behandling, og fik samme Aar bevilget Ophudskommissorium og Proklama. Han er imidlertid atter kommen noget paa Fode, siden han under 27. Mts. 1799 findes optaget i Helsingørs Købmandsdrag. Han ægtede, i Henhold til kgl. Bevilling af 23. Sept. 1785 til at vies af uvedkommende Præst, i Helligaands Kirke 12. Okt. 1785 Regine Louise Gründahl, f. 1763, død 19. Dec. 1820. Selv døde han 28. Maj 1818 i Helsingør. Boet ndviste ved hans Død større Udgæld end Indgæld, og da Enken døde, fik Svigersønnen, Assistent Ulstrup, for sine Udlæg til Begravelsen Boets ringe Effekter udlagt.

Som ved N. 84. — Desuden Sjæll. Miss. 11. 3., 28. 3. og 9. 5. 1794 N. 222, 267 og 420. — Sjæll. aabne Br. 23. 9. 1785 N. 762. — Helsingørs Skiftebog (under 1. 6. og 27. 7. 1818, 12. 3. 1819 og 21. 1. 1821). — Medd. af Bankassistent Fr. C. Brtv. Plum. — Se Tillæg.

87. HENRIK PLUM, f. 14. Aug. 1759 og døbt i St. Olai Kirke i Helsingør, død ss. 2. Okt. 1761.

Som ved N. 84.

88. CARL FREDERIK PLUM, døbt i Frederiks Kirke paa Christianshavn 14. Okt. 1761, overlevede Faderen 1795 (jfr. Nr. 53), men hans Skæbne er ellers ukendt.

Frederiks tyske Kirkes Daabsbog.

89. ANTOINETTE CHRISTIANE FRIDERICA PLUM, døbt i Petri Kirke 11. Juli 1763, var svagelig og fik efter Moderens Død 1806 (jfr. Nr. 53) et Gratiale af Postkassen, døde ugift i Kjøbenhavn 8. Okt. 1823.

Lengnick's Kirkebogsuddrag for Petri K. — Kbh. Skiftekomm. Forseglingsprot. II. 1822—3 fol. 381.

90. IDA AMALIE PLUM, døbt i Petri Kirke i Kjøbenhavn d. 16. Okt. 1765, død 8 Uger gammel.

Lengnick's Kirkeboguddrag.

91. ANNE MARIE PLUM, døbt i Trinitatis Kirke i Kjøbenhavn d. 28. Juli 1768, maa være død før Faderen, da Enken 1795 kun nævner 2 efterlevende Børn (jfr. Nr. 53), sandsynligvis i Arendal.

92. ANTON CHRISTOFFER ROHN PLUM, f. i Korsør 16. Okt. 1754, fik Morfaderens fulde Navn til Fornavn. Kom 17 Aar gl. i Lære hos Apotheker Mathias Hagen i Kjøbenhavn og 1779 som Apothekersvend til Holbæk. Han blev 1785 „Cand. Chymiaë et Pharmaciaë“, forestod Holbæks Apothek efter Ejerens Død $\frac{1}{2}$ Aar

og var derefter i 4 Aar hos Hofapotheker Gotfred Becker og købte i Januar 1790 Apotheket i Vordingborg af Margrete Platfus, Enke efter Apotheker Hieronimus Sichel, og fik 12. Mts. 1790 kgl. Bevilling derpaa. Han ægtede 18. Maj 1792 Johanne Cathrine Møller, Datter af Kornmaaler M. i Kbh. og døde 21. Okt. 1802 i Slagelse, hvorfra Broderen, den senere Biskop, bekendtgjorde hans Død, og begravedes i Pedersborg ved Sorø. Hans Enke blev siden gift med Postmester Ernst Heinr. Lüders i Pløen, blev atter Enke i Febr. 1810 og døde 17. Jan. 1857 i Spjellerup.

— Egne Optegnelser i en Familiebibel, se Tillæg. — Sjæll. aabne Br. 12. 3. 1790 N. 256. — Slagelse Herreds gejstl. Skb. 1762—1805 fol. 296 f. og 318 ff. — Erslew: Forflex. Suppl. II. 686.

93. ANNE CHRISTIANE PLUM, f. 13. Nov. 1755 i Korsør, nævnes paa Skiftet efter Faderen som Kammerjomfru hos Gehejmeraad Rosencrone. Ved et Pensions Forslag af 1799 indstilles hun, som i fem Aar har været Husjomfru i Biskop Balles Hus, men nu er svagelig, til 30 Rd. aarlig Pension. Hun døde paa Frederiks Hospital i Kbh. 5. Jan. 1809 og begravedes fra Trinitatis Kirke.

Korsør Daabsbog. — Supplik Prot. 1785 N. 2225. — Pensions Ansøgning. — Trin. K. Begravelsesbog.

94. FREDERIKKE PLUM, hjemmedøbt i Korsør 28. Jan. 1757, sikkert død spæd, siden en Søster knap 2 Aar efter faar hendes Navn, men Døds- eller Begravelsesdagen er forgæves eftersøgt i Kirkebogen.

Korsør Kirkes Daabsbog.

95. FREDERIKKE PLUM, hjemmedøbt i Korsør 12. Okt. 1759, begravet sammesteds 18. samme Maaned.

Korsør Kirkes Daabs- og Begravelsesbog.

96. FREDERIK PLUM fødtes i Korsør 12. Okt. 1760. Faderen, der var Sognepræst sammesteds, havde opkaldt sit første Barn efter sin Svigerfader, men ikke haft Held med derefter at faa sin Farfaders Navn bevaret i Børnebørnenes Slægtled. De næste to Børn, to Døtre, der begge døbt med Navnet Frederikke, døde nemlig ganske spæde. Først gennem det fjerde Barn, Sønnen Frederik, skulde han faa varig Glæde af Opkaldelsen. Sønnen viste sig tidlig i Besiddelse af gode Evner, hvorfor Faderen blandt sine mange Sønner udpegede ham til den studerende Vej, som hans Kaar kun tillod ham at lade een Søn følge. Baade Faderen og Moderen, en Datter af den bekendte Præst Rohn ved St. Petri Kirke i Kjøben-

havn, gav Børnene en alvorlig kristelig Opdragelse, men ogsaa stræng, hvad ikke alle Børnene paaskønnede (se Nr. 97). I 1778 dimitteredes han fra Odense til Universitetet. Som Student maatte han navnlig ved Informationer tjene til sit Underhold. Han fik dog tidlig Fribolig i Regensen, hvor han i sine sidste Studenteraar delte Værelse med sit Bysbarn, Jens Baggesen, der indførte ham i Prams Hus og i Datidens litterære Kredse, ligesom han bedømte hans poetiske Forsøg, førend de blev trykte i „Minerva“ og i de af H. W. Riber udgivne „Poesier“. Sammesteds boede han ogsaa under Tag med sin vordende Hustru, der da var gift med Regentsprovsten. Hans videnskabelige Studier samlede sig i Begyndelsen nærmest om østerlandsk (hebraisk) og klassisk, græsk og romersk, Poesi, som han gengav i dansk Oversættelse. Hans Oversættelse af Juvenals og Persius's Satirer om Menneskenes Ønsker blev prisbelønnet af Selskabet til de skønne Videnskabers Udbredelse og trykt paa dets Bekostning 1790. Han havde foresat sig at tage filologisk Eksamen, men forandrede pludselig Studieplan og kastede sig 1787 over Theologien, fordi, som han skriver til Baggesen, „han ikke kunde faa Fred paa anden Maade“. 1788 tog han theologisk Examen. Samme Aar fik han en for en Mathematiker, ikke for en Theolog ledig Friplads paa Elers' Kollegium. Dette havde til Følge, at den Disputats, han efter Kollegiets Regler skulde holde, maatte være over et matematisk Emne, og han hjalp sig, efter hvad R. R. Vestergaard meddeler i sine Bidrag til Elers' Kollegiums Historie, ved at skrive en Afhandling om Josva Bog Cap. 10, V. 12—14, hvor Josva byder: Sol staa stille i Gibeon, og Maane i Ajalons Dal. I 1790 forsvarede han Graden som Dr. philos. ved Kjøbenhavns Universitet ved Afhandlingen: *Historia interpretationis quarundam Ebraicæ poëseos metaphorarum imprimis loci Josvæ X. 12—14*, hvor han altsaa kom ind paa samme Emne.

I 1791 blev han Sognepræst i Korsør og Taarnborg, 1792 Dr. theol. i Göttingen, i 1794 Provst i Slagelse Herred og 1796 Sognepræst ved St. Michels Kirke i Slagelse. Hans senere Liv, Hovedvirksomhed og Betydning paa Kirke-, Skole-, Bibliotek- og Fattigvæsenets Omraade skildrer Bibliotekar S. M. Gjellerup i biografisk Lexikon med følgende Ord:

„Spørgsmaalet om Fattigvæsenets Ordning, Almueskolevæsenets Reform og Undervisningsmetodens Forbedring optog den Gang den

Biskop FREDERIK PLUM.

almindelige Interesse, og Plum fandt her en Opgave, som han havde gode Forudsætninger for at kunne løse, især en ualmindelig praktisk Sans, der ikke tillod ham at fortabe sig i Filantropernes taagede Idealisme. Kort efter at han var bleven Præst i Korsør, sporede man allerede hans Virksomhed i deene Retning. Efter at han havde ordnet Fattigvæsenet, fik han ved offentlig og privat Understøttelse lagt Grunden til Skolevæsenets Forbedring efter en Plan, der fik kongelig Stadfæstelse, og efter at han var bleven Provst, udvidede han sin Virksomhed til at omfatte Skole- og Fattigvæsenet paa Landet. Som Præst i Slagelse fik han 1799 gennemført Oprettelsen af en fortrinlig Læse- og Arbejdsskole, der blev anset som et Monster af en Borgerskole og fandt Efterligning i en stor Del af Landets Kjobstæder. 1802 udgav han en „Haandbog for Lærere og Opsynsmænd ved Borger- og Almueskolerne“, et udmærket Arbejde, „der endnu ikke i vor Skolelitteratur er bleven afløst af noget bedre“, og 1803 „Pestalozzis Læremaade, et Forsøg til Elementarundervisningens Forbedring“, tillige med en Subskriptionsplan paa en Oversættelse af de dertil hørende Elementarbøger. Kancellipræsident Fr. Moltke, der sværmede for Pestalozzis Elementarundervisning, fik kaldet Plum til Kjøbenhavn, hvor han 1803 blev Stiftsprovst og Sognepræst ved vor Frue Kirke. Som Medlem af en Kommission, der skulde prøve den Pestalozziske Elementarundervisning, holdt han derefter offentlige Foredrag om Metoden. Paa samme Tid arbejdede han paa en Grundforbedring af Hovedstadens Almueskolevæsen og Opsynet dermed og fik oprettet en bestandig Kommission til disse Skolers Indretning og Bestyrelse. I Forbindelse med L. C. Sander og A. K. Holm udgav han 1804—08 „Egeria, Fjerdingsaarsskrift for Opdragelses- og Undervisningsvæsenet i Danmark og Norge“, et fortrinligt Tidsskrift, „der ikke er blevet overgaaet og næppe naaet af noget senere“. 1809 blev han Meddirektør for det nyoprettede Pastorseminarium. 1811 udnævntes han til Biskop i Odense, hvor han med sin vante Ihærdighed tog fat paa Skolevæsenets Ordning. 1812 fik han Kancelliets Stadfæstelse paa et af ham udarbejdet Regulativ for Skolerne i Fyns Kjøbstæder, der skulde gælde, indtil en almindelig Skoleforordning udkom. S. A. oprettedes i Odense en ny Borgerskole, en Middelskole i den Lahnske Stiftelse, Aftenskoler for Tjenestepiger og Læredrenge og en Søndagsskole for Haandværkssvende.

Plum havde en mærkelig Evne til at faa Folk med, selv hvor der, som her, krævedes meget betydelige Tilskud fra privat Side. Det var hans personlige Overlegenhed, der gjorde sig gældende, og naar han erklærede, at det maatte være saaledes, bragte man sine Ofre, fordi det ikke nyttede at gøre Indvendinger.

Men ogsaa blandt Stiftets Gejstlighed og i andre dannede Kredse søgte han at vække Sansen for boglig Sysse. 1813 oprettede han Fyens Stiftsbibliotek, 1815 stiftede han det Fynske litterære Selskab, og 1818—33 udgav han aarlig Efterretning om udenlandsk teologisk og pastoral Litteratur for Stiftets Gejstlighed; han indførte udvidede Landemoder med videnskabelige Foredrag og Forhandlinger, skærpede Bispeexamen og indgav Forslag til Kancelliet om en Forøgelse af Prædiketexterne, men Forslaget blev henlagt uden Besvarelse. Han var falden i Unaade, fordi han havde udtalt sig nedsættende om den indbyrdes Undervisning, som var Kongens Kæphest. Under denne omfattende Virksomhed fik han dog Tid til at tage fjærnere liggende Opgaver op. For at vænne Bondestanden til god og nyttig Læsning i Hjemmene, udgav han 1821 „Anders Kjarby af Vissenberg Sogn, en Læsebog især for Fynboer“. Under alt dette glemte han dog ikke sine gamle Klassikere, og endnu i sin høje Alder udgav han 1827 „Auli Persii Flacci Satyræ“ med Kommentar og 1828 „Valgte Stykker af den græske Anthologi, revideret Text, metrisk Fordanskning og oplysende Anmærkninger“, første Hefte. Den gamle Mand smigrede sig endnu med, at han stod paa Højde med sin Tids filologiske Dannelse. Men igjennem en meget hensynsfuld, men indgaaende Kritik mindede J. N. Madvig ham dog om, at Tiden var løben fra ham. 1828 blev P. Medlem af Videnskabernes Selskab og Kommandør af Dannebrog“.

Der skal endnu mindes om, at Plum under Kjøbenhavns Bombardement i 1807 maatte se sit Hus, sit Bibliotek og sine Samlinger afbrændte ved Fjendens Ildkugler, sin Hustru og sine Børn i stor Fare og sine Forfædres Begravelser i Frue Kirke som et Rov for Luerne, men at han selv stod i første Række af de energiske Mænd, der traadte sammen for at lindre Borgernes Nød og efter Flaadens Tab hidrage til et nyt Søforsvar for Fædrelandet.

Den 18. Jan. 1834 afgik han ved Døden i Odense Bispegaard efter at have nedskrevet sine sidste Ord til sine Børn i et Digt, der er aftrykt i Tillægget. Her findes ligeledes aftrykt hans i Fa-

milien opbevarede hidtil utrykte Autobiografi (forfattet 1811 i Anledning af hans Ridderudnævnelse), der ikke ganske falder sammen med den iøvrigt samtidige latinske Autobiografi af ham, som er trykt i Biskop Münters Program af 1811 i Anledning af 3 Bispers Udnævnelse under Titlen „Programma de schola Antiochena“ etc. Han stod i nært Forhold til mange bekendte Mænd, som Bisperne Balle og Münter, Ungdomsvennen, Digteren Baggesen, der ogsaa senere jævnlig besøgte ham i Odense, Kancellipræsident Fr. Moltke m. fl. I den nyeste Tid er en Del Breve fra ham til Münter trykte i Kirkehistoriske Samlinger.

Bispinde Plum, Marie Sophie f. Munk, var Datter af Justitsraad, Arkivar og Chef i Postsekretariatet Søren Munk, f. 1733, † 1801, og Johanne, f. Munk, f. 1738, † 1810. Hun var døbt 22. Dec. 1765 og blev, 16 Aar gammel, i Aaret 1782 viet til den bekendte Orientalist, Professor og Regensprovst Andreas Chr. Hviid, f. 1749. Ved hans Død 1788 havde hun Datteren Johanne, siden gift Wilkens, og Sønnen Andreas Christian Hviid, død som By-skriver i Nexø, der gik under Navnet „Lindens Broder“, fordi den bekendte Regenslind blev plantet den Dag, hans afd. Broder fødtes. Plum har sikkert allerede, da han laa paa Regensen, gjort

Bispinde M. S. Plum, f. Munk.

Bekendtskab med den fire Aar yngre Regensprovstinde, hvem ogsaa Baggesen har beundret. Fra denne Tid stammer en fra Rousseau hentet Stambogsindskrift af hende i Baggestens Album, dat. 12. Okt. 1787. De to Kontubernaler kunde da lidet ane, at faa Aar efter den ene skulde være Hviids Efterfølger som Ægtemand, den anden som Regensprovst. Da Baggesen 1790 vendte hjem som lykkelig Ægtemand, hørte Fru Hviid til dem, der med Hjærtelighed kom den unge Schweizerinde imøde. Den 14. Juli 1792 ægtede Plum Fru Hviid. Han tog sig med Kjærlighed af de to Stedbørn, medens han selv i Ægteskabet med hende fik en større Børneflokk, hvoraf 8 naaede voxen Alder. Hun havde Ord for at være en dygtig, praktisk og myndig Bispinde, der ikke overalt var velset af Præstefruerne, naar hun som oftest fulgte sin Mand paa Visitatserne. Hun døde i Odense 18. Febr. 1829.

Biogr. Lexik. — Erslews Forf. Lexik. m. Suppl. — Fr. Münter, de scola antiochena Progr. 1811. — R. R. Vestergaard: Bidrag til Elers' Kollegiums Historie, 91 og 135 f. —

L. Koch: Den danske Landsbyskoles Historie til 1848, 90 f. — J. Larsen, Bidrag til den d. Folkeskoles Hist. 1784—1818, S. 189 ff., 257 ff., 264 ff. m. fl. Sl. — Kirkehist. Saml. 3 R. 3 B. og 4. R. 6. B. — Fyens Stiftsavis 1834 N. 97. — Theodor von Baggesen u. Dr. Eduard Grupe: Blätter aus dem Stambuch Jens Baggesens 1787—1797. Marburg a. L. 1893. — Sjøll. Reg. 13. 6. 1794 N. 518.

97. JACOB SEVERIN PLUM, døbt i Korsør 23. Okt. 1761, der synes opkaldt efter den af Grønlands Kolonisation bekendte Handelsmand Jacob Severin, fik selv sin Hovedvirksomhed paa Island. Han begyndte vel som Barn paa Latinen, men klagede over, at en despotisk Informator „gjorde hans Sjæleevner mindre virksomme“, idet han maatte lære over 100 Kirkesalmer, 70 danske Salmer og mangfoldige Kapitler af Bibelen udenad. Desuden var det Faderen for kostbart at holde mer end een Søn i latinsk Skole, og han kom da 1 $\frac{1}{2}$ Aar i Tjeneste hos Korsørs Byfoged for at lære Jura; men da han intet fortjente derved, sendtes han til Farbroderen som Medhjælper ved Toldboden i Arendal, men siger, „at dette Eden blev ham forgiftet ved en Slange“. Han kom derfor hjem 1778 og blev ved Protektion Handelsdreng ved det islandske Kompagni. Nær var han ved at læse haarrejsende ældgamle Skildringer om Island, og ved Venners Udsagn om, at det ikke var for skikkelige Folks Børn at rejse did, og at han lige saa gerne kunde gaa paa Bremerholm, bleven skræmmet fra at tage til Island de kontraherede 7 Aar som Dreng. Af Agtelse for Faderen tog han dog 1779 afsted til Olufsvig. Hos en brav Principal, Kjøbmand Fr. Møller, lagde han sig ivrig efter Handelen trods ublide Forhold i mange Henseender og blev allerede 1782 forfremmet til Underassistent, 1785 til Assistent. Købmanden rejste syg til Danmark 1786; samme Aar bevirkede den islandske Handels Frigivelse en Revolution i Handelsforholdene, der gav den velanskrevne Plum Lejlighed til uagtet Mangel paa Kapital at overtage Statens Handelsetablisement paa Olufsvig i en meget ung Alder. Den følgende Tid var ham dog ikke gunstig. Da han havde naaet et længe næret Ønske og købt et eget Skib, forliste det totalt, en anden Gang forliste hans Ladning med et hyret Skib, og begge Gange var han selv i Livsfare med Skibet. Krænket over Angreb i Pressen paa de islandske Købmænd i Almindelighed, fejede han for sin egen Dør i et i Kjøbenhavn 1799 udgivet Skrift: Historien om min Handel paa Island, mine Sørejser og Hændelser, hvorfra ovenstaaende Meddelelser om hans ikke uinteressante Levned er hentede og hvortil nærmere henvises. Han blev 4. Sept. 1789 i Kjøbenhavn af Broderen viet til sit Bys-

barn Elisabeth Christine Falck, døbt i Korsør 20. Okt. 1766, Datter af Konsumtions-Inspektør, Vejer og Maaler sammesteds Jens Henrik Falck. Plum kom efter sine Skibsuheld mere og mere i Gæld, maatte opgive sin Handel paa Island og tog Bolig i Kjøbenhavn, hvor han døde 20. Febr. 1805 og Enken 25. Sept. 1850. Plum havde foruden to Døttre kun efterladt sig en Son, der døde ugift (jfr. N. 151).

Korsør Kirkes Daabsbog. — Nyerups Litteratur Lexikon. — Ovennævnte Værk af J. S. Plum, særl. S. 1—12, jfr. 85. — Enkens Pensionsansøgn. N. 46. G. T. P. J. 1806 i Rigsarkivet med orig. Daabs-, Vielses- og Dødsattester. — Naadesekretariatets Understøttelsessager 1845 N. 4735. — Helligaands Kirkes Begravelsesbog. — Se Tillæg.

98. CHRISTIAN PLUM, døbt i Korsør 19. Febr. 1763, døde spæd, men Begravelsesdagen er forgæves eftersøgt i Kirkebogen.

Korsør Kirkebog.

99. DOROTHEA ELISABETH PLUM, døbt i Korsør 1764, 7. Søndag efter Trin., boede hjemme indtil Moderens Død, viedes 3. Apr. 1788 i Garnisons Kirke i Kjøbenhavn til Poul Erdmann Isert, f. 1756 i Angermünde, der havde været Overkirurg i de danske Kolonier paa Guineakysten og nu atter udsendtes til Guinea for at anlægge en ny Koloni. Det lykkedes ham at købe og begynde at kolonisere en større Strækning Land ved Voltafloden. Gehejmerraad Schimmelmann nærrede de største Forventninger efter de glimrende Evner, han hidtil havde lagt for Dagen, og tog sig det meget nær, at han allerede 21. 1. 1789 fandt Døden derovre (se Gehejmerraadinde Schimmelmanns Brev i Tillægget). Hustruen, der havde fulgt ham, døde en Maanedstid efter, 25. Febr. 1789, og deres eneste Barn, Pouline Frederikke Dorothea Florentine Isert, der var født 8 Dage førend Moderen døde, fulgte 18. Mts. samme Aar Forældrene i Døden. Svogeren, den senere Biskop Fr. Plum, skrev i Minerva et Digt i Anledning af hans Død, aftrykt nedenfor i Tillægget.

Korsør Kirkes Daabsbog. — L. Bobé: Efterladte Papirer fra den Reventlowske Familie-kreds, 1770—1827. IV. B. 301, og deri nævnte Kilder. — Supplik. Prot. 1785 N. 2225. — Se Tillæg.

100. CHRISTIAN PLUM, døbt i Korsør 26. Juli 1765, nævnes paa Skifterne efter Forældrene 1781 og 1785 som Fuldmægtig hos Landsdommer Galschött, henholdsvis paa Næsbyholm og i Sorø. Siden blev han Fuldmægtig hos By- og Birkeskriver Elling i Sorø til dennes Død i 1788. Dennes Enke fik Tilladelse til med Plum som Fuldmægtig at beholde Mandens Stilling, indtil nævnte Embeder ved Vakance i Byfogedembedet kunde forenes hermed, hvilket skete allerede 30. Okt. 1789. Hans videre Skæbne er nu ukendt. I

Soro anbefaledes han 1788 som „et skikkeligt og ordentligt Menneske, der med største Paapassenhed havde beopagtet Embederne“.

Korsør Kirkes Daabsbog. — Slagelse Herreds gejstl. Skifteprot. 1762—1805, fol. 296 og 313 ff. — Kanc. Prom. 13. 12. 1788 N. 3007. — Sjæll. Reg. 30. 10. 1789 N. 801.

101. GOTTLIEB PLUM, f. i Korsør 7. Okt. 1766, død sammesteds 10. Sept. 1771.

Korsør Kirkes Daabs- og Begravelsesbog.

102. PETER ANDREAS PLUM, døbt i Korsør, 26. Mts. 1768, død sammesteds 2. Aug. 1768.

Som ved 101.

103. DANIEL DITLEV PLUM, døbt i Korsør 30. Nov. 1769, var allerede før Moderen døde, 1785, hos Broderen Jacob i Olufsvig paa Island, hvor han siden blev Faktor og kom af Dage ved et Fjeldskred 14. Jan. 1795. Han døde ugift.

Korsør Kirkes Daabsbog. — Jac. Severin Plum: Historien om min Handel paa Island etc. Kbh. 1799, 19 og 155.

OTTENDE SLÆGTLED.

104. ANNE SOPHIE PLUM, døbt i Sværdborg 8. Okt. 1766, blev viet sammesteds 17. Apr. 1789 til Jørgen Peter Jørgensen, f. 1757, der var Student fra Vordingborg 1779, derefter Skoleholder i Snesere og fra 1788 Degn i Aversi-Testrup Sogne i Sorø Amt. Han havde før været gift med Maren Madsdatter, som døde 3. Maj 1788 i Snesere. Biskop Münter gav ham 1829 det Vidnesbyrd, at han var en skikkelig Mand om end uordentlig i Førelsen af Kirkebogen. Anne Sophie Plum døde 11. Sept. 1828, hendes Mand 12. Jan. 1830.

Sværdborg Sogns Kirkebøger. — A. Petersen: Sjæll. Stifts Degnehistorie.

105. JACOB PLUM, hjemmedøbt i Sværdborg Sogn 13. Nov. 1768, døde sammesteds af Kighoste 8. Dec. 1769.

Sværdborg Sogns Kirkebøger.

106. CHARLOTTE HELENE PLUM, døbt i Sværdborg Kirke Dom. 19 p. T. 1770, blev begravet i Sværdborg (Dom. Qvasim.) 1771.

Sværdborg Sogns Kirkebøger.

107. JACOBINE PLUM, døbt i Baarse 1772, 14 Søndag e. Trinitatis, døde sammesteds 1773, tre Fjerdingaar gammel.

Baarse Sogns Kirkebog.

108. JACOBINE CHRISTIANE PLUM, f. 30. Okt. døbt 7. Nov. 1774 i Baarse (i Kirkebogen stavet Jacobina Krestiana), var svagelig og

hjemme hos Moderen i 1803. D. 1. Okt. 1822 udgik et Reskript til vedkommende Stiftsøvrighed om, at hun maatte indtages i Slagelse Hospital før den lovbefalede Alder. Hun fik en Tid for sin store Svaghed ekstraord. Tilladelse til at nyde sine Penge herfra udenfor Klosteret, i Lille Næstved, hvor hun ogsaa understøttedes af Fattigvæsenet, men døde i Slagelse 12. Apr. 1832, 60 Aar gl.

Baarse Sogns Kirkebog. — Pensions Journ., 1803 N. 214 (Danske Kancelli) og Reskr. 1. 10. 1822. Kanc. 4 Dp. Reg. N. 25 i Rigsarkivet. — Slagelse Hospitals Expd. Prot. 1828 N. 998 i Provinnsarkivet for Sjælland. — Slagelse St. Peders Kirkebog.

109. CHARLOTTE HELENE PLUM, f. 5. Mts. døbt 1. Onsdag i Fasten 1778 i Baarse (i Kirkebogen stavet Skalotte Helene), var i 1803, da Moderen levede i smaa Kaar, ude at tjene, blev 21. Febr. 1812 i Nestelsø Kirke viet til Instrumentmager i Slagelse Jørgen Svendsen, f. 8. Aug. 1776, død 1. Aug. 1865. Hun døde 28. Apr. 1863, havde flere Børn og var bl. a. Farmoder til kgl. Kapelmusikus Carl Plum Anton Svendsen.

Baarse Sogns Kirkebog. — Pensions Journ. 1803 N. 214. (Danske Kanc.) — Elvius: Præstehist. 109, N. 183. — Lengnick: Stamt. o. Fam. Plum. — Medd. fra Provst Tholle.

110. AGNETE PLUM, f. 15. Okt. 1780 og døbt Dom. 1. Adv. 1781 i Baarse Kirke, var i 1803, da Moderen levede som Enke i smaa Kaar, ude at tjene. Hun ægtede 21. Juli. 1820 daværende Sognepræst i Skovlænge, Gurreby og Søllested, siden Provst, Andreas Brünniche, f. 12. Jan. 1771, død 4. Mts. 1842, der i 1819 havde mistet sin tidligere Hustru Anna Margrethe Suhm, og hun havde af dette Ægteskab, foruden en Datter, Sønnen, Prof. Overlæge Andreas Schytz Plum Brünniche. Hun døde som Enke i Kjøbenhavn 7. Dec. 1855.

Baarse Sogns Kirkebog. — Pensions Journ. (Danske Kancelli) 1803. N. 214. — Wibergs Præstehist. — Lengnicks Stamt. o. Fam. Plum. — Medd. af Provst Tholle.

111. THERESIA VILHELMINE PLUM, f. 5. Juni, døbt Dom. 4. p. Trin. 1783 i Baarse, boede i 1803 hos Svogeren, Degnen Jørgensen, ægtede siden Hans Hansen, Bager og senere Værtshusholder i Næstved. Hun døde 1855. Havde flere Børn.

Som ved 110.

112. CECILIA PLUM, f. 10. Juli, døbt 18. Juli 1787, var i 1803 hos Moderen for at være hende til Hjælp i Huset. Hun blev i Juli 1827 optaget i Brødrene Petersens Jomfrukloster og døde sammesteds 9. Apr. 1869.

Som ved 110.

113. ADAM FREDERIK PLUM, f. 17., døbt 27. Dec. 1781 i St. Nikolaj

Kirke i Kjøbenhavn, var 1806 i Ostindien, siden kgl. Sejlmager i Frederiksværn og skal være død efter 1849, gift men uden Børn.

Kirkebog for St. Nikolaj K. — Lengn. Stamt. — Helsingørs Skifteb. 1806. — Kjøbenhavns Vejviser 1845. — Se Tillæg S. 143.

114. HANS JACOB PLUM, døbt 23. Apr. 1783 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, havde i c. 25 Aar tjent ved Livjægerkorpset, hvor han var avanceret til Premierløjtnant, og ved Siden deraf ernæret sig ved forskellige borgerlige Hverv, som Lysestøber, Pakhusforvalter o. l., da han 8. Jan. 1828 udnævntes til Toldbetjent og Visitør ved Told- og Konsumtionsvæsenet i Kjøbenhavn samtidig med at han afskedigedes af Krigstjenesten. Han blev 7. Aug. 1813 i Helligaands Kirken viet til Petra Magdalene Halse, Datter af Kontorist, siden Mægler Peter August Halse, levede under trange Kaar og døde 15. Nov. 1835 paa Frederiks Hospital i Kjøbenhavn. Enken skriver i en Ansøgning fra 1840, at hun ved Mandens pludselige Død saa sig og deres „to Børn blottede for al Hjælp, da

Ltn. Hans Jacob Plum og Hustru.

Mandens Kaar uagtet den redeligste Flid og meget opofrende Stræbsomhed ikke havde tilladt ham at sætte i Enkekassen, og hendes eneste sikre Indtægt da var 50 Rd. af den kgl. Postkasse og 8 Rd. af Gen. Toldkammerets Pensionskasse, som dog siden forøgedes. Hun omtaler fremdeles, hvorledes hendes Datter blev mere og mere svagelig og tilsidst „Offer for en snigende Brystsvagthed, der har berøvet mig 7 Børn, og lader mine sidste Forhaabninger og min ømmeste Moderkærlighed hvile paa min Søn [Kunstneren], som staaer ene og trængende tilbage af en talrig og velhavende Familie.“ Selv døde hun i en høj Alder 17. Febr. 1864 hos denne Søn i Fredensborg og ligger begravet paa Asminderød Kirkegaard.

Lengn. Kirkebogsuddrag for St. Nikolaj K. i Kbh. — Gen. Tolk. Bestall. Prot. 1816—32 f. 551. jfr. Resol. Pr. 1828 N. 4. — Sj. Told. Cont. Journ. 1828 N. 1204. — Enkens Ansogn. bl. Naadesekretariatets Understøttelsessager 1840. N. 4736. — Richters Dødsfald — Ligsten.

115. INGER JOHANNE CLAUDINE PLUM, døbt i St. Nikolaj Kirke

i Kjøbenhavn 30. Nov. 1785, gift med Peter Hansen, f. 1781. Han var 1811 Kontorist i Helsingør, siden Extraskriver i Kjøbenhavn. Havde flere Børn. Hun døde 7. Juni 1845.

St. Nik. Kirkes Daabsbog. — Richters Dødsfald.

116. CARL CHRISTIAN PLUM, døbt 13. Dec. 1791 i Hirschholm, hvor Faderen samme Foraar var sluppen ud af Gældsarresten, døde rimeligvis spæd. Hans Gudmoder bar det ominøse Navn Fru Wexel.

Hirschholm Sogns Kirkebog. (Begravelsesbog mangler før 1807). — Jfr. N. 67.

117. ADAMINE FREDERIKKE PLUM, f. 24. Aug., døbt i Helligaands Kirke i Kjøbenhavn 17. Sept. 1787, levede ugift i Kjøbenhavn ved Faderens Død 1818.

Helligaands Kirkes Daabsbog. — Kbh. Skiftekomm. Forseglprot. I. for 1818 (Claus P.)

118. JOHANNE ELISABETH PLUM, f. 9. og døbt 20. Febr. 1789 i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn, døde 1804. Skiftet efter hende er forgæves eftersøgt i den kjøbenhavnske Skiftekommissions Generalregister for 1804-05.

St. Nik. Kirkes Daabsbog. — Lengnicks Noter.

119. CHARLOTTE ANDREA PLUM, f. 10. Juli, døbt 1. Aug. 1792 i Hirschholm, var Priorinde i Brødrene Petersens Jomfrukloster endnu i 1853.

Hirschholm Sogns Kirkebog. — Lengnicks Noter.

120. CHRISTIAN FERDINAND PLUM, f. 18. Maj, døbt i Hirschholm 10. Juni 1796, havde i 6 til 7 Aar gjort Tjeneste i Generalkommisariatet, da han i 1818 udnævntes til Assistent ved den grønlandske Handel. Senere avancerede han til Kjøbmand og Kolonibestyrer i Jakobshavn i Grønland, hvor han døde 5. Sept. 1832. Hans Hustru Anne Maria Arentsen, døbt i St. Nik. Kirke i Kjøbenhavn 24. Juli 1796 (Datter af Skibsfører i Kjøbenhavn, Hans Jorgen Arentsen og Hustru Johanne Marie, f. Westberg), til hvem han 22. Maj 1818 var bleven viet, vendte efter Mandens Død hjem til Danmark og ansøgte, delvis motiveret ved, at ogsaa hendes Helbred var svækket af det grønlandske Klima, om Pension, som hun ogsaa fik og oppebar i Vordingborg til sin Død 14. Nov. 1883. Ægteskabet var uden Børn.

Kirkehog for Hirschholm. — Adresse-Conts. Efterretn. 1832 N. 248. — Police Nr. 11484 i den alm. Enkekasse og Enkek. Resol. prot. 1818 N. 16093.

121. CLAUDINE JACOBINE PLUM, f. 23., døbt 28. Maj 1784 i St. Michels Kirke i Slagelse, levede 1796.

Se Tillæg, Side 119 f.

122. CHRISTINE HENRIETTE PLUM, f. 1785 i Slagelse, begravet sammesteds $\frac{3}{4}$ Aar gl. 22. Mts. 1786.

Kirkebog for St. Michels Kirke i Slagelse.

123. HENRIETTE CATHRINE PLUM, f. 8. Okt., døbt 6. Nov. 1786 i St. Michels Kirke i Slagelse, gift 24. Apr. 1826 i Haagerup Præstegaard med Peder Lassen Wiimh, Søn af hendes Faster (jfr. N. 73), f. 17. Apr. 1793 paa Lundbygaard, Student 1812, cand jur. 1818, Ejer af Slavgaard i Sommersted Sogn ved Haderslev, Stænderdeputeret 1847, købte Landejendommen Petersminde paa Virum Mark i Lyngby Sogn 18. Nov. 1854. Her døde begge Ægtefællerne i 1864, Manden 31. Mts., Hustruen 30. Apr.

Richter: Jurid. Stat. — Lengnick's Noter. — Optegn. af Provst Tholle. — Se Tillæg S. 120

124. FREDERIK CHRISTIAN PLUM, f. 11. Nov. 1788, døbt 5. Mts. 1789 i Gierslev, blev Grosserer og Brandmajor i Kjøbenhavn. Det synes en Tid at være gaaet tilbage med hans Forretning, da han 19. Mts. 1833 fik Proklamabevilling, men han saa sig siden istand til at købe Kathrinedal paa Møen, hvor han døde 26. Juli 1844. Han ægtede Petronelle, f. Poulsen, døbt 27. Febr. 1783 i Holmens Kirke i Kjøbenhavn, Datter af Forvalter ved Sø-Etatens Hovedmagasin Peder Poulsen og Johanne Sophie f. Koch. Hun var 21. Maj 1802 bleven viet til Kaptajnløjtnant i Sø-Etaten Johan Henrik August v. Kohl, der siden viste sig som en tapper Forsvarer af Christiansø, hvor han var Kommandant. Men Ægtefællerne søgte allerede 15. Okt. samme Aar Separationsbevilling, som de fik 14. Jan. 1803. Ti Aar efter fik de Skilsmissebevilling d. 26. Mts. 1813, ved hvilken Lejlighed Præsten Holm ved Holmens Kirke i Kjøbenhavn udtalte, at Hustruen havde skellig Grund til at søge den. Manden giftede sig samme Aar, Hustruen vistnok først efter den fraskilte Mand's Død i 1820, da hendes første Barn med Plum først fødtes i 1821.

Gierslev Kirkebog. — Kancelliets 2. Dept 26. 3. 1813 Reg. Nr. 441, 19. 3. 1833, Reg. N. 274. — Lengnick's Stamtavle o. Fam. Kohl og Plum. — Biogr. Lex. (Kohl). — Richters Dødsfald. — Dokum. til Enkekasse Indskud N. 6436. — Se Tillæg, S. 119 f.

125. LYKKE ADELHEID MARIE PLUM, f. 17. Aug. 1790 i Gierslev Sogn, død sammesteds 29. Sept. 1791.

Gierslev Sogns Kirkebog.

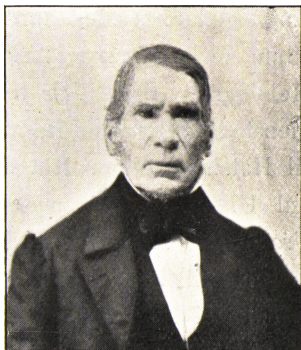
126. CHRISTIAN FREDERIK LUDVIG PLUM, f. 24. Jan., døbt i Gunderslev Kirke 2. Mts. 1792, ældste Søn af Faderens andet Ægteskab, var Urtekræmmer og Toldklarerer i Kjøbenhavn, gift 19. Maj 1815 med Sophie Elisabeth Villhelmsen, f. 20. Dec. 1791, død 22. Apr. 1831 (jfr.

Skifteregistreringen Dagen efter). Selv døde han 30. Okt. 1869 i Kjøbenhavn.

Tysk reform. Kirkes Vielsesbog. — Lengnicks Noter. — Optegnelser af Provst Tholle. — Jfr. Tillæg, S. 119 f.

127. CARL GUSTAV PLUM, døbt 16. Maj 1793 i Gunderslev Kirke paa Sjælland, døde 11 Aar gammel i Kjøbenhavn, hvor Skifte holdtes efter ham 25. Juli 1804.

Kjøbenhavns Skiftekommissions Forsegingsprot. Nr. 1. S. 91. Jfr. Tillæg, S. 119 f.

Urtekr. Chr. F. L. Plum.

128. GEORG CARL ADOLPH PLUM, f. 16. Nov. 1794, døbt 1. Jan. 1795 i Gunderslev Kirke paa Sjælland, fik 17. Juli 1818 Borgerkab som Kunstdrejer i Aalborg, hvor han døde 13. Apr. 1866. Han ægtede Ane Cathrine Lorenzen, f. 2. Febr. 1791, død 10. Okt. 1848 i Aalborg. Ved Mandens Død var Datteren Frederikke Kirstine (jfr. N. 168) gift med Sadelmager Niels Frederik Petersen, eneste Arving.

Medd. fra hans Datterdatter Erk. Henriette Petersen i Skelund. — Tillæg 119 f. og 131.

129. ALEXANDRINE FREDERIKKE PLUM, f. 17. Juli 1787, døde ugift i Helsingør 17. Juli 1815. Hendes Fødselsdag er noteret efter Lengnick, men er forgæves søgt optegnet i Helsingør Kirkeboger.

Helsingørs Skifteb. 1810—12 fol. 439. — Lengnicks Noter.

130. CHRISTIANE MARIE PLUM, døbt 9. Apr. 1790 i Olaj Kirke i Helsingør, født Lørdagen i forvejen, blev gift med Christian Mouritz Ulstrup, f. 8. Maj 1790, der 1820 blev Assistent, og 1822 Fuldmægtig (ved Translationen) ved Øresunds Toldkammer. Han døde 20. Sept. 1828 i Helsingør, hans Enke 4. Jan. 1875 i Helsingør.

St. Olai Kirkes Daabsbog. — St. Marie Kirkes Begravelsesbog.

131. CHRISTIAN CLAUSEN PLUM, f. 27. Jan., døbt 2. Mts. 1792 Helsingør, død sammesteds 16. Apr. 1812.

St. Olai Kirkes Daabs- og Begravelsesbog.

132. HANS HENRIK ANTHON PLUM, f. i Helsingør 27. Nov. 1798, døbt 6. Jan. 1799 i St. Olai Kirke, fik knap 20 Aar gammel kgl. Fuldmyndighedsbevilling for, efter Ansøgning af Faderen, at overtage dennes Kjøbmandsforretning i Helsingør. Det hævdes i de medfulgte Attester, at en saadan Bevilling var fornøden for Familiens Bedste, da det var gaaget aldeles tilbage for Faderen, der var taget til Huse af Svigersønnen Ulstrup (se N. 130), medens Supplikanten trods

sin Ungdom rostes for at være af en sat og sædelig Karakter. Plum førte i mange Aar Forretning som Købmand og Lysestøber i Helsingør. Nogle Aar før sin Død flyttede han dog til Kjøbenhavn, men tog, efter at en Ildsvaade havde ødelagt hans Hjem, atter tilbage til Helsingør, hvor han døde 14. Aug. 1856 hos Søstersønnen Konsul Ulstrup. Han ægtede 15. Nov. 1830 Eberhardine Christiane Frederikke Müller, f. 3. Mts. 1805, som 1860 stiftede „Fru Plums Legat“ til Fordel for Dronning Caroline Amalies kvindelige Plejeforening i Kjøbenhavn. Ægteskabet var barnløst.

St. Olai Kirkes Daabsbog. — Myndighedsbevill. genn. Danske Kancellis 2. Dptm. — Indskrift fra Gravsten i Helsingør samt Medd. fra Helsingør af Bankassistent F. C. Bretteville Plum. — Lengnicks Noter. — Hiort-Lorenzens Repertorium o. Legater m. m. I, 317.

133. CLAUDINE VILHELMINE PLUM, f. 9. Nov. 1801 i Helsingør, døde ugift 4. Juli 1885 i Brødrene Petersens Jomfrukloster.

St. Olai Kirkes Daabsbog. — Personalh. Tidsskr. 2. R. 1. B., Tillæg, S. 43.

134. LUDVIG FREDERIK PLUM, f. 12. Apr. 1804 i Helsingør, blev Lysestøber sammesteds og døde ugift 26. Apr. 1895. Erindres i Byen som en elskværdig Original, der spillede paa Flojte og gik under Navnet „Kammerraaen“.

St. Olai Kirkes Daabsbog. — Medd. fra Helsingør af Bankassistent F. C. Brtv. Plum.

135. ELISABETH CLAUDINE PLUM, f. 1., døbt 9. April 1793 i Vordingborg, blev gift med Lorentz Lorentzen, som 5. Jan. 1811 blev udnævnt til kgl. Fuldmægtig i Sjællands Stifts Revisionskontor. I Ansøgningen om dette Embede meddeler han, at han først i 1 $\frac{1}{2}$ Aar var Volontær i det nordenfjeldske Toldkontor under Generaltoldkammeret, men af Mangel paa Formue nødsagedes til at forlade denne Bane, derefter fra 1806—08 var Extraskriver i Overrettens Justitskontor og i 1808—09 tjente som Overproviantskriver ved Kjøbenhavns Roffotille under Kommandør Krieger og i 1810 tillige som Skriver i dansk Kancellis 4. Departement. Denne Virksomhed forenede han med Embedet som Fuldmægtig til sin Død 3. Juli 1830 i Kjøbenhavn. Hans Hustru boede nogle Aar efter Mandens Død i Storehedinge, men døde 3. Jan. 1878, 84 Aar gl., paa Christianshavn hos en Datter, Laura Claudine Frederikke L., f. 29. Dec. 1818, der var Lærerinde ved den kvindelige Straffeanstalt paa Christianshavn, til Fordel for hvilken hun oprettede et Legat, der fik kgl. Konfirmation 12. Nov. 1901.

Reskr. 5. 1. 1811 N. 3 (Kanc. 4 Dep.). — Richters Dødsfald. — Pensionskontorets Extrakt-Prot. for Embedsm. Enker 1830 N. 305.

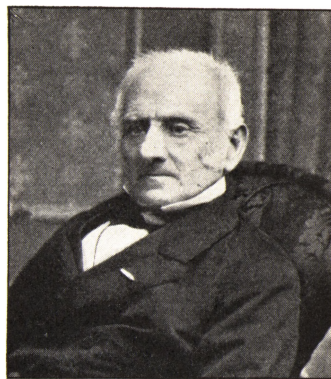
136. ANDREA AMALIE, f. 28. Dec. 1794 i Vordingborg, død sammesteds 31. Dec. 1797.

Se Tillæg, S. 122.

137. ANE PETRA PLUM, født 25. Apr., døbt 9. Juni 1796 i Vordingborg, død som Barn.

Se Tillæg, Side 122.

138. PETER ANDREAS PLUM, født 15. Dec. 1797 i Vordingborg, kom 1813 i Københavns Katedralskole (Metropolitanskolen), men dimitteredes privat af Kand. W. R. Dichman 1818, blev cand. theol. 1824, var Adjunkt ved Metropolitanskolen 1826—32 og blev derefter 1832 udnævnt til Sognepræst i Valløby og Taarnby og 7. Juni 1833 til Sognepræst i Spjellerup og Smerup. Han blev 1842 valgt til Medlem af Amtsraadet for Præstø Amt, var konstitueret som Hovedpræst i Husum og Kirkeprovst for Husum og Bredsted Provsti fra 28. Sept. 1850 til 11. Maj 1851 og udnævntes 11. Maj 1851 til Ridder af Dannebrog. 12. Maj 1826 viedes han i Slotskirken til Anna Louise Heger, f. i København 19. Sept. 1799 og død i Valløby 19. Jan. 1833, Datter af kgl. Skuespiller Jens Stephen Heger og Hustru Ellen Maria, f. Smidth. Til Dansk Kirketidende har han givet Bidrag vedrørende Bønderbørns Hjemmeundervisning og Skolelærernes Dannelse og i Tidsskrift for Landøkonomi om Enges Frugtbarøgørelse ved Sænkning af deres Overflade. Han døde 17. Jan. 1880.

Provst Peter Andreas Plum.

Erslews Supplement til Forf. lexikon. — Wibergs Præstehist. — Lengnick: Fam. Drewsen. Kbh. 1851, S. 10 og Kirkebogsuddr. for Slotskirken. — Se Tillæg, S. 122.

139. ANTON FREDERIK PLUM, f. 10., død 16. Maj 1799 i Vordingborg.

Se Tillæg, Side 122.

140. CLAUDINE AMALIE PLUM, f. 1. Juli 1793, ifølge Nyborg Kirkebog i Gæstgiver Olaf Ryes Hus paa Moderens Hjemrejse fra et Besøg i Vester Skjerninge, hjemmedøbt 10. Juli, død som Barn 3. Jan. 1805, begravet fra Frue Kirke i København.

Nyborg Kirkebog (medd. af Provsarkivar Wad). — Lengnick's Kirkebogsuddrag fra Kbh.s Frue K. — Richters Dodsfl.

141. SØREN MUNK PLUM, f. 14. Aug. 1794 i Korsør, opkaldt efter Morfaderen, var først Sømand og førte en Tid lang Svogeren S. W. Bruuns Brig: Oline Cecilie fra Assens, men købte senere en Gaard i Salling, som han atter solgte, hvorefter han bosatte sig i Kjøbenhavn, hvor han døde.

Proprietær Søren Munk Plum.

Han ægtede 1826 Anna Julie Paludan Müller, f. 7. Apr. 1802, død 12. Febr. 1861, en Datter af den senere Biskop. Efter Ansøgning blev Ægtefællerne separerede 1832. og efter Skilsmissebevilling af 26. Maj 1835 ægtede hun 1836 Agent Carl Vilhelm Høyer, Kjøbmand i Horsens, f. 26. Dec. 1803, død 5. Nov. 1878. Hendes Datter af Ægte-

skabet med Plum blev adopteret Høyer (se N. 176). Søren Plum døde i Kjøbenhavn 4. Mts. 1875.

Korsør Kirkebog. — J. Vahl: Slægtbog o. Afkom af Christjern Nielsen, Borgm. i Varde, 200. — Bevill. 26. 5. 1835. Kanc. 3 Dpt. N. 960. — Meddelelserne vedrørende N. 141—147 ere tillige støttede paa Meddelelser af en af hans Brodersønner, se nærmere Tillægget.

142. TABITHA SOPHIE PLUM, født 24. Nov. 1795 i Korsør, var bosat i Fredensborg og døde ugift under et Ophold i Ems 12. Juli 1856. Har stiftet et Familielegat, hvorom nærmere i Tillægget.

Korsør Kirkebog — Richters Dødsfald. — Se N. 141 og Tillægget.

143. OLINE CECILIE PLUM, f. 18. Jan. 1797 i Slagelse, viedes 10. Juni 1820 i Odense St. Knuds Kirke til Søren Wedege Bruun, f. 30. Maj 1794 i Fredericia, Købmand i Assens, 1826 Agent, død i Assens 11. Nov. 1826. Selv døde

Oline Cecilie Bruun, f. Plum.

hun som Enke paa Jægergaarden ved Aarhus 25. Apr. 1875. Deres Born og Mandens øvrige Slægt findes nævnte i „Danske patriciske Slægter“.

Odense St. Knuds Kirkes Vielsesbog (medd. v. Arkivar Wad). — Elvius og Hiort-Lorentzen: Danske patriciske Slægter, 48. — Kanc. 2 Dep. 22. 5. 1826 Reg. N. 486. — Se N. 141 og Tillægget.

144. HANNE ANTONIE JACOBINE CHRISTIANE PLUM, f. 17. Febr. 1798 i Slagelse, blev 6. Juni 1818 i Odense St. Knuds Kirke viet til Hans Brøchner Bruun. Denne var født 18. Juli 1793 i Fredericia, blev 1826 Købmand i Assens og Ejer af Byens Færgevæsen, 1827 svensk-norsk Vicekonsul, 7. Dec. 1827 Agent. Han var 1834—48 Medlem af Roskilde Stænderforsamling, blev 1836 Transportforvalter i Assens, 1838 Borgerrepræsentant og 1839 Formand i Borgerrepræsentationen sammesteds, 28. Juni 1840 Ridder af Dhg., 22. Okt. 1848 kongevalgt Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling og døde i Assens 1. Apr. 1863. Hans Hustru døde i Kjøbenhavn 19. Jan. 1878. Deres Born og Mandens øvrige Slægt findes nævnte i „Danske patriciske Slægter“.

Odense St. Knuds Kirkes Vielsesbog, medd. ved Arkivar Wad. — 10. 8. 1827, 2. Dep. Reg. N. 633. — „Danske patriciske Slægter“, 46 f. — Nærmere Medd. i Tillægget.

145. CAJA HENRIETTE CAROLINE FREDERIKKE PLUM, f. 15. Sept. 1799 i Slagelse, død ugift 8. Juli 1849 i Fredensborg, hvor hun boede sammen med Søsteren Tabita, blev begravet paa Asminderød Kirkegaard.

Ligstensindskrift paa Asminderød Kirkegaard. — Nærmere Medd. i Tillægget.

146. FREDERIK PLUM, f. 16. Jan. 1801 i Slagelse, Student fra Roskilde Jan. 1822, tog anden Examen 1822, hvorefter han rejste til Faderen i Odense for under hans Vejledning at forberede sig til filologisk Embedsexamen. Medens han i Foraaret 1825 efter Indbydelse af Morbroderen, Landfysikus, Dr. Hans Munk var paa Besøg i Skien 1825, blev en Adjunktpost ledig ved Byens lærde Skole. 26. Juni samme Aar blev han konstitueret, og 17. Febr. 1827 fik han Udnævnelse til Adjunkt, hvilket Embede han beholdt til sin Død 8. Jan. 1848. Han var tillige Regnskabsfører ved Skolen og bestyrede den i flere Aar som Overlærer. Han udgav flere historiske Bøger, beregnede til Skolebrug, og skrev navnlig i Skiens Avis ikke faa Digte, som Samtiden satte Pris paa, ligesom han vandt sig mange Venner baade i Norge og Danmark. Han ægtede 1831 Nicoline Dorothea Raben, f. 21. Apr. 1808, Datter af Landfysikus

Hanne Antonie J. C. Bruun, f. Plum.

i Bratsberg Amt, Dr. med. Christian R. Hun døde 28. Nov. 1886 i Skien.

Selmers Nekrolog. Samlinger II., 1849, 592—94. — Suppl. til Erslews Forf. lex. — Halvorsens norske Forf. lex. — Medd. fra Fru Camilla Plum. f. Bugge. — Se Tillægget.

Sognepræst Niels Munk Plum.

147. NIELS MUNK PLUM, født i Slagelse 17. Aug. 1803, blev Student fra Odense 1821, Cand. theol. 1826 og boede 1828—30, som i sin Tid Faderen, paa Elers' Kollegium, og 17. Nov. 1830 fik han Udnævnelse til Sognepræst i Roslev og Ryberg Menigheder i Viborg Stift. Efter en smuk anbefaling fra Biskop Øllgaard for hans Kundskaber, erkendte Duelighed, Troskab i Pligtopfyldelse og pletfri Vandel, (se Tillæg, hvori nogle fyldigere Erindringer om ham meddeles) forflyttedes han til Sognepræst for Vester og Øster

Hassing 17. Okt. 1845. Den 10. Aug. 1862 udnævntes han til Sognepræst i Taarnby paa Amager, hvor han døde 18. Aug. 1865, „meget afholdt“ (Wiberg). Med sin Hustru Charlotte Elisabeth Blædel, f. i Kjøbenhavn 16. Nov. 1811, Datter af Lærer ved Søkadetakademiet Verner Ludvig Blædel, siden Sognepræst i Assens og Kjærum, og Anna Elisabeth, f. Dons, til hvem han viedes 18. Juni 1831, havde han 8 Sønner og 5 Døttre. Hun døde 5. Mts. 1893 i Kjøbenhavn og blev begravet paa Taarnby Kirkegaard.

Wibergs Præstehistorie. — L. Nielsen: Familien Blædel. Aalborg, 1901. — Blædels Brudetale, Assens 1885 og Ligtaler af Bojsen, Blædel og Leunbach, Kbh. 1865 og 1893. — Se Tillægget.

Charlotte Elisab. Plum, f. Blædel.

148. CLAUDIUS VILHELM PLUM, døbt 26. Apr. 1805 i Frue Kirke i Kjøbenhavn, død 13 Dage gammel. Lengnieks Kirkebogsuddrag for Frue Kirke, Kbh.

149. MARIE SOPHIE PLUM, f. 17. Aug. 1810 i Kjøbenhavn og døbt 12. Sept. s. A. i Frue Kirke, viedes 4. Maj 1835 til Vilhelm Bar-

tholomæus Bentzien, født i Kbh. 4. Maj 1800, cand. theol. 1820, Lærer og Inspektør ved københavnske Skoler 1819—1829, residerende Kapellan i Asminderød-Grønholt-Fredensborg 1829—32, Sognepræst i Kjerteminde og Drigstrup 1832 og fra 1840 i Asminderød-Grønholt-Fredensborg. Denne havde tidligere været gift med Marie Sophie Elisabeth Nagel, f. 11. Juni 1811, død 31. Dec. 1832. Bentzien blev Provst i Ljunge-Kronborg Herred 1836, Ridder af Dannebrog 1840, Medlem af Amsraadet 1851 og døde i Embedet 8. Okt. 1857. Hans anden Hustru boede efter hans Død paa Frederiksberg, døde 1. Aug. 1902 og ligger begravet paa Asminderød Kirkegaard.

Marie Sophie Bentzien, f. Plum.

Lengnick's Kirkebogsudrag for Frue Kirke. — Wibergs Præstehistorie. — Se Tillægget.

150. CLAUDINE HENRIETTE PLUM, f. 15. og døbt 23. Aug. 1790 i Korsør, viedes 27. Marts 1811 i Garnisonskirke i Kbh. til cand. jur. Anton Carl Luplau (en Søn af Modelmester og Administrator ved Porcellainsfabriken i Kjøbenhavn A. C. Luplau), som 27. Nov. 1810 blev udnævnt til Kopist i Hof- og Stadsrettens Arkivkontor, men i Naade entlediget herfra 15. Maj 1816. Han var siden Kantor ved en af Kjøbenhavns Kirker og i en Række af Aar Lærer ved Efterslægtsselskabets Realskole, ved Borgerdydskolen samt v. Westens og Brendstrups Institut. Han har 1818 udgivet en tysk Læsebog og 1850 en biologisk Fremstilling af Kartofflerne, deres Dyrkning og Anvendelse, der blev oversat paa Islandsk. Hans Hustru døde 10. Juni 1846, han selv 27. Mts. 1852, begge i Kjøbenhavn.

Orig. Daabsattest ved Generaltoldk. Pensions Journ. 1806 N. 46. — Lengn. Kirkebogsuddr. for Garnisons Kirke. — Bestallinger i Kancelliarkivet. — Erslews Suppl. t. Forflex.

151. FREDERIK PLUM, f. 21. Apr. 1794, døbt 26. Maj i Helligaandskirken i Kjøbenhavn, var Kontorist og Underofficer ved det borgerlige Infanteri, da han 1814 søgte Kongen om Myndighedsbevilling for at nedsætte sig her i Byen som The- og Porcellænshandler, og han fremlagde ved samme Lejlighed Attest for paa tredie Aar med Duelighed at have arbejdet som Extraskriver ved Kjøbenhavns For-

ligelses Kommissions Kontor. Bevillingen meddeltes ham 8. Mts. 1814. Han boede ugift hos Moderen i Strandgade paa Christianshavn og var Volontær i Rentekammeret, da han faa Aar efter d. 24. Sept. 1820 afgik ved Døden paa det kgl. Frederiks Hospital.

Daabsbog for Helligaands Kirke i Kbh. — Bevill. S. 3. 1814. Kane. 2 Dpt. Reg. N. 246. — Gen. T. P. Journ. 1805 N. 46. — Kbh. Skiftekomm. Forsegl. prot. II for 1820.

152. WILHELM PLUM, døbt 30. Maj 1797 i Helligaands Kirke, død samme Aar i Kjøbenhavn.

Daabsbog for Helligaands Kirke i Kbh.

153. WILHELMINE MARIE AMALIA PLUM, f. 23. Sept. 1800, døbt i Zebaoths Kirkens tyske Menighed i Kjøbenhavn, gift med Lærer i Aversi Peter Carl Grønvald (f. 1794, † Juni 1835), døde 5. Juni 1883.

Orig. Daabsattest ved G. T. P. J. 1806 N. 46. — Richters Dødsfald.

NIENDE SLÆGTLED.

154. HANNE MAGDALENE JACOBINE PLUM, f. 5. Februar 1814 i Kjøbenhavn, døbt 8. Maj s. A. i Helligaands Kirken, død som Barn. Helligaands Kirkes Daabsbog.

155. POUL AUGUST PLUM, f. 13. Maj 1815 i Kjøbenhavn, døbt 27. Juli s. A. i Helligaands Kirken, begyndte i 1831 at besøge Kunstakademiet, hvor han 1834 blev Elev af Modelskolen. Samme Aar udstillede han sit første Billede. Han fandt imidlertid den akademiske Løbebane for langsom, forlod Akademiet og rejste bl. a. for at styrke sit svage Helbred til Amerika, hvor han blev i omtrent 3 Aar. 1844 kom han efter Kongens Ønske til at deltage i Korvetten Galatheas Jordomsejling. 1850 fik han Akademiets Rejseunderstøttelse og tilbragte nogle Aar i Udlandet, bl. a. i

Genremaler Poul August Plum.

Düsseldorf, München, Paris og Brüssel. I 1839 og 1844 købtes Billeder af ham til den kgl. Malerisamling. Han ægtede 1854 Mariane Laurentze Hasse, f. 2. Nov. 1812 i Kbh., Datter af Kømand Thomas

Christoffer Hasse og Marie, f. Thommesen. Hun døde 25. Febr. 1872 i Fredensborg, og 23. Sept. 1873 viedes han i Humlebæk Kirke til Emilie Hoppe (Datter af Stadsfysikus, Professor Dr. med. Børge Anton Hoppe og Hustru Emilie Henriette, f. Monrad), f. i Kjøbenhavn 11. Febr. 1836, bosat i Fredensborg til 1897, senere i Kjøbenhavn. Han døde 27. Juli 1876.

Illustr. Tid. 1876 N. 882. — Helligaands Kirkes Daabsbog. — Weilbachs Kunstnerlex. — Ligsten paa Asminderød Kirkegaard. — Meddelelser fra Sønnen.

156. ADELAIDA PLUM, født i Kjøbenhavn 6. Nov. 1817, døbt i Helligaands Kirke 11. Jan. 1819, død som Barn.

Helligaands Kirkes Daabsbog.

157. ANE EMILIE PLUM, f. i Kjøbenhavn 17. Sept. 1818, døbt i Helligaands Kirke 17. Jan. 1819, døde ugift hos Moderen i Brodrene Petersens Kloster i Vimmelskiftet 25. Apr. 1837.

Helligaands Kirkes Daabsbg. — Kbh. Skiftekommissions Forseglingssprot. 1837, S. 201.

158. CHRISTIAN FREDERIK PLUM, f. i Kjøbenhavn c. 1824, død 18. Mts. 1828, medens Forældrene boede i Prindsessegade N. 298. Vor Frelsers Kirkes Ligprot.

159. ADOLPH JACOB PLUM, f. i Kjøbenhavn c. 1825, død 2 Aar gammel 29. Jan. 1828.

Som ved N. 158.

160. HANS ADOLPH PLUM, f. i Kjøbenhavn 5. Maj 1826, døbt i Garnisons Kirke 25. Mts. 1827, død som Barn.

Garnisons Kirkes Daabsbog for Mænd, jfr. N. 114.

161. (?) PLUM. 1 Barn endnu har (i det mindste) hørt til samme Kuld Søkende som 154—160, men dets Navn kjendes ikke. Under alle Omstændigheder døde alle smaa undtagen N. 153 og N. 157.

Se N. 114.

162. PEDER POULSEN PLUM, f. 3. Jan. 1821 i Kjøbenhavn, var Ejer af Kathrinedal efter Forældrenes Død til 1871, ejede og beboede 1872—73 „Høj og Dal“ i Søllerød Sogn, men afhændede siden sine Ejendomme og bosatte sig i Kjøbenhavn, hvor han en Tid ernærede sig ved Tobaksfabrikation. Viedes hjemme paa Kathrinedal 15. Sept. 1844 til Rasmine Juliane Rampe, f. 28. Dec. 1820 i Fardrup Præstegaard, død 7. Mts. 1899 i Kjøbenhavn, Datter af Krigsraad Rampe, indvandret hannoveransk Officer i dansk Tjeneste og Susanne Marie Ussing. P. Plum døde 4. Juni 1893.

Meddelt af Datteren Frk. Poulina Plum og fl. Slægtninge.

163. MARIE ADELHEID PLUM, f. 18. Nov. 1811 i Kjøbenhavn, blev 1. Juli 1837 paa Kathrinedal viet til Christian Petersen, f. i Stavreby 17. Aug. 1805, Forpagter paa Jungshoved, siden Landmand i Skaane. Hun døde 8. Jan. 1882 i Quistofte og begravedes paa Vallakra Kirkegaard. Hendes Mand døde 1876. De efterlod ingen Børn, men en Adoptivdatter.

Meddelt af Møbelfabrikant Chr. Plum.

164. SOPHIE ELISABETH JULIANE PLUM, f. 4. Juli 1814 i Kjøbenhavn, viet i Rødovre Kirke 13. Dec. 1840 til Daniel Schmelling, f. 14. Nov. 1809, Kjøbmand i Kjøge, Søn af Urtekræmmer i Kjøbenhavn Daniel S. og Hustru Martha Otte. Hun døde i Kjøge 31. Februur 1868, efterladende tre Børn.

Meddelt af Datterdatteren Frk. Sophie Elisab. Schmelling.

Toldinsp. Fr. Chr. Plum.

165. FREDERIK CHRISTIAN PLUM, f. 28. Jan. 1818 i Kjøbenhavn, gjorde fra 1832 Tjeneste paa Toldinspektionskontoret i Kjøbenhavn, blev 12. Mts. 1842 konstitueret som Patrouillebetjent ved den jyske Toldgrænse og fik 12. Juli s. A. kgl. Udnævnelse i denne Stilling. 21. Apr. 1845 blev han Grænsetoldkontrollør med Funktion ved Gredstedbro og, da den jyske Toldgrænse ophævedes i 1851, konstitueret som Toldkontrollør i Tønning og s. A. fungerende Distriktsvigilanceinspektør ved Eideren. 14. Sept. 1855 fik han Bestalling som Toldkontrollør i Capeln og udnævntes sluttelig 11. Apr. 1857 til Toldinspektør paa Ærø. Han ægtede 22. Aug. 1844 i Kjøbenhavn Angelica Mathilde Augusta Bang, f. 23. Okt. 1826, og døde 13. Jan. 1868 i Marstal, efterladende 7 Børn, hvoraf det yngste 1½ Aar. Hans Enke var bosat i Marstal og døde 30. Okt. 1898 paa et Besøg i Kjøbenhavn, ligger begravet i Marstal.

Personalia ved Toldexpeditionskontorets Akter i Rigsarkivet. — Medd. af Sønnen Chr. Plum og Optegnelser af Provst Tholle.

166. JOHAN PEDER PLUM, f. 17. Jan. 1820 i Kjøbenhavn, førte den ham selv tilhørende Brig Odin fra Kjøbenhavn, da han 1867 døde ugift under et Ophold i Buenos Ayres.

Til N. 166—68 Medd. af Møbelfabrikant Chr. Plum.

167. CARL FREDERIK LUDVIG PLUM, f. 13. Mts. 1823, Skibsfører, førte Briggen Cora fra Kjøbenhavn, døde sammesteds 1883, begravet fra Holmens Kirke, gift o. 1860 med Constance Christine Ane Margrethe Svendsen fra Helsingør. Hun døde i Aug. 1890 i Kjøbenhavn, begravedes paa Frederiksberg Kirkegaard. De oprettede et Legat paa 10,000 Kr. til Fordel for fattige Skibsførere.

168. HENRIETTE CATHRINE PLUM, f. 6. Sept. 1824 i Kjøbenhavn, ægtede 26. Aug. 1845 Gustav Emil Sølling, f. 8. Marts 1813 i Hjørlande i Sjælland, Son af Sognepræst Peter Sølling og Hustru Johanne Villh. Starinsky, Student fra Frederiksborg 1833, cand. med. et chir. 1839. Gjorde først Hospitalstjeneste i Kjøbenhavn, var Skibskirurg paa Christian den ottende Sommeren 1841 og blev 1842 Underlæge ved Kongens Livkorps. Fra Nytaar 1844 nedsatte han sig som Læge paa Langeland og var bosat i Rudkjøbing, da han 30. Mts. 1858 udnævntes til Distriktslæge i Lemvig, hvor han døde 1. Nov. 1865. Hans Hustru overlevede ham og døde sammesteds 25. Jan. 1901.

Ansegn. ved Udnævn. af 30. 3. 1858. Kanc. 2 Dptm. Reg. N. 414.

169. CHRISTIAN VILHELMOSEN PLUM, f. i Kjøbenhavn 17. Apr. 1826, var Koffardikaptajn, siden Grosserer i Kbh. c. 1882—84, flyttede til St. Paul i Minnesota i de Forenede Stater, hvor han boede og holdt Pensionat i 15 Aar, hvorefter han bosatte sig i Maile City, Montana, hvor han døde 24. Juni 1900. Han var først gift med Anna Marie de Place, f. Øe, f. 1814, Jordemoder i Kjøbenhavn, Enke efter Konservator Hans Peter de Place (død 1846), og viedes anden Gang 1872 i Frederiksberg Kirke til Oline Marie Waddinghausen, Datter af Gas- og Vandmester Peter Nicolai W., der boer som Enke i Hellerup.

Medd. fra Enken. — Lengnick: Stamf. o. Fam. de Place.

170. FREDERIKKE KIRSTINE PLUM, f. 14. Aug. 1821 i Aalborg, gift med Niels Frederik Petersen, f. paa Svaneapoteket i Kjøge og Son af sammes Bestyrer, Niels Fr. Petersen og Vibeke f. Høyer; hendes Mand var først Sadelmager i Aalborg, nu i Skjorping.

Medd. fra Datteren. Frk. Henriette Petersen i Skelund.

171. CHRISTIAN FREDERIK LUDVIG PLUM, f. 14. Apr. 1826 i Aalborg, Kunstdrejer, faldt som frivillig Jæger, (2. Forstærkningsjægerkorps, 3. Komp. N. 242), ved Isted d. 25. Juli 1850. Kommander-

sergeantens Meddelelse om hans Død nævner ham som „en Helt, falden paa Ærens Mark og en god Kammerat.“

Som ved 170. — Se Tillæg S. 131.

172. JOHANNE MARIE ELISABETH PLUM, f. 8. Febr. 1827 i Kjøbenhavn, død ugift sammesteds 5. Febr. 1892.

Meddelt af Broderen, Prof. Plum.

173. PETER ANDREAS JULIUS PLUM, f. 19. Maj 1829 i Kjøbenhavn, døbt 19. Sept. i Helligaandskirken med de to Berømtheder, Adam Oehlenschläger og A. S. Ørsted til Daabsvidner, blev Student fra Metropolitanskolen 1848, konst. Underlæge i Hæren 1850—51, Cand. med. 1854, var derefter Kandidat ved Frederiks Hospital og rejste udenlands i Tyskland og Frankrig 1856—57. Blev ved Hjemkomsten Epidemilæge i Hanherrederne og 1858 Kandidat ved Fødselsstiftelsen, praktiserede i Korsør 1858—63, var Reservekirurg ved Frederiks Hospital 1863—66 og i Mellemtiden konstitueret som Overskibslæge Okt. 1860—Maj 1861 og Overlæge i Hæren 1864. Han erhvervede sig 1866 den medicinske Doktorgrad ved en Afhandling om Brokin-carceration, var Livlæge hos Storfyrstinde Maria Feodorovna (Prinsesse Dagmar) i St. Petersborg 1866—67, nedsatte sig som praktiserende Læge i Kjøbenhavn 1867, var konstitueret Underlæge i Hæren 1867—68, kontrollerende Læge ved Udvandrer-skibe 1869—70. Blev extraord. Docent i Kirurgi ved Universitetet 1869, Lektor i Kirurgi 8. Juli 1872, var Overkirurg ved Frederiks Hospital 1. Juni 1876—Aug. 93 og ord. Professor 31. Dec. 1880—31. Aug. 99. Plum blev Ridder af Dannebrog 1866, Kommandør 1891, Dannebrogsmænd 1899 og dekoreredes fremdeles med følgende udenlandske Ordener, 1866 R. St. A.³, 1870 R. St. Stan.², 1880 R. r. K., 1885 S. N.³. Har været Medredaktør af Hospitalstidende i 1866—73, samt Medlem af offentlige Kommissioner vedr. Frederiks Hospitals Flytning og Tilvejebringelse af Kadavere til Undervisning og er Medlem af flere danske og udenlandske medicinske videnskabelige Selskaber.

Han ægtede 12. Febr. 1864 i Kjøbenhavn Ellen Mathilde Hansen, f. sammesteds 26. Okt. 1836, Datter af Etatsraad, Grosserer Andreas Nikolaj Hansen og Hustru, Emma Elisa f. Grut og har følgende Adoptivbørn: ¹) Harriet Thora Emilie Plum, gift med Kaptajn i Flaaden, Frederik Ludvig Frantz Gotschalk, ²) Johanne Ane Sofie Plum, gift med Kaptajn i Marinen Johan Ludvig Petersen,

³⁾ Cecilia Louise Charlotte Plum og ⁴⁾ Ellen Dorthea Plum, gift med Mægler Ejler Lehn Schjøler, de to sidste Døttre af Adoptantens Søster, Ane Lovise, gift Rosenberg, jfr. N. 175.

Helligaands Kirkes Daabsbog. — K. Carøe og G. Norrie: Den danske Lægestand, Kbh. 1901. — Biographisk Lexikon.

174. CECILIE LOUISE CHARLOTTE PLUM, f. 16. Sept. 1830 i Kjøbenhavn, viet 1. Maj 1857 i Spjellerup til daværende cand. jur. og Kancellist i Justitsministeriet Christian Frederik Ricard, f. 7. Nov. 1830 i Kjøbenhavn, nu Departementschef i Justitsministeriet, Storkors af Dannebrog, Dbm., Formand for Landmandsbankens Bankraad, extraord. Assessor i Højesteret m. m. Hun døde 8. Maj 1858 i Kjøbenhavn. Departementschef Ricard ægtede 23. Okt. 1865 Signe Sophie Vilhelmine Møller, f. 10. Jan. 1844, død 21. Okt. 1901.

Biogr. Lexikon. — F. V. Christensen: Stam. o. Fam. Janssen.

175. ANE LOVISE PLUM, f. 12. Jan. 1833 i Valløby viedes 9. Okt. 1857 i Spjellerup til Carl Frederik Vilhelm Mathildus Rosenberg, f. 2. Jan. 1829, cand. jur. 1854, Fuldmægtig i Kultusministeriet, Dr. phil. 1861, og bekendt Forfatter, hvis Hovedværk er en Fremstilling af „Nordboernes Aandsliv“. Han opgav 1866 sin Stilling i Ministeriet, levede af litterær Virksomhed, blev 1884 Docent ved Universitetet i dansk Litteratur og døde 3. Dec. 1885. Hans nævnte Hustru døde 20. Maj 1874, efter at have født 12 Børn, hvoraf 2 bleve adopterede af hendes Broder, (jfr N. 173) Rosenberg ægtede siden, den 18. Maj 1877, Marie Jacobi Nissen, f. Bindsbøll, f. 1832, død 1895.

Valløby Kirkebog. — Biogr. Lexikon u. C. F. V. M. Rosenberg.

176. SOPHIE PLUM, f. 8. Apr. 1827, blev ifølge kgl. Bevilling af 30 Mts. 1843 adopteret med Navnet Sophie Høyer af Stedfaderen, Agent, Købmand og Grosserer i Horsens Carl Vilhelm Høyer (jfr. N. 141.) Lever ugift i Horsens.

Kgl. Bevill. 30. 3. 1843 (Kanc. 3. Dep. Reg. N. 164a).

177. FREDERIK CHRISTIAN PLUM, f. 22. Juni 1832 i Skien, Farmaceut ved Apoteket i Brevik, død i Skien 30. Sept. 1855.

Medd. af Svigerinden, Fru Camilla Plum.

178. VILHELM CARL LUDVIG PLUM, f. 4. Juli 1836 i Skien, Student 1856, cand. jur. 1863, Kopist i Indredepartementets statistiske Kontor 1867 og i det statistiske Centralbureau efter dettes Oprettelse, død i Christiania 1. Sept. 1891. Viedes 15. Okt. 1881

til Camilla Bugge, f. i Drøbak 16. Jan. 1858, Datter af Agent og Købmand Otto Frederik Bugge og Hustru Natty Amalie, f. Lunde.

Fam. Bugge. — Medd. fra Enken.

179. MARIA ELISABETH PLUM, f. i Roslev 5. Juni 1833, død ss. 12. Mts. 1846, medens Faderen var fraværende under Naadsensaaret.

Meddelelserne om N. 179—91 er byggede dels paa L. Nielsen: Familien Blædel og dens Forgreninger, trykt som Manusk., Aalborg 1901, dels navnlig paa nærmere Efterretninger fra Vedkommende selv eller deres Søkende.

180. FREDERIK PLUM, f. i Roslev 24. Maj 1835, kom efter sin Konfirmation i Handelslære hos Konsul Westermann i Randers og senere i en større Detailforretning hos Købmand I. F. Petersen i Aalborg. I 1855 kom han til sin Fætter Konsul B. Bruun i Assens, hvis Butikforretning han overtog 1860, da han tog Borgerskab som Købmand. 1867 gik han i Kompagni med sin Broder Niels Munk under Firma N. M. og F. Plum, som i 1875 købte det gamle Firma B. Bruuns og Søns betydelige Ejendom samt senere Nabogaarden, Peter Willemoeses Fødested. Firmaet er i Aarenes Løb voxet op til en af de mere omfattende og ansete Provinsforretninger her i Landet. Han har med levende Interesse for Landbrug selv drevet de Jorder, der hører til Købmandsgaarden, paa en Maade, som gentagende ved Egnens Landboforenings Møder er fremhævet som mønsterværdig og banebrydende. Siden 1885 har han været Formand for Assens Somandsforening, og i 1894 fik han kongelig Udnævnelse som Agent.

Han ægtede 25. Juli 1872 Ida Emma Josephine le Normand de Bretteville, f. 14. Nov. 1836, død 25. Apr. 1886 (Datter af Kammerjunker, Byfoged i Æbeltoft Louis le N. de B. og Hustru f. Møller) som ved sin Offervillighed overfor Fattige og Syge har efterladt sig et smukt Minde i Assens. Og anden Gang, 7. Dec. 1888, i Roskilde Catharine Wilhelmine Marie Christiansen, f. 16. Nov. 1854 i Flensborg, Datter af Amtsforvalter Johan Caspar C. og Hustru Anthonie Christine Elisabeth, f. v. Schumacher. Hans Efterkommere af sidste Ægteskab have Adgang til at nyde Understøttelse af Andreas Christiansens flensborgske Familiefideikommis.

Jfr.: „Ved Fru Emma Plums Jordefærd i Assens“. Assens.

181. ANNA ELISABETH (ELISA) PLUM, født i Roslev 17. Sept. 1836, gift 8. Maj 1870 i Gamtofte med Matthias Frederik Georg Bøgh, f. 4. Nov. 1836, Søn af Provst Nicolaj Seidelin B., Sognepræst i Gamtofte og Hustru Charlotte, f. Dons, cand. jur. 1866, Forfatter.

Han udgav 1861 „Valkyrien, et nordisk Digt i 20 Sange“, der vakte Opsigt som en smuk Efterklang af den Oehlenschlägerske Poesi. Var fra 1868 fast Medarbejder af „Berlingske Tidende“, navnlig som Anmelder af Literatur og Kunst. En haabløs Sygdom nødte ham i 1872 til at opgive ethvert stadigt Arbejde, og han døde 31. Jan. 1882, efter at have baaret sin tunge Skæbne mandigt og gudhengivent. Hans Hustru har sat ham et smukt Minde ved „Frederik Bøgh, en Levnedsskildring“, som hun udgav 1887 samtidig mnd et Bind af hans „Efterladte Arbejder“. Af Ægteskabet er ingen Børn.

Se nærmere om Bøgh i Dansk Biogr. Lexikon og førnævnte Værker.

182. OLIVE TABITHA CAJA ANTONIA PLUM, f. 8. Maj 1838 i Roslev, bosat i Espergærde, ugift.

183. LUDVIG BLEDEL PLUM, f. 15. Sept. 1839 i Roslev, død i Aalborg som Elev i Latinskolen 13. Mts. 1854.

184. NIELS MUNK PLUM, f. i Roslev 5. Mts. 1841, kom 1851 i Aalborg Latinskole, hvorfra han blev Student 1859, tog næste Aar filosofisk og senere patristisk Examen. I nogle Aar studerede han Theologi, men da der tilbød sig Lejlighed til at gaa i Kompagni med hans ældre Broder Frederik, tog han den 26. Apr. 1867 Borgerskab som Kobmand i Assens. Da Handelsforeningen i Assens blev dannet 1874, valgtes han ind i Bestyrelsen, hvis Formand han faa Aar efter blev og siden har været, ligesom han er Næstformand i Fyens Centralforening og har været Medlem af Handelsmøderne i Kjøbenhavn siden disses Oprettelse 1884. Han var Medlem af Assens Byraad fra 1876 til 1888, hvilket Aar han nægtede at modtage Genvalg. Fra 1881 har han været Formand for Repræsentantskabet for Assens og Omegns Sparekasse, desuden er han i Bestyrelsen for „danske Kulimportørers Association“ samt Medlem af Bestyrelsen for flere Aktieselskaber. Plum var ogsaa Medlem af en lille Komité, der 1881—84 heldigt arbejdede for Opfyldelsen af de Betingelser, som „De danske Sukkerfabriker“ havde stillet for Opførelsen af en Sukkerfabrik i Assens, der siden har haft en heldbringende Indflydelse saavel for Byen som for dens Omegn. 1890 valgtes han af Indenrigsministeriet til Medlem af en kgl. Kommission til Revision af Næringsloven, og i 1899, som eneste Købstads Repræsentant, til Medlem af en Kommission til Overvejelse af Toldbeskyttelse for Danmarks Landbrug. I 1892 blev han Ridder af Dannebrog.

Den 19. Maj 1874 ægtede han i Aarhus Agnes Nicoline Christiane Skovby, f. 18. Jan. 1846, Datter af Købmand S. i Aarhus og Hustru Anna Emilie, f. Kópke.

185. CARL FREDERIK AUGUST PLUM, f. i Roslev 12. Juni 1842, gik i Aalborg Latinskole og tilbragte derefter et Aar paa Rødding Højskole, kom saa ifølge sin udprægede Lyst til Landvæsenet i Lære hos Landvæsenskommissær Toft paa Louisendal og senere hos den bekendte Landmand, Godsejer N. P. Ahlmann paa Langholt. Efter sin Faders Ønske tog han imidlertid senere Dyr lægeexamen i 1868 og forpagtede samme Aar Skovriderboligen ved Frederiksgave, hvor han forener et mindre Landbrug med en større Virksomhed som Dyr læge. Den 2. Juni viedes han i Sønderby Kirke til Dagmar Langkilde, f. 18. Maj 1853, en Datter af Jægermester Frederik Christoffer Langkilde og Hustru Elisabeth Margrethe, f. Foersom.

186. THORVALD PLUM, f. i Roslev 26. Mts. 1844, blev opkaldt efter Thorvaldsen, om hvis Død man faa Dage senere modtog Efterretning. Han blev Student fra Aalborg i 1863 og tog det følgende Aar Filosofikum, hvorefter han gik til Handelen, som han allerede som Dreng havde haft Lyst til. Sin merkantile Uddannelse fik han hos det ansete Handelsfirma Fr. Th. Adolphs Enke, senere hos N. M. & F. Plum i Assens, og hos Matthew & Theilmann, Leith. Under sit Ophold paa sidstnævnte Sted aftalte han at gaa i Kompagni med sin Broder S. M. Plum og rejste da, efter at have sluttet Forbindelser i Storbritannien og Holland, hjem, hvor han tog Borger-skab som Grosserer den 27. Aug. 1872. I Forening med Broderen dannede han da, 5. Febr. 1873, Firmaet T. & S. Plum, hvilken Forretning fra at være en Agenturforretning efterhaanden er gaet over til væsentlig at blive en Exportforretning af Smør til England og oversøiske Pladser. Den 15. Nov. 1888 blev han Ridder af Dannebrog.

Den 10. Febr. 1884 blev han gift med Helga Actonie Secher, f. 6. Jan. 1858, Datter af afdøde Sognepræst til Ingstrup Adolf Jeremias Müller Secher og Hustru M. V. E. Augusta L. Secher, født Rettmeyer. Siden Oktober Maaned 1889 er hans Hovedinteresse gaet i kristelig Retning, og hans Arbejde har ved Siden af Handelsvirksomheden væsentligt samlet sig om Udbredelsen af Evangeliet, særligt gennem det kristelige Ugeblad „Kirkeklokken“.

Se Noten til N. 179. jfr. tillige V. A. Secher: Medd. om Slægten Secher, Kbh. 1885, 167.

187. CHARLOTTE PAULINE PLUM, født i Roslev 26. Apr. 1845, gift 16. Maj 1891 i Kolding med Peter Rosendahl, f. 19. Juni 1821, Søn af Sognepræst i Bøftoft-Tislund Simon Henrik Rosendahl, Sparekasse-bogholder i Broager, død 31. Aug. 1902 i Rønshoved ved Flensborg. Siden 1884 har hendes Interesse og Virksomhed væsenligt samlet sig om Bevarelsen af dansk Sprog og Folkeliv i Sønderjylland.

188. SOPHUS MUNK PLUM, opkaldt efter sin Farmoder, er født d. 19. Aug. 1847 i Vester Hassing, gik i Aalborg Latinskole, men da Faderen 1862 blev forflyttet til Amager, tog han i Januar 1864 den daværende udvidede Præliminær Examen ved Universitetet. Det var hans Agt at være Ingeniør, men for at benytte Halvaaret inden Forelæsningerne paa Polyteknisk Lærestalt begyndte sendte hans Fader ham over til den ældste Søn i Assens for at lære Regnskabsføring. Ved at se den store Virksomhed, som udfoldedes i Forretningen i Krigsaaret, hvor han blandt andet bestyrede en Filial ved Ronæsbro, hvis Omegn var tæt belagt med Militær, vaagnede Lysten hos ham til at gaa til Handelen, hvorfor han fortsatte i Broderens Forretning indtil Januar 1869, da han fik sin Broder Thorvalds Plads hos Firmaet Fr. Th. Adolphs Enke, hvilket han forlod 1ste Febr. 1873 for at gaa i Kompagni med sin ovennævnte Broder. Han tog Borgerskab d. 4. Febr., og Firmaet T. & S. Plum blev dannet Dagen efter. I Begyndelsen var det udelukkende Agenturforretning, da ingen af Brødrene havde Midler til at føre selvstændig Forretning. Virksomheden medførte mange Rejser i Storbritannien og Sverrig samt en Rejse til de forenede Stater. Da hans Brødre i Assens i 1875 købte den store Bruunske Handelsgaard, overtog han i Forening med sin gode Ven Grosserer O. B. Muus af det ansete Firma B. Muus & Co. den betydelige Kornforretning der under Firma Brødrene Plum og flyttede i den Anledning til Assens, hvor han blev i 4 Aar, hvorpaa han igen flyttede til Kjøbenhavn. I Juni 1891 overgav T. & S. Plum Kornforretningen i Assens til deres Brødre her og arbejdede udelukkende paa Udviklingen af Forretningen i Kjøbenhavn, som var gaaet over til hovedsagelig at være en Smørhandel paa Storbritannien samt paa oversøiske Pladser, med Smør i Tindaaser, og i de senere Aar desuden udvidet til Siberien.

Han blev Medlem af Sø- og Handelsretten ved Nytaar 1884,

var Borgerrepræsentant 1892—98, Næstformand i Forsorgelsesforeningen Bikubens Repræsentantskab, kasseførende Medlem af Direktionen fra Stiftelsen Bombebøssen ifølge kongelig Udnævnelse af 27. Okt. 1897, Medlem af Bestyrelsen for Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse, Medlem af saavel Korn-Voldgiften som af Foderstof-Voldgiften, og sammen med sin Broder Th. Medlem af Udvalget for Ansættelsen af Smornoteringen. Den 16. Jan. 1900 udnævnt til Ridder af Dannebrog. Under Opholdet i Assens 1875—79 stiftede han Bekendtskab med sin Hustru Antonie Christine Elisabeth Marie, født Christiansen, Datter af Amtsforvalter J. C. Christiansen og Hustru Anthonie, født v. Schumacher. De havde Bryllup i Assens Kirke d. 11. Maj 1879, hvilken Dato senere i taknemmelig Erindring blev Daabsdag for 7 af deres Born. Igennem hans Hustru har hans Efterkommere paa saavel Mands- som Kvinde-linien Adgang til at nyde Understøttelse fra Andreas Christiansens Familiefidekommis i Flensborg.

189. MARIE SOPHIE PLUM, født i Vester Hassing 2. Maj 1849, er ugift, boer i Espergårde.

190. HENRIK NICOLAI PLUM, f. d. 21. Sept. 1851 i Vester Hassing, gik i Borgerdydskolen paa Christianshavn, men kom, efter at Hjemmet paa Amager ved Faderens Død var opløst, i Huset hos Pastor Begtrup i Birkerød, hvor han blev til Foraaret 1867. Fra sin tidlige Barndom yttrede han Lyst til at blive Sømand, hvorfor han kort Tid efter sin Konfirmation kom tilsøs som Skibsdreng. Skønt han 2 Gange led Skibbrud og den ene Gang kun med Besvær blev reddet af en engelsk Damper efter en Nat i heftig Snestorm at have drevet om i Nordsøen paa Resterne af et Skibsvrag, table han ikke Lysten til Søen, men tog atter paa Langfart, og hans Hjemkomst fra saadanne Rejser virkede altid oplivende og forfriskende i Hjemmet hos Moderen.

1872—73 gjorde han Tjeneste til Orlogs og tog de danske Examinere ved Navigationsskolen i Kjøbenhavn, men da Udsigterne herhjemme dengang var meget tarvelige for Sømand, gik han ud med engelske Dampskibe, tog efterhaanden de forskellige engelske Examinere og blev første Styrmand paa en større engelsk Damper, som han sejlede med til 1879, da han traf Aftale med sin yngre Broder om i Forening at danne en Vinforretning en gros i Kjøben-

havn. Under Forberedelserne hertil modtog han Tilbud om at blive Kaptajn paa det nye Dampskib „Nordpol“, der dengang var Danmarks næststørste Koffardiskib, hvilket hædrende Tilbud den 27aarige Sømand ikke kunde modstaa. I 3 Aar førte han Skibet med Held, indtil en stærk og langvarig Tyfus nødte ham til at forlade Søen. Han optog derefter Virksomheden i Vinforretningen (N. og Paul Plum), hvori han havde været Parthaver og nu blev aktiv Deltager indtil 1902. Siden 1893 har han været søkyndigt Medlem af Dampskibsselskabet „Norden“s Bestyrelse, i hvilken Egenskab han flere Gange har været med til at indkøbe Dampere i England til Selskabet.

I Hørsholm ægtede han 6. Sept. 1880 Anna Bjerre, en Datter af Proprietær Søren Bjerre til Hestkøbgaard og Signe, f. Fibiger, der fulgte ham paa alle hans Rejser, indtil han forlod Sølivet.

191. THEODOR IMMANUEL PAUL FERDINAND PLUM, f. i Vester Hassing 31. Maj 1853. Blev 1863 indmeldt i Herlufsholm Skole, da den bekjendte Genealog Kaptajn Lengnick havde gjort hans Fader opmærksom paa, at Familien maatte have Ret til en af de da nedlagte Resenske Gratistpladser der. Som Følge af Pastor Plums Anstrængelser blev i 1865 disse to Gratistpladser, der havde været inddragne i over 150 Aar, atter oprettede, og Sønnen erholdt derved Friplads for Resten af sin Skoletid (se herom nærmere i Albert Leths Herlufsholms Historie 1865 Pag. 66 og i Skolens Program for 1866). — Fra sin Skoletid mindes han med særlig Taknemlighed Overlærer Leth, og han var en af Indbyderne til Stiftelsen af et Mindelegat i Anledning af dennes 25 Aars Lærerjubilæum i 1872. Student 1872, cand. phil. 1873. Studerede Theologi og arbejdede samtidig paa sine Brødre T. & S. Plums Kontor. — Stærke Tegn paa Brysts sygdom nødte ham til i 1874 at afbryde Studeringerne og rejse til sydlige Kursteder (Montreux og Cannes). Her kom han sig tildels, men da Lægerne fraraadede ham at tage hjem, søgte og fik han en Plads hos en af Frankrigs største Vinforretninger, Firmaet Schröder & Schyler & Co. i Bordeaux, hvor han tillige var Sekretær ved det danske Konsulat. — Paa Grund af Tilbagefald af Sygdommen maatte han ved Nytaar 1876 opgive sin Plads og atter tage til Cannes, hvorfra han samme Sommer i meget svag Tilstand vendte tilbage til Danmark. — Han tilbragte derefter nogle Aar

som Patient i Hjemmet, men kom sig efterhaanden, især ved to Sommeres Ophold i Assens, saa at han i Begyndelsen af 1879 traf Aftale med sin ældre Broder Nicolaj om at begynde en Vinforretning. Efter et fornyet Ophold i Bordeaux begyndte han samme Efteraar alene Forretningen, da hans Broder N. imidlertid havde faaet Dampskibet „Nordpol“ at føre, men fra 1882 til 1902 traadte Broderen til som aktiv Kompagnon, og under Firma N. & Paul Plum fortsattes Forretningen, først i Tordenskjoldsgade 12 og fra 1892 paa St. Annæ-plads 13.

Han har været et virksomt Medlem af „Vinhandlerforeningen af Danmark“ og er siden 1900 sammes Kasserer, ligesom han er Decisor i Herlovianersamfundet. Hans Livsstilling har medført, at han har maattet foretage mange Rejser og maattet beskæftige sig med mange fremmede Sprog. Derved har han fattet Interesse for Ideen om et Kunstsprog som internationalt Meddelelsesmiddel. Han har arbejdet for denne Sag herhjemme og i Udlandet, været Formand for den danske Volapükforening og Medarbejder ved flere fremmede Værker i den Retning og har som Medlem for Danmark taget livlig Del i det internationale Sprogakademis Forhandlinger.

Leth og Wad: Dimitterede fra Herlufsholm 1 og 2. — Biografi med Portræt i det danske Maanedsskrift „Volapük“ for Juli 1889.

M. A. F. Holmes: Diksonar of idiom. neutral. Rochester. N. Y. 1903.

TIENDE SLÆGTLED*).

192. AUGUST BØRGE JACOB EMIL PLUM, født i Fredensborg (Asminderød Sogn) 9. Aug. 1875. Uddannedes efter at have besøgt Hillerød og Helsingørs lærde Skoler i Elektroteknik i Kjøbenhavn. Er ugift. Traadte i 1899 over til den romersk-katholske Kirke. Ingeniør i Kjøbenhavn.

193. FREDERIK CARL PLUM, f. paa Kathrinedal paa Moen 29. Okt. 1845, død sammesteds 17. Mts. 1853.

Meddelelserne om de hernaævnte, for største Delen nu levende Medlemmer af Slægten, ere grundede paa Oplysninger enten fra Vedkommende selv eller hans eller hendes Søsken eller Nærmeste. Saaledes skyldes Medd. om N. 192 Ingeniør A. B. J. E. Plum, N. 193—197 Frk. P. J. Plum, N. 198—203 Møbelfabrikanterne Chr. og Vald. Plum og Provst Tholle, N. 205—206 Fru Plum i Hellerup, N. 207—8 Fru Plum i Christiania; om N. 209—251 er de tagne fra L. Nielsen: Familien Blædel og dens Førgreninger, trykt som Manuskript, Aalborg 1901, og supplerede med mundtlige Meddelelser fra Grosserer S. M. Plum i Juli 1903.

194. MARIE PETRONELLA PLUM, f. paa Kathrinedal paa Møen 10. Mts. 1848, viet sammesteds 22. Apr. 1870 til Peter Johannes Georg Emil Wacker, f. 16. Maj 1839 i Cotzenbüll, Eiderstedt, Præst og Rektor ved Diakonisse-Anstalten i Flensborg. Flere Børn.

195. POULINE JULIANE PLUM, f. paa Kathrinedal paa Møen 29. Okt. 1850, var her i Forældrenes Hjem til 1871, derefter i Kjøbenhavn, hvor hun tog Lærerindeexamen i Nov. 1878 og blev ansat som Lærerinde ved Kommunens Skoler i Marts 1880. Er ugift.

196. THEODOR CARL PLUM, født paa Kathrinedal paa Møen 15. Mts. 1854, Cigarfabrikant i Kjøbenhavn siden 1877, viedes i Frederiksberg 2. Nov. 1878 til Anna Elisabeth Birgitte Hansen, født paa Christianshavn 11. Aug. 1857, Datter af Christian og Ane Hansen.

197. SOPHUS FREDERIK PLUM, født paa Kathrinedal paa Møen 1857, død sammesteds 25. Apr. 1860.

198. SOPHIE ELISABETH JULIANA PLUM, f. 7. Juni 1845 i Gredstedbro, viedes 16. Apr. 1869 i Marstal til Købmand og Skibsreder sammesteds Albert Hansen Boye Kromann, f. 8. Juni 1841. Søn af Skibsfører i Marstal Chr. H. Kromann og Ellen Cathrine, f. Boye. Da Ægteskabet opløstes ved Sophie Plums Død d. 23. Maj 1876, ægtede Enkemanden hendes Søster, Mathilde. se N. 199.

199. ANGELICA MATHILDE AUGUSTA PLUM, f. 30. Apr. 1847 i Gredstedbro, viedes den 16. Juli 1880 til ovennævnte Købmand i Marstal A. H. B. Kromann, der havde været gift med hendes afdøde Søster, se N. 198, og med hende havde to Børn. Kromann døde 7. Okt. 1893 i Marstal, hvor Enken nu boer.

200. CHRISTIAN FREDERIK LUDVIG PLUM, født 7. Okt. 1849 i Gredstedbro, var 1874 til 1878 udenlands i Tyskland, Frankrig og England for at uddanne sig i sit Fag og er nu Snedkermester og Møbelfabrikant i Kjøbenhavn, hvor han 1879 med nedennævnte Broder etablerede Firmaet Chr. og Vald. Plum. Han viedes 7. Okt. 1880 i Garnisons Kirke til Emilie Noll, f. i Horsens 6. Jan. 1850, Datter af Overvagtimester ved det slesvigske Gendarmeri, siden Forvalter paa Brolykke paa Langeland Carl Ludvig Noll og Hustru Jokummine Karita Hyltofte, f. Tiedemann.

201. JØRGEN DANIEL VALDEMAR PLUM, f. 26. Maj 1852 i Tønning, var fra 1874 til 1878 med ovennævnte Broder udenlands for at uddanne sig i sit Fag, er nu Snedkermester og Møbelfabrikant i Kjøbenhavn og med Brøderen Indehaver af Firmaet Chr. og Vald. Plum. Han viedes 23. Okt. 1881 i Marstal til Andrea Nicoline Hansen, f. 21. Maj 1853 i Løgstør, Datter af Sadelmager Hansen i Løgstør, død i Kjøbenhavn 5. Okt. 1889, efterladende 2 Børn. Ægtede anden Gang 22. Mts. 1892 i Kjøbenhavn Sofie Frederikke Buck, f. 11. Jan. 1859, Datter af kgl. Lods i Kjøbenhavn Carl Frederik Buck, f. 1816, død 1890.

202. HENRIETTE CATHRINE PLUM, f. 7. Juni 1854 i Tønningen, viedes 22. Jan. 1879 i Marstal til Anders Rasmussen, Søn af Brygger A. Rasmussen og Hustru Marie f. Hansen, i Bogense, født ss. 6. Juli 1852, Postmester i Kjellerup fra 15. Aug. 1875 og derefter fra 1. Aug. 1899 i Skanderborg.

203. JOHANNE PETREA PLUM, f. 24. Sept. 1857 i Marstal, viet 1. Juni 1882 i Matthæus Kirken i Kjøbenhavn til Thorvald Henrik Jacob Tholle, f. 17. Juni 1840 i Kjøbenhavn, Søn af Skomagermester i Kjøbenhavn Henrik Tholle og Ane Marie f. Gundersen. Student fra Metropolitanskolen 1859. Cand. theol. 1867. Pastor vicarius i Marstal 1875. Sognepræst i Marstal 1. Mts. 1880. Provst for Ærø Herred 1890. Sognepræst i Rise 15. Maj 1893. Ridder af Dannebrog 1897. Har tidligere været gift med Anna Christine Skouboe, f. 5. Jan. 1843, † 7. Sept. 1879.

204. AMALIE VALBORG LOUDUISKA PLUM, f. 7. Dec. 1866 i Marstal, viet 22. Juli 1901 i Rise Kirke paa Ærø til Alfred Meincke, f. i Altona 10. Aug. 1855, Søn af Kapt. Harald Fr. Vilh. Meincke, der faldt ved Bustrup 3. Febr. 1864, og Hustru Amalie Christiane, f. Selmer, Kasserer og Revisor ved det østjællandske Jernbaneselskab, boende i Haarlev.

205. CHARLES CHRISTIAN LUDVIG PLUM, f. 20. Sept. 1876 i Kjøbenhavn, døbt i Holmens K., Kontorist i St. Paul Minnesota. Gift i Amerika.

206. EMIL GEORG VILHELM PLUM, f. 12. Juni 1878 i Frederiksberg, var først ved Handelen i St. Paul i Minnesota, hvor Faderen boede, siden i Coloradas i Kalifornien. Er ugift.

207. SIGNE DOROTHEA PLUM, født 17. Nov. 1883 i Christiania.
208. FREDERIK THORVALD SOFUS MUNK PLUM, f. 25. Mts. 1885 i Christiania.
209. FREDERIK CARL BRETTEVILLE PLUM, f. i Assens 11. Juli 1873, Volontær i Haandværkerkreditbanken i Kjøbenhavn, 1897 Assistent i Landmandsbankens Afdeling i Helsingør, fra 1902 1ste Assistent ved Bankens Afdeling i Kolding.
210. THORVALD PAUL BRETTEVILLE PLUM, født i Assens 12. Aug. 1875, død sammesteds 6. Dec. 1875.
211. THORVALD SOPHUS BRETTEVILLE PLUM, f. i Assens 10. Okt. 1876, tog Præliminær- ved de Brochske Handelsskoler, og derefter Afgangsexamen fra Grüners Handelsakademi i 1896, var et Par Aar hos Burns & Lindemann i Glasgow, tog Borgerskab som Købmand i Assens 17. Juni 1902 og er Prokurist hos N. M. & F. Plum i Assens, gift 12. Juli 1902 med Ingrid Hvenegaard, f. 7. Juli 1878, Datter af Forpagter Jørgen Michael Hvenegaard, f. 8. Aug. 1846 og Marie Mariane, f. Brandt, f. 14. Febr. 1853.
212. ESTHER JOHANNE CHARLOTTE MARIE PLUM, f. i Assens 13. Okt. 1889, ældste Barn af Faderens andet Ægteskab, død sammesteds 26. Dec. 1893.
213. ANDREAS ANTHON FREDERIK PLUM, f. i Assens 8. Apr. død sammesteds 25. Apr. 1892.
214. DANIEL PLUM, f. i Assens 19. Sept. 1893.
215. EMMA ANTHONIE PLUM, f. i Assens 4. Dec. 1894.
216. FREDERIK PLUM, født i Assens 10. Febr. 1896.
217. KAY MUNK PLUM, født i Assens 3. Okt. 1878, tog Præliminær-Examen ved de Brockske Handelsskoler og efter i to Aar at have lært Handelen Afgangsexamen fra de Brockske Handelsskolers Højskole i 1899, har derefter foretaget en Rejse i Tyskland for sin Uddannelses Skyld og er Prokurist hos N. M. & F. Plum i Assens.
218. HARALD SKOVBY PLUM, født i Assens 30. Jan. 1881, Student fra Industribygningens Latinskole i Kjøbenhavn 1899, cand. phil. 1900, stud. jur.

219. NIELS MUNK PLUM, født i Assens 23. Maj 1882, Student fra Industribygningens Latinskole 1902, stud. polyt.

220. MARIE ELISABETH PLUM, født paa Frederiksgave 2. Mts. 1877, tog 1896 Privatlærerindeexamen i Kjøbenhavn hos Frk. Zahle.

221. NIELS MUNK PLUM, født paa Frederiksgave 13. Maj 1878, tog Præliminær-Examen ved Borgerdydskolen i Kjøbenhavn, nu Dekorationsmaler, er for Tiden i Hamborg.

222. INGEBORG CHARLOTTE PLUM, født paa Frederiksgave 20. Okt. 1879.

223. FREDERIK CHRISTOPHER LANGKILDE PLUM, født paa Frederiksgave 12. Dec. 1880, tog Præliminær-Examen, er i Boghandlerlære i Vordingborg, nu Boghandlermedhjælper i Aarhus.

224. ANNA MARGRETHE PLUM, født paa Frederiksgave 8. Nov. 1881, viet 29. Juli 1900 i Sønderby Kirke til Holger Helms, f. i Kjøbenhavn 7. Maj 1871, Søn af Skolebestyrer, Prof. Johannes Helms og Hustru Sofie Marie, f. Hansen, Student 1889, cand. polyt. 1895, Inspektør ved Kjøbenhavns Bryggerier og Malterier fra 1898, bosat i Glostrup. Af dette Ægteskab er Børnene Jørgen Helms, f. 11. Maj 1901 og Karen Marie Helms, f. 16. Mts. 1903, de første og hidtil eneste Børnebørnsbørn af Sognepræst Niels Munk Plum.

225. DAGMAR PLUM, født paa Frederiksgave 21. Okt. 1883, tog 1901 Præliminæreexamen fra Frk. Jørgensens Realskole i Odense. Er Lærerinde i Tversted i Vendsyssel.

226. EMMA PLUM, født paa Frederiksgave 2. Juli 1887, død sammesteds 6. Maj 1895.

227. CARL EJNAR PLUM, født paa Frederiksgave 20. Febr. 1891.

228. INGRID PLUM, født paa Frederiksgave 4. Maj 1893.

229. KAREN PLUM, født paa Frederiksgave 25. Mts. 1896.

230. IDA JOHANNE BENEDICTE PLUM, født paa Frederiksgave 4. Juni 1897.

231. TAGE PLUM, født i Kjøbenhavn 23. Maj 1885. Student fra Østersøgades Latin og Realskole 1903.

232. MARGRETHE PLUM, født i Kjøbenhavn 13. Aug. 1886.
233. ERIK PLUM, født i Kjøbenhavn 28. Juni 1887.
234. ELLEN PLUM, født i Kjøbenhavn 28. Juni 1887.
235. THORVALD PLUM levede kun faa Timer d. 21. Jan. 1890.
236. HELGA PLUM ligeledes.
237. JOHANNES PLUM, født i Kjøbenhavn 8. Mts. 1892.
238. NIELS MUNK PLUM, født i Kjøbenhavn 19. Febr. 1880, Student fra Metropolitanskolen 1897, cand. phil. 1898, har tilbragt omtrent et Aar med Studieophold i England og Frankrig, siden taget patristisk Examen og studerer Theologi.
239. ANTONIE TABITHA CHARLOTTE PLUM, født i Kjøbenhavn 8. Apr. 1882. Tog Præliminærexamen 1899 fra Østerbros Døttreskole, har derefter fortsat sin Sprogundervisning ved et Aars Ophold i Tyskland og det fransktalende Schweiz.
240. PAUL MUNK PLUM, født i Kjøbenhavn 23. Sept. 1883, blev Student fra Metropolitanskolen 1901, gik Handelsvejen og var et Aar i England og Frankrig. Cand. phil. 1902, i Handelslære i Assens 1902—3.
241. SOPHUS MUNK PLUM, født i Kjøbenhavn 17. Mts. 1885. Præliminærexamen fra Bogø private Realskole 1902. I Handelslære i Stege hos Konsul H. F. Carøe.
242. AAGE MUNK PLUM, født i Kjøbenhavn 17. Aug. 1887.
243. INGER MARIE PLUM, født i Kjøbenhavn 9. Apr. 1889.
244. NIKOLAJ THORVALD MUNK PLUM, født i Kjøbenhavn 8. Sept. 1890.
245. AGATHE PLUM, født i Kjøbenhavn 14. Aug. 1892.
246. CHARLOTTE ELISABETH PLUM, født i Kjøbenhavn 21. Sept. 1893.
247. SVEND MUNK PLUM, født i Kjøbenhavn 23. Jan. 1895.
248. EVA SOPHIE PLUM, født i Kjøbenhavn 19. Aug. 1897.
249. JENS JULIUS MUNK PLUM, født i Kjøbenhavn 18. Jan. 1899.

250. ANNA ELISABETH PLUM, født i Kjøbenhavn 7. Dec. 1900.

251. MOGENS MUNK PLUM, født i Kjøbenhavn 18. Dec. 1902.

ELLEVTE SLÆGTLED.*)

252. AGNES MARIE PLUM, født i Kjøbenhavn 21. Aug. 1879, Sygeplejerske sammesteds fra 1901.

253. KARL CHRISTIAN PLUM, født i Kjøbenhavn 20. Febr. 1881, Handelsexpeditent sammesteds fra 1896.

254. SOFIE KARITTA ANGELICA PLUM, f. i Kjøbenhavn 16. Aug. 1881.

255. POUL PLUM, født i Kjøbenhavn 2. Juni 1883, Snedkerlærling.

256. CARL FREDERIK VALDEMAR PLUM, født i Kjøbenhavn 5. Maj, død sammesteds 27. Okt 1888.

257. CARL PLUM, f. 29. Juni 1889 i Kjøbenhavn.

258. FREDERIK CHRISTIAN EDVARD PLUM, f. i Kjøbenhavn 10. Aug. 1883.

259. ANNA PETREA MATHILDE PLUM, f. i Kjøbenhavn 22. Aug. 1885.

260. NANCY PLUM, f. 9. Sept. 1887, død 12. Apr. 1888 i Kjøbenhavn.

261. ANDREA PLUM, f. 5. Okt. 1888, død 5. Apr. 1889 i Kjøbenhavn.

262. EDITH PLUM, f. i Kjøbenhavn 31. Mts. 1894, ældste Barn af Faderens andet Ægteskab.

263. GUNNAR THORKILD BUCK PLUM, f. 9. Juli, død 29. Dec. 1895 i Kjøbenhavn.

264. CHRISTIAN VALDEMAR PLUM, f. 14. Sept. 1896 i Kjøbenhavn.

265. SVEND AAGE PLUM, f. 22. Aug. 1899 i Kjøbenhavn.

266. REGNAR THORKILD PLUM, f. 27. Jan. 1901 i Kjøbenhavn.

Grundet paa Medd. for N. 252—53 af Vedkommendes Fæster Frk. P. J. Plum, for N. 254—257 og N. 258—266 af Vedkommendes Fædre.

Tillæg til Levnetsskildringerne.

(Aktstykker, Familieoptegnelser, Lejlighedssange, Ansøgninger
m. fl. Dokumenter af Interesse for Slægtens Historie).

Latinsk Digt til Slægtens Stamfader Frands Madsen Til N. 1.
fra Sønnen Hans Frandsen.

(Af Johannis Francisci Ripensis elegiarum liber primus. Vitebergæ excudebant haeredes
Georgii Rhaw. 1554.)

Ad Franciscum Matthiæ patrem. Elegia XIII.

Vere nouo genitor suaissime pene peracto
Frigoris à nobis plena recessit hyems.
En uiridi rursus uestit se gramine tellus
Atque suo domino munera digna refert.
Iam sua robusti renouarunt arua coloni
Iam sua diuiduus semina sulcus habet.
Et nemorum solamen auis sua munera confert
Auditur uarios mille referre modos.
Omnia nunc rident: niuea, nunc lilia nymphæ
Decerpunt, florum et nomina multa manu.
Vnde sibi caris detexunt florida sarta
Sartaque puniceis florida mixta rosis.
Omnia nunc rident: at sors inimica fatigat
Me solum, heu miserum quem mala tanta premunt.
Aut dirum fragiles frigus mihi conficit artus
Contundens uitæ squallida membra meæ.

Feruidus aut nostros, heu, heu, calor inficit artus
Quo proprias uires corpus habere nequit.
Non iuuenile mihi decus est; conficerat ora
Pallor, designat membra colore suo.
Vix uitalis adhuc ducit mihi spiritus auras
Vix facit officiam lingua tenelle suum.
Destitutor cunctis defectus viribus æger
Spem medici uitæ deposuere meæ.
Est mihi nunc patriam dulcem spes nulla videndi
Teque, tuosque, lares, ô uenerande pater.
Nec uos, germani, mentis pars maxima nostræ
O fratres, animæ maxima cura meæ.
Sed tu quid dices genitor dulcissime, mortis
cum ueniet nati nuncia fama tui?
An tua non tristes cingent præcordia curæ?
Et uultum madidis nonne rigabis aquis?
Non ducis toto gemitus de pectore mæstos?
Singultus imis cordibus anne trahis?
Hæc quoties plangens soli tibi, pectore, dicis
Note leuamen ubi est nunc ubi nate jaces?
O utinam nunquam peregrinas isset ad oras
Nunc esset patrio mortuus ille solo.
Hic sua plorarem solite feralia busto
Vt fierent lacrimis, sic madefacta meis.
Vos igitur Musæ, patrias cum liquimus oras
Quo possem uestris deditus esse sacris,
ferte salutiferas herbas, medicina paranda est
Ne mea mors longa lumina nocte premat.
Et uos Castalides date frigida pocula nobis
Vt pereat tantus pectore, quæso, calor.
Ne fiam caro genitori funeris autor
Solamen cuius dulce superstes eram.
Sic mea mens longos uobis inseruiat annos
Pro meritis uestris munera digna dabit.
Tu quoque Christe potens ægris medicamina præbe
Me nunc ô tantis exime Christe malis.

Hans Frandsens Digt om Historiens Nytte.

Til N. 2.

(Fra A. S. Vedels Udgave af Saxo 1575).

I huor mand søger all Verden omkring
 Blant Verdslige Viisdom oc Lære:
 Der findes icke nogen dyrebarere ting,
 End sande Historier ere.

Fordi de sige baade Quinde oc Mand,
 Den stund hand er i Liffue:
 Huor huer sit Leffnet fremdrage kand,
 Oc siden wdødelig bliffue.

Her findis baade i Feide oc Fred,
 Om du vilt Krönicken acte:
 Gode Raad oc Anslag, huo dem tar ved
 Oc ellers effter ære vil tracte.

Viltu oc ey ret tencke dig om,
 Men Dyd oc Ære fergætte:
 Vaarst du end dobbelt Keyser i Rom,
 Dit Velde haffuer intet at sætte.

Thi lærd Mands Pen haffuer saadan iid,
 Han acter ey Gods eller Arffue:
 Huad heller du vorder vred eller blid,
 Hand maler dig met din Farffue.

Oc naar du meent, det er forgæt,
 Huad Ont eller Gaat du giorde:
 Da findis dit Naffn i Krönicken sæt,
 All Verden veed aff din Forde.

Det Gode huer prise oc loffue maa,
 Det Onde bespotte oc lacke;
 Huo lenge vil leffue hand tencke der paa
 Hans Gierning kand tagis til tacke.

Det holdis med rette for synderlig Prijs,
 Historien at læse oc höre:
 Aff anden Mands skade giör den oss vijs,
 Som Gaffn oc Naffn anröre.

Oc huad som actis for Leeg eller Lærd,
 som huer ey kunde befalde:
 It Minneskis Naffn er hand ey værd,
 Det vil ieg sige for alle.

Gud giffue, at huer ickun actede vel
 Det Nytte aff slig Scrifft komme:
 Da skulde vel Lærde actis mere end Træl,
 Blant alle, oc meest de fromme.

Thi det er andet at komme sligt frem
 End huer kand tencke oc vide:
 Ah Gud, du styreke io alle dem,
 Som Ære oc Bogen maa lide.

Vor Danske Krønicke som Saxo skreff
 Indholder oc Lærdom sköne,
 Aff huilcken mand seer, som huer bedreff
 Saa haffuer hand faaet til Löne.

Den er nu paa vort Maal vdsæt,
 Oss Danske til Nytte oc Ære:
 Huo ellers sit Gaffn vil acte ret,
 Oc det mit Flittighed lære.

Mester Anders Vedel gjorde dette Gaffn,
 Som förre haffde Möde oc Vanske:
 Thi bör hannem Tack oc eftersagn,
 Til ære, aff alle Danske.

Indskrifter fra Frue Kirke over Hans Frandsen med Tyge
 Brahes Mindedigt over ham.

(Efter P. J. Resen: Inscriptiones Hafnienses, Hafnia 1668, 76 og 83, hvis Gengivelse
 af det latinske Digt dog neppe er fejlfri.)

I. Paa et Epitaphium af Træ „cum Effig. et Insig.“ midt i Kirken.

Clarissimo Viro, Doctrina Pietate Virtute atque Prudentia excellenti,
 Dno. JOHANNI FRANCISCO Ripensi Facultatis Medicæ Doctori eximio,
 Poetæ atque Musico summo, Marito dulcissimo, qui Ætatis LII Anno Christi
 vero 1584 die 4 Julii ex vita hac migravit, uxor mæstissima MARINA
 LAURENTII filia, postquam cum eo in sancto ac placido conjugio annos
 23 vixisset, ac ipse in hac Academia Ann. 24 professionem medicam
 fideliter & cum Auditorum fructu docuisset, in Posteritatis Memoriam
 Monumentum hoc fieri curavit.

II. Paa en Trætavle i Frue Kirke stod:

„Doctissimo et Humanissimo Viro Domino JOHANNI FRANCISCO Ripensi,
Medicinæ Galenicæ Doctori, Poetæ & Musico eximio, omnibusque Bonis caro:

Si mortale nihil deceat perferre Camœnas,

Siqve Poëtarum Vita perennis erit,

Arte Machaonia, docuit qvi primus Apollo,

Si, Libitina, tuum jus inhibere licet;

Musica, Lætitiæ genitus, convictus amicus,

Si cita Parcarum sistere fila qveat.

Qværis: In hoc Tumulo cur condidit ossa Johannes

Franciscus? Curqve is concidit ante diem,

Qvem Musæ & Charites adeo coluere, qvod inter

Præcipuos Vates nomen habere darent,

Et cui contribuit facundi cura Galeni,

Conspicuus medica Doctor ut arte foret?

Musica mentem hilarem, facilis convictus amicos,

Egregium mores attribuere decus.

Ille severa tamen poterat nec flectere fata

Et multo lustris plus superesse decem.

Scilicet est certus præfixus terminus ævi,

Qvem superare nequit, stat sua cuique dies.

Nec mors sæva ulli parcit, licet ipse Machaon

Arte fiat Medica, carminibusqve Maro,

Orphea seu cantu superet, seu Thesea amore:

Est adeo claris Mors inimica viris.

Ergo nihil mirum est, qvod fatis cessit iniqvis,

Vir, qvi perpetuo vivere dignus erat.

Forsitan & mores hominum terrasque perosus

Optabat superis civis adesse diis.

Nec frustratus in hoc Christo duce gaudet Olympo:

Hic sine fine quies, vita salusque datur.

Obiit Anno MDLXXXIII. Ætatis suæ LII. Amico post fata quod Vivo
addixit TYCHO BRAHE F. HÆFN. In patroi vero memoriam collapsum restitui
curavit C. P. D. (CLAUDIUS PLUMIUS, Doctor) Anno MDCXXII.

Fortegnelse over Hans Frandsens Skrifter.

(Hovedsagelig Uddrag af H. F. Rørdam, Kbh. Univ. Hist., II, 555 f.)

De natali Domini oc Salvatoris nostri Jesu Christi Carmen, dicatum
Reuerendo Collegio ecclesiæ Ripensis Witeb. 1553. 4.

Elegiarum liber primus. Witeb. 1554. 8.

Epigrammaton liber, ad M. Johannem Svaningium ecclesiae Ripensis decanum. Witeb. 1554. 8.

Epithalamion doctissimo viro Magistro Johanni Svaningio collegii Ripensis Decano, et honestissimæ uirgini Marinæ natæ patre prudentissimo Seuerino Jacobo. scriptum. Witeb. 1555. 8.

De oculorum fabricatione et coloribus liber, elegiaco carmine conscriptus. Witeb. 1556. 8.

Hodoeporicon sive iter Francicum, carmen elegiacum, cui accesserunt Epigrammata quædam. Tubing. 1559 (Jfr. J. P. Lotichii Bibliotheca Poetica IV, 88—90). Digtet er optrykt i Joh. Francisci Carmina, 1561, og i Nic. Reusneri Hodoeporicorum suive itinerum totius fere orbis libri VII. Basil. 1580.

Carminum liber. Ad Fredericum, Daniæ et Norvegiæ Regem etc. Lugd. 1561. 12. (Heri findes p. 48—51 den Elegia de amoribus suis, som af Worm og andre urigtig omtales som et særskilt Skrift, trykt i Frankfurt 1567. 8., en Fejltagelse, som maaske stammer derfra, at Digtet er optrykt i Ægidii Periantri Hortus amorum secundus. Francof. 1567).

Propositiones medicæ Hafn. 1563.

Propositiones medicæ de temperamentis. Hafn. 1566. 4.

Hippocratis liber de natura hominis, latine uersus. Hafn. 1571.

Galen de curatione sive ratione medendi ad Glauconem. Lib. I. Hafn. 1572.

Galen liber de constitutione artis Medicæ. Hafn. 1572. 8

Claud. Galeni de ossibus ad tyrones medicos liber. Hafn. 1579. 8. (Fortalen er trykt i Rørdams Univ. Hist. IV, Nr. 214).

Typus veri et sinceri amoris Hafn. 1579 (eller 1575).

De conservanda valitudine. Hafn. 8.

Enkelte latinske Digte er trykte i Joh. Georgii Vibergii Sadolini Disticha moralia (Ed. 2). Viteb. 1553; i Hier. Osii Elegia ad Christianum III, Viteb. 1558; i A. S. Welleii Antichristus Romanus, 1571; i Tychonis Brahei De nova Stella 1573 (jfr. Fr. R. Friis Udgave af 1901); og i Hemmingii Via vitæ, translata ab A. Welleio, 1574. Enkelte danske Digte: i Vedels Ligprædiken over Johan Friis, 1571, i hans Saxo 1575 (se ovenfor); og i And. Mariagers Prædikener over Fader Vor. 1580.

Breve fra ham er trykte i Ny Kirkehist. Saml. IV, 79—83, hos Schumacher, Gel. Männer Bd. III, 251—2 og T. Brahei et ad eum doct. vir. epist. 1568—87, ed. F. R. Friis.

Til Nr. 4

Indskrifter paa kgl. Herold Peder Frandsens Gravmæle i Helligaands Kirke.

Afskrifter efter P. J. Resen: Inscriptiones Hafnienses, Hafnia: 1668. 125 og 120.)

Paa en Gravsten:

Her ligger begravnen Erlig oc Welact Mand PEDER FRANDSEN kgl. Mayst fordm Herold, som Saligen i Herren hensoff den 27 Julii Anno 1608 sampt hans kiere Hustru Erlig oc Gudfryctig Danneqvinde KATHARINE JOHANSDATTER, som oc Saligen udi Herren bleff henkalled d. 26 Decembris Anno 1613.

Paa et Epitaphium af Sten med Peder Frandsens Portræt („cum Insign. et Effig.“):

Vivit post funera virtus — D. O. M. S. — PETRO FRANCISCO RIPENSI, Civi quondam hujus Reipubl. integerrimo ac Præfecto primum Regio ad triennium hinc Ejusdem Maj. Anno 16. Caduceatori fidelissimo variisque ad vicinorum regnorum reges ac principes ablegationibus clarissimo. Nec non KATHRINÆ SYBENIÆ HAFN., Johan Sybenii Aurifabri, Geographi ac Mechanici, Astronomici Seren. Regum Christ. 3. Frid. 2 quondam solertis Filiæ ac Matronæ piissimæ. Postquam pio conjugio fideliss. Annos XXV utrinque satisfacissent mortalesque exuvias ille climacterico magno 1608 hac Septuagenaria 1613 hic deposuissent, animamque Deo creatori reddidissent.

In perennem filialis obsequii memoriam Optime meritis Parentibus filius et gener Claudius Plumius J. U. D. ac R. Acad. P. P. M. Hermannus Nicolai Hebr. Lingv. P. P., Hoc monumentum posuere.

Aftryk af en Fuga udgivet til Ære for Claus Plum Til Nr. 9.
28. Apr. 1608 af Johannes Lippius.

(Af *HYPOHEMITIKA* in abitum Eruditione ac Virtute præstantissimi Viri: Dn: CLAUDII PLUMII Dani, J. U. Studiosissimi, Quibusdam Fautoribus & amicis singulari necessitate devinctissimis, æternæ memoriæ ergò scripta 28. Aprilis. Witebergæ. Typis Cratonianis, per Johan. Gorman. Anno M. D. C. VIII.)

FUGA
Ἐὸς τῶν Vocum 6. ἀνάστασις
Cum textu restituerente
Vere FLOS ibi t: ibi, SOL, Fer iū.

Dua se invicem fr-
quantur profum.

Eva

Dua ibi occurrenti
jugem se retroriam

Vere FLOS ibi, ibi, ibi. Vere FLOS FLOS ibi: ibi ibi, SO
E va

L, Fer ō Fer ō
ave, ave.

Hic dia similiter post Tempora tria sibi eant obviam.

Vere Floribit, ibi, ibi, Vere vere Flos Flos ibi: ibi ibi i bi sol Fer ō Fer ō

Confecta in discessum prosperum, Doctissimi præstantissimiq; Viri Dn, CLAV-
DII Plum per M. JOANNEM LIPPUM Argentensem, unice precantem,
ut SOL & pietatis & sapientie, hunc literarij horri FLOREM, hoc VERE
aliud ABENDO. Witebergæ quarentem solum: IBI, ubi radices furfus
egerit is FERRECIQ; FAVERE dignetur.

ALIUD

Denne Fuga eller Kanon er, efter velvillig Meddelelse af Dr. phil. Angul Hammerich, indrettet saaledes, at i første Linie følger Stemmerne efter et Ophold i lige Bevægelse efter hinanden, medens de i anden Linie „gaa hinanden imøde“, \therefore den ene Stemme begynder bagfra.

Claus Plum kaldes her som saa mange Steder i samme Digtecyklus Claus Blum eller Blume, og det er aabenbart, at Melodi og Ord benytte dette Navn til stadige Sammenligninger med „Blomsten“.

Udskrift af Acta Consistorii (Prot. Nr. 3 fra 1608 til 1618) til Oplysning om Prof. jur. Claus Plums „Urolighed“ udenfor Svogeren Prof. Herman Nielsens Hus i 1618.

fol. 316.

14. December.

Aderant M. D. Rector, Dn. Episcopus, D. D. Cunradus, D. D. Olaus, Claudius Plumius, M. Johannis, M. Christianus, M. Vulfgangus, M. Hermannus & M. Elias¹⁾.

I. M. Hermannus beklagede, hvorledis i aftis Silde, der klokken var slagen thi, stor uförm skall vere skeedt for hans dör aff nogle folck, iblantt huilcke var Michell Wibe Borgemester, Thomas Lurick [p: Lorek] oc Peter Kniphoff, mett fleere Mend oc quinder. Derhos beklagede Claus Plum, att Michell Wibe eskede hannem ud for dören at slais.

18. December.

Aderant M. D. Rector, Dn. Eps., D. D. Cunradus, D. D. Thomas, D. D. Olaus, M. Johannis, M. Christianus, M. Vulfgangus & M. Hermannus.

I. Michell Wibe Borgemester kom frem, oc efftersom hand haffde forstaaitt att Mester Herman skulde haffue nogit hart optagitt, att Michell Wibe i Søndags att aftten er mett stortt Selskab kommen for M. Hermans dör, ligesom till en uförm att giöre: Sagde hand, att hand io var for M. Hermans dör, haffde dog intet anditt mett hannem paa Samme tid enten att tale eller giöre, end Som mett Sin Venn. Sagde oc Michell Wibe derhos, att hand paa den tid haffde Selff personligen intet verge i sin Haand.

Dernest beklagede Michell Wibe, at M. Elias Eisenberg skall haffue angiffuitt, att hand, Michell Wibe, skulde i Søndags att aftten kaldett for^{ne} M. Elias en Skelm. Oc Sagde nu Michell Wibe, att dersom nogitt Saadantt var skeedt aff hannem, da var dett nu slett gaaget hannem aff Hoffuedet: Sagde derhos, att hand intett skelmsagtigt eller uærligt viste mett M. Elias.

Huad Claus Plum anlanger, klagede Michell Wibe att Claus haffde i Søndags att aftten i Bröllupsgaarden værilt mod hannem megett urolig mett glas att sla Sønder, item mett huislen eller fløyten. |: Derhos att falsissima Claus haffde offuerfaldett oc slagett Samme tid om afttenen nogle af relatio²⁾ Borgerskabett, oc verilt effter nogle mett en dragen Kniff |: Sagde oc Michell Wibe, att dersom Claus Plum vilde forfølge Sagen mod hannem, eller vilde forligelse maal indgaa, da vilde hand till begge parter være tilfreds.

Thomas Lurick beklagede, att Som hand Samme aftten var kommen for Mester Hermans dör i en ganske god mening, kom Claus Plum ud

¹⁾ De Tilstedeværende stod, som af ovenstaaende vil ses, næsten alle i nært Svogerskabsforhold til Claus Plum, der ogsaa selv var med. Rektoren var Caspar Bartholin, Biskoppen Hans P. Resen.

²⁾ Denne Tilføjelse i Marginen synes tilført af Claus Plum selv (jfr. Rørdam Univ. Hist.)

mett ett Verge, oc iagede hannem, saa att hand maatte slippe sin ene tøffell i løbett.“

Universitetets Sorgeprogram i Anledning af Prof. juris.
Claus Plums Død 1649.

RECTOR ACADEMIÆ REGIÆ HAFNIENSIS OLAUS WORM, Medicinæ Doctor & Professor. QUI in mundo hoc sapere volunt, optime rebus suis consulunt, si sic calculum ponunt, quasi cottidie morituri. Et quia crastinum diem nemo sibi promittere potest, qui longiorem vitæ cursum jactat, falsissima spe seipsum lactat. Nascentes enim morimur, & statim a cunis nostris destinatum morti carpimus iter. Exigua in mundo est mora, quam tamen multi longiorem sibi imaginantur. Sed sciant illi, qui annorum suorum hac ratione numerum æstimant, non se satis bene summam concepisse. Ignorant quippe negotia mortis, quæ, sicut institores & emtores solent, mortalis licitatur, mercatur, vendit.

Et ne statum semper diem, aut statum locum credamus, omni momento mortalium nundinæ aguntur. Alius quidem ferius, alius ad destinatam metam ocyus pergit: omnes tamen una nox manet. Et quoniam morti omnes nos deberi, lege divina, quotidianisque documentis constat, ut æternitatis candidatos decet, quicquid de moriendi præceptis est traditum unquam, expendamus. Et exemplis & legibus morimur. Tanto constantius ergo, perituro corpori præsidia quærenda sunt, ut recta ad æternitatem curramus. Hæc bene expendens Vir Excellentissimus & Clarissimus D. CLAUDIUS PLUMIUS, Juris prudentiæ in Academia Regia Hafniensi Professor, res suas rationesque ita semper attemperavit, ut mortis cogitationibus pectus suum impleret, quo facilius ejus impetus excipere posset.

Quæ in hujus Viri vita fortunisque fuere notabiliora, habita brevioris tabellæ ratione, recensebimus. Editus est anno millesimo quingentesimo octogesimo & quinto, Mense Julio. Patrem habuit inter cives spectabili integritate, PETRUM FRANCISCUM PLUMIUM, qui cum Prætura se abdicasset, caduceatoris officio functus est. Matrem CATHARINAM SYBENIAM, Johannis Sybenij civis Hafniensis filiam. Tunc peccatorum sordibus per lavacrum sacrum ablutis, præceptoribus, ubi per ætatem licuit, est traditus, ut prima juventutis spatia in ædibus parentis conficeret. Cumque annum duodecimum ætatis agere, Mag: Johanni Kraftio, sacrorum in D. Petri Ecclesia ministro, morum studiorumque censura à genitore est data. Annos pubertatis egressus, ad Herlovianam scholam mittitur, ubi tantum quinquennio profecit, ut Anno 1604, ætatis 19. ad Academiam nostram traderetur: cujus legibus ut morem gereret, M. JONAM JACOBUM VENUSINUM studiorum cepit arbitrum.

Cupido incessit animum exteras videndi regiones, & votis ipsius favit legatus Regius qui tum in Poloniam ibat: ubi visis puæ notabiliora erant, consideransque hæc itinera non nisi magno temporum studiorumque dispendio constare, reditum post sextum mensem im patriam paravit.

Quare in Germaniam ivit, optimæ spei plenus: Et Wittebergæ triennium Philosophicis exercitationibus impendit, ut hisce studiis imbutus, faciliori negotio Jurisprudentiæ, cui se suaque omnia devoverat, operam

daret. Perfacile factu erat votis potiri, cum omnia quæ in libris legum teretrica & aspera continentur, D. JOHANNIS ZANGERI Professoris & Consiliiarii Electoralis ductu, assiduoque labore vicerat. Hinc Giessam abiturus, ut Academiæ istius dedicationem videret, properis patris literis domum revocatur. Sed ut senem bene valere intellexit, Regiomontum & Stetinum ivit. Cumque præ sagiret animus, senectutis vitio patrem cum variis difficultatibus cortidie colluctari, non continere se potuit, quin statim patrias sedes repeteret. Quo quidem reversus est, sed statim Heidelbergam se contulit: ubi svadente DIONYSIO GOTHOFREDO, qui tunc in jure principatum tenebat, annum vixit. A quo, ut & à PHILIPPO HOFMANNO, DANIELE NEBELIO, ac JOHANNE CALVINO præstantissimis Justitiæ facerdotibus, ea præsidia consecutus est, quæ Juris candidatum exornare poterant. Vivebant ibi præter eos HIPPOLYTUS à COLLIBUS & JOACHIMUS à GRINTHAL, politici insignes, & principi à consilijs, quibus familiarissimus fuit. Sed ne uni loco omnem debuisse eruditionem videretur, Giessam abiit, ut non cum æqualibus modo, sed etiam cum viris & senibus de Jurisprudencia disseret & certaret: quihus studia sua sic probavit, ut lauream facili negotio impetrare potuisset, nisi tunc displicuisset illa corona. Sterile fere est hujus scientiæ studium nisi in usum transferatur, nec aliud proficiunt, qui in sola umbra sudarunt, quam cum in forum venerint, in alium terrarum orbem delatos se putent. Spiram igitur abiit, supremam totius Germaniæ curiam juridicam, ut litibus judicandis constitutos audiret, summos illos controversiarum arbitros. Quorum cognitio moribus in Galliam proficisci voluit, nisi à matre Anno 1611 domum fuisset revocatus. Sed confecto unius anni spatio, svasore & autore Viro Perillustri & Magnifico Dn. CHRISTIANO FRISIO, Magno Regis Cellulario, & Domino de Borrebye, mari Londinum abiit, & inde Oxonium, ubi Academicis exercitijs aliquam istius anni partem impendit. Iterumque Londinum adiit, ut solennes illos dies Electoris Palatini nuptiis dictos, videret. Hybernum erat tempus, quod ne otiose transiret, primarios viros qui publice jura interpretabantur, audivit, ut insequenti æstate itineri Scotio se committeret. Præcipua cura erat, Andreaopolim Glascoviamque Academijs videndi, & alia quæ docti & curiosi solent perscrutari. Tres menses istis itineribus absumpti. Iterato in Angliam verit, ut & Cantabrigiam celeberrimum illia Palladis delubrum videret. Biennio in Anglia expleto, in Galliam profectus est, in cujus Academijs, Aureliæ, Andegavi, Pictaviæ nonnihil vixit. Nulla Gallorum fuit urbs alicujus notæ, Academiæ nulla, quas duorum annorum spatio non oculis perlustravit. Emenso tot terrarum spatia, nihil fere ex orbe literato præter Italiam restabat. Magnis ergo per Pedemontium & Sabaudiam itineribus, Patavium venit.

Et Venetijs quidem litteras offendit, per quas, ut Academiæ patriæ operam suam addiceret, invitabatur. Sed cum ipsos tantum Italiæ limites vidisset, ab antea nominato Heroë de Borrebye, Sanatuque Academico uberioris temporis impetravit moram, ut interniora Italiæ videret. Mense igitur Martio Anni 1616. Inclyti Antenoris patriam, cum Bartoli, Baldi & Jasonis commutavit. Ad terrarum Deam, gentiumque Romam festinavit, literarum artiumque domicilium, antiquitatum compendium. Memoriæ proditum est, medicorum filiis olim ad commendationem artis suffecisse, si dicerent se in Alexandrina urbe vixisse. De Roma majora licet sentire, in qua literarum

studia optimo cultu nitent, quem Musæ desiderant, omnique disciplinarum generi maximæ sunt præsidia. Hinc Neapolim ivit, ut in Campania ea oculis subjiceret, quæ merito omnes miramur. Sed officii memor magnâ festinatione Patavium properavit, ut se Patriæ redderet. Hic in febriculam, satis Medicorum judicio molestam, incidit. Sanitati restitutus, interpellante iter hyeme, Germanicæ Nationi præficitur. Functusque Syndicatus, ut loquuntur, officio, Anno 1617 Martio mense Francofurtum adiit, ut se rebusque suis Rheno traditis in Belgium iret. Lustratisque præcipuis totius fere Belgii Urbibus, Hafniam suam repetiit, Vocatus tunc erat in aulam Serenissimi Regis D. Leonardus Metznerus, in cujus locum Plumius noster subrogatur. Eo munere dum fungitur, uxorem duxit MARIAM WYNSTRUPIAM virginem lectissimam & honestissimam, D. Petri Wynstrupij Selandiæ Episcopi filiam. Ex qua liberos XIV. suscepit, filios octo, sexque feminei sexus: ex quibus duas filias & sex filios defunctos vidit. Post 18. annorum curriculum optimo & fidelissima conjunx fati concedit Anno 1636. Sed maximam jactaram castissima virgo CHRISTINA ASLACIA Cunradi Aslaci Theologiæ Doctoris & Professoris filia, compensavit, quam Anno 1638 nuptiis sibi conciliavit. Et illa quatuor thori conjugalibus pignora enixa est. Academia hujus Rector quater renuntiatus est: in qua dignitate, fidem vigilantiam, usumque rerum omnibus abunde probavit. Valetudine plerumque usus est firma & prospera. Sed ante annos aliquot cum respirandi difficultate cæpit confictari. Tandem ante menses tres gravedo ipsum offendere cæpit, quæ tussim excitando pectus ejus divexavit. Et quemadmodum nulla calamitas sola; ita neque hic morbus. Lienis & hepatis obstructions. scorbutus, & febris erratica velut conspiratione quadam vires ipsius dijicere cæperunt. Brevi natura expugnata, ita ut invalidum esset remedium auxilium. Unde cum decretoriam illam horam adesse sentiret, salutis habitâ ratione, divinas leges, æterna illa cæli jura expendere cæpit & meditari. Corpore igitur & sanguine Servatoris nostri Jesu Christi reffectus, mundi hujus curis & ærumnis XVI. Martii circa meridiem, solutus est; & tanquam legitimus gladiator, creatori suo corpus animamque magna religione addixit, cum Annos LXIII. & VIII. fere menses vixisset. Jam beatum ævum agit, æternæ felicitatis particeps. Vestrum erit, cives Academici, & quotquot ordini favetis literato, beatissimam nunc cælo animam maximis honoribus prosequi. Facite quæ piis mentibus digna sunt. Ite clarissimo collegæ nostro exequias, quæ crastinâ die horâ I. parabuntur. Valete. P. P. Hafniæ XXVI. Martij 1649.

Sub officij nostri sigillo.

Indskrift paa Epitaphiet over Dr. jur. Claus Plum
i Frue Kirke (af Steen „cum Insign. & Effig.“).

(Efter P. J. Resen: Inscriptiones Hafnienses, Hafniæ 1668 fol. 82, jfr. N. Jonge: Kiøbenhavn's Beskrivelse, Kbh. 1783, 229.)

Viro Consultiss. Clariss. CLAUDIO PLUMIO, J. U. D. ac P. P. in Regia Acad. Hafn. Per XXXII Ann. celeberr. quater interea Rectori, & bis marito ac ex utroque Conjugio XIIX Liberorum Patri, relicta Vidua KIRSTINA

CONRADI Fil. cum Liberis superstibus hoc monumentum mæstissime poni curavit Anno MDCL.

Til N. 11. To Ansøgninger af Johan Plum om hans Stilling som
Økonom ved Børnehuset paa Christianshavn.

1. Indlæg til Sjæll. Miss. 28. Apr. 1677, N. 97.

Stoermæchtigste Arffue Konge.

Efttersom Forvalteren udi Børnehuset Niels Lauridsön for En och anden Klagemaal er sin Bestilling quit och entlediget, som nochsom aff aaber Direktørenes ærklæring, til Hans Kongelig *Mayesta*: er indgiffuett, kiendes och ærachtis. Er min alledybiste Bøen och Begiering, at Hans Høy Kongelig *Mayest*: Samme Forvaltning vilde aller Naadigst forunde och Bevilge mig, Som nu paa — 7 — Aars tid haffuer Ingen Leylighed hafft, Siden ieg Kirche *Commissarij* Bestilling quitterede. Beder derfor udj alledybiste underdanighed, at hans Kongelig *Mayest*: aff Høy Kongelige Naade samme Forvaltning udi Børnehuset vilde mig forunde. Saadan Eders Høye Kongelige Naade vild Gud udi Himmelen Belønne. forblifuer

Eders Høye Kongelig
Mayest: Arffue Hues
allerunderdanigste troe tiennere
JOHAN PLUM.

Af denne Ansøgning resulterede et kgl. (Sjæll.) Missive af 28. Apr. 1677 Nr. 97 til Direktørerne over Børnehuset paa Christianshavn, hvorved Kongen bevilgede Plum at maatte antages til Økonom „og niude den Løn oc indkomst, som i med hannem efter Stedets nu befindende tilstand billig kand accordere“.

2. Indlæg til Sjæll. Miss. 14. Marts 1685, N. 95.

Stoermæchtigste och Allernaadigste Arffue Konning och Herre.

Som det Allernaadigst haffuer Behaget Hans Kongelig *Mayestæt* ved en Kongelig *Missive* til de Velæddele Herrer *Directeurer* offuer Børnehusit af *Dato* den 28. *Aprilis Anno* 1677, at de mig til En *Oeconomum* Skulle antage, och med mig efter Stedens da befundende tilstand om en vis løen *accordere*. Och som velærmelte Velæddele Herrer *Direct*: mig til bemelte *Oeconomie* udi Børnehusit efter Samme Høyet Kongelig Befalling haffuer strax antagit, och til Aarlig løen med mig *foraccorderit* at giffue — 200 Rixdr. Och som de udi Samme min *Oeconomie* bestilling ærfarede min troskab och flittighed, och de En Mand Behøfuede, Som *manufacturet* effter deres villie och befaling, kunde til veyebringe, och naar Godsit var bracht til Kiøbmands Gods, Han da kunde det antage och Selge, och derfor Regenskab giøre. Da haffuer de Velæddele Herrer *Directeurer* ladit sig Behage den 1. *Septembris Anno* 1677 mig at paalegge och Betroe *manufacturens Inspection*. Saa vel Ulden til Klæde och Bay sampt Hatter, som Linnet at lade *fabricere*. Och naar det var bracht til Kiøbmands Gods, da det til Kledekammerit at antage, och til *Militien* at udleffuere,

och udi Rede Penge at giøre. Och som de mig for samme paalagte och anbetrode Bestilling Jngen vis Løn tilsiget haffuer: Men loffuede, at naar de ærfarede min Troskab, Skulle de det ærkiende. Huilken Anb[et]rode Bestilling Jeg tillige med *Oeconomiet* paa — 6 — Aarstid haffuer forrestaaet troligen och Vel, och som ærfarris efter Endelig *Liquidation* udi mine Regenskaber at Jeg skyldig bliffuer — 810 Rxdr — 5 Mk — 8 β, Som De Velædtele Herrer *Directeurer* Hart Paatrenger af mig at vild haffue, och de derimod Nechter at giøre mig gaat den aarlige Løen udi — 6 Aard for *Inspections Tienniste*, Sampt och *Oeconomie* løen fra den tid Poffuel Krigs det antoeg d: 11 Novembris 1682 til d: 11 Decembris 1684 som Jeg dog hafde paa *Oeconomiet* Hans Kongelig *Mayest*: Benaadings Breff *u-Casseret* och uforbrøet i alle maader: Huorforre Jeg formoder biligen at lønnen burde mig och tilhørre. Beder derforre paa det Allerunderdanigste at Hans Kongelig *Mayest*: aff Høy Kongelige Naade vilde mig forunde for min *Manufacturers Inspection* Jeg haffde Betient, Aarligen — 100 Rxdr, Som Jeg med stoer møye och Besuering udi Sex Aard med Børnehusees forretninger, och Hans Kongelig *Mayest*: *Militie* fornøye- lige udleffuering noch som haffuer fortient.

Aller Naadigst andseet, at min Formand for sin *Inspections* Tienneste aarligen nöed — 200 — Rxdr, huis forretning och Møye iche ward — 3^{die} delen at ligne imod min. Dernest och at Hans Kongelig *Mayest*: vilde mig tillade at nyde den aarlig *Oeconomie* Løen, som jeg tilforrens Nyt haffuer, efter de velædtele Herrers *Directeurers* udgiffne Bestilling, forfalden fra den tid Poffuel Krigs *Oeconomiet* tiltræde och indtil d: 11 Decembris Anno 1684 — Saadan Hans Høye Kongelige Naade vild Gud aller Mechtigste Hannem och Hans Kongelig arffue Hues rigeligen Belønne. Forbliffuer

Hans Kongelig Majestæt

och Det Kongelig Arffue Hues

Actum Hafnia
d. 8 Januarij
1685.

allerunderdanigste Tiennere
JOHAN PLUM.

Ved samme Sag ligger endnu en Ansøgning til Assessorerne i Danske Kancelli af 19. Febr. 1685 i samme Anledning, hvori han bl. a. andrager om „en anden Bestilling at nyde, til min och mine Börrens nödtorfzig Underholdning“, hvorved godtgøres, at Johan Plum i 1685 havde flere Børn end den eneste Søn (N. 28), vi hidtil kende.

I Anledning af disse Ansøgninger udgik den 14. Marts 1685 et kgl. Missive til de forrige Direktører over Christianshavns Børnehus om at der maatte godtgøres Johan Plum, hvad han i sine Regnskaber havde anført baade for „hans Inspection og Oeconomiens forestaaelse“.

Til N. 24. Ansøgning fra Cort (Conrad) Plum af 1666 om at blive Herredsfoged i Ringsted Herred.

(Afskrift af Originalen, der ligger som Indlæg ved Sjæll. aabne Brev 18. Juni 1666 N. 81 i Rigsarkivet.)

Stormæchtigste Høybaarne Første, allernaadigste Herre och Arffue-Konning.

Efttersom ieg vnderdanigt nest forleden feide tiid haffver tient hans Kongl: May: och siden dereffter, der freden var sluted, opvarted vnder hans Kongl: May: Liffgardie, och mine forfædre haffver alle tient Hans Kongl: May: af Kron Danmarch, saa ehr ieg paa dette allervnderdanigste begieren-disz, at effterdi Nielsz Knudsen, Herridtzfogit till Ringstedherredt, haffver afstaaet sin Dommeris bestilling for mig, med Condition om ieg min allernaadigste Herris och Arffve Kongis Confirmation vnderdanigst kunde erlange, som hans skriftlig opladelsebref skall vdvise, flyer ieg derfor underdanigst till min allernaadigste Herre och Arffve Konning, hånd aff høj kongl. CLEMENTZ och naade for min troe tieneste imod hans kgl. May: och disse Riger, mig Kongl. Confirmation paa samme Dommeris bestilling i Ringstedtherredt af naade vilde tillade, och ieg den min Liffs tid maatte nyde, ligesom min formand for mig nydet och haft haffuer; ieg schall nest guds hielp mig saa andstille, at ingen sig med billighed offr mig skall haffve at besvære. Denne hans Kongl: May: Naadigst benaading og Velgierning, vill Gud allermetigste belønne, under hvis guddommelig beskiermelse hans Kongl: May: till et langvarigt og lychsaligt Regimente ønskis och befalis.

Actum Hafniæ den 26 Maj:
Anno 1666.

Af hans Kongl: May:
allervnderdanigste och
tro tienere
CUNRAD PLUMM.
m: m:

Til N. 27.

Udskrift af Gentofte Kirkebøger om Præsten
Frederik Plums Børns Faddere.

LENE PLUM, døbt 16. 12. 1680: „Præsid. Resens Kiæriste, Søster Bodelene holt hende, Susanne Cort Plums holdt Christin Huen, Raad och President Resen, Anders Rasmusz, Erich Olszøn, Frat. Matris.“

KIRSTINE PLUM, d. 26. 10. 1683: „Præsident Resens kiæriste bar det. Søster Ellen And. Rasm. holt det. Her Lars Kone i Søllerød holt Huen. Forvalter paa Jægersb. Christopher Iversz.“

KIRSTINE PLUM, d. 28. 2. 1684: „Fru Præsid. bar det, Anders Rasmuszen. Niels Jacobszen, Maren Povl Jacobszens, Maren Beverling, Søster Ellen, And. Rasmuszens.“

CLAUS PLUM, d. 2. 9. 1686: „Fru Præsidentinnen bar ham, Luxdorps Frue holt. Inger Hans Jørgensz, Peder Oglby, Forvalter Drejer af Frijdrichdal.“

KIRSTINE PLUM, d. 16. 12. 1687: „Moster Bodelene bar det, Margrethe Plum. Drejers holt Christhuen. Ole Olsen i Güld(enlund?), Lars Hanszen (?) Fulr.

Gravskrift over Præsten i Gentofte Mag. Frederik Plum.

(Aftrykt efter Treschows „Danske Jubil. Lærere“, S. 200 f.)

Vir Masculæ Pietatis / Mag. FRIDERICUS PLUMIUS Claudii Filius /
 Presbyter Totius Cleri Selandini / Decus sui Ordinis / Exemplar suæ Partionis /
 Ut Alius Prodesset, / Hospitalissimus omnibus. / Nil curavit præter gregem
 gemellum / Ecclesiarum / Hanc in Gentoft LVI / Illam in vicina Lyngbye
 XLVI annis / Tandem / Dierum Satus anno ætat. LXXXVI fere Exacto /
 Ad extremum vitæ halitum semper sui similis / Integræ fidei, mentis et
 rationis Animam coelis / Desiderium suis Cineres Sepulchris Majorum / In
 Templo D. Virginis Hafniæ / Legavit / A^o. MDCCXXXVIII. / Cenotaphium me-
 moriæ et meritis, defuncti Patris Posuere superstites.

Afskrift af et kgl. sjællandsk Missive (N. 169) vedr.
 Familien Plums Ret til at belægge de af Anna Eisenberg
 legerede to Senge i Vartov.

TH N. 28.

Assessor Povel Eggers og Cancellie Raad Lauritz Munch, anl. som
 Commissarier at afhandle Tvistighed imellem Claus Plumb, Sogne Præst
 til Vetersløv og Hemb Meenigheder i Sielland og Assessor Christian
 Friderich von Haven med flere!

C 6tus.

Viide maa J Os Elskelige Povel Eggers etc. og Lauritz Munch etc. at
 eftersom Claus Plumb, Sogne Præst for Vetersløv og Hemb Meenigheder
 i Sielland, for Os allerunderdanigst haver andraget, at imellem Os Elskelig
 Christian Friderich von Haven, Assessor udi bemelte Vores Hof Rett,
 samt hans Broder Peter Nicolai von Haven paa den eene, og ham paa
 den anden Side, skal være forefalden en *Controvers* og tvistighed, angaaende
 Rettigheden til at lade belegge 2de Senge i Wartovs Hospital, som afgangne
 Anna Eljensberg afgl. Biskop Peder Winstrups Enke, der skal have været
 bemelte Claus Plumb's afgl. Farmoders Moder, haver legeret, effter derom
 oprettet *Fundats*, af 1 Maji 1641, hvorom allerede for *Directions Commissionen*
 over de Fattiges Væsen *pro et Contra* paa begge Sider er vorden
 produceret enhver *Demonstration* og vedfulgte *Documenter*, da *Commissionen*
 selv skal have befunden, at Claus Plumb, om end *Contra* Parternes frem-
 bragte *Schema Genealogicum* /: det *Supplicanten* beretter at have tydelig
 viist at være gandske urigtig og ueffterrettelig /: skulle staae fast, dog
 alligevel er en grad nærmere i den nedstigende Linie end de; Men, da
 saadant miszlingede Dem, at de ej kunde viise sig effter Slegtskab og
 Byrd saa nær berettigede, som *Supplicanten*. saa haver de fundet paa dend
Instance, at fordi de ere i Kiøbenhavn nærværende, derfor prætendere de
 fremfor ham at have *præference*; hvorudover *Directeurerne* ved Skrivelse af
 17de Januarii sidstl: skal have Forstendiget *Supplicanten*, at som Sagen i
 deres Tanke var *problematicque*, og der kunde siges endeel baade for og
 imod, saa maatte hand være betænkt paa uden ophold at udgiøre denne
qvæstion mod hans *Contra* parter ved Lands Lov og Rett; Som da alt for
 nogen tid siden en af Sengene *qvæstionis* er bleven *Vacant*, hvilket og
 snart skal kunde hænde sig med den anden, og bemelte Claus Plumb's
Intention allene gaar derhen, at see afgangne *Testatricis* sidste Villie og
Fundats uforandret og uvioleret samt Pladserne besatte med saadanne
 Lemmer, som sliig almiske kunde være værd, og dertil trængende, og i

henseende til at *Fundatzen* lyder, at naar nogen af *Testatricis Familie* dertil maatte findes nødtørfftig, skulle de være nærmest til at nyde samme frem for andre fremmede, Saa skal hand have i forslag, en Fattig-Degne Enke, ved Navn Margrethe Dreyers, der virkelige er af *Fundatricis* Slegt-skab, og en Forstanders Daatter i bemelte Vartov; Men dette Forslag kand *Supplicanten* ikke vente *approberet*, førend denne Sag er vorden tilende-bragt, hvis Slutning skal viise hvem der skal agtes *Competens* til at kalde, og som hans Contra-parter under *diverse Fora* ere sorterende, haver hand derhos allerunderdanigst anholdet, at vi allernaadigst ville bevilge ham 2de *Commissarier* som denne Sag med hvis deraf *dependerer*, kunde ved Dom afhandle; Da saafremt J dertil godvilligen kand formaaes, er Vores Allernaadigste Villie og Befaling, at J retter Eders Leilighed efter, tillige-med 2de andre *Commissarier*, som *Assessor FIDERICH VON HAVEN* og hans Broder *PETER NICOLAI VON HAVEN* paa deres Side, om de det. efter tilbud, begierer, strax og i det seeniste inden 3 uger, effter at Stevningen lovligen er bleven forkynt, haver at foreslaae og gjøre allerunderdanigst ansøgning om saasom Vi, effter saadan tiids forløb ingen *Contra-Commissarier* ville bevilge, Parterne paa en beleilig tiid og Sted, med forderligste for Eder lovligen at lade indkalde, og da dennem om forskrevne deres imellem-værende tvistighed, enten i mindelighed at foreene, eller for saaviit deraf ey for andre Retter er anhengiggjort og paakiendt, ved endelig Dom og *Sententz*, effter Loven, at adskille, alt inden 6 Maaneder, effter at Stevningen med sin lovl: Forkyndelse for Eder er kommen i Rette; men skulle nogen saa betydelig og Vigtig aarsag indløbe og forefalde, hvorføre Sagen ey saa hastig kunne afgjøres, da haver J derom til os allerunderdanigst at referere, saasom Vi i saadan tilfælde allernaadigst ville have os forbeholden tiden at *prolongere*, og en længere *Termin* effter den anførte Aarsages Beskaffenhed at sette; Herhos have Vi og allernaadigst bevilget, at hvis Vidner Parterne til Sagens oplyszning kan have, og ey tilforn for andre Retter ædligen ere afhørte, maa for Eder udi *Commissionen* føres og afhøres, hvilken Eders Forretning, J de *Interesserede* paa Ansøgning under Eders hænder og *Zig-neter* beskreven haver at give, som I ville ansvare og bekiendt være; dersom og en af Eder, formedelst lovlig forfald, ey til den berammede tid og Sted møde kunde, da skal den, som tilstede kommer, hermed Fuldmagt have og anbefalet være, en anden i dend udeblivendes Sted til sig at tage, og denne Vores allernaadigste Befaling alligevel at fyldestgøre og efterkomme; men hvis meerbemelte Vederparter, ey effter tilbud, skulle ville bekvemme sig til 2de *Commissarier* paa deres Side, som før er meldt strax at foreslaae og gjøre allerunderdanigst ansøgning om, haver J alleene med *Commissionen* at fortføre, og den uden videre ophold til forsvarlig Rigtighed at befordre; Endeligen haver J og etc: etc: —

Friderichsberg den 20de Martii 1739.

I en Notits i Kapt. Lengnicks Haandexemplar i Rigsarkivet af hans Stamtavle over Familien Plum (ved Blad 145) anføres: „I en Avis af ²¹/₃ 1738 indkaldes Fru Eisenbergs Arvinger“ og „*Commissionsdommen*, der opbevares i den Bruhnske Familie, er af 1740 ³⁰/₄“. Herved sigtes utvivlsomt til nærværende Sag, hvis Resultat mulig gennem disse Oplysninger atter kan komme for Lyset.

Bryllupsdigt af Degnen Claus Plum til hans Faders,
Præsten Daniel Plums, Bryllup i 1762.

Til Nr. 47.

Den svøbende Lykke kan lette og truffe,
Kan falde og rejse det Faldne paa Fod;
Den giver og tager, den driver og drager,
Er tusenbe Gange nu ond og nu god.

Paa / min Høiskærede Allerkiereste Faders / Herr / Daniel Plum, / Hans høitidelige Bryllups-
Fest, / holden med / Bruden / min Kierfornne Høiskærede Stifmoder / M/D/M/E / Elisabeth Sophia, /
Salig Hr. Agerbechs, / Née de Agerup, / udi Baarske Præste-Gaard i huankeelige Beners Kærverelse /
den Juiit 1762. / Eitertænk og i Genfoldighed forfattet / af / Brude-Paarrets / mine Kierterede
Forældre / Iydgiste Søn / C. Plum. / Kiøbenhavn, trykt hos Nicolaus Møller.

Al Verden tænk dig om, hvor Lykken for dig svøber,
I Flugt, i Trav, i Gang altid i Blinde træver;
Om jeg maa tale haa iblant Theologos,
Men Talemaaden er dog brugelig blant os.

Cum vulgo loquimur cum doctis sentientes,
Den Rante ogjaa her om mine Ord forvæntes,
GUDS Forlyst er ei blind, som dog vor Lykke er,
Hvordan den end seer ud, suur, mild, leeb, eller kær.

Men Lykken kalbes blind, fordi vi selv er blinde,
Og ingen Rede i GUDS stulde Raad kan finde,
Hvorvel slet intet seer, GUDS Haand jo er deri,
Trods Wolffens fast forud bestemte Harmonie.

Bort med Fatalitet og Stumpe-Lykkens Stiebne!
Mod den GUDS reene Ord os nofjom kan bevæbne,
Bort med bort eget Biid! Den siemme Afgud, som
har seer Tilbedere end jeg tør bømme om.

Mon ikke mangen een i sin selvskege Tanke
Paa egen Forlystns Bei vil Lykkens Nojer sante?
Faaer han da bare Tørn, haa Bilber han sig ind,
Hans Anstalt den var god, men Lykken huu var
blind.

Og dette er vist meer end Johan Hagels Griller,
At Lykken Blindbeut med Skol paa Jorden spiller,
At hver selv Marjaq til sin Lykke være kan,
At Held og Belftand kun beroer paa stor Forstand.

Men see da Salomon! Hvor viis han end har været,
Blev Belftand ham dog ei som Biidoms Løn
bestiaret,

Men som en Skient, fordi han vilde herke ved
GUDS egen Fjerselse, Net og Retserdigighed.

See David, som jo var haa Klog som nogen anden,
Ham hialp dog Galenstab engang meer end For-
studen;

Hvorvel jeg veed nok, at der skal og, som man tal,
Forstand til Birket, naar man sig vil giøre gal.

Men hvorfor vil da GUD vor Stiebne-Kiæle-Dagge,
Vor Biidom og Forstand den Vere ei tillægge,
At drive Lykkens Hjul? For han os lære vil,
At uben hans Behag er ingen Lykke til.

Lab store Stats-Mænd i Geheim-Conseil udfinde
Det allerbiskeste som Lykken kan forbinde;
Saa slutter Bjalmen dog: Forgieves er Arbeid
Og Kunst, naar GUD dertil ei giver sit Geleid.

Lab kongers Wiise Mænd og Tappere tillige,
Paaifinde beste Raad og Anstalt til at frige;
Jeg priser deres Hlid og store Hovedbrud:
Men Seier Seicren, den kommer dog fra GUD.

Lab mystift Biidom med Lov-Evangelist Blanding,
Tillave Pauli Bied en ret nymodens Vandring,

Som visenskerdig lrt haa vel kan friste og,
At og den friste snart vil helbe med sin Top.

Saa er dog llæe Grib paa Orlen ei at prile,
Skient han sin Nidkierhed ved dette Grib vil vise,
Men uden ret Forstand; han burde påsed paa
Sin Tømme; Men sin Art vil GUD selv forestaa.

GUD Ene alt har stabt, GUD Ene har at sige,
I haade Raadens og Naturens hele Rige:
Han raader ogjaa best, som alting best forstaaer,
Som vil det beste og som alle Ting formaar.

GUDS milde Forlystns Haand, GUDS viise Forlystns
Die,
GUDS sterke Forlystns Arm kan alle Ting best sje:
Det finder hver for sig, jeg og den samme Sag
Til Hærens store Priis berymme maa i Dag.

Bed fromme Faders Haand GUDS Haand mig har
leblaget
Tit giennem Hld og Band, dog altid os udbraget,
Og ført os udaf Nød til Veberragelse,
Hvad som tilfom er steet, seer vi endnu at see.

Min Kierte Fader blev ved Aarets Jndgang fristet
Med traugric Enstefand, og vi hans Værn vi missed'
En haa forstandig, Kær og Dndig Moder, som
han missed' Kiereste ved Dødens haarde Dom.

Men see, GUDS Forlystns Haand sig snart igjen
tilbyder

At lindre Sorgens Saar med det som Kieret fryder,
Med en velisnet Brud til Kierte Faders Trøst.
Som ogjaa os Hans Værn kan give Liv og Lyft.

Det lober Nyttet os, det ønste vi og haabe;
Gud selv haa Kierlig som vi føntlig ham anraabe,
Recommendere os til vor ny Moders Gunst!
Saa veed vi dist vor Haab det bliver ei omsonst.

Hermed indgier vi os i Henbes Moder-Arme
Med Børne-Lybdighed, og vil vor Kierte barme
I Kierlighedsens Varm, at Børne-Kierlighed,
Som alt beri er tændt, kan blive meer udbreed.

Ku allerkiæreste Forældre jeg maa slutte,
At jeg med Trykkeren ei skal fornegt prutte,
Lidt er vel ogjaa best, naar det ei bedre er
End dette Straderie min Muja her frembrer.

Men min Vykønstning maa tilfildt dog ei forgiettes,
Skient den ei, som den er i Kieret, kan fremsettes:
Saa lev da frommeste Forældre altid vel!
GUD give Dem alt Got til Legem og til Siel.

GUD lade hver en Dag for Dem herefter være,
Som denne Bryllups-Fest, oplydt med Fryd og Vere,
Til De omfider skal til Vamnets Bryllup gaac,
I ævig Bryllups Lyft og Brude-Pragt at staae.

Imprimatur,

C. F. WUNDERLICH.

Faksimile af et Bryllupsdigt ved Vinhandler Adam Plums
Bryllup 1745.

Da
FRANÇOIS
Edle og Selsfornemme
SEIGNEUR
Adam Plum
Indled sig i Westfal den 7 Dec. 1745
med
FRANÇOIS
Edle og Eydelskende Jomfrue
JOSSEPH
Johanne Badstuber
vilde herved erindre sit Ægte
Brude - Parrets
Højlyde Bæner
L. C. R.

KUNSTENDE
Kjøbt hos Høitings Hartog (Schode - bender) i Elmsregaten næst ved
den Træl Stie.

Min fiende Monsieur PLUM hør
hen?
Forlad en god og gammel Ven,
Daa Bruen Ham anbefaler,
Elsked jeg Daa maa seire ud,
Hvad girder at en ærta PLUM,
Ham denne Dødt forvolder?

Dg er det saa, saa maa jeg en,
Ham bindre saa saa god en Ven,
Men vil til Eder røffe:
Men for som alt hvad høres sand,
Lad sig creere til en Mand,
For vel min PLUM til Effe!

Der skaer jeg arme Svend og vend,
Jeg ved en i den Dødtged,
Hvor jeg mig skal adbaer:
Et Ægte har jeg gjort og maa,
Hveria jeg ogsaa Bred skal faa,
I dag Dødt helben være.

Dr. PLUMSOM tent for nogen Tid,
Hvor jeg med ham arrende Plud,
Da eftertanke naar:
Capitel: om Giftermaal
Hvordt vil de Lanters Staal,
Dg plejede at seje:

Cv

Ev derfor at jeg tænkte saa,
Saa snart kom han at vide gaa,
Daa Frøeres Bæne
Men! der vil noget mere til,
Naar man en Kone have vil,
End det jeg har i Ene.

Vel har jeg samme Dages Tal,
Naar jeg mit Ær beegne skal,
Som han en ande flere:
Men naar jeg til min Indfømst ser,
Da stanneg med andes flere,
Da bliver deres luerer.

Han derimod som er i Stand,
I Kroenbaen en Handelsmand,
Der sig en Dødtlyde tage,
Som land han Døfters beste se,
Som vil med all Fortøffe,
Hans Dødt med ham drøge.

Da nu jeg ser han traaf saa vel,
Da sit en saa rødtvæde Gael,
Som døde Væst - Døge:
Da skal jeg som en gammel Ven,
Det vidner jeg for Himmelens,
Dret i hans Glæde tage.

Du fatted ham jo intet mere,
Hans Dødt kan vel forløbet seer,
I hvor en Bæne og Ende,
Saa han hvad en Indfald Mand,
Sig noaen Tid foronit land,
Har, hvor han sig vil vende:

Hans Kieder fatted alle Din,
Som han fra Frankerig og Khins;
Sin Kialten forlæter,
Hans Venar og forvundtes land,
Jevit kan en ærta Mand,
Dg gode Væde giver.

Cv

En iden munter Kieder Svend,
Saa fatted ham og laet han den,
For forle Ær er onne,
Saa skal kan se hvor Gieffene,
Lid ham vil med Fortøffe,
Hvor Aften stigt tomme.

Jeg Døfters midterit at se,
De Lættit et forrende,
Egskalge at blive!
End Glæde dem i denne Stand,
Og dem hvad de sig Døfters land!
Mer vil jeg ikke stvor.

Faksimile af et Bryllupsdigt ved Vinhandler Adam Plums
Bryllup 1745.

Da
MONSIEUR
Adam Plum
Da
Monsieur
Johane Vadstrup
Den 7 December 1745 bleve copulerede
Iremiende brude en Ven
af
Brude-Parret

* * * * *

Trykt hos Hoftrykker Peder Borch, borte i Elmhjedsbakke med
sin Vens tillid.

Øg til Painslum Dej har aldrig fundet
Al gjore Værs som mig ej nogen Tid i
Ende.
For nu jeg drives ved en Hændelse
dertil.
Jeg skal jeg maa om jeg end nok saa
nødig vil.

Derpaa min Hvide haar ved mange skrene Boger,
Men om man end vaa hveer et Blad med Briller søger,
Man finder ej i dem to Ord at rime saa,
Ej med at gjore Værs jeg aldrig plaget mig.

Men nu da Monsieur PLUM sin reelig Stand vil
histe

Da finder en, som vil saa vel som han sig gulle:
Ere da ommundes jeg af en Poetisk Rand,
Som gjer mig Sagen let, som fører Ven og Naad.

Dr. Brudgom! her er Ord, hvor kunde han sig bære?
Han er jo vedt jeg vandre til Liberlandste Bære.
Han faare jo aarigen forfænde saa megen Vind
Af allerbeste Sore fra Frankrig og Rhin.

Vi vilde han derfra sig en en Brud forliske?
Saa kunde hun med Vind som remiteret blive,
Hun paa de Erder vel har en Correspondent,
Som villy havde ham i sin Affaire tent.

Ei fandt de ham derfra den brude Vind tilføre
(Man fra det libert fandt til merre Skrimmig gjore)
Hvi skulde de hi jo forliske ham en Brud?
Saa deilig, som han den selv kunde søge ud.

Dog holdt man Vind hvad nu, hvad er det du her strider?
Dit ser jeg en optændt af Patriotisk Jær,
Som raader mig imod: Du ej et ædelt Blod,
Du uben Tvil er Lybil og Danstien aldrig god.

Hvad er det dog du der saa u-betænksom siger?
Berraag, hvad manjer vel dog bore Damer Piger?
Man dem, med hvem man vil, som lægmerlige
maa,

Jeg vedder at de skal med alle Brøden haar.

Ja det en Sandedt er, som jeg vil ikke nægte?
Der findes Pige-Dren, som suatter og saa agte,
At om man og forlære de alledelligste,
Da deres Lige her til Landt man og fandt se.

Ja priser derfor PLUM som ikke vilde tage?
En fremmed Komfrue til sin suare Eder-Brage;
Men en af Landets Børn, hvis Hjerterled og Død
Hil redde blive ham til største Hjertens Fred.

Hvis Kodenbaumts Værs ham en Værs formerer
Forthi han agter en hvad man her fabriquerer,
Men uben Bøen aarer og tager sig en Brud,
Dvi søger hun en blant Stedens Nympher ud.

Ne! siger PLUM det er vist en Fabrique paa Breede
Der maa isa hen og om en artig Hanne led;
Som sagt, saa stede det, det fandt vor Brudgom
hen

Han søgte her og fandt sin Hjertens suare Børn.

Her vel Dybdale Bar! Gud Eder ken-
ge spær,
At Eders Samling maa til graa Haars
Dage vare!
Jeg tvivler ikke paa, at Gud, som sam-
let har,
Jo og velsigne vil, et saa velsamlet
Par.

Til N. 54. Superintendent J. F. Reusses Attest af 27. Sept. 1747
om den senere Sognepræst i Korsør Claus Plum.

(Indl. til Sjøall. aabne Br. 8. Dec. 1752 N. 461 i Rigsarkivet.)

Saasom hæderlige Studiosus Theologiæ Claudius Plum haver i nogle Aar med megen Fliid og Alvorlighed besøgt mine Lectiones og Collegia Theologica, og jeg tillige haver haft tilstrækkelig Leylighed til at erfare hands Opførsel, saa kand jeg med megen Vished og Glæde give Ham det Vidnesbyrd, at hand haver en særdeles god og grundig Kundskab i Theologien, og om aldt det, som hører til den sande Christendom, og at hands heele Opførsel haver været icke alleene skickelig, men ogsaa i sandhed christelig, og saadan som en retskaffen og christelig Studioso Theologiæ tilkommer. Da hand i fire Aar var Inspector paa den Kongelig Regentz, haver hand i dette sit Embede viist ald tilbørlig troeskab og Fliid. Hand haver ved Guds Naade ikke alleene de fornødne Gaver, men ogsaa det Sind og Hiertelav, som giver et got og tilforladeligt haab, at hand vil tiene Gud i Sandhed, og arbejde i en Meenighed med Nytte og Velsignelse, naar det allernaadigst skulde behage Hands Kongelig Majestet at bestroe ham et Præste-Embede.

Kiöbenh: d. 27 Sept. 1747.

J: F: REUSS.

Til N. 61. En Attest fra 1803 om Degnen Claus Plums Enke
og Børn.

(Efter Paategning paa en Ansøgning fra Claus Plums Enke C. C. M. Plum af 30. Apr. 1803 til Direktionen for Generalpostamtet, ved Pensions Journ., Danske Kancelli, 1803 N. 214 i Rigsarkivet.)

„At ovennævnte Enke Madame Plum, som er 61 Aar gl., fører et christeligt og anstændigt Liv og Levnet, kan jeg med Sandhed bevidne. Hun haver 6 Børn, hvoraf *den ælste* er gift med Degnen Jørgensen. Den næstefter ved Navn JACOBINE CHRISTIANE er født d 30te Oktober 1774 og d. 7de Novembr døbt, Hun er meget Svagelig, og er derfor hjemme hos Moderen, da Hun ikke kan taale at tiene. Den 3^{die} Datter CHARLOTTE HELENA er født den 5te Martij 1778 og døbt den 13de. Hun er ude at tiene. Den 4de Datter AGENETHE er født d. 15de Octobr. 1780 og døbt d. 23de, er ligeledes ude at tiene. Den 5te Datter er hos Søsteren, som haver benævnte Degn JØRGENSEN, Hun er født d. 5te Juni 1782 og døbt den 14de. Hun heder THERESIE VILHELMINE. Den 6te Datter er hjemme hos Moderen for at være hende behielpelig isteden for en Pige, Hun heder CILICIA, er født d. 10de Juli 1787 og døbt d. 18de. Madame Plums Vilkaar ere ellers meget ømme og derfor høylig kan trænge til Hielp. Hun haver ikkun af Enke Pension og af Degne Kaldet i alt 62 rd. som ickun er lidet i disse dyre Tider, et heelt Aar igiennem at leve af med tvende Børn, som Hun maae have Hjemme.

Nestelsøe Præsteg. d: 20 Juni 1803.

K. MARIAGER,
Sogne Præst.

Uddrag af Aktstykker vedrørende Poul Plums Gælds- Til N. 67.
arrest i Hirschholm 1783—90.

(Inkl. til Kanc. Pro Memoria af 19. Febr. 1791 N. 512).

Arrestantens Broder Claus Plum indgiver først følgende Ansøgning:

Til Kongen.

Icke for mig selv, men for een uløckelig Broder ved Navn Poul Plum, som for Syv Aar siden, blev, formedelst mange uheldige Tilstøed, nødsaget til at opgive sin handel og overdrage sin Boe til Skifte Retten, er det, at ieg aller underdanigst bønfalder for Deres Majestets, og anraaber den for deres Undersaater saa sædvanlige Æmhed.

Bemeldte Uløckelige har formedelst en usædvanlig strengthed af Tvende af hans Creditorer, |: nemlig Tanck og Nicolaysen i Bergen |: maattet tilbringe fem Aar i Hersholms Amts Arresthuus, voerhved hand icke allene er bleven sat ud af Stand til at kunde virke i sine egne Forretninger, men endog formedelst den slette Arrest, saa og af Bekømring for hans Koene og Tree umyndige Bøeren, har tabt en deel af Sindets Kræfter, ja endog en *Epileptisk* Tilfælde har taget saaledes overhaand, at hand for fremtiden seer sig berøvet det haab, nogensinde at kunde blive en nyttig Borgere for Staten.

Min Begiæring tilligemed bemeldte uløckelige Koenes og Tree uskyldige Børens er, at hand den korte Tiid, som hand efter alt anseende har at leve udi, maatte allernaadigst forundes Tilladelse, imod Caution for hans Persoens tilstødeblivelse at fløtte hen et Sted paa bemeldte Hersholms Amt, hvor han ved Familiens hielp kunde opholde sig og søge om mueligt at tilbagekalde sin forrige Helbred.

Kiøbenhavn, den 1 November 1790.

allerunderdanigst

CLAUS PLUM.

Ved denne Ansøgning var lagt en Bevidnelse fra Birkedommeren i Hirschholm P. Tønnesen, dateret 17. Juli 1790, der gaar ud paa, at „bemeldte Plums Bevaringssted bestaar af et lidet Aflukke eller Kammer ved Tingstuen paa Hirschholm, ei større end at en derudi staaende Standseng opfylder heele Kammeret, hvorpaa ikkun er et lidet Vindue.“

Kongen resolverer herpaa 13. Nov. 1790, at Gehejmeraad, Amtmand Levetzau skal indsende sin Erklæring, og denne melder 27. s. A., at naar Creditorerne, der har ladet ham sætte fast, ikke har noget imod, at han udlades af Arresten og opholder sig paa Hirschholm Amt mod Caution for hans Tilstedeværelse, vèd han Intet at erindre.

Under 15. Januar n. A. indsender derefter Amtmand Hauch i Bergen en Erklæring fra Borgerne Hans Tank og L. W. Nicolaysen &

Søn af 10. Jan. 1791, hvori de meddele, at det er Kommissærerne i Plums Bo, der nu paa 7de Aar har haft Boet under Hænderne uden at have faaet det opgjort, som har forlænget Plums Arrest, og ikke dem. „Vi kand derfor ikke nok beklage os over en saadan Behandling i et saadant Boe, og det i Residentsstaden selv, og saa nær ved Thronen“ og har indgivet Klage til Kancelliet. De tilføje: „Allerede i October 1790 have vi tilskrevet Hr. General Adjutant Tøger Abo i Kiøbenhavn, som er vor fælles Commissionair, at Poul Plum imod Caution, naar det udbetalte til Arresten var fortæret, kunde udlades“.

Den 19. Februar 1791 melder derefter Kancelliet „til behagelig Bekjendtgjørelse for Arrestanten“ dette Kjøbmændenes Svar, hvorefter han befriedes fra den 7aarige Arrest.

Til N. 80. Ansøgning af 1796 fra Regimentskvartermester Fr. Chr. Plums Enke Kirstine Maria, f. Bagge.

Gunderslövholt den 15. Junii 1796.

KIRSTINE MARIA Enke efter Sall. Regiments-Quarteermester PLUM ansøger allerunderdanigst om at maa beholde sin Sall. Mands Pension 150 Rdr til Hjælp til 6 smaa Børns Opdragelse. Til Kongen!

Allernaadigste Konge! Deres Mayestæt ville Allernaadigst tillade Deres allerunderdanigste og ringeste Tiænnerinde, som ved min afdøde Mands, forrige Regiments-Quartermester FRIEDERICH CHRISTIAN PLUMS, Død er sadt i den yderst kummerlige Forfatning, med 6 smaa og uopdragne Børn, at fremtræde for Deres Majestæts Throne og Allerunderdanigst bønfalde om at beholde min Sall: Mands Pension, som var 150 Rdl aarlig for mig og Familiens Understøttelse, til Livets nødtørftigste Underholdning og Børnens Opdragelse til nyttige Borgere i Staten.

Min afdøde Mand, som anvendte sine Ungdoms Aar til Studeringer og i Aaret 1782 eyede en liden Formue af 1000de Rdr, köbte i bemældte Aar, med Kongl. Allernaadigst Tilladelse, Regiments-Quartermæster Tiænesten ved det Siellandske Rytter Regiment, hvis Stab den Gang laa i *Slagelse*, af daværende Regiments-Quarteermæster BØRN for 4000 Rdlr. Til at betale denne *Capital*, maatte han giøre Gjæld af de 3000 Rdr, men han troede ved dette Embede at naae et anstændigt Levebrød for sig og Familie.

Ongefær en 7 Aars Tid derefter nemlig i Aaret 1789 skeete en Forandring ved Regimenterne deri, at Regiments-Quarteermæster og *Auditeur* Tiænesterne blev sammenlagt, og da værende *Auditeur* ved Regimentet Hr. KROHN, fik tillige Regiments-Quarteermæster Tiænesten.

Min Sall: Mand blev ved denne Forandring allernaadigst forundt en aarlig Pension fra Generalitets-Collegium af 150 Rdr, og af Hr. KROHN *ac-corderede* han sig 100rd aarlig saa længe han leevde, men fik hverken

noget tilbage af den for Tjænesten betalte Summa eller nogen Pension for sin Enke.

Han var altsaa endnu i Giæld for de til Afstaaelsen laante 3000 Rdr foruden Forøgelse af Laan til at boesætte sig den Tiid, han indlod sig i Ægteskab.

Efterat Hr Krohn havde faaet Regiments-Quarteermæster Tienesten, havde min afdøde Mand ved *Credit* kiøbt Løwegaard, som han, formedelst de da indtræffende tryckende Tiider for Landeboeren der, icke havde Evne nok til at modstaae det Uhæld, der indtraf; Bønderne, som var i meget ussel Forfatning, maatte han nogen Tiid derefter sælge, og det uden at eye noget, men endog værre fordybet i større Giæld.

I Aaret 1794 forpagtede han *Gundersløwholms* Hovedgaards Avling og Hollænderie, hvor han maatte sætte i end meere Giæld til Forskaffelse af Hollænderie Kreaturer, Avlings Reedskeer og viidere til Gaardens Drift udfordrende. Efter at have udstaaet mange Sygdomme her, der betog ham Evnen til at oppasse dette vidtløftige Avlsbrug, døde han sidstleden 17de Martij dette Aar.

Han har efterladt mig i saa kummer en Forfatning, som kan tænkes.

- a. Med 6 Börn som ere uopdragne, og hvoraf de 3de ere avlede i hans første Ægteskab med en Datter af Hr Kammer-Raad og Borgemæster SMIDT i *Slagelse*, som ingen Evne har til at tage Deel i deres Opdragelse, disse Börn ere:

Een Datter CLAUDINE JACOBINE 12 Aar. Een Søn FRIDERICH CHRISTIAN 7 Aar. Een Datter HENRIETTE CHATARINA 9 Aar. Og avlet i Ægteskab med mig Een Søn CHRISTIAN FRIDERICH LUDEWIG 4 Aar, Een Søn CARL GUSTAV 3 Aar, En Søn GEORG CARL ADOLPH 1¹/₂ Aar. Hvilke Börn alle ere i den Alder, at de høylig ere trængende til Opdragelse og Underviisning uden at kan erhverve noget, og hvortil ieg icke kan vente mig ringeste Hiælp af min Sall. Mands Familie, da de dertil mangler Evne.

- b. Med en Giæld af over 11000 Rdr., hvoraf vores heele Boe, der sælges ved *Auction*, og det, som udbringes af Stervboet, icke kan udgiøre meere end ohngefæhr 5000 Rdr.; ieg beholder altsaa icke det ringeste af Huusgeraad eller det allernødvendigste af Livets Fornødenheder, uden at sætte mig i Giæld derfor, som ieg endda er uvis om bliver mig betroet.

Om begge disse Posters Rigtighed medfølger herhos allerunderdanigst de allernaadigst anbefalede *Attæster*.

Det eeneste min Sall. har efterladt mig foruden de nævnte 6 uopdragne Börn, er en aarlig *Pension* fra Enke Cassen af 200 Rdr og en *Contract* om *Gundersløwholms* Forpagtning, som tillader mig foruden de 6 nævnte uopdragne Börn at *continuere* efter hans Død til dens Udløb; men som alting endog til det allerringeste hvor med samme skal drives, sælges ved *Auction* for at betale Giælden, saa har ieg maattet frasige mig samme, og er nu uden Husleye, Næringsvey og Levebrød for det allernødvendigste til Livets Ophold. Da ieg nu skal betale Huusleye og Ildebrand, som nuomstunder er overmaade dyrt, sætte mig i Giæld for de allernødvendigste Ting til Huusets Fornødenheder, klæde, føde og opdrage

de 6 Børn, Saa er min Enke: *Pension*, de nævnte 200 Rdr., dertil gandske utilstrækkelig, og ieg öyner et kummerfuldt Liv for mig og en ussel Opdragelse for mine Børn, dersom icke Deres Kongelige Majestæt ved Placat af 29. Sept. 1786 havde givet mig Haab om at kunne vænte nogen allernaadigst Understøttelse i denne min kummerlige Forfatning, Men denne giver mig Dristighed til Allerunderdanigst at bönfalde Deres Kongelige Majestæt om allernaad. Tilladelse til at maatte allern. nyde og beholde min Sall. Mands Pension 150 Rdr. til mine og Börns Kaars Lættelse, hvorved ieg gives Midler i Hænderne til at kunde lade mine Børn danne til duelige Borgere i Staten, hvorpaa intet fra min Side skal blive efterladt.

Allernaadigst Bönhørelse udbedes og forvæntes af Deres Kongelige Majestæts ringeste Undersaat og Tiænerinde.

KRISTINE MARIA SALJ PLUMS.

Paa ovenstaaende Ansøgning har Amtmand H. Scheel skrevet en Anbefaling, dat. Kbh. d. 15. Juni 1796.

Fremdeles er fastsyet til Ansøgningen forskellige Attester, nemlig:

Fra Sognepræst K. Knudsen, Svendborg, af $\frac{4}{6}$ 1796, at Regiments Qvarterm. Plums Enke, Kirstine Marie, ifølge Svendborg Frue Kirkes Ministerialbog er døbt 1761 den 3die Søndag i Fasten.

Fra Sognepr., Dr. F. Plum, dat. Slagelse $\frac{21}{5}$ 1796, at Regm. Kv.mester Frederik Christian Plums og Hustrues L. Marie Schmiths tvende Døttre Claudine Jacobine og Henriette Cathrine ere døbte i St. Michels Kirke i Slagelse, den første d. 28. Maji 1784 og den anden d. 6 Nov. 1786.

Fra Provst Hansen i Skielbye $\frac{10}{6}$ 1796, at Regm. Kvm., Forpagter paa Gyldenlouholm Hr. Plum, hans Søn Geörg Carl Adolph er døbt i Gundersløv Kirke 1795 Nytaarsdag.

Og fra Sognepræst Phister, dat. Giersløw $\frac{19}{5}$ 1796, at Regm. Kv.m. Friderich Christian Plum, Eier af Store Løvegaard, har i Giersløw Sogn ladet døbe

- 1) 1789, 5te Marts Sønnen Friderich Christian Plum af første Ægteskab med Frue Lykke Marie.
- 2) 1792, den 2. Marts Sønnen Christian Friderich Ludvig i andet Ægteskab med Frue Kirstine Marie Bagge.
- 3) 1793, den 16. Mai Sønnen Carl Gustaw.

Til N. 86. Bryllupsdigt af 1785 til Kiøbmand i Helsingør Claus Plum og Hustru Regine Lovise, f. Gründahl.

[Originalen er paa Universitetsbiblioteket.]

Tanter / ved / Egte-Foreeningen / imellem / Belædle Herr / Claus Plum, / Kiøbmand i Helsingør / og / Høitagede Konefrue / Regine Lovise Gründahl / den 12 October 1785. / af * * * * h. / Kiøbenshaan, / trykt hos Johan Frederik Schulz. / 1785. / Paa Univ.-bibl.'s Exemplar er overstrevet „Maag“ (Maag) som Forfatterens Navn.

Jeg synger her din Lov, o Guddom, du, som skabte,
Den ædle Eftods Drixt i Dødeliges Barm,
Da Verdens Raad sig i høie Under tabte,
Og Adam vaagnebe med Eva i sin Arm.
Du saae hans Ænligheb, du kiendte Mandens
Drifter,
Og til Forfærelsen blev Ægteskabens Stifter.

Det blev da vores Raad, dit høie Vint af fystge,
Og selv dit store Bud er blevet Livets Lyft;
Væ den, som berfor vil sin Drixt i Ænhed bølge,
Og dræbe Sødheds Kraft, i melanfolist Bryst,
Naar selv blant tausje Sukke, det sig mod Hymen
hæver,
Sig, troer jeg neppe, veed, hvorfor han er og lever.

Held Dem, Hr. Plum, som sig har valgt en værdig
Mage.

De fandt Belønning for Der' Kierlighed var reen,
Bist skal De seie, naar De tænker sig tilbage,
Aft tvende bedre er at være end som een.
De trobler Genlighed og Vinter-Kulden fuer,
I det De nærmer sig mod Hymens rene Luer.

De har ved dette Skridt da een af Livets Pligter
Opfyldt — og Himlen vist velsigner dette Skridt;
Da De i al Der' Tid mod Dydens Synspunkt sigter
Eg Deres store Kalb sig tænker meer end tit.
Na — denne Dag, som de med Vellyst seer sig møde,
Vil Dem i Tidens Lys utiendte Glæder føde.

Betænt, naar Fruget De saeer sec af Deres
Stamme!

Betænt, hvad Birke-Straft til meer end jordist
Fryd,

Som vist forførre vil den engang tænkte Flamme,
Eg trøste, styrke og besefte Deres Dyd,
Eg nu Velsignelser fordoblet Dem skal lede
Igiennem Kummer's Nat til mere varig Glæde.

De stod med Haand i Haand for Deres Stabers Die,
De soor hinanden Troe og evig Kierlighed,
Han hørte Deres Suf, som steg mod Skyens Høie,
Da De bejgledte den evig store Gød,
Eg Deres Hjertes blev hinanden troesfast fundne,
Eg da med Giftovs Vaand i Gæt tilfammenbundne.

Saa hvil i Hymens Lys, nyd roelig Deres Lykke,
Som Vellyst, Ungdoms Vaar og Pligter byde til,
Eg Dem blandt Glæder fan i Giftovs Arm henrykke,
Om Himlens Hiesald staaer i ingen Maade Tvivl,
Den Gud, som stabe Held for Verdens Millioner,
Dem vist i deres Kreds med usifom Lykke tronar.

Lev længe lykkelig, til sielbne Tidens Dage,
Forener Deres Stov, som Deres Siel blev,
Naar De til denne Dag fra Graven seer tilbage,
Eg tænke paa den Kraft, som Deres Forbund drev.
Eg gid, naar Børneborn om Deres Urne græbe,
Da sulte: Dydens Lov, her slumrer vores Glæde.

Saa sang jeg Venstabs Sprog af et oprigtigt Hjerte,
Eg derfor har jeg nu mit Hymen-Offer frem.
Aft tone høie Slag mig ingen Muse lærte;
Men Venstab lærte mig at synge saa for Dem;
Aft snste al det Held, som jeg ei selv vil savne,
Om Himlen vil, jeg skal engang en Mage savne.

Optegnelser fra Apotheker Anton C. R. Plums Familiebibel.

Til N. 92.

(Efter Originalen, der ejes af Sønesønnen, Prof., Dr. med. P. Plum.)

I en Bibel, trykt 1746, paa hvis Titelblad er skrevet, sikkert med Sognepræst ved Petri Kirke Anton Christopher Rohns Haand: *Hujus Thesauri Possessor est Anthonius: Christopherus: Rohene: Plum: Crusisoræ: Die XXII (?) Aug: A^{no}: MDCCLXXI*, og som rimeligvis er en Konfirmationspresent fra Pastor Rohn til nævnte efter ham opkaldte Dattersøn, har denne nedskrevet følgende Optegnelser:

„1754 d. 16 Aug. blev ieg ANTHON CHRISTOPHER ROHN PLUM født af Faderen CLAUD PLUM Sogne Præst i *Corsoer* og Moderen ELISABETH AMALIE ROHN. I mit 17de Aar kom ieg i Lære hos Hr. *Apotheker* MATTHIAS HAGEN i *Kiøbenhavn*, hvor ieg forblev 6 Aar i *Disciplin* og 1 Aar som Svend. 1779 kom ieg til *Holbek* i *Condition* hos *Apotheker* BERNT HAGEN og forblev der i 6 Aar. — 1786 i *Septbr.* tog ieg *Pharmaceutisk Examen* og forestod *Holbek Apothek* $\frac{1}{2}$ Aar effter Hr. B. HAGENS Død. 1786 kom ieg i *Condition* hos Hr. GOTTFRED BECKER, Hofapotheket, og var der i 4 Aar, til ieg 1790 *Januar* kiøbte *Wordingborg Apothek* og tiltraadte samme sidst i *April* — 1792 d. 18 *Maii* giftede ieg mig med Jomfr. JOHANNE CATHRINE MÖLLER, Kornmaaler MÖLLERS Datter i *Kiøbenhavn*.

1793 d. 1 *April* blev min ældste Datter ELISABETH CLAUDINE født, d. 8. døbt. Fadderne vare min Svigermoder *Madm* MÖLLER og Frøken GORING.

Hr. Obrist *Leutn.* GÖRTZ, Hr. Byefoged BECK, Hr. Kammer Raad PREHN. Hr. Forpag. STAAL, Hr. *Lieut.* LUDWIGSEN.

1794 d. 28 *Decbr.* blev min Datter ANDREA AMALIA født og d. 4 *Febr.* 1795 i Kirke. Faderne: Fru *Canc.* Raad. FUGL, min Kone Søster Jfr. ANE KIRST. MØLLER. Hr. Ritmester MÖLLER CHEFF (?) og Ritmester MÜHLEN, Hr. Inspecteur SCHYTZ paa *Rosenfeldt.*

1796 d. 25 *Apr.* blev min Datter ANE PETRA født og d. 9. *Junii* i Kirken. Faderne vare Madm THANING, Jfr. STAAL. Hr. Obst. *Lieut.* BRUN, Hr. Magister CRAMER i Mehr. Hr. WESTERGAARD i Sverborg, Hr. BØTKER paa *Rosenfeldt.*

1797 d. 31 *Decbr.* døde min Datter ANDREA AMALIA efter 12 Dages Sygdom, 3 Aar gl.

1797 d. 15 *Decbr.* blev min Søn PETER ANDRES født og den 9. *Febr.* i Kirken. Faderne vare Frue PREHN, Mad. FUNK, Hr. Inspect. VOELKER, Hr. THANNING, Hr. KIRCKHEINER, Hr. MOLBERG.

1799 d. 10 *Maii* blev min Søn ANTHON FRIDERICH føedt og d. 15 hieme døbt og d. 16 døde".

Til N. 96.

Autobiografiske Optegnelser fra 1811 af Biskop Fr. Plum.

(Efter Koncept i Familiens Eje).

FREDERIK PLUM er født i Korsøer 1760 d. 12 Octob. Hans Fader var CLAUS PLUM, som i en lang Række af Aar var Præst i samme Kiøbstæd, og døde der 1781; hans Moder ELISABETH AMALIE ROHN, en Datter af Consistorialraad ROHN, Pastor ved Petri Kirke i Kiøbenhavn, døde 3 Aar derefter. Hans Farfaders Farfader var Doctor CLAUS PLUM, som i Begyndelsen af det 17de Aarhundrede var Professor juris ord. og 4 Gange Rector ved Universitetet i Kiøbenhavn.

Efter nogle Aars Privat-Underviisning, hvilken hans Fader styrede og tildeels selv paatog sig, blev han 1775 sat i Cathedral-skolen i Odense, under Lærerne GOTTSCHALCK, HOLM og SIBBERN, hvorfra han, forsynet med Flidsbelønnings-Bøger for ethvert af sine Skoleaar blev dimitteret til Kiøbenhavns Universitet 1778.

Her underkastede han sig i samme og følgende Aar Examen artium og philosophicum, og nogle Aar derefter theologicum, alle med Charakteren: Laudabilis. Med samme Charakter holdt han Dimisprædiken 1789, og blev kort derpaa kaldet til Præst ved det civile Arresthuus i Kiøbenhavn, efterat han i 11 Aar, ved Hjælp af Huus-Informationer og academisk Understøttelse havde opholdt sig ved Universitetet.

Som Præst ved Arresthuset tilbød han sig tillige at prædike for Fangerne i Blaataarn, hvilket allernaadigst bevilgedes ham, og paalagdes hans Eftermænd. I samme Embede tog han Deel i Universitetets Høitideligheder, anstillede i Anledning af vor allernaadigste Konges Formæling, og forsvarede sin for Doctorgraden i Philosophien udgivne Dissertation: *Historia qvarundam ebraicæ poesios metaphorarum*. Han lod trykke sine poetiske Forsøg, hvoraf nogle ere Originalarbejder, andre Efterligninger af Oldtidens klassiske Digtere, og findes i Maanedsskriftet *Minerva* og *Poesier*, 3^{die} og 4de Samling.

Særskilt udgav han ogsaa ved denne Tid *Juvenal og Persius om Menneskenes Ønsker*, belønnet af Selskabet for de skønne Videnskabers Udbredelse, og trykt paa dets Bekostning.

I Aaret 1791 blev han allernaadigst beskikket til Sognepræst for Korsøer og Taarnborg Menigheder. I den Omsorg, han her skyldte sit Embede og sin Fødebye, var han saa lykkelig at forandlede Fattigvæsenets og Kirke-Indkomsternes ordentligere Bestyrelse, og især ved Hjælp af privat Sømmeskud og offentlig Understøttelse at faa lagt Grund til Skolevæsenets Forbedring, efter en Plan, som erholdt kongelig Approbation. Under disse Arbejder skrev han: *Observationes in textum et versiones, maxime græcas, Obadiæ et Habacuci* for Doktorgraden i Theologien. Han blev ogsaa her valgt til Provst i Slagelse Herred. I dette Embede giftede han sig med MARIA SOPHIA MUNK, en Datter af afg. Justitsraad og Postsekretær SÖREN MUNK i Kiöbenhavn og Enke efter Professor ANDREAS CHRISTIAN HVIID, i hvilket lykkelige Ægteskab han har 8 egne og 2 Stedbörn.

Aar 1795 blev han forflyttet til Sognekaldet ved St. Michels Kirke i Slagelse. Ogsaa her lykkedes det ham, i Forening med nogle af Byens virksomme Mænd, at faa Skolevæsenet forbedret, efter et til Hans Majestæt indstillet og derpaa confirmeret Forslag, saavelson og i Herredet at virke til Skole- og Fattigvæsenets Fremme.

Offentlige Beviser paa disse hans Bestræbelser ere: *Plan til en offentlig Læse- og Arbejdsskole i Slagelse, udgivet paa Skolecommissionens Vegne; Haandbog for Lærere og Opsynsmænd i Borger- og Almueskoler*, et Skrift, som han i dette Embede udarbejdede, medens Følgerne af et uheldigt Fald en Tid lang hin-

drede ham fra sædvanligt Kaldsarbejde, og som, bifaldet af Regjeringen, er anbefalet til Skolernes Brug; og endelig Bogen: *Pestalozzis Læremaade, et Forsøg til Elementarunderviisnings Forbedring.*

I Aaret 1804 behagede det Hans Majestæt at indkalde ham til til Kiøbenhavn, som Sognepræst ved Frue Kirke, Provst i Frue Provstie og Stiftsprovst. Han blev her Medlem af den for Prøven med den Pestalozziske Elementarunderviisnings-Methode nedsatte Commission, og har deri givet udførlig Betænkning, ligesom og, efter offentlig Opfordring, holdt Forelæsninger over denne Læremaade. Da Byen Slagelse kort efter hans Forflyttelse blev hjem-søgt af Ildsvaade, var han saa heldig, at kunne række sin forrige Menighed en betydelig Understøttelse fra Hovedstaden, for en stor Deel en Frugt af hans nye Menigheds Godgiørenhed. Endnu større Beviis paa den Veldædighed, som saa hæderlig udmærker Kiøbenhavns Indvaanere, havde han i det ulykkelige Bombardements-Aar, da anseelige Gaver til de Brandlidte i Frue- og til grændsende Sogne gik igiennem hans Hænder. Han glemte for mange Uger sit eget store Tab over den almindelige Elendighed, hvilken han her-ved blev opfordret til at betragte i Nærheden, og fik Leilighed til at lindre. Ogsaa mange Udenbyes og især mange Geistlige lærte han ved denne sørgelige Anledning at kiende som virksomme Men-neskevenner, og han har i de 3 paafølgende Aar, som Medlem af den kongelige Commission, hvori de Brandlidtes Trang undersøgte og lindredes, havt rig Leilighed til at forøge denne Kundskab. Ved det samme fiendtlige Overfald, som lagde Frue Sogns herlige Kirke i Aske, og bragte en stor Del af dets Beboere i Armod, saae han sin *Kirkeskole* ødelagt. Han forsøgte til dens Bedste at vække den offentlige Deeltagelse, og denne viste sig strax paa den meest udmerkede Maade ved Gaver af Penge og Böger, og siden efterhaanden ved saa betydelige Legater, at han nu, uagtet Skolens ved Tidsomstændighederne forøgede Udgifter, har til sin Eftermand kunnet aflevere 30,600 Rdr. mere i Kapital, end den eiede før Bombardementet. Af det, han i øvrigt har virket for Skolerne i Provstiet, anseer han dette for det vigtigste, at hans Forestillinger om Nødvendigheden af en Grundforbedring i Hovedstadens Almueskole-væsen og Opsynet derover modtoges af Regjeringen med Opmærksomhed og foranledigede, at en bestandig Commission til de

Kiøbenhavnske Skolers Indretning og Bestyrelse allernaadigst ned-sattes, i hvilken han tror, som Medlem at have hidtil arbeidet med Held. I sin Embedstid i Kiøbenhavn har han i Forening med de Hrr. SANDER og Pastor HOLM udgivet *Egeria, Fjerdingaarsskrift for Opdragelses- og Underviisningsvæsenet*, 8 Stykker, Ogsaa i de literære Forhandlinger ved Landemodet i Roeskilde har han oplæst følgende Udarbejdelser: *Habakuk, metrisk oversat, og oplyst med nogle Anmærkninger*, et Tillæg til de ovenfor nævnte Observa-tiones, trykt i *Videnskabelige Forhandlinger ved Sjællands Stifts Landemode*; *Moses Sang af Exod. 15, metrisk oversat med Ind-ledning og Anmærkninger*; *Deut. 32, metrisk oversat, og oplyst med Anmærkninger*; *Om Fornuftens Rettigheder i Religions- og Troessager*; og *Deut. 33, metrisk oversat og oplyst med Commen-tære*. I Aaret 1809 blev han ved den kongelige Resolution, som oprettede et Pastoral-Seminarium i Kiøbenhavn, udnævnt til Med-directeur for denne Stiftelse, og har, saavidt hans øvrige Kalds-forretninger tillode det, med Glæde medvirket til dens vigtige Hen-sigts Fremme. I indeværende Aar 1811 behagede det Hans Majestæt den 28 Januar at skienke ham Ridderkorset af Dannebrog, og den 2. May at udnævnte ham til Biskop over Fyens Stift. Han erkiender i enhver Embeds-Omvexling sin Konges Naade, og stoler, i Be-vidstheden om sin Svaghed, paa det mægtige Forsyn, som hidtil har styret hans Levnets Løb.

Nogle spredte Meddelelser om Biskop F. Plum.

Af en Sonnesøn.

Som Præst i Slagelse væltede han og brækkede sit ene Ben, og under sit Sygeleje derefter skrev han sin Bog „Haandbog for Lærere osv.“, som især henvendte Opmærksomheden paa ham og foranledigede, at han blev Stiftsprovst ved Frue Kirke i Kjøbenhavn. Stiftsprovstboligen skal den Gang have ligget der, hvor nu Universitetstrappen er, og ved Bom-bardementet 1807 brændte den med al Indbo, Bøger osv.

Som Biskop i Fyen foretog han meget hyppige Visitatsrejser — man siger hvert 4de Aar Fyen rundt — og overhørte Ungdommen i Kirkerne. Endnu for faa Aar siden kunde man høre mange ældre Folk mindes med Taknemlighed hans venlige Ord og hans „milde Øjne“, ligesom hans jævne og fordringsløse Optræden. Ved Siden deraf fortælles ogsaa om hans Lærdom og Distraktion. Han og hans gode Ven, daværende Stiftsprovst Paludan Müller (senere Biskop i Aarhus) red for deres Sundheds Skyld hver Formiddag en Tur sammen, og der siges, at naar de saa kom op at disputere, kunde det ofte ske, at de standsede i en af Odense snevre Gader og spærrede hele Færdseleu der, idet ingen turde afbryde de to lærde Herrer i deres Samtale.

Han blev taget bort uden noget Sengeleje men dog med fuld Bevidsthed om, at hans sidste Time var kommet. Selve sin Dødsdag digtede og dicerede han en Psalme og sad i sin Lænestol og talte med sine Børn om sin Bortgang og det tilkommende Liv. I den sidst udgivne Psalmebog „for Kirke og Hjem“ er optaget en af hans Psalmer Nr. 555.

Biskop Plums sidste Ord til sine Børn.

Viise og kjerlige Gud, du gav mig en Aand og et Legem;
 Mellem begge du milde Evner og Kræfter har deelt. —
 Hiin sig skulde til Dig opløfte, beskue din Skabning,
 Føle sit himmelske Kald: Stræben til Lighed med Dig.
 Dette, Legemet, kun er Kjødet, som strider med Aanden,
 Drager den bort fra sit Maal, ned i den lavere Kreds.
 Saadan Kamp du satte os for, allerkjerligste Fader,
 Medens vi ere paa Jord, rustede ud med Fornuft.
 Øves og prøves vi skulde derved, gaae frem som til Striden
 Kæmperen, kraftig i Aand, skikket til højere Daad.
 Øves og prøves vi skulde derved, for at renses og indgaae
 Did, hvor Fuldkommenheds Vej Vandreren sikrere gaar.
 Ogsaa jeg har Kampen forsøgt, men har jeg bestaaet
 Hver dens Fare med Mod, hver dens Afvexling med Kraft?
 Ak, jeg Manglerne vel erkjender og angrer, men her ei
 Længer oprettes af mig, hvad jeg kan have forsømt.
 Kun til Dig mit Haab, Alfader, jeg sætter; i andre
 Verdener du til mit Maal vide at føre mig vil. —
 Maalet er Liighed med Gud, Sjelsreenhed. De Rene af Hjertet,
 Sagde Christus, hans Søn, faae ham at see, som han er. —
 O forlader, I elskede Børn, ej dette mit Sigte!
 Dette for Øje, vi vil samles tilvisse igien. —

Gravskrift paa Mindesmærket for Biskop Fr. Plum paa Odense Kirkegaard.

Dr. Frederico Plum / Episcopo Fioniae / Viro integerrimo / et
 eruditissimo. / Pietas / Cleri Fioniensis!

„Fyens Gejstlighed satte i ærbødig Kjærlighed dette Mindes-
 mærke for Fyens Biskop, Dr. Frederik Plum, der var en Mand,
 som udmærkede sig i høj Grad ved sin rene Karakter og ved sin
 store Lærdom.“

Uddrag af Ansøgning af 1806 med Bilag fra Købmand
Jacob Sev. Plums Enke Elisabeth Kirstine, f. Falck.

Til N. 97.

(Ved Pensions-Journ., Gen. Toldk., 1806 Litr. D. i Rigsarkivet).

„Til Kongen.

— Efter 17 Aars Ægteskab med min Mand JACOB SEVERIN PLUM fordum Købmand paa Iisland behagede det Forsynet i forrige Aar at bortkalde ham og jeg blev efterladt med 3de umyndige og uforsørgede Børn, nemlig en Datter CLAUDINE HENRIETTE, fød den 15 Augusti 1790¹⁾, en Søn FREDERIK, fød den 25 April 1794²⁾ og en Datter WILHELMINE MARIA AMALIA, fød den 23 Septemb. A^o 1800³⁾.

Bemelte min afdøde Mand, der som bekjendt af en Historie, han i Aaret 1799 udgav om hans Handel paa Iisland, havde et næsten uophørligt Misheld paa sine Reiser, kunde desaarsag ikke erhverve sig nogen Formue, men blev alt meere og meere indviklet i Gield, saa at endog vore Meubler ere bortsolgte ved Auktion til hans Creditorers Betaling. Mine Forældre ere ogsaa begge ved Døden afgangne uden at efterlade sig Formue“ etc.

Hun bemærker bl. a., at Manden efter Evne har bidraget til at lindre Islands fattige Indvaaneres Kaar, og søger derefter Pension af Postkassen, idet hun foruden føromtalte 3 Daabsattester vedlægger Attest for, at hun blev viet „i Huset“ til sin Mand d. 4. Sept. 1789, udstedt af Stiftsprovst Plum 13 Juli 1806, og Attest for, at Manden, islandsk Kjøbmand Jac. Sev. Plum døde 20 Febr. 1805, 44 Aar gl., og begravedes paa Helliggeistes nordre Kirkegaard.

Uddrag af Brev fra Grevinde Charlotte Schimmelmann
angaaende Iserts Død.

Til N. 99.

Fra L. Bobé: Papirer fra den Reventlowske Familiekreds.

Copenhage ce 9 Janv. 1790.

— — Ysert est mort d'une fièvre putride après avoir fait le plus beaux commencements pour la nouvelle république, hélas, il n'y passa que 6 mois. Les nègres se sont lamentés; à sa mort comme s'ils avoient perdu leur père, ils on dit que le grand génie avoit presidé à tout ce qu'il avoit fait et que personne ne le remplaceroit dignement. Sa femme lui survécut seulement d'un mois. J'ai donné des larmes à la fin tragique de cette bonne famille. Ernst fut vivement affecté quand il apprit cette nouvelle et s'écria: Non, je n'ai point de bonheur, je devois renoncer aux affaires. Il est vray, qu'il a peu de bonheur quand on pense à celui qu'il auroit pu et voulu repandre autour de lui, on ne l'a pas compris, on ne le comprendra jamais en Danemark.

1) Ifølge vedlagt Daabsattest fra Korsør.

2) Efter vedlagt Daabsattest fra Helliggeistes Kirke.

3) Efter vedlagt Daabsattest fra Zebaoths tyske Menigheds Kirke.

Mindedigt i Anledning af Iserts Død af Svogeren,
den senere Biskop, Frederik Plum.

(Trykt i „Minerva“ for 1789, S. 264 ff.)

Imellem Stadurs og Cuenzas Bred
Et frugtbart Land, o Ven, udbreder sig.
Hvor Millioner Skabninger, saa bød
Naturen, skulde nyde Livets Held
Og Menneskeligheds Ret, som vi;
Men andre Mennesker — o Rovdyr var det! —
Har krænket denne Ret og Himlens Bud
Ved Grusomhed og gierrig Voldsmands Kunst
Forvandlede disse Mennesker til Dyr,
Og indbildt Verden, at de var ei meer.

Erindrer Du Dig ikke dette Land,
Saa søg det i Europas Skiændsels, i
Uhevnet Undertrykkelses Annaler.
Der staar dets Navn paa allerførste Blad,
Læs der og gys, naar Sønner rives ud
Fra Fædres Barm, og sælges. Følg dem hen
til Skibet. Hør den vilde Moders Skrig.
Hun seer dem ikke meer. Et fremmed Land
Skal see dem trælle sig ihjel for din
Og min forvante Gane at fornøie.
Alt svinges over dem Plantørens Pisk.
Hvor ønske de sig deres Brødres Lod,
Som døde underveis af usund Luft
I Skibets snevre Fængsel, eller og
Som bleve kastede levende i Havet
Af vindesyge Skipper, at han ei
Ved Døden skulde tabe deres Værd.*)
En Hay opslugde dem paa Havets Bund;
Men Pest, og usund Luft, og denne Skipper

*) „Minerva“ oplyser i et Par Noter dels, at der, efter Beregning af Clareson, af de 100,000 Mennesker, der aarlig købes eller fanges i Afrika, dør omtrent 20,000 paa Reisen, og dels, at en vis Collingwood en Dag udkastede 54, en anden 42, en tredje 26 levende Negere i Havet, fordi der var Sygdom paa Skibet og Assurandørerne blot betalte for de druknede, men ei for dem, der døde en naturlig Død.

Og Hayen selv, der, sikker paa sit Rov,
Forfulgte Skibet, dræbte dog med eet.

Du lærte, hvad vor ædle IsERT skrev
Om disse Undertrykkelser. Dit Hjerte
Blev varmt for Menneskelighedens Sag,
Og tidt Du ønskede med mig, at han,
Som vilde dette usle Folk saa vel,
Og kjendte dets ulykkelige Kaar,
Dog maatte bruges til at lindre dem.
Og da han sendtes hid, at købe Land,
Og stifte her en Bye, da spaaede Du
Leonas sorte Sønner bedre Skiebne.
Du saae i Haabet Virksomhed og Flid
Udbredes fra hans Colonie, og Ladhed
Forsvinde for Cultur; og Indiens
Producter blomstre langs med Voltas Bred,
Naar Landets egne Børn ved skaansom Tvang
Den Jord, der fødte dem, at dyrke lærte,
Og Eiendom og Frihed sig forhverved',
Da, troede Du, de skulde sætte Priis
Paa Eiendom og Frihed, og formildes.
Da skulde Europæer iile did,
Ei for at røve Mennesker, som før,
Men for at deele Jordens Frugt med dem,
Og panisk Frygt for Himmelegnens Gift
Ei skulde dem tilbageholde meer.

O, det var kun en Drøm, det Held, Du saae
I Haabet! Barbariets Morderengel,
Som frygtelig med blodbestænkte Vinger
Alt længe svæved over Afrika,
Har dræbt vor IsERT. Døden rev ham bort
Midt i det skønne hæderfulde Liv,
Og, for at slette ud hvert Spor af ham,
Som kunde vidne om hans Existents,
Bortrev den endnu Barn og Hustrue med.

Omsonst han lagde denne store Plan
Til Danmarks Hæder, og omsonst besad han
Det sieldne Mod til at udføre den.
Den blev ei udført. Og naar ingen meer
Har Mod som han, har Lyst og Kraft som ham,
At vove Livet for at stifte Held,
Og oversee et saa vidtløftigt Verk;
Naar ingen meer, fortrolig med Naturen,
Bekjendt med Landet og dets Sprog, som han,
Kan gaae den Vej, han foreskrev, og Verket
Forvirres, eller og bestyres slet —
Da skal hans Anlæg regnes med iblandt
Projecterne, hvoraf vi har saa mange,
Og Danmark glemme Isert, blot fordi
Ham Døden den fortiente Roes misundte.
Ja selv hos Dig og mig skal Tiden snart
Den levende Erindring slette ud,
Om hvad han var, som Menneske og Ven;
Snart skal hans Liv os være, som en Drøm,
Fordi han endte det i fjerne Egn,
Og mange Graders Afstand fra hans Grav
Adskiller os.

Dog lad hans Minde døe,
Hans Plan forstyrres, Barbarie og Vold
Udslukke hvert et Glimt af Lys, han tændte —
Skjønt Graven smuldrer hen ved Solens Brand,
Og intet Monument dens Sted betegner,
Skal dog Leonas undertrykte Søn
Udmærke det, og ofte vandre did,
Og kalde ham sin Fader, sin Velgiører,
Og takke ham for det, han alt har gjort;
Da skal Taknemmeligheds Genius
Hans høje Klage høre, og forsones.

Meddelelse til Faderen om Kunstdrejer Christian
Frederik Ludvigs Fald i Slaget ved Isted.

Til N. 128.

(Efter Originalen hos den Faldnes Søsterdatter, Erk. Henriette Petersen i Skelund).

Udskrift til „Hr. Kunst Dreier Plum, Aalborg“.

Sledsvig Bivouake d. 27 Juli 1850.

S. T. Hr. Plum.

Med Sorg tager jeg mig herved den Frihed at underrette Dem om at Deres Hr. Søn som en tapper Helt er falden paa Ærens Mark. — Jeg fatter fuldkommen den store Sorg, som dette Budskab maae bringe Dem i; men Hudsk at Seiren kræver mange Offre og at Deres Hr. Søn som en tapper Helt altid vil blive erindret i den Kreds af Venner og Kammerater, som han ved sit elskværdige Væsen havde vidst at forskaffe — endnu engang trøst Dem hermed og fat Dem i deres store Sorg.

Med Agtelse

Simonsen Commandersergent.

[Paa Bagsiden af Brevet]

Fra Comdsg. Simonsen, 2^{det} Forst. Jægercorps 3 Comp.

Meddelelser vedrørende Biskop Frederik Plums
Børnekreds.

Til N. 141.

(Af en Sønesøn.)

SØREN Munk Plum viste ringe Lyst til boglige Studier, og han kom tidlig tilsøs, blev Styrmand og i en ung Alder Skibskaptajn. Han var en smuk og livlig ung Mand og blev gift med Biskop Paludan Müllers Datter, der som hans Kone under hans Rejser boede en Tid i Sønderby Præstegaards Enkesæde tæt ved Assens. Efter faa Aars Ægteskab bleve de skilte, og hun ægtede senere Agent Høyer i Horsens, der adopterede hendes og Plums Datter. Efter et længere og farligt Sygeleje i London, købte han ved sin Broder Pastor N. M. Plums Hjælp en større Bondegaard i Salling. For Landvæsenet fik han imidlertid aldrig nogen Interesse og ved de opadgaaende Conjuncturer i Halvtredserne solgte han sin Gaard meget fordelagtigt og levede de sidste 20 Aar som Partikulier i Kjøbenhavn.

TABITHA Sophie Plum, f. 1795, boede sammen med Søsteren Caja i Odense og senere i Fredensborg, hvor hun plejede denne under hendes langvarige Sygdom. Senere boede hun nogle Aar i Assens. Hun skildres som en meget elskværdig Dame, der altid var villig til at hjælpe og pleje syge Slægtninge og Venner. Da

Til N. 142.

hun saaledes ledsagede en Slægtning til Ems Aar 1856, blev hun selv syg og døde der. Hun testamenterede sin Formue (ca. 16,000 Kr.) til et Legat for „Qvindelige Descendenter af Familien Plum“ med den Bestemmelse, at Renten skulde deles i 4 Portioner og tildeles qvindelige Efterkommere af Stifterindens Broder Niels Munk Plum og hendes tre Søstre Oline Cecilie Bruun, Antonie Bruun og Marie Bentzien. Bestyrelsen overdroges Biskoppen over Fyens Stift og to valgte Mænd, der selv bestemmer sine Efterfølgere, og den har ved Uddelingen først og fremmest at tage Trang og Værdighed i Betragtning, og under dette Hensyn skulle ugifte Piger og Enker have Fortrinet.

Ved Stifterindens Søsterdatter, Etatsraadinde Magdalene Bruuns Død 1901 tilfaldt der efter hendes Testamente yderligere Legatet 10,000 Kr. med den Bestemmelse, at Portionernes Tal forhøjedes til 5, og hver Portion blev paa 200 Kroner, medens Legatets Fundats ellers blev uforandret.

Til N. 143.

OLINE Cecilie Plum blev 10. Juni 1820 gift med Kjøbmand Agent Søren Wedege Bruun, f. 30. Maj 1794 i Fredericia, som 1820 lagde Grunden til det store og ansete Kjøbmandsfirma „B. Bruun & Søn“ i Assens. Han indførte efter Sigende 2 nye Principper i Kornhandel, nemlig at betale efter Kvalitet (hollandsk Vægt) samt at betale kontant, medens Tuskhandel tidligere havde været almindelig. Derfor kjørte Bønderne endog fra fjerne Egne paa Fyen deres Korn til Assens, ligesom han opkjøbte Korn fra Langeland og Als (Hertugen af Augustenborg) og de andre fyenske Byer.

- Dette Korn udførte han tildels med egne Skibe til England, men paa en Rejse dertil led han Havari, blev syg og døde allerede 1826. Han skal i enhver Henseende have været en meget begavet Mand, og hans Hustru stod fuldt ud ved Siden af ham. Under hans hyppige Forretningsrejser styrede hun den store Forretning og afsluttede saaledes en Gang en stor og fordelagtig Handel med den engelske Marine, som bidrog væsentligt til den forholdsvis betydelige Formue, han ved sin Død efterlod hende. Efter denne overdrog hun Forretningen til sin Mands ældre Broder Hans Br. Bruun, flyttede til Odense, hvor hun efter sin Moders Død styrede det store Hjem i Bispegaarden i Odense indtil sin Faders Død 1834. Derpaa levede hun med sine 2 Døttre og siden hos

sine Svigersønner dels i Sorø og i Viborg og de sidste 20 Aar paa Jægergaarden i Aarhus, hvor hun uden foregaaende Sygeleje døde stille og roligt d. 25. April 1875 efterat have været Enke i 49 Aar.

Hun var en anselig og ejendommelig Dame med stærk Nationalfølelse og en energisk Karakter. I de senere Aar var Bibelen hendes kjæreste Læsning. Selv levede hun meget tarveligt, baade af Princip og Lyst, og anvendte sine Indtægter til velgjørende Øjemed.

Hanne ANTHONIE Jacobine Christiane Plum blev gift med Kjøbmand Til N. 144. Agent Hans Brøchner Bruun i Fredericia, som efter Broderen Søren W.s Død herfra flyttede til Assens 1826 og overtog den af denne stiftede store Forretning „B. Bruun & Søn“. Denne fortsatte han til sin Død 1863 og indtog en særdeles anset Stilling i denne lange Række Aar, var fra 1839 Formand for Borgerrepræsentationen, 1840 R. af D., 1848 kongevalgt Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling (se Biogr. Lexikon). Han var en smuk Mand, nobel af Udseende og Tænkemaade, og hans Hustru delte Interesser med ham. Deres Hjem var et Samlingssted for det gode Selskab i Assens og Omegn, hvilket især var Tilfælde i Krigsaarene 1848—50, da Troppetransporten til og fra Sønderjylland for en stor Del gik over Assens. Efter hans Død flyttede hun til Kjøbenhavn, hvor hun levede sine sidste Aar.

CAJA Henriette Caroline Frederikke Plum, f. 1799, boede efter Til N. 145. sin Faders Død nogle Aar i Odense sammen med Søsteren Tabitha og senere i Fredensborg, var svagelig og døde forholdsvis ung.

FREDERIK Plum, f. 1801, blev Student fra Roskilde Aar 1822, Til N. 146. men da der kort efter blev tilbudt ham en Plads som Adjunkt i Skien, da Norge manglede videnskabeligt uddannede Mænd, modtog han denne Stilling og blev der senere Overlærer og var ved sin Død 1848 konstitueret Rektor ved Latinskolen der.

Han omfattede sit nye Fædreland med megen Interesse og Kjærlighed, men længtes dog ogsaa efter sit gamle Fædreland, som han ofte besøgte i sine Ferier.

NIELS MUNK Plum fødtes d. 17. Aug. 1803 i Kjøbenhavn, hvor Til N. 147. hans Fader dengang var Stiftsprovst. Embedsboligen laa ligeoverfor

Frue Kirke, hvor Opgangen til Universitetet nu er. Den brændte ved Bombardementet 1807. — Da han var 9 Aar gl., forflyttedes hans Fader til Odense, og hans Ungdomshjem blev nu den anseelige Bispegaard, hvor ikke blot Lærdom men ogsaa et rigt aandeligt Liv havde hjemme. Aar 1821 blev han Student fra Odense Skole; han boede i Kjøbenhavn det første Aar sammen med Casper Paludan Müller, hans Ungdomsven fra Odense, senere paa Ehlers Collegium, ligesom hans Fader havde gjort og hans Søn Niels M. ogsaa senere gjorde. Han var en flittig Student, et klart og hurtigt Hoved. — Ved Siden af et indgaaende theologisk Studium kunde han tillade sig at pleje sine andre Interesser, særlig for de gamle Sprog og

Odense Bispegaards Have.

Litteratur, hjemlig og fremmed. Tilfældet havde føjet det saa, at han kom til at staa i et personligt Forhold til Datidens to store Digtere. — Baggesen havde han kjendt fra Barn af. Biskop Plum var jo fra Korsør en Ungdomsven af ham og blev senere Studenterkammerat med ham, og Baggesen tyede ofte til Odense Bispegaard som til et Asyl, naar han var træt af de litterære Kampe, eller naar han kom hjem fra sine Udenlandsrejser. Under et Ophold her, vistnok i 1818, havde han paa de naturvidenskabelige Udflugter, han ofte foretog, en stadig Ledsager i N. M. De samlede Blomster og Insekter, som de bestemte under Forstørrelsesglas, og det er muligt, at den store Kjærlighed til Naturen, der senere var ejendommelig for Plum, stammer fra denne Tid.

Oehlschlæger var ogsaa en gammel Bekjendt af Familien, og i hans Hjem kom den unge Student Plum jevnligt. Hans Værker kom han derved til at kjende fra deres første Begyndelse, og i de senere Aar fortalte han ofte sine Børn Smaatræk fra disse Besøg.

Blandt de Familier, han kom hos, maa ogsaa nævnes Konferentsraad Bruuns. Paa deres smukke Landsted, Sofienholm ved Bagsvær Sø, saa han i Sommeren 1828 for første Gang sin tilkommende Hustru Charlotte Blædel, der dengang var i Besøg i Kjøbenhavn hos Conferentsraad Schrams.

Efter den 16. Jan. 1826 at have taget en smuk theologisk Examen, studerede han 1 à 2 Aar Filologi, men maatte efter Lægens Anordning opgive at tage denne Examen og for en Tid aldeles afbryde sine Studier. Overanstrengt ved forceret Læsning var han nemlig bleven angreben af en Nervefeber. Men sin Interesse for de gamle Sprog bevarede han usvækket gjennem hele Livet, og det var ham i senere Aar altid en Glæde at ty tilbage til de græske og latinske Klassikere.

Lægen havde tilraadet en længere Udenlandsrejse, og en Arv, der netop var tilfaldet ham efter en Tante, satte ham i Stand til at foretage en saadan paa henvend to Aar. Først rejste han til Tyskland, hvor han opsøgte forskellige af Datidens fremragende Theologer. Efter Lægens Raad, og vistnok ogsaa efter eget Ønske, foretog han en stor Del af Rejsen tilfods. Han gjennemvandrede Rhinegnene (hans Dagbog fra den Tid, tildels skrevet paa Latin, findes endnu), og sammen med en tysk Professor vandrede han senere fra Dresden til Wien, hvor han opholdt sig i længere Tid. Fra Tyskland drog han til Norge, hvor han besøgte en Del af sin mødrene Slægt.

Ved sin Hjemkomst herfra var han allerede udnævnt til Sognepræst for Roslev og Rybjerg i Salling. Kort efter sin Tiltrædelse af dette Embede kjørte han ved Vintertid i egen Vogn (Datidens Rejsemaade) til Assens og blev d. 10. Febr. 1831 forlovet med Pastor Blædels 19aarige Datter Charlotte, og den 18. Juni samme Aar stod deres Bryllup der.

I 15 Aar levede de saa i Roslev gamle lave Præstegaard, som staar der endnu. Der voxede en talrig Børneflokk op, og Indtægterne var dengang meget smaa og Forholdene trange ligesom i de fleste Præstegaarde (Prisen paa Byg var for Ex. kun Kr. 3.30

pr. Tønde, efter at den daarligste Trediepart var rensset fra), men de stode i et godt Forhold til Menigheden og havde en livlig og elskværdig Omgang, for Ex. med Svogeren Pastor Horneman i Durup, gift med Fru Plums ældre Søster Pauline, den senere Stiftsprovst Nielsen paa Lolland samt Provst Møller i Breum og hans Sønner. — En af disse, den senere Feltpræst Høyer Møller, har i: „Fra den gamle Præstegaard“ givet en udmærket og typisk Skildring af Præstegaardslivet, som det da førtes i disse Egne.

I Efteraaret 1845 forflyttedes Plum til Vester og Øster Hassing i Vendsyssel, og i dette store Sogn med 6 Skoler fik han en smuk og velsignelsesrig Virksomhed, idet han fra Faderen havde arvet en levende Interesse for Skolevæsenet, og det blev ham en Glæde snart at se de gode Resultater deraf. Af nogle Optegnelser i Slægten om Præstegaardslivet i Vester Hassing hidsættes følgende: Præstens levende og ejendommelige Personlighed faldt godt i Traad med Befolkningen. Myndig, glad og frejdig færdedes han i Menigheden, og helt naturligt faldt det, naar gamle Folk kaldte ham „Far“. Hans Prækener var levende og vækkende, og Folk fra andre Egne søgte til hans Kirker, hvilket i de Tider var noget ualmindeligt. Som et Bevis paa den Autoritet, han nød hos sine Sognefolk, kan nævnes, at da Mormonismen i disse Aar som en Farsot hjem-søgte Danmark og ganske særligt Vendsyssel; lykkedes det ham at holde sine Menigheder næsten ganske fri derfor ved at møde Mormonpræsterne i deres egne Forsamlinger og kraftigt tale mod dem.

Al Standsforskjel var Pastor Plum imod. I hans første Præstegaard i Roslev var der, da han kom dertil, som vistnok i de fleste af Datidens Præstegaarde, to Indgange, den ene for Bønder og den anden for fine Folk. — Den ene Dør blev lukket; uden Forskjel skulde alle ind ad samme Indgang.

Det store Embede lagde stærk Beslag paa hans Tid, og naar han ikke var ude i Embedsforretninger, tilbragtes Dagen mest i Studereværelset med de mange Bøger. Pastor Plum læste meget, altfor meget sagde han senere selv, men til det daglige Liv i Præstegaarden hørte det med, at Præsten før Solnedgang foretog en længere Spadseretur med Børnene. Denne Tour var en Glæde for dem alle. Oprømt og glad underholdt han sig med Børnene om Tidens Spørgsmaal eller hvad der netop optog ham, idet han stræbte at fremstille Alt efter deres Fatteevne og søgte at udvikle deres

Forstand gennem Samtaler herom. Naar Børnene havde været borte fra Hjemmet, skulde de ogsaa gjerne gjøre Rede for, hvad de havde oplevet, gjengive Indholdet af de Prædikener, de havde hørt o. s. v.

Naar Præsten gik op i Vesterhassings gamle smukke Kirke, tog han gjerne Børnene med sig, og de maatte da i Sakristiet sige Salmer højt for ham. To Salmer hørtes da navnlig ofte: Brorsons „Op al den Ting, som Gud har gjort“ samt Grundtvigs „At sige Verden ret Farvel“. Man tænkte da, naar man saa Børnene staa der saa alvorligt med deres smaa blonde Hoveder og sige Salmerne langsomt og tydeligt højt for deres Fader, der gjerne sad med bøjet Hoved og lyttede til: Maatte det høje Sind, den glade Hvilen i Gud Faders Kjærlighed, den frejdige Tro, det lyse Haab gaa i Arv til hans Efterkommere.“

I 1862 forflyttedes han til Taarnby Sognekald paa Amager. Dette omfattede den Gang begge Sundbyerne og Kastруп, som nu ere udskilte som selvstændige Præstekald, og det havde henved 12,000 Indvaanere, 16 offentlige og private Skoler, saa det var en stor og meget taknemlig Virksomhed, som han, trods sin Alder, med ungdommelig Energi tog fat paa.

Ligesom i sine forrige Menigheder tog han sig straks meget ivrigt af Skolevæsenet, og enkelte Skolelærere, som hidtil ikke kjendte til noget Præstetilsyn, toge ham i Begyndelsen dette meget ilde op, medens de samme, da de lærte ham nærmere at kjende, senere bleve hans bedste Venner, og paa forskjellig Maade og især ved hans Begravelse viste, hvor højt de satte ham.

Han mødte ogsaa megen Velvillie og Paaskjønnelse hos Menigheden, saa det lykkedes ham ved sin naturlige Veltalenhed at vække et kirkeligt og kristeligt Liv. Hertil bistod i de sidste Aar ogsaa den elskværdige og begavede unge Pastor Chr. Leunbach, senere Biskop paa Lolland-Falster, der blev ansat som Kapellan pro loco. Knap tre Aar kom Plum til at virke i denne Menighed, som passede saa godt for hans livlige Aand, ligesom han var glad ved Samlivet med flere af Kjøbenhavns mere bekjendte Præster, som hans Svoger, Pastor N. G. Blædel ved Garnisons Kirke og den senere Biskop Fog.

I Sommeren 1865 udbrød der i Taarnby en usædvanlig ondartet Tyfus Epidemi, og smittet ved Sygebesøg gik han den 11.

Aug. tilsengs og havde straks den bestemte Overbevisning, at han ikke vilde overleve denne Sygdom; men medens man skulde tro, at Tanken herom maatte fylde ham med Frygt og Bekymring for sin elskede Hustrus og sine Børns Fremtid, saa var det, som al Tanke herom var fjernet fra ham. Han samlede dem alle om sig, der var et kjærligt lysende, ja forklaret Udtryk i hans Øje, og hans Ord vare fulde af Kjærlighed og Troesglæde. Han var gennemtrængt af Følelsen af, at Døden var en foreløbig Adskillelse fra sine Kjære og af det faste Haab om et virkeligt Samliv med dem igjen hinsides. Nogle af hans sidste Ord vare: „I græde, men jeg lover og priser Gud for dette Sygeleje.“ — Der var Fred over dette Dødsleje, og for hans Børn har det været et velsignet Minde.

Fredag Middag d. 18. August hensov han. Ved hans Begravelse d. 23. Aug. blev der vist en meget levende Deltagelse fra hele Menigheden, ligesom hans tidligere Sognebørn gav ham Beviser paa, med hvilken Venlighed og Paaskjønnelse de mindedes ham. I sin Ligtale yttrede hans Svoger, Pastor N. G. Blædel, træffende om ham:

„Fordi han elskede Christus, derfor elskede han ogsaa alt, hvad der bar Aandens Præg i denne Verden. Der var hos ham megen Livskraft og megen aandelig Bevægelighed, og med denne omsluttede han alt, hvori noget aandeligt aabenbarede sig. Han elskede med ungdommelig Kjærlighed Naturen og Lyset, og der var Lovsangens Orgeltoner i hans Hjerte og paa hans Læber.

Han elskede al aandelig Frembringelse i Kunst, i Poesi og i Videnskab. Fra hans tidligste Ungdom blev hans Sjæl greben af Beundring og Begejstring for alt, hvori Aandens Liv og Lys kom til Frembrud, hvad enten han søgte dette i Oldtidens eller i Nutidens Værker. Han talte gjerne derom, og hvor der blev ført aandelig eller aandrig Samtale, var han en glad, taknemlig og levende Deltager.“

CHARLOTTE Elisabeth Plum født Blædel, Datter af Pastor W. L. Blædel og Hustru Anna Elisabeth Dons, er født i Kjøbenhavn, hvor hendes Fader dengang var Lærer ved Søkadetakademiet. Faa Aar efter blev han udnævnt til Sognepræst i Stubbekjøbing, hvor hendes Barndom ellers faldt. I Efteraaret 1828 blev hendes Fader Sogne-

præst i Assens, og næste Sommer sejlede den store Familie (10 Børn) med alt Bohave til det nye Hjem med en Skipper, hvilken Sejltur nok varede en hel Uge. Knap 2 Aar efter blev hun 10. Febr. 1831 forlovet med den 27aarige Pastor N. M. Plum og den 18. Juni samme Aar stod Brylluppet i Assens smukke Kirke og fejredes i det daværende lille Hjem i Ladegaardsgade.

Det unge Par rejste saa til deres Hjem i Roslev Præstegaard i Salling, 2 Mil Nord for Skive. Hun var da kun 19 Aar, lille og spinkel af Væxt, saa Nabopræstefamilierne kaldte hende „den lille fine Frue“, men hun fik en stor Gjerning at udføre med en vidt-

Roslev Præstegaard.

løftig Landhusholdning, med at sørge for sine Børn og med at tage levende Del i sin Mands Præstevirksomhed. Under vanskelige og smaa Forhold og ofte under legemlig Svaghed viste hun en mærkelig Styrke og Energie, saa hun ikke blot med Dygtighed styrede sit eget Hjem, men ogsaa var en Hjælp og Trøst for alle Fattige og mange Hjem i Sognet. En Glæde var det for hende at have i umiddelbar Nærhed sin Søster Pauline, der var gift med Pastor Horneman i Nabosognet Durup. Disse Søstre vare hinanden en stor Hjælp under Sygdomme og Sorger, saaledes da hun mistede sin ældste Datter, der døde 12 Aar gammel 1846, medens hendes Mand var fraværende i Naadensaaret. Han var nemlig da forflyttet til Vester- og Østerhassing, 2 Mil fra Aalborg, Nord for

Limfjorden. Ogsaa i dette nye Hjem mistede de 1854 efter faa Dages Sygdom Sønnen Ludvig, som da gik i Aalborg Latinskole. Sorgen herover greb begge Forældrene særdeles stærkt, men ellers var Livet i Hjemmet i Vesterhassing Præstegaard i de 17 Aar, det varede, gennemgaaende lykkeligt og godt og mindes af alle Børnene med den største Pietet og Kjærlighed. Medens der i det daglige Liv herskede en gennemført fornuftig Økonomi, blev der intet sparet for at skaffe alle Børnene, saavel Sønnerne som Døttrene, en god Opdragelse — dels ved gode Lærere i Hjemmet — dels for Sønnernes Vedkommende ved at lade dem gaa i Aalborg Latinskole og ved fortsatte Studeringer i Kjøbenhavn. Ogsaa her havde hun en velsignelsesrig Virksomhed i Menigheden, ligesom Præstegaarden var et gjæstfrit Hjem for mange Familier i Omegnen. Mange af alle Stænder søgte Trøst og Raad hos hende og ikke forgjæves. Hun mindes endnu dør, og 30 Aar senere blev der sagt, at de, der kom i hendes Hjem, mærkede som en Luftning fra en lysere og bedre Verden.

I Aaret 1862 blev hendes Mand forflyttet til det store Embede Taarnby Sognekald paa Amager, kun en halv Mil fra Kjøbenhavn, hvor de begge følte sig meget tilfredse. Allerede 3 Aar efter blev han efter et kort men opløftende Sygeleje taget hjem og efterlod hende med 11 tildels uforsørgede Børn, 7 Sønner og 4 Døttre, men ligesom han paa sit Dødsleje sagde til hende, sin kjære Hustru, at hun ikke skulde være bekymret for sin og deres Fremtid, saa viste hun ogsaa i de følgende Aar stor Sjælsstyrke og Tillid til disse Ord og bad ofte om Guds Hjælp, saa hun endog ikke frygtede for at risikere den lille Sum Penge, hendes Mand ved en Livsassurance havde efterladt hende, naar hun derved kunde hjælpe nogen af sine Sønner i Vej. Efter nogle Aars Ophold i Kjøbenhavn flyttede hun 1867 til Frederiksgave Skovriderbolig, 1 Mil fra Assens, og da hun der havde grundet et Hjem for en af sine Sønner, flyttede hun 1872 tilbage til Kjøbenhavn for at danne et Hjem for hendes 2 Sønner, der begyndte en Virksomhed der, opholdt sig derpaa nogle Aar, 1885—1888, i Kongens Lyngby, men boede de sidste Aar paa Nøjsomhedsvej i Kjøbenhavn i Nærheden af flere af sine Børn, for hvem hendes Hjem altid var et fælles og elsket Samlingsted, ligesom ogsaa for mange af hendes Børnebørn og en stor Kreds af Slægt og Venner. Trods forskjellige alvorlige Sygdomme bevarede

hun i mange Aar sin fulde Aandskraft, men efterat hun havde fyldt 80 Aar, tiltog hendes legemlige Svaghed, indtil Gud, hvem hun altid havde elsket og stølet paa, og i hvis Varetægt hun havde anbefalet sine Børn og Børnebørn, hjemkaldte hende efter et kort Sygeleje d. 5. Marts 1893. Den 11. Marts blev hun, fulgt af sine 11 Børn, begravet ved Siden af sin Mand paa Taarnby Kirkegaard.

MARIE Sophie Plum, født 17. Aug. 1810, havde blandt sine Til N. 149.
Faddere Biskopperne Balle, Fr. Münter og Feltprovst, senere Biskop N. E. Øllgaard. Hun var født længe efter sine Sødskende og bragte ved sin livlige Natur Glæde ind i den gamle Bispegaard. Og sit livfulde Sind bevarede hun til det Sidste, da hun som Halvfemsindstyveaarig, men med usvækkede Evner sad som Slægtens Ældste. — Hun havde den Sorg at miste sin eneste Søn, den unge Læge Fred. Wilhelm Bentzien, f. 1845, d. 1879 i Ribe, men dennes Enke blev hende en tro Støtte og Husfælle til hendes Død. Hendes to Døttre bleve gifte med de senere Generaler J. J. Bahnson og Holbek.

Uddrag af danske Kancellis Forestilling af 1845 vedrørende Niels Munk Plums Udnævnelse til Sognepræst i Vester- og Øster-Hassing i Aalborg Stift.

„Idet Cancelliet allerunderdanigst vedlægger en Fortegnelse over dem, som have ansøgt dette Embede, tillader det sig at nævne følgende, som efter dette Collegii Mening ere fortrinlig værdige til at komme i allernaadigst Betragtning.

1. Niels Munk Plum, Sognepræst for Roslef og Ryberg Menigheder i Viborg Stift. Han er født 1803 og tog theologisk Embedsexamen i Januar 1826 med Charakteren Laudabilis. Samme Character erholdt han ogsaa for begge de practiske Prøver, og siden 1830 har han været i sit nuhavende Embede.

Provst Møller har gjentagende anbefalet ham som en Mand, der ikke alene besidder megen Dygtighed til sin Embedsgjerning og theologisk Erudition, men som ogsaa har udviist megen Virksomhed ved at bringe Skolevæsenet i Pastoratet paa en bedre Fod. Provsten tilføjer, at Sognekaldet ingenlunde er istand til at ernære en saa talrig Familie, som Supplikantens. Biskop Øllgaard erklærer, at Ansøgeren har været 15 Aar Præst i det ham betroede Sognekald; at han har baaret betydelige Byrder ved i dette ingenlunde af Indtægter gode Sognekald at afbetale et ikke ubetydeligt, til Præstegaardens Istandsættelse af hans anden Formand slet anvendt Kaldslaan; ogsaa hans talrige Familie, hvis Forsørgelse maa falde ham stedse mere og mere til Byrde, taler for ham; men meer end alt dette

taler for ham hans Kundskaber, hans erkjendte Duelighed, hans Troskab i Pligtopfyldelse og hans pletfri Vandel. Med den bedste Anbefaling, med hans varmeste Ønsker maa derfor Biskoppen overgive Supplicantens gode Sag til Deres Majestæts Naade.“

Uddrag af Kancelliets Forestilling af 1862 vedrørende N. M. Plums Udnævnelse til Sognepræst i Taarnby.

Stiftsprovst Glahn bevidner, at Ansøgeren er en retskaffen og almenagtet Mand med livlig Interesse for den theologiske Videnskab og den gejstlige Virksomhed og anbefaler ham paa Grund af hans Alder, lange Tjenestetid, hans nuværende besværlige Embede og hans talrige Familie til Deres Majestæts Naade.

Biskop Kierkegaard anbefaler Ansøgeren som en begavet Prædikant, en livlig og ivrig Præst, en virksom Embedsmand, som derhos tillige har bevaret videnskabelig Retning og Interesse, som en Mand af en retskaffen Charakter og hæderlig Vandel.

Oplysninger angaaende Fortrinsret med Hensyn til Stiftelser og Legater for visse Grene af Prof. juris Claus Plums Afkom paa Mandssiden.

Allerede Kaptajn Lengnick, som for en stor Del netop udgav sine Stamtavler med det Hovedformaal at fastslaa de forskellige Familiers Adkomst til visse forskellige Beneficier, har med Omhu gjort opmærksom paa de Legater, hvortil Medlemmer af den heromhandlede Slægt havde fortrinvis Adgang.

Siden Lengnicks Tid er der imidlertid udkommet flere Bind af et af Etatsraad, Stiftsskriver F. R. Hiort-Lorentzen i Forbindelse med afdøde cand. jur. Fr. Salicath og Frøken Ellen Rosendahl udgivet Værk under Titlen: „Repertorium over Legater og milde Stiftelser i Danmark“ etc. Da det, naar det er fuldført, ikke blot vil give en let og sikker Adgang til at finde Navnene paa de mangfoldige over hele Landet spredte Legater, men ogsaa nærmere meddele Oplysning om, hvorvidt Familien eller Andre er fortrinvis adgangsberettiget til disse, og Anvisning paa, hvor Fundatserne forefindes aftrykt m. m., vil en Henvisning til dette Værk i en nær Fremtid formentlig være tilstrækkelig vejledende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Legater Slægten for Tiden har fortrinlig Adgang til, og hvem af Slægten, der er berettiget eller ikke, skal imidlertid Lengnicks Meddelelse herom fra hans Stamtavle over Familien Plum af Sept. 1841 aftrykkes, idet dog de Legater udelades,

der kun vedrører Spindelinerne, som her ikke ere medtagne. Lengnick skriver herom:

„Med Hensyn til de Beneficier, Familien har Adkomst eller Adgang til, kan jeg anføre, at Afkom af MAREN VINSTRUP har Adkomst til de RESENSKE og LEGATUM MEDEANUM, at Descendenter af AGNETHE KELLINGHUSEN (Etatsraadinde D. M. Helts Moders Søster), have Adkomst til ABRAHAM PELTS Stiftelse, til HELTS og PELTS Minde her i Staden (10 Senge i Vartou) og i Colding, samt det af samme Legatstiftere funderede Legat for Disciple i Colding Skole; til ANDREAS KELLINGHUSENS Legat for 5 Enker (8 Rbdr. aarligt til hver); til samme ANDREAS KELLINGHUSENS Seng i Vartou. Ovennævnte AGNETHE KELLINGHUSEN var Søster til den paa LINDEMANNS Stamtavle anførte MAGDALENE KELLINGHUSEN, gift med Stephen LINDEMANN (Broder til Klosterstifterne PETERSENS Mormoder) og ved ham Stammoder til den største Deel af den til Pladser i Klostret berettigede Familie. De sidstnævnte Ægtefolk og de paa denne [Lengnicks] Stamtavle anførte Descendenter at AGNETHE KELLINGHUSEN [i Ægteskab med Præsten i Veterslev Claus Plum, se ovenfor N. 28] ere følgelig nær Slægt, hvorfor de Sidste vel som hidtil ville kunne erholde Pladser i Klostret, naar de ei concurrere med de Nærmestberettigede.

Consistorialraad ANTON CHRISTOPH ROHNS Descendenter og nærmeste Slægt [altsaa her Efterkommerne af hans Datter i Ægteskab med Sognepræsten i Korsør Claus Plum, N. 54], have Adgang til Understøttelses-Anstalten for trængende Efterslægt af Medlemmerne i den civile og adskillige Stænders Enkekasse; Marie Sophie Munks [p: Bispinde Plums, se N. 96] Descendenter til Commerceraadinde MUNKS Legat for Enker.“

Der turde imidlertid være Grund til efter Fremførelsen af Lengnicks ovenstaaende Oplysninger at dvæle noget nærmere ved *Anna Eisenberg. Dr. H. P. Reesens Enkes 2 Senge i Vartou*, se Repertoriets I, S. 4.

Legatet er meget gammelt og stiftet af Prof. jur. Claus Plums første Hustrus Moder og Fundatsen af 1641, der er aftrykt i Hofmans Fundatser (X. Bind) viser, at hun bl. A. har anmodet ham om at medunderskrive dette Dokument. I mange Aar er Belæggelsesretten ogsaa kommet Slægten til Gode. Der er ovenfor Side 112 omtalt en Kommissionssag af 1740 ang. denne Belæggelsesret. Jeg er senere bleven opmærksom paa, at en Pakke Dokumenter i Kjøbenhavns Raadstuearkiv vedrørende Anna Eisenbergs Senge i Vartou oplyser om det mig hidtil ukendte Udfald af denne Sag, et Forlig af April 1740, hvorvidt de Beslægtede af Familierne Plum (Bolle Fr. Plum og Adam Chr. Plum vare da traadte i deres afdøde Faders, Præsten i Veterslev Claus Plums Sted) og v. Haven enedes om skiftevis at belægge de to Senge. Slægten v. Havens Repræsentanter uddøde snart, og Slægten Plum har derefter alene udøvet Retten, først gennem ovennævnte Brødre, derefter 1819 m. fl. Aar ved deres Brodersøn Capt. Claus Plum (N. 58), 1834 ved Vinhandlersvend Frederik Plum (N. 78), medens han selv levede som Lem i Pelts Stiftelse, 1836 ved dennes Søster Anne Elisab. Bruhn (N. 75). I 1850 gjorde Sejlmager A. F. Plum (N. 113) Fordring derpaa, og i 1853 belagde Priorinde i Brødrene Petersens Kloster Charlotte Andrea Plum (N. 119) en Plads.

Hertil kan ogsaa føjes, at Prof. jur. Claus Plums Afkom med Maren eller Marine Vinstrup gennem denne er beslægtet med Anne Margrethe

Peder Vinstrup, 1549—1614. Biskop i Sjælland, g. m. Anna Eisenberg.		Vandal, der var gift med Etatsraad Jørgen Elers, som stiftede Elers's Kollegium, flere Legater for Studerende og 3 Senge i Vartou, hvor- til Slægtninge af ham og hans Hustru har Fortrins- ret. Hvor nær Slægtskabet er, kan ses af hosstaaende Oversigtstavle.
Peder Vinstrup, 1605—1679, adlet Himmelstjerne. Bisp i Skaane.	Marine Vinstrup, † 1635, g. m. Prof. jur. Claus Plum, 1585—1649.	
Anne Cathrine Vinstrup, 1636—1678, g. m. Hans Vandal, Biskop i Sjælland.	Børn, se Oversigtstavlen N. 10—23.	
Anne Margrete Vandal, 1654—1700, g. m. Etatsraad Jørgen Elers, Stifter af Kollegiet m. m.		Af Legater tilkomne efter Lengnicks Tid skal nævnes for Efterkommerne af Brødrene, Agent Frederik

Plum og Grosserer Sophus Munk Plum i deres Ægteskab med Søstrene Catharine Wilh. Marie og Antonie Chr. Elisabeth Marie Christiansen (se foran N. 184 og 188) *Andreas Christiansens Familie-Fideikommis i Flensborg*.

Ovenfor Side 132 er sluttelig endnu omtalt det af Frk. Tabitha Sophie Plum stiftede og af Etatsraadinde Magdalene Bruun udvidede Legat for kvindelige Descendenter af Familien Plum efter den sammesteds meddelte nærmere Begrænsning.

Fortegnelse over andre Slægter og Personer af Navnet PLUM i Danmark og Norge.

Den Omstændighed, at Navnet Plum har en ejendommelig og i Øre faldende Klang, bidrager sikkert sit til at nære den Anskuelse, som let knytter sig til et Familienavn i et lille Land, at alle, der bære dette Navn, ogsaa er af samme Slægt. Og navnlig er man tilbøjelig til at tro paa en saadan Forbindelse, naar Efternavnet findes knyttet til et af de i Familien gængse Fornavne. Med saadanne Slutninger maa man dog være varsom.

Midt i det attende Aarhundrede dukker der saaledes en Mand op, der bærer samme Navn som Generalkirkekommissæren JOHAN PLUM og anlægger her en større Sejldugsfabrik. Man vil imidlertid forgæves søge en Plads til ham i den danske Slægt, og han viser sig da ogsaa at være indvandret fra Hamborg eller Wandsbeck. Omtrent samtidigt med Præsten Daniel Plum, 1707—1784, viser der sig en Drejermester Daniel Plum, som kunde synes beslægtet, men af Københavns Borgerskabsbevillingsprotokol for 1755 fremgaar det, at han er født i Danzig og derfor af en anden Oprindelse.

Paa den anden Side maa man ikke alene af en forskellig Stavemaade af Navnet i de forrige Aarhundreder lade sig forlede til at tro, at der foreligger forskellige Slægter med hverandre lignende Navne. Thi selv de Personer af Slægten, der allerlettest

lader sig identificere som Prof. jur. Claus Plum og Generalkirkekommissær Johan Plum findes i officielle Skrivelser og af nære Venner ofte, ja maaske lige saa hyppigt skrevne Blomme, Blum eller Blume som Plum. I noget senere Tider findes ofte Plumb, undertiden, dog mest naar Talen er om den fra Hamburg kommende Slægt, Plump.

Da Navnene Blum og Blume ere Slægtnavne for andre, vel kendte og talrige Slægter, vilde det dog være forbundet med alt for megen Vidtløftighed at undersøge, om hvert enkelt af disse Navne skulde skjule en Plum, og man maa derfor indskrænke Undersøgelsen til de Tilfælde, hvor særegne Omstændigheder kunne give Anledning til at være paa Post.

En helt udtømmende Fortegnelse paa alle danske Plum'er udenfor den her omhandlede Slægt vil ogsaa af mange andre Grunde ikke i en Hast kunne lade sig opstille, men ved at samle Navnene paa dem, jeg underhaanden ved Indsamlingen af den her omhandlede Slægt Plum traf paa, er det dog muligt, dels at samle fem Slægter eller Grupper Personer af Navnet Plum (se A, II—VI), som alle ere af afgjort forskellig, delvis udenrigs Herkomst, dels at nævne adskillige Personer (under B) uden Forbindelse, eller i alt Fald uden kendt Slægtskabsforbindelse, med den her omhandlede Slægt. Disse sidste skulle senere nævnes, ordnede efter deres Forbogstaver.

Førend de helt udenfor Slægten staaende Plum'er nævnes, skal dog (under A, I) væsentligt efter Lengnick, men med flere Tilføjelser, gives en Oversigtstavle over en Spindeside af den heromhandlede Slægt, der har optaget Slægtsnavnet efter en Sønnedatter af Prof. juris Claus Plum. Om end denne Oversigtstavle saa lidt som Meddelelserne om Plum'erne udenfor Slægten kan gjøre Fordring paa at være udtømmende, vil den antagelig kunne blive vejledende m. H. til Flere, der i senere Generationer stamme fra de her nævnte Personer, ved at klare deres Forhold til den føreromhandlede Slægt, og vise ny Veje til senere nærmere Oplysninger.

Foran hver af de nævnte sex Grupper, der angives med Romertal, sættes Navnene paa de Steder, hvor Slægtens Mænd have været bosatte for derigennem at henlede Opmærksomheden paa de Egne af Landet, hvor eventuelt senere Bærere af Navnet ville være at søge:

A. Andre Slægter af Navnet Plum.

I. Fra Rerslev, Førslev, Næstved, Hillerød, Kjøbenhavn og Korsør.
En Spindelinie af oven omhandlede Slægt.

Anna Margrethe Cortsdatter Plum, se ovenfor Nr. 30
døbt 20. 6. 1669, g. m. Knud Hansen, død i Marts 1726, fra
1681 til 1726 Sognepræst i Rerslev i Løve Herred.

Johanne Cathrine Plum, f. 1698, begr. 14. 7. 1768, ? g. m. Morten Knabe, Degn i Raarup.	Anna Kirstine Plum, g. 27. 6. 1735 (i Jydstrup) m. Jens Lund, Degn i Jydstrup, f. 1680, død 20. 7. 1745.	Hans Knudsen Plum, f. 1702, begr. 16. 1. 1765, Student fra Slagelse 1724, 1734 Degn til Førslev og Snæslev, g. m. Sara Maria Nielsdatter, begr. 8. 4. 1748.
--	--	---

Knud Plum, f. 1731, død g. 4. 2. 1760 lille (?). m. Johan Mørch.	Anna Margr. Knud Plum, f. 1733, dbt. 7. 1. 1738.	Niels Plum, dbt. 22. 8. 1738.	Claus Plum, f. 30. 4. 1740, begr. 27. 12. 1776, Regimentsskr. i Hillerød, g. m. Charlotte Tønesen, f. 1755, d. 21. 8. 1834.	Hans Hansen Jacob Rosborg Plum, f. 1743, var f. 1745, † 1747.
--	--	-------------------------------	---	---

Hans Plum, f. 17. . ., død 15. 5. 1828, kgl. Lakai, g. 29. 3. 1816 med Jacobine Eline Bentzen, f. c. 1793, død 25. 5. 1858, siden g. m. Justitsr. Peter Eiler Madsen, der adopterede de
4 Døttre.

Niels Knudsen Plum, dbt. 17. 11. 1768, Skomager i Korsør, g. ss. 30. 4. 1800 m. Marie Elisabeth Smith.

Marie Cathrine Plum, f. 26. 8. 1776, død 8. 11. 1856, g. i Hillerød 28. 3. 1801 m. Johan Peter Wedel, f. 1767, begr. 23. 6. 1840, Sognepræst til Helsingø, Provst.

Vilhelmine Hansine Elisabeth Plum, f. 23. 8. 1816.	Emilie Carol. Plum, f. 12. 5. 1818.	Laura Eline Plum, f. 30. 4. 1820.	Ella Margr. frida Plum, f. 8. 6. 1822.	Ingeborg Sophie Plum, i Korsør, g. m. Hans Bull Fanø, Bager i Køge.	Johan Georg Plum, i Korsør, 26. 12. 1802.	Carl Christopher Plum, i Korsør, 11. 8. 1805.
--	-------------------------------------	-----------------------------------	--	---	---	---

Familiens Mandslinies sidstnævnte Skud er fødte i Korsør, men synes siden forsvundne derfra: ialfald har jeg gennemgaaet Registrerne til Byens Skiftebøger fra 1800—1844, som opbevares i Provinsarkivet for Sjælland, uden der at finde Nogen under Efternavnet Plum. De opbevarede Kirkebøger for Rerslev er ikke gamle nok til at konstatere Daabsdagen for andet Slægtled. — Se forøvrigt nærmere om Degnene Jens Lund og Hans Knudsen Plum i And. Petersens Sjællands Stifts Degnehistorie, Kbh. 1899, S. 132 og 134.

II. Fra Bergen, Aarhus og Kjøbenhavn.

Johan Henriksen Plum, f. i Dec. 1657 i Bergen, 17. 1. 1684 Guldsmed i Aarhus, død 13. 2. 1721, 63 Aar 2 M. 2 U. og 3 Dage gl., havde ifølge Skifte følgende 4 Børn:

Anna Plum, g. m. Sönnich Hansen Bux-lund, Guldsmed i Aarhus 1721.	Nicolai Plum, var 1721 i Holland og sin egen Væрге.	Marie Plum, f. c. 1699, var i Kbh. 1721.	Frederik Plum, f. c. 1702, var i 1721 i Aarhus, 1736 Skipper i Kbh., g. m. Anna Thomasdatter.
---	---	--	---

? Mouritz Frederiksen Plum, † før ? Dorthea Frederiksdatter Plum, Cecilie Johan Fre-
1781, Møller i Kbh. Viet 12. 8. 1757 g. 24. 5. 1755 m. Jens Madsen Plum, dbt. derik Plum.
(Trin. K.) til Margr. Christensdatter, Koefoed, Gaardejer p. Bornholm, 4. 8. 1736 dbt. 4. 7.
f. c. 1680, Enke e. Møller Claus, sidst til Skjøttegaard i Pedersker, i St. Nik. K. 1738 i St.
siden til Marie Kristine Fenner, f. 1725, i Kbh. Nik. K. i
som 31. 3. 1780 (Trin. K.) viedes (Afkom se Jul. Bidstrup: Stam- Kbh.
til Møller Niels Hansen Ravnng. o. Fam. Koefoed A., Kbh. 1886, S. 159).

Anna Margrethe Plum, f. 1772, g. 14. 6. 1793 i Trin.	Frederik Jensen Plum, f. 1777, fik 24. Okt. 1794 (Sjæll. Reg. Nr. 941) Væрге- maalsbevill. under Brygger Herman Lengerken de Places Tilsyn.
Kirke m. Tømmerm. Peter Gerbrand Petersen. (Hendes Forlover var Brygger de Place).	

Kilder: Aarhus Borgerskabsprot. og Skiftebog ved Arkivass. Nygaard. — Vedk. Kirkebøger, hvor Kirkens Navn er tilføjet i Paranthes. — Kjøbenhavns Borgerskabsprot. 1736.

III. Fra Hamborg og Kjøbenhavn.

Johan Plum eller Plump, indvandret eller indkaldt fra Hamborg 1735 for at anlægge en Sejldugsfabrik udenfor Vesterport. Kjøbte Vodroffgaard, hvor han anlagde Fabrikken og døde 30. 1. 1746, begravet i Petri Kirke 4. Febr., 63 Aar gl. (se Kirkebog).

Jørgen Plump, død før Faderen. 3 efterladte Børn:	Johan (Peter) Plum eller Plomm, f. c. 1710, ægtede 9. 6. 1749 if. St. Petri Kirkes Vielses- bog Margr. Elisabeth. Sophia Schönemann.	
Maria Plum, f. c. 1738.	Johan Hen- rich Plum, f. c. 1740.	Jørgen Peter Plum f. c. 1742.

Disse tre Børn var i 1746 hos Moderen i Hamborg, og hele denne Slægt er vistnok snart vendt hjem, hvor den kom fra.

Kilder: „Skifte Brev efter Sejldugs Fabriqueur afg. Johann Plump som boede og døde paa Vodroffgaard.“ Kbh. Amtmands Skiftebog 1738—53 fol. 217 ff. — Hans Michelsen: Den Vodroffske Sejldugs-Fabriks Skiebne, Kbh. 1790, 11 f. m. fl. St.

IV. Fra Danzig og Kjøbenhavn.

Daniel Plum fik 13. Okt. 1755 Borgerskab i Kjøbenhavn som Bendrejer, og nævnes i Borger- skabsbevillingsprotokollerne som født i Danzig. Stod i Forbindelse med den bekendte Kunstammerforvalter Lorenz Spengler, der var Fadder til hans Datter. Plum ægtede if. Petri Kirkebog 8. Okt. 1755 Dorothea Neve.

Christina Maria Elisabeth Plum,
døbt i Petri Kirke d. 10. Decbr. 1755 (se Kirkebog).

V. Fra Bornholm.

Hans Monsen Plum.

Niels Jensen Plum, Udbygger i Østermarie Sogn paa Bornholm paa 25 Selvejergaards Grund, g. m. Margrethe Davids Datter.

 Anna Lisbeth Plum,
 begr. 19. 7. 1722, 5 Aar gl.
 (Ifølge Kirkebog for
 Aaker Sogn paa Born-
 holm).

 Jens Peter Plum, f. 20. 2. 1820 i Østermarie Sogn paa Bornholm (if. Kirkebog), Husmand i Knudsker fra 1844 til 1852, siden Husmand og Fisker i Snogebæk. g. 1) i Knudsker m. Kristine Margrethe Marker. g. 2) 4. 2. 1852 m. Kristine Margrete Jensdatter, f. 23. 6. 1823 i Snogebæk (Datter af Fisker Jens Gideon).

 Hans Plum, g. m. Karen
 Kirstine Hansdatter,
 der døde som Enke og
 Almisselem i Nexø 17.
 Apr. 1838. 63 Aar gl.
 (If. Nexø Kirkebog).

Jens Nielsen Plum, f. 10. 8. 1854 i Snogebæk, v. 4. 2. 1884 i Poulsker Mathea Kofod fra Aarsdale.	Andreas Pedersen Plum.	Otto Marius Plum, f. 29. 3. 1869 i Poulsker Skibsfører.
--	------------------------------	--

Kilder: Forsk. Kirkebøger og Medd. fra Skibsfører O. M. Plum.

VI. Fra Helsingør og Næstved.

Christian August Blum eller Blom, Underofficer ved Kronens Regiment i Helsingør, og Sophia Magdalena Møller.

 Karl Peter Ferdinand Blom, dbt. 7. 3. 1809,
 † 20. 3. 1891 eller 92, Mursvend i Helsingør,
 v. Benthe Kathrine Jørgensen.

 Gustav Friderich Blum, dbt. 24. Juni 1811,
 † 20. 8. 1879, Murmester i Helsingør,
 1833 g. m. Christine Petersen.

 Karl Rudolf Plum, f. 28. 1. 1832, Murmester
 i Helsingør, siden i Næstved, g. m. Birthe
 Kirstine Jensen.

 Viggo Andreas Plum, f. 16. 9. 1851 i Helsingør
 Murmester og Brandinsp. i Helsingør.

 Karl Theodor Henrik Plum, f. 29. 9. 1857
 i Næstved. Kurvemager i Næstved.

Kilder: Daabsbogen for Marie Kirke i Helsingør for 7. Mts. 1809 og 24. 6. 1811. — Medd. fra Brandinsp. Viggo A. Plum i Helsingør og Kurvemager K. T. H. Plum i Næstved (fra sidstn. ved Læge L. Münter).

B. Enkelte Personer af Navnet Plum, uden Forbindelse eller uden kendt Slægtskabsforbindelse med Prof. juris Claus Plums Slægt.

I. Bent Plum, Matros, og (Hustru) Anna Hansdatter havde, ifølge Kjøbenhavns St. Nikolaj Kirkes Daabsbog, den 20. Aug. 1779 en Søn til Daaben, der blev kaldet Jacob. Blandt Fadderne nævnes Ingen af Navnet Plum.

II. Charlotte Plum viedes 31. Okt. 1709 paa Fasangaarden i Hehold til Kongebrev til Fasanmester Werner Claudi. Forlovere vare for Bruden „Finkenhagen“, for Brudgommen Oberførster Joh. Bernt. Denne

blev siden Skovrider og (5. Apr. 1717) adjungeret Faderen som Overførster over Kjøbenhavn, Frederiksborg og Kronborg Amter og døde 14. Sept. 1740.

Gjentofte Kirkeb. — Rentekammerets Bestallingssedler i Rigsarkivet. Rentek. Res. 12. 4. 1717, Rentek. Res. p. 745.

III. Charlotte Hansdatter Plum ægtede 14. Juli 1720 en Arbejdskarl Jens Clausen. Hun nævnes i Frue Kirkebog Mozelle Charlotte Hansdaatter Plum og blev viet fra Store Fiolstræde.

IV. En Christian Plum døde 1837 ugift i Helsingør i stor Fattigdom. Fattigvæsenet bekostede hans Begravelse og fik derfor udlagt Boets ringe Ejendele. Han synes at have været en uægte Søn af en af de helsingørske Plummer.

Helsingørs Skifteprot. 1828—37 fol. 582.

V. Claus Plum, den ovenfor omtalte Hofskrædder hos Christian III og Frederik II, hører, som ovenfor omtalt, ikke til Prof. Claus Plums egne Forfædre, men var dennes Moders første Ægtefælle. Han nævnes hyppigt i Kancelliets Brevbøger paa Grund af sine mange Forretninger for Kongerne. I 1564 faar han af Kongen Skøde paa en Gaard i Læderstræde, der før har tilhørt hans Svigerfader Guldsmed Johan Syben. Han er død omtrent 1580; om hans Slægt er intet nærmere bekendt.

VI. Claus Plum eller Blom som de fleste Kilder kalder ham, fik 19. Sept. 1672 kgl. Tilladelse til at vies i Huset til „Rebecca Haysz“. 10. Mts. 1674 fik han Bevilling paa at bruge et Tobaksspinderi, som hans afdøde Hustru „Rebecca Hayes“ d. 8. Febr. 1672 havde faaet Bevilling paa. Den 27. Jan. 1685 fik Claus Blom og Anne Bertelsdatter Bevilling paa at vies i Huset. Han er sikkert for gammel til at være den Claus Plum, der var en Søn af Cordt Plum (ovenfor N. 24) og hans første Hustru Birgitte, og denne Plads tilkommer langt snarere Major Claus Plum, se ovenfor N. 29. Det er sagtens den heromhandlede „Claus Blom“, der atter 25. Febr. 1678 faar Bevilling til at vies i Huset til Birgitte Henrichsdatter.

Se Sjæll. aabne Br. 19. 9. 1672 N. 256, 10. 3. 1674 N. 71, 27. 1. 1675 N. 3 og 25. 2. 1678 N. 34.

VII. Claus Christian Plum fik 18. Okt. 1793 Bevilling til Ægteskab med Anna Magdalena Carlsdatter af Tved i Fyen, uagtet de var Søskendebørn. Den originale Bevilling er ifølge Meddelelse fra Proviarsarkivar Wad opbevaret i Fyens Bispearkiv, der imidlertid ikke indeholder nærmere Oplysning om Ægtefællerne eller deres Slægtskabsforhold.

VIII. Om Henrik Plum, Blum eller Blumme (c. 1690—1764) hedder det i St. Petri Begravelsesbog for 1764: „H. Lieut. Blumme |: Gewaltiger bey der Garde :| begr. in der Stadt d: 6 Septbr.; 70 J. alter. R:[ohn] wirft. E.[rde], og om hans Hustru i samme Kirkebog for 1763: Lieutn. Henrich Plumm |: Gewaltiger :| seine Frau Anna Sibylla, Begr. auf den alten Kirchhof d. 31. 8^{br.}, 60 J. Alter. R: wirft E.“

IX. Lennert Plum, Skrædder, omtrent samtidig med Hofskrædderen Claus Plum, kan synes at have været en Slægting af denne. Det fremgaar af „Kongens Rettertingsdomme“ ved V. A. Secher. 1605—14, at „Gøddert Ridder, Skomager i Kbh., skyldte ifølge Brev af 24. Jan. 1609

Gellis Gellisen nogle Penge, som tilkom denne efter afg. Lennert Plum, Skredder, og Gellisen havde faaet Indførsel i en derfor pantsat Gaard paa Østergade paa Hjørnet til Pilestræde“.

X. Margrethe Plum var gift med Didrik Dreyer, der den 12. Sept. 1681 fik kgl. Konfirm. (Sjæll. Reg. N. 282) som Forstander i Vartou; 9. Maj 1672 fik han Bevilling til, skøndt Hospitalsforstander, der nemlig skulde være ugift, at gifte sig med Margrethe Plum. Hun bør vistnok regnes til den heromhandlede Slægt Plum, med hvilken hun stod i Forbindelse, idet hun var Fadder til et af Præsten Frederik Plums Børn i Gentofte, og hendes Datter Elisabeth som Enke efter en Degn ved Familiens Støtte fik en af Anna Eisenbergs Senge i Vartou, hvor hun døde 1758. Margrethe Plum synes snarest at kunne have været en Datter af Generalkirkekommissarius Johan Plum, der havde flere os ukendte Børn. Derimod er hun for ung til at være en Datter af Prof. jur. Claus Plum, se ovenfor S. 32.

XI. Mouritz Jensen (Mauritius Jani) Plum blev ifølge Universitetsmatriklen i 1714 Student fra Roeskilde.

XII. Rebecca Clausdatter Plum kan synes at være en Datter af nysnævnte Claus Plum (VI) og opkaldt efter hans første Hustru „Rebecca Haysz“. Hun havde (ifølge Lengnick) i 1707 i Ægteskab med Brygger Thomas Pedersen en Datter Birgitte til Daaben.

Endelig skal for at forebygge Misforstaaelse nævnes et Par ganske enkelte Personer, der i almindelig benyttede Kilder ved en Fejltagelse findes anførte under Navnet Plum.

En Student Bolle Frederik Plum anføres i Frue Kirkes Vielsesbog at være viet 8. Nov. 1793 i Huset til Sophie Hedvig Galberg. Brudgommen var imidlertid ingen Plum, og det beror paa en mærkelig Fejltagelse, at Brudgommens virkelige Efternavn Brammer ikke her er føjet til de tre ovenstaaende Navne. Denne Brammer er ellers velkendt som Sognepræst i Strø Sogn; han havde Fornavnene efter sin Morfader Regimentsskriver Bolle Frederik Plum, se ovenfor N. 45.

En Ellen Kirstine Mortensdatter Plum nævnes i Wibergs Præstehistorie som Svigermoder til Sognepræst Thomas Jacobsen From i Clemensker. Hendes Efternavn var imidlertid Munk og ikke Plum, jfr. Lengnicks Fam. Munk.

En Hr. Hans Plum i Flade paa Morsø omtales i Lengnicks Noter (S. 159) som gift med Ane Kirstine Ammidsbøll, død paa Nandrup 19. Dec. 1776, 27 Aar gl. og Fader til Sønnerne Peder, f. 6. Juli 1775, og Christian, f. 2. Maj 1775, død 9. Maj s. A. — Her maa sikkert foreligge en Fejllæsning af Efternavnet for Ilum og en Forvexling med Ejeren af Nandrup Sædegaard i Flade Sogn Hans Ilum, som 1776 solgte nævnte Hovedgaard, se Traps Danmark 3. Udgave IV, S. 330, jfr. „Medd. om Familien Ammitz-bøll“, Ystad 1902, S. 64.

Navneregister.

A. Over Personer af Navnet PLUM, stavet Plum, Blum, Blumme, Blume, Plom, Plomme, Blom, Blomme, Plumb, Plump.

Heri er optaget Alle, der ved Daab, Ægteskab, eller ifølge anden Adkomst har baaeret Navnet Plum. Hvor et Nr. foran er tilføjet, henvises til Oversigtstavlen og den dertil svarende Levnetsbeskrivelse af Descendenterne paa Mandslinien af Prof. jur. Claus Plum.

Nr.	Side	Nr.	Side
242. Aage Munk	95	137. Ane Petra	73, 122
36. Abigael	40	Angelica Math. Aug., f. Bang	80
49. Adam Chr., Vinhdir. 7, 8, 44, 114 f., 143		199. Angelica Math. Aug., g. Kromann	11
113. Adam Fr., Sejlmager	51, 67, 143	15. Anna	31, 34
117. Adamine Fr.	69	Anna, f. Bertelsdt.	150
156. Adelaida	79	Anna, f. Bjerre	89
159. Adolph Jacob	79	Anna, f. Hansdatter	149
245. Agathe	95	Anna, f. Thomasdatter	148
252. Agnes Marie, Sygeplejerske	96	Anna, g. Buxlund	148
Agnes Nic. Christiane, f. Skovby..	86	62. Anna Agn., g. Smith	43, 49
69. Agnete	51	250. Anna El.	96
76. Agnete	53	Anna Elisab., f. Lange	43
85. Agnete	55	75. Anna Elisab., g. Bruhn	52, 143
Agnete, f. Kellinghusen	37, 143	181. Anna Elisab., g. Bogh	84
110. Agnete, g. Brünniche	67, 116	Anna Elisab. Birg, f. Hansen	91
65. Agnete, g. Cappel	50	Anna Julie, f. Paludan-Müller 74, 131	
51. Agnete, g. Dajon	45	Anna Kirst., g. Lund	147
56. Agnete Birg., g. Badstuber	48	Anna Lisbeth	149
82. Agnete Cathr. Chr., g. Qvistgaard og Korsgaard	45, 55	Anna Louise, f. Heger	73
129. Alexandrine	71	Anna Magd., f. Carlsdatter	150
Alexandrine, f. Kreyberg	46	30. Anna Margr., g. Hansen	38, 147
204. Amalie Valb. Lud., g. Meincke ...	92	224. Anna Margr., g. Helms	94
261. Andrea	96	Anna Margr., g. Mørch	147
136. Andrea Am.	73, 122	Anna Margr., g. Petersen	148
Andrea Nic., f. Hansen	92	Anna Marie, f. Øe	81
213. Andreas Anton Fr.	93	32. Anna Marie, g. Werløs	39
Andreas Pedersen	149	259. Anna Petrea M.	96
Ane Cathr., f. Lorenzen	71	(Blum) Anna Sibylle	151
157. Ane Emilie	79	Anna Sibylle, f. Smidt	40 f.
175. Ane Lovise, g. Rosenberg	83	Anne, f. Bertelsdatter	150
Ane Marie, f. Klingenberg	37	57. Anne, g. Brammer	47 f.
		93. Anne Christiane	57

Nr.	Side	Nr.	Side
91. Anne Marie	56	52. Christian, Kbm.	7, 45
Anne Marie, f. Arentsen	69	131. Christian Clausen	71
104. Anne Sophie, g. Jørgensen	66	120. Christian Ferd., Kolonibest.	69
89. Antoinette Chr. Fr.	56	158. Christian Fr.	79
92. Anton Christ. Rohn, Apotheker		200. Christian Fr. Ludv., Fabrikant 8,	91
10, 56, 121 f.		171. Christian Fr. Ludv., Kunstdrejer	
139. Anton Fr.	73, 122	9, 81, 131	
Antonie Chr. Elisab. Marie, f.		126. Christian Fr. Ludv., Urtekr.	
Christiansen	88, 144	8, 70, 119 f.	
239. Antonie Tab. Charl.	95	264. Christian Valdemar	96
192. August Borge Jac. Emil, Inge-		169. Christian Vilhelmsen, Gross. ..	8, 81
niør	3, 90	130. Christiane M., g. Ulstrup	71
Bent, Matros	149	Christina Maria Elisab.	148
Birgitte, f. Henriksdatter	150	Christine, f. Krag	45
31. Birgitte Susanne, g. Eegby, Leth		122. Christine Henr.	70
og Møller	38	59. Christine Marie	48
Birthe	34, 150	140. Claudine Am.	73
Birthe Kirstine, f. Jensen	149	150. Claudine Henr., g. Luplau ..	77, 127
Bodellene, se Olsen.		121. Claudine Jac.	69, 119 f.
45. Bolle Fr., Regimentsskr. 7, 42, 143, 151		83. Claudine M., g. Wiimh	55
145. Caja H. C. F.	75, 131, 133	133. Claudine Vilh.	72
Camilla, f. Bugge	84	68. Claus	51
257. Carl	96	61. Claus, Degn	7, 42 f., 49, 113, 116
116. Carl Chr.	68	41. Claus, Forpagter	6, 9, 40, 110
Carl Christopher	147	Claus, Hofskrædder	12, 24, 150
227. Carl Ejn.	94	58. Claus, Kapt.	7, 47 f., 143
88. Carl Fr.	9, 56	86. Claus, Kbm.	7, 55, 120 f.
185. Carl Fr. Aug., Dyr læge	11, 96	50. Claus, Krigsraad	7 f., 13, 44, 55
167. Carl Fr. Ludv., Skibsfører	81	29. Claus, Major	38, 150
256. Carl Fr. Vald.	96	9. Claus, Prof. 2 f., 6, 9, 11, 13, 21,	
127. Carl Gust.	71, 119 f.	25 f., 30 f., 33 ff., 101, 103 ff., 122,	
71. Carl Ulr.	52	143 ff., 150 f.	
48. Carl Ulr., Farver	7, 43	54. Claus, Præst i Korsør	
Caroline Vilh., f. à Mönichen	54	9, 46, 116, 121 f., 143	
Catharina Kirstine, f. Juhl	52	28. Claus, Præst i Vettorslev	
Catharina Wilh. Marie, f. Chri-		6, 37, 111 f., 143	
stiansen	84, 144	Claus, Regimentsskr.	147
12. Cathrine, g. Wichman	30, 34	Claus, Tobaksfabrikant	150
Cathrine Elisab., f. Karstin	42	70. Claus, Vinhdl.	8, 52, 117
Cecilia Louise Charl.	83	Claus Christian	150
Cecilie	148	148. Claus Wilhelm	76
112. Cecilie	67, 112	Conrad, se Cort.	
Cecilie Christence, f. Baden ...	49, 116	Constance Christ. Ane Margr., f.	
174. Cecilie L. C., g. Ricard	83	Svendson	81
205. Charles Chr. Ludv., Kontorist ...	92	24. Cort, Borgm. 6, 32, 34, 38, 110, 147, 150	
Charlotte, g. Claudi	149	225. Dagmar, Lærerinde	94
Charlotte, f. Tønnesen	147	Dagmar, f. Langkilde	86
119. Charlotte Andr.	69, 143, 162	214. Daniel	93
Charlotte Christiane Margr., f.		47. Daniel, Præst	7, 42, 113, 145
Frobøse	46	Daniel, Drejermester	145, 148
246. Charlotte Elisab.	95	103. Daniel Ditlev, Faktor	10, 66
Charlotte Elisab., f. Blædel		81. Dines Chr. K., Kommandørkapt. 8,	54
76, 135, 138 ff.		Dorothea, f. Neve	148
Charlotte Hansdatter	150	99. Dorothea Elisabeth, g. Isert 65, 127 ff.	
106. Charlotte Hel.	66	Dorthea Frederiksd., g. Koefoed 148	
109. Charlotte Hel., g. Svendsen ...	67, 116	Eberhardine Christiane Fred., f.	
187. Charlotte Poulaine, g. Rosendahl... 87		Müller	72
98. Christian	65	262. Edith	96
Christian, Fattiglem	150	Ella Margr. Siegfr.	147
100. Christian, Fuldm.	10, 65	10. Elias, Præst	6, 29, 33

Nr.	Side	Nr.	Side
	Elisabeth Amalie, f. Rohn ... 47, 121 f.		Hans Hansen Nordrup Vinhandl.-
	Elisabeth Christine, f. Falck . 65, 127		lærning 147
135.	Elisabeth Claud., g. Lorenzen 72, 121 f.	114.	Hans Jac., Ltn. 51, 68
	Elisabeth Sophie, f. Agerup ... 43, 113	132.	Hans Henr. Ant., Kbm. 71
46.	Elisa Cathrine, g. Tryde 42		Hans Knudsen, Degn 147
	Ella Margr. Siegf. 147		Hans Monsen 149
234.	Ellen 95	218.	Harald Skovby, stud. jur. 93
	Ellen Dorthea, f. Rosenberg, g.		Harriet Thora Em., g. Gotschalk... 82
	Schjølter 83	236.	Helga 95
	Ellen Kirstine, f. Christensen 48		Helga Actonie, f. Secher 86
	Ellen Mathilde, f. Hansen 82	84.	Hendrikke Louise 55
14.	Elline, g. Buchwaldt 31, 34	87.	Henrik 56
	Else Margrethe, f. Bülche 30	26.	Henrik, Ltn. 6, 35
206.	Emil Georg Vilh. 92		(Blum), Henrik, Ltn. 151
	Emilie, f. Hoppe 79	190.	Henrik Nikolaj, Vinhldr. . 11, 88, 90
	Emilie, f. Noll 91	202.	Henriette Cathr., g. Rasmussen .. 92
	Emilie Car. Sophie 147	168.	Henriette Cathr., g. Solling 31
226.	Emma 94	123.	Henriette Cathr., g. Wiimh 70, 119 f.
215.	Emma Ant. 93		Jacob 149
	73. Engelke 52	105.	Jacob 66
233.	Erik 95		Jacob Rosborg 147
212.	Esther Joh. C. M. 93	97.	Jacob Severin, Kbm. ... 10, 64, 66, 127
248.	Eva S. 95	107.	Jacobine 66
216.	Frederik 93	108.	Jacobine Christiane 66, 116
180.	Frederik, Agent 10, 84 f., 144		Jacobine Eline, f. Bentzen 147
	96. Frederik, Dr. theol., Biskop 1,	90.	Ida Am. 56
	9 f., 47, 57, 65, 120, 122 ff., 128, 131 ff.		Ida Emma Jos., f. le Normand de
146.	Frederik, Overlærer 10, 75, 133		Bretteville 94
27.	Frederik, Præst ... 6, 9, 32, 34 ff., 151	230.	Ida Joh. B. 94
	Frederik, Skipper 148		Jens Peter, Fisker 148
53.	Frederik, Toldkontr. 9, 46	249.	Jens Jul. Mk. 95
78.	Frederik, Vinhdl.svend 53, 143		Jens Nielsen 149
151.	Frederik, Volont. 10, 77, 127	34.	Jesper, Ltn. 39
193.	Frederik Carl 90		Ingeborg, f. Afforin 43
209.	Frederik Carl Bretteville, Bank-	222.	Ingeborg Charl. 94
	assistent 93	63.	Ingeborg Chr., g. Hoyer 50
177.	Frederik Chr., cand. pharm. .. 10, 83		Ingeborg Sophie, g. Fanø 147
124.	Frederik Chr., Propr. ... 8, 70, 119 f.	243.	Inger Marie 95
	80. Frederik Chr., Regm.kvarterm.	115.	Inger Joh. Claud., g. Hansen 51, 69
	8, 9, 53, 118 ff.		Ingrid, f. Hvenegaard 93
165.	Frederik Chr., Toldinsp. 8, 80	228.	Ingrid 94
258.	Frederik Chr. Edv., Snedkerlær. 96	55.	Joachim Henr., Regm.kvarterm. 7, 47
223.	Frederik Chr. L., Boghdl.medhj. 94	11.	Johan, Generalkirkeinsp.
	Frederik Jensen 148		6, 30, 33, 108 ff., 145 f., 151
208.	Frederik Thorv. S. M. 93		(Plump) Johan, Sejldugsfabri-
94.	Frederikke 57		kant 145, 148
95.	Frederikke 57		(Plump) Johan (Peter), Sejldugs-
170.	Frederikke Kirst., g. Petersen 71, 81		fabrikant 148
128.	Georg Carl Ad., Kunstdrejer	44.	Johan, Vinhandler 7, 41
	9, 71, 119 f., 131		Johan Frederik 148
101.	Gottlieb 66		Johan Georg 147
263.	Gunnar Thork. Buck 96		(Plump), Johan Henr. 148
154.	Hanna Magd. Jac. 78		Johan Henriksen, Guldsmed 148
144.	Hanne Ant. Jac. Chr., g. Bruun	166.	Johan Peder, Skibsforer 80
	75, 132 f.	79.	Johanne 53
	Hanne Marie, f. Juhl 51		Johanne, f. Badstuber 44, 114 f.
35.	Hans 40		Johanne Ane Sofie, g. Petersen ... 82
	Hans 149		Johanne Cathr. 147
	Hans, kgl. Lakai 147		Johanne Cathr., f. Moller 57
160.	Hans Ad. 79	118.	Johanne Elisab. 69

Nr.	Side	Nr.	Side
	Johanne Marie, f. Ruud		Mathea, f. Kofod
172.	Johanne M. El.	251.	Mogens Munk
203.	Johanne Petrea, g. Tholle		Mouritz Frederiksen, Møller
74.	Johannes		Mouritz Jensen, Student
237.	Johannes	260.	Nancy
77.	Johannes, Student		Nicolai
	(Plump), Jørgen		Nicoline Dorothea, f. Raben
201.	Jørgen Dan. Vald., Fabrikant 8, (Plump), Jørgen Peter		Niels
229.	Karen		Niels Jensen, Udbygger
	Karen, f. Borchardsen		Niels Knudsen, Skomager
	Karen Kirstine, f. Hansdatter ...	221.	Niels Munk, Dekor.maler
253.	Karl Christian, Handelsexped. ...	184.	Niels Munk, Kbm.
	Karl Rudolf, Murm.	147.	Niels Munk, Præst
	Karl Theodor Henr., Kurvmager		1, 4, 9 f., 76, 94, 131 ff.
217.	Kay Munk, Kbm.	219.	Niels Munk, stud. polyt.
37.	Kirsten	238.	Niels Munk, stud. th.
39.	Kirstine	244.	Nikolaj T. Mk.
40.	Kirstine	143.	Oline Cec., g. Bruun
	Kirstine, f. Aslaksen		Oline Marie, f. Wardinghausen ..
42.	Kirstine, g. Broch	182.	Oline T. C. A.
	Kirstine Marie, f. Bagge ...	33.	Otilie
	Kristine Margrethe, f. Jensdatter ..		Otto Marius, Skibsfører
	Kristine Margrethe, f. Marker ...	240.	Paul Munk, Student
	Knud	162.	Peder Poulsen, Propr.
	Knud, Betjent	102.	Peter Andr.
	Laura Eline	138.	Peter Andr., Provst
38.	Lene, g. Farstrup	173.	Peter Andr. Jul., Dr. med., Prof.
	Lennert, Skrædder		10, 82, 121
72.	Lorents, Kontorist	60.	Peter Heldt
183.	Ludvig Blædel		Petra Magd., f. Halse
134.	Ludvig Fr., Lysestøber		Petronelle, f. Poulsen
125.	Lykke Adelh. Marie	255.	Poul, Snedkerlærl.
	Lykke Marie, f. Smith	155.	Poul Aug., Genremaler
	Maren	67.	Poul, Vinhdrlr.
	Maren (Marine), f. Vinstrup	195.	Pouline Jul., Lærerinde
	28, 33 f., 107, 143		Rasmine Jul., f. Rampe
25.	Maren, g. v. Alpen		Rebecca, f. Hay
232.	Margrethe		Rebecca Clausdatter
	Margrethe, f. Christensdatter		Regine Louise, f. Gründahl 56, 120 f.
	Margrethe, f. Davidsdatter	266.	Regnar Thork.
	Margrethe, g. Dreyer ...		Sara Maria, f. Nielsdatter
	Margrethe Elisabeth Sophia, f. Schönemann	207.	Signe Dor.
	(Margrethe) Johanne, f. Badstuber	198.	Sofie Elisab. Jul., g. Kromann ...
	44, 114		Sofie, f. Buck
	Maria	254.	Sofie Karitta Angel.
179.	Maria El.	197.	Sofus Fr.
	Mariane Laurentze, f. Hasse	176.	Sophie, adopt. Hoyer
	Marie		Sophie Elisab., f. Vilhelmsen
	(Plump) Marie	164.	Sophie Elisab. Jul., g. Schmelling ..
163.	Marie Adelh., g. Petersen		Sophie Olsdatter
	Marie Cathr., g. Wedel	188.	Sophus Munk, Gross. ...
220.	Marie Elisab.	241.	Sophus Munk, Handelsl.
	Marie Elisab., f. Smith		Susanne, f. Engberg
	Marie Kirstine, f. Fenner	265.	Svend Aage
194.	Marie Petron., g. Wacker	247.	Svend Munk
189.	Marie Sophie	141.	Søren Munk, Propr.
	Marie Sophie, f. Munk 63 f., 123, 143	142.	Tabitha Sophie
149.	Marie Sophie, g. Bentzien 76, 132, 141	231.	Tage, Student
		13.	Tale, g. Nykjobing
		196.	Theodor Carl, Fabrikant

Nr.	Side	Nr.	Side
191. Theodor Im. Paul Fred., Vin- handler	11, 89	Ursula Maria, f. Lindemann	41
64. Theresia Sophie	43, 50	Viggo Andreas, Brandinsp.	149
111. Theresia Vilh., g. Hansen	67, 116	178. Vilhelm C. L., cand. jur. ...	10, 83
235. Thorvald	95	152. Wilhelm	78
186. Thorvald, Gross.	11, 86 f.	Vilhelmine Hansine Elisab.	147
210. Thorvald Paul Bretteville	93	153. Vilhelmine Maria A., g. Gron- vald	78, 127
211. Thorvald S. Bretteville, Kbm. ...	93		

B. Over Personer af andre Navne.

Heri ogsaa Kvinder af Slægten Plum efter de Navne som de ifølge Ægteskab eller Adoption have antaget; dog er Nummeret for deres Levnetsbeskrivelse og Plads i Oversigtstavlen, som staar i det foregaaende Register, ikke her gentaget.

	Side		Side
Aaskov, Lars, Præst	110	Bartholin, Caspar, Prof.	104
Abo, Tøger	118	Beck, Albert	20
Adler, Frederikke	37, 110	Beck, Jochum, Rentemester	20
Adolph, Fr. Th.	86 f.	Beck, Byfoged	122
Afforin, Ingeborg	43	Becker, Gotfred, Hofapot.	57, 121
Agerbech, Elisab. Sophie	43, 113	Begtrup, Præst	88
Agerbech, Peter Nielsen, Præst	43	Bendz, Morten, Urtekr.	48
Agerup, Elisab. Sophie	43, 113	Bendz, Reborg Hedw.	48
Ahlmann, N. P., Godsejer	86	Bentzen, Jacobine Eline	147
v. Alpen, Dorthea	35	Bentzien, Fr. Vilh., Læge	141
v. Alpen, Johan	33, 35	Bentzien, Marie Sophie	76, 132, 141
v. Alpen, Maren	32, 35	Bentzien, Marie Sophie Elisab.	77
Ammidsbøll, Ane Kirst.	151	Bentzien, Vilh. Barthol., Provst	77
Arctander, Agnete Birg.	48	Bernt, Joh., Overførster	149
Arctander, H. N., Amtmand	48	Bertelsdatter, Anna	150
Arentsen, Anne Marie	69	Beverling, Maren	110
Arentsen, Hans Jørgen, Skibsf.	69	Bjerre, Anna	89
Arentsen, Johanne Marie	69	Bjerre, Signe	89
Aslaksen, Barbara	29	Bjerre, Søren, Propr.	89
Aslaksen, Cort, Prof. ... 6, 29, 34, 104, 107		Bjndesbøll, Marie Jacobi Nissen	83
Aslaksen, Kirstine	29, 107 f.	Biørn, Catharina	41
Aurilesius, Niels Pedersen, Prof.	6	Biørn, Peder Hansen	41
Baden, Cecilie Christence	49, 116	Blædel, Anna Elisab.	76, 138
Baden, Jacob Chr., Kbm.	49	Blædel, Charlotte Elisab. .. 76, 135, 138 ff.	
Badstuber, Agnete Birg.	48	Blædel, N. G., Præst	137 f.
Badstuber, Catharina Elisabeth	47	Blædel, Pauline	136, 139
Badstuber, Gotlob, Regimentsskr.	48	Blædel, Verner Ludv., Præst	76, 135
Badstuber, Johanne (Margrethe) 44, 114 f.		Blom, Benthe Kathr.	149
Badstuber, Poul, Fabrikerjer ... 44, 51, 115		Blom (Blum), Chr. Aug., Underofficer	149
Bagge, Kirstine Marie	53, 118 ff.	Blom, Christine	149
Bagge, Marine Lauridsdt.	20, 100	Blom, Gustav Fr., Murm.	149
Bagge, Prokurator	53	Blom, Karl Peter Ferd., Mursv.	149
Baggesen, Jens, Digter	58, 63, 134	Blom (Blum o. l.), se Plum.	
Bahnson, J. J., General	141	Boccatius, Henr.	27
Balle, Biskop	50, 57, 63, 141	Bonsach, A. G., Præst	43
Bang, Angelica Math. Aug.	80	Bonsach, Ingeb.	43

	Side		Side
Borchardsen, Johan, Biskop	29	Cappel, Peder, Degn	50
Borchardsen, Karen	29	Carlsdatter, Anna Magd.	150
Borthuus, O., Gen.-Aud.	45	Caspar, Dr., se Bartholin.	
Brahe, Tyge	6, 21, 24, 100 f.	Christensdatter, Margr.	148
Brammer, Agnete Birg.	48	Christensen, Ellen Kirstine	48
Brammer, Anne	47 f.	Christiansen, Andreas	84, 88, 144
Brammer, Bolle Fr., Præst	151	Christiansen, Anthonie Chr. Elisab.	84, 88
Brammer, Fr. Chr., Amtsforv.	48	Christiansen, Antonie Chr. Elisab. Marie	88, 144
Brammer, Gerh. Peter, Biskop	48	Christiansen, Catharine Wilh. Marie	84, 144
Brammer, Sophie Hedv.	151	Christiansen, Johan Caspar, Amtsforvalter	84, 88
Brandt, Marie Mariane	93	Christianus, Mag., se Longomontanus.	
Bras, Borgm.	40	Christophersen, Johs.	27
Bretteville, se le Normand.		Claudi, Charlotte	149
Broch, Jochim	41	Claudi, Werner, Fasanmester	149 f.
Broch, Kirstine	41	Clausen, Charlotte	150
Broch, Fam.	112	Clausen, Jens, Arbejdskarl	150
Brochmand, Karen	29	Colding, Ane	23
Brochmand, Peter E., Biskop	29	Cramer, Magister	122
Brok, Lave	25	Dagmar, Prinsesse	82
Bruhn, Anna Elisab.	52, 143	Dajon, Agnete	45
Bruhn, E. A., Prem.løjtn.	53	Dajon, Frands, Materialforv.	45
Bruhn, Ernst Poul, Generalløjtn.	53	Dajon, Nicolai, Billedh.	45
Bruhn, Fr. Chr., Jagtberider	53	v. Dams, Cathrine	37
Bruhn, Marie, f. Frost	53	Dauidsatter, Margrethe	149
Bruun, B., Konsul	84	Dichman, W. R., Kand.	73
Bruun, Carl, Forf.	28	Dons, Anna Elisab.	76, 138
Bruun, Const., Konferensr.	135	Dons, Charlotte	84
Bruun, Hanne Antonie Jac. Chr.	75, 132 f.	Dreyer, Didr., Forvalter	32, 110, 151
Bruun, Hans Brøchner, Kbm. ...	75, 132 f.	Dreyer, Elisabeth	151
Bruun, Magdalene, Etatsraadinde	132, 144	Dreyer, Margrethe	32, 110, 112, 151
Bruun, Oline Cec.	74, 132 f.	Ebbesen, Vinhandlerenke	44
Bruun, Søren Wedege, Agent ...	75, 132 f.	Eegby (Ejby), Birg. Sus.	38
Bruun, Oberstløjtn.	122	Eegby (Ejby), Chr. Jørgensen, Præst	38
Brünniche, Agnete	67, 116	Eggers, Povl	111
Brünniche, Andreas, Provst	67	Eisenberg, Anna .. 6, 28, 37, 111 f., 143, 150	
Brünniche, Andreas Schytz Plum, Prof.	67	Eisenberg, Elias, Mag.	104
Brünniche, Anna Marg.	67	Elers, Jørgen, Etr.	144
Buchwaldt, Bertram Bertr., Præst	31, 33	Elling, Byskriver	65
Buchwaldt, Claus, Præst	31	Engberg, Andreas	35
Buchwaldt, Elline	31	Engberg, Jesper Jepsen, Præst	35
Buck, Carl Fr., Lods	92	Engberg, Susanne	34, 110
Buck, Sofie Fr.	92	Falck, Elisab. Chr.	65, 127
Bugge, Camilla	84	Falck, Jens Henr., Konsumt.insp.	65
Bugge, Natty Amalie	84	Fanø, Hans Bull, Bager	147
Bugge, Otto Fred., Agent	84	Fanø, Ingeborg Sophie	147
Buxlund, Anna	148	Farstrup, Lene	40
Buxlund, Sønnich Hansen, Guldmed	148	Farstrup, Michel Ibsen, Præst	40
Bülche, Else Margrethe	30	Faxe, Dorthea	26
Bülche, Margrethe	30	Faxe, Jørgen Jensen, Præst	26
Bülche, Peter, Højesteretsassessor	30	Fenner, Marie Kirstine	148
Bøgh, Anna El.	84	Fibiger, Signe,	89
Bøgh, Charlotte	84	Fich, Enke	45
Bøgh, Matth. Frederik Georg., Forf. ..	84	Fincke, Thomas, Prof.	104
Bøgh, Nic. Seidelin, Provst	84	Finkenhagen	150
Bøtker, Hr.	122	Flyng, Claus, Præst	35
Boye, Ellen Cathr.	91	Flyng, Dorthea	35
Calvin, Joh., Retslærd	106	Foersom, Elisabeth Margr.	86
Cappel, Agnete	50	Fog, J. B., Biskop	137
Cappel, Lauritz, Præst	50		
Cappel, Marie Calmer	50		

	Side		Side
Frandsdatter, (Nr. 6)	25	Hansen, Christian	91
Frandsen, Cathrine, se Syben.		Hansen, Ellen Math.	82
Frandsen, Hans, Prof., (Nr. 2)		Hansen, Emma Elisa	82
5, 11, 13, 18 f., 21, 30, 97 ff.		Hansen, Hans, Bager	67
Frandsen, Jacob, (Nr. 4)	18, 21	Hansen, Inger Joh. Claud.	69
Frandsen, Marine Lauridsdatter	20	Hansen, Knud, Præst	38, 147
Frandsen, Peder, (Nr. 5)		Hansen, Lars	110
5 f., 11 f., 19, 21 f., 102 f., 105		Hansen, Marie	92
Frandsen, Troels, (Nr. 3) ...	5, 18, 21 f., 25	Hansen, Peter, Kontorist	69
Friis, Christen, Kansler	26 f., 106	Hansen, Sofie Marie	94
Frobøse, Charl. Christiane Margr. ...	46	Hansen, Theresia Vilh.	67, 116
From, Thomas Jacobsen, Præst	151	Hansen, Provst	120
Frose, Benedikt, Kapt.	35	Hansen, Sadelmager	92
Frost, Marie	53	Hasse, Mariane Laurentze	78
Fugl, Kancelliraadinde	122	Hasse, Marie	79
Funk, Mad.	122	Hasse, Thomas Christoffer, Kbm.	79
Gabel, Admiral	36	Hauch, Amtm.	117
Galberg, Sophie Hedvig	151	v. Haven, Chr. Fr., Hofretsass. 111 f., 143	
Galschøtt, Landsdommer	65	v. Haven, Peter Nic.	111 f., 143
Garde, H. G. F., Admiral	55	Hay (Haye), Rebecca	150 f.
Garde, J. A., Justitsr.	55	Heger, Anna Louise	73
Gellisen, Gellis	151	Heger, Ellen Marie	73
Gideon, Jens, Fisker	149	Heger, Jens Stephen, Skuesp.	73
Gjellerup, S. M., Bibliothekar	58	Helms, Anna Margr.	94
Glahn, Stiftsprovst	142	Helms, Holger, Insp.	94
Glandorff, Hinrich, Lakai	46	Helms, Johannes, Prof.	94
Goring, Frk.	121	Helms, Jørgen	94
Gotschalk, Fr. Ludv. Frantz, Kapt. ...	82	Helms, Karen Marie	94
Gotschalk, Harriet Thora Em.	82	Helms, Sofie Marie	94
Gotschalk, Adjunkt	122	Helt, D. M., Etatsraadinde	143
Gottfried, Dionys.	106	Henriksdatter, Birgitte	150
Gram, Amtmand	48	Hermansdatter, Marine	26
Grundet, Jens Pedersen, Rektor	19	Hermansen, Niels	26
Grundtvig, J., Kontorchef	24	Hersleb, Biskop	47
Grundtvig, S., Prof.	13	Himmelstjerne, Peder, Biskop 28, 107, 144	
Grut, Emma Elisa	82	Hoffmann, Phil., Retslærd	106
Gründahl, Regine Louise	56, 120	Holbek, G. M., General	141
v. Grünthal, Joach.	106	Holm, A. K., Præst	61, 70, 125
Gryphius, Antonius, Bogtrykker	20	Holm, Adjunkt	122
Gronvald, Peter Carl, Lærer	78	Holstein, Chr. Fr., Oberst	54
Gronvald, Wilh. Maria A.	78, 127	Hoppe, Anton, Prof.	79
Gundersen, Ane Marie	92	Hoppe, Emilie	79
Gyldenlove, Generaladmiral	39	Hoppe, Emilie Henr.	79
Güldenchrone, Edel Margr.	45	Hornemann, Pauline	136, 139
Gørtz, Oberstltn.	122	Hornemann, Præst	136, 139
Hagen, Bernt, Apotheker	121	Hvenegaard, Ingrid	93
Hagen, Mathias, Apotheker	56, 121	Hvenegaard, Jørgen Michael, Forpagter	93
Halse, Peter Aug., Mægler	68	Hvenegaard, Marie Mariane	93
Halse, Petra Magd.	68	Hviid, Andreas Chr., Byfoged	63
Hammerich, Angul, Dr. phil.	103	Hviid, Andreas Chr., Prof.	63, 123
Hancke, N., cand. phil.	1	Hviid, Johanne	63
Hanisch, Antonius, Sekretær	20	Hviid, Marie Sophie	63
Hanisch, Marine Lauridsd.	20	Høg, Jørgen	23 f.
Hansdatter, Anne	149	Høyer, Abigael	50
Hansdatter, Karen Kirstine	149	Høyer, Anna Julie	74
Hansen, Andrea Nicoline	92	Høyer, Carl Vilh., Agent	74, 83, 131
Hansen, Andreas Nik., Etatsraad	82	Høyer, Ingeborg Chr.	50
Hansen, Ane	91	Høyer, Sophie	83
Hansen, Anna Elisab. Birg.	91	Høyer, Taras Ross Olsen, Præst	50
Hansen, Anna Margr.	38, 147		

	Side		Side
Hoyer, Vibeke	81	Kreyberg, Alexandrine	46
Jacobsen, Maren	110	Krieger, Kommandør	72
Jacobsen, Niels	110	Kriegs, Poul, Økonom	109
Jacobsen, Poul	110	Krohn, Reg.kvtm.	118 f.
Jacobæus, Henrik, Apotheker	53	Kromann, Albert Hansen Bøye, Kbm.	91
Jacobæus, Lykke Marie	53	Kromann, Ang. Math. Elisab.	91
Jegind, Bertel, Kbm.	42	Kromann, Chr. H., Skibsfører	91
Jegind, Ursula Maria	42	Kromann, Ellen Cathr.	91
Jensdatter, Kristine Margr.	149	Kromann, Sofie Elisab. Jul.	91
Jensen, Birthe Kirstine	149	Köpke, Anna Emilie	86
Jensen, Per	22	Lange, Anna Elisab.	43
Jersin, Jens Dyn.	27	Lange, Iver	27
Ilum, Christen	151	Langkilde, Dagmar	86
Ilum, Hans, Godsejer	151	Langkilde, Elisab. Margr.	86
Ilum, Peder	151	Langkilde, Fr. Christoffer, Jægern. ..	86
Ingemann, Præst	49	Lars, „Hr“, se Aaskov.	
Johannes, Mag., se Stephanus.		Lauridsen, Niels, Forv. p. Børnehuset	108
Isert, Dorothea Elisab.	65, 127 ff.	Lengnick, Kapt.	1, 22, 31 f., 89, 142
Isert, Poul Erdmann, Overkirurg	65, 127 ff.	Leth, Albert, Overlærer	89
Isert, Poulina Fr. Dorteia Florent.	65, 129	Leth, Birgitte Susanne	39
Juhl, Catharina Kirst.	52	Leth, Karen	30
Juhl, Hanne Marie	51	Leth, Oluf, Klokker	39
Juhl, Solvpop	51	Leunbach, Chr., Biskop	137
Iversen, Christopher, Forvalter	110	Levetzau, Amtm.	117
Jørgensen, Anne Sophie	66, 116	Lindemann, Daniel, Kommerceraad ..	41
Jørgensen, Benthe Kathr.	149	Lindemann, Stephan, Kbm.	41 f., 143
Jørgensen, Hans	110	Lindemann, Stephan, Kbm.	44
Jørgensen, Inger	110	Lindemann, Ursula Maria	41 f.
Jørgensen, Jørgen Peter, Degn	66 f., 116	Lippe, Lippius, Johannes, Forf. ...	27, 103
Jørgensen, Maren	66	Longomontanus, Chr., Prof.	104
Kaarsgaard, se Korsgaard.		Lorck (Lorcus, Lurick), Henr.	27
Karstin, Cathrine Elisab.	42	Lorck, Thomas	104
Karstin, Joachim Henrik	42	Lorentzen, Elisabeth Claud.	72, 120 f.
Kellinghusen, Agnethe	143	Lorentzen, Laura Claudine Fr.	72
Kellinghusen, Agnethe	37, 143	Lorentzen, Lorentz, Fuldm.	72
Kellinghusen, Andreas	143	Lorenzen, Ane Cathr.	71
Kellinghusen, Daniel, Urtekr.	37	Lotichius, Petrus, Læge	20
Kellinghusen, Cathrine	37	Lottrup, Abelone	50
Kellinghusen, Magdalene	143	Ludvigsen, Lt.	122
Kirchheiner, Hr.	122	Lund, Anna Kirstine	147
Kierkegaard, Biskop	142	Lund, Jens, Degn	147
Klingenberg, Ane Marie	37	Lunde, Natty Am.	84
Klingenberg, Hans, Raadmand	37	Luplau, A. C., Administrator	77
Knabe, Morten, Degn	147	Luplau, Anton Carl, cand. jur.	77
Kniphoff, Peter	104	Luplau, Claudine Henr.	77, 127
Knoph, Johs.	27	Luther, Morten	42
Knudsen, Hans	38	Luxdorph, Bolle	37, 42
Knudsen, Niels, Herredsf.	110	Luxdorph, Frederikke	37, 110
Knudsen, K., Præst	120	Lüders, Ernst Heinr., Postmester	57
Koch, Johanne Sophie	70	Lüders, Johanne Cathrine	57
Kohl, Johan Henr. Aug., Kapt.	70	Maagh, Forf.	120
Kohl, Petronelle	70	Madsdatter, Maren	66
Korsgaard, Agnete	55	Madsen, Frands, (Nr. 1)	
Korsgaard, Jens, Propr.	55	2 f., 5, 11, 17, 21 f., 97 f.	
Koefoed, Dorteia	148	Madsen, Jacobine Eline	147
Koefoed, Jens Madsen, Gaardejer	148	Madsen, Peter Eiler, Justr.	147
Kofod, Mathea	149	Madvig, J. N., Prof.	62
Kraft, Hans, Præst	26, 105	Maria Feodorovna, Storfyrstinde	82
Krag, Christine	45	Mariager, K., Præst	116
Kratzenstein-Stub, Kunstner	50	Marker, Kristine Margr.	149

	Side		Side
Marstrand, Vilhelm, Maler	50	le Normand de Bretteville, f. Møller	84
Matthew & Theilmann	86	Nykjøbing, Tale	31
Mau, A., Bankkommissær	47	Nykjøbing, Thue Mortensen, Præst	31, 33
Mau, Catharina Elisab.	47	Oehenschläger, Adam	82, 135
Meincke, Alfred, Revisor	92	Ogelby, Peder	110
Meincke, Amalie Christiane	92	Olsen (Oldsatter), Bodellene	110
Meincke, Amalie Valb. Lud.	92	Olsen, Ellen	110
Meincke, Harald Fr., Kapt.	92	Olsen, Erich	110
Metzner, Leonhard, Prof.	27, 107	Olsen, Ole	36, 110
Middelfar, Mads Jensen, Biskop	13	Olsen, Sophie	36
Molberg, Hr.	122	Otte, Martha	80
Moltke, Fr., Kancellipræs.	61, 63	Paasche, Kancellir.	55
Monrad, Emilie Henr.	79	Paaske, Slotskriver	162
Monrad, H. D., Etatsraad	36	Paludan-Müller, Anna Julie	74, 131
Mortensen, Barbara	29	Paludan-Müller, Biskop	125, 131
Mortensen, Christen, Præst	31	Paludan-Müller, Casper	134
Mortensen, Oluf, Borgm.	29	Pedersdatter, Marine, (Nr. 8)	26
Munch, Lauritz, Kancellir.	111	Pedersen, Birgitte	151
Munk, Ellen Kirstine Mortensdt.	151	Pedersen, Mette	28, 31
Munk, Hans, Dr. med.	75	Pedersen, Niels, Prof.	28, 31
Munk, Johanne	63	Pedersen, Søren, Prof.	36
Munk, Marie Sophie	63 f., 123, 143	Pedersen, Thomas, Brygger	151
Munk, Søren, Justitsr.	63, 123	Persen, Niels	18
Munk, Kommerceraadinde	143	Persen, Hans	18
Muus, O. B., Grosserer	87	Petersen, Anna Margr.	148
Myhlen, Ritmester	122	Petersen, Christian, Forp.	80
Müller, Eberhardine Christiane Fr. ...	72	Petersen, Christine	149
Münter, Biskop	63, 66, 141	Petersen, Frederikke Kirst.	71
à Moynichen, Caroline Vilh.	54	Petersen, J. F., Kbm.	84
à Moynichen, Henr., Viceborgm.	55	Petersen, Johan Ludvig, Kapt.	82
Møller, Ane Kirstine	122	Petersen, Johanne Ane Sofie	82
Møller, Birgitte Susanne	39	Petersen, Marie Adelh.	80
Møller, Fr., Kbm.	64	Petersen, Niels Fr., Apothekbest.	81
Møller, Hoyer, Feltpræst	136	Petersen, Niels Fr., Sadelm.	71, 81
Møller, Johanne Cathrine	57	Petersen, Peter Gerbrand	148
Møller, Peder, Klokker	39	Petersen, Vibeke	81
Møller, Sophia Magd.	149	Petersen, Brødrene, Klosterstifere	143, 162
Møller, Signe Sophie Vilh.	83	Phister, Præst	120
Møller, Kornmaaler	57, 121	Piilsmed, Anna Judith Hansd.	39
Møller, Provst,	136, 141	de Place, Anna Marie	81
Møller, Ritmester	122	de Place, Hans Peter, Konservator ...	81
Mørch, Anna Margr.	147	de Place, Herman Lergerken, Brygger	148
Mørch, Johan	147	Platfus, Margrethe	57
Nagel, Marie Sophie Elisab.	77	Pogwisch, Sivert	27
Nebel, Dan., Retslærd	106	Poulsen, Johanne Sophie	70
Neve, Dorothea	148	Poulsen, Peder, Forv.	70
Nicolaysen, L. W. & Søn	117	Poulsen, Petronelle	70
Nielsdatter, Marine	26	Pram, Digter	58
Nielsdatter, Sara Maria	147	Prehn, Fru	122
Nielsen, Christjern, Borgm.	2	Prehn, Kammerr.	122
Nielsen, Herman, Prof. 6, 25 f., 28, 103 f.		Pultz, Edel Margr.	45
Nielsen, Laurits, Biskop	19	Qvistgaard, Agnete	55
Nielsen, Stiftsprovst	136	Qvistgaard, Iver, Propr.	55
Noll, Carl Ludv., Forvalter	91	Qvistgaard, Peder Iversen, Propr. 45,	55
Noll, Emilie	91	Rabe, Admiral	36
Noll, Jok. Karitta Hytlofte	91	Raben, Christian, Dr. med.	76
le Normand de Bretteville, Ida Emma		Raben, Nicoline Dorothea	75
Josephine	84	Rampe, Krigsraad	79
le Normand de Bretteville, Louis, By-		Rampe, Rasmine Juliane	79
foged	84	Rampe, Susanne Marie	79

Side	Side		
Rasmussen, A., Brygger	92	Secher, Adolf J. M., Præst	86
Rasmussen, Anders, Postmester	92	Secher, Helga Actonie	86
Rasmussen, Anders	110	Secher, M. V. E. Augusta L.	86
Rasmussen, Ellen	110	Selmer, Amalie Christiane	92
Rasmussen, Henriette Cathr.	92	Severin, Jacob, Handelsmand	64
Rasmussen, Marie, f. Hansen	92	Sibbern, Adjunkt	122
Ravning, Marie Kirstine	148	Sichel, Hieron., Apotheker	57
Ravning, Niels Hansen, Møller	148	Sichel, Margr.	57
Resen, Anna ... 6, 28, 37, 111 f., 143 f.,	150	Simonsen, Kommanderserg.	131
Resen, Hans Hansen, Biskop	6, 28	Skammelsen, Anna	25
Resen, Hans Poulsen, Biskop 28, 104,	143	Skammelsen, Jesper, Vintapper ...	21, 25
Resen, Peder, Præsident	21, 36, 110	Skouboe, Anna Chr.	92
Resen, Tale	28	Skovby, Agnes Nic. Christiane	86
Rettmeyer, M. V. E. Augusta L.	86	Skovby, Anna Em.	86
Reuss, J. F., Superintendent	47, 116	Skovby, Kbm.	86
Rhuman, Wulfgang, Prof.	104	Skriver, Jacob, Borgmester	25
Riber, H. W., Digter	58	Skriver, Margrethe	25
Ricard, Cecilie L. C.	83	Sletting, Niels Jac., Brygger	41
Ricard, Christian Fr., Dept.chef	83	Smidt, Anne Sibylle	40 f.
Ricard, Signe Sophie Vilh.	83	Smidt, Claus, Kap.	41
Ridder, Gødert, Skomager	151	Smidt, Frederik	41
Riise, Marie Calmer	50	Smidt, Jacob Sørensen, Toldskriver ...	41
Rohn, Anton Christoffer, Præst		Smidt (Smith), Borgm.	119
9, 46 f., 57, 121 f., 143		Smidth, Ellen Marie	73
Rohn, Elisabeth Amalie	47, 121 f., 143	Smith, Abelone	50
Rondahl, E., Tegner	13	Smith, Anna Agn.	49
Rosenberg, Ane Lovise	83	Smith, C. V., Dr. phil.	50
Rosenberg, Carl Fr. Vilh. Math., Dr.		Smith, Daniel P., Provst	43, 49
phil.	83	Smith, Lykke Marie	53, 119 f.
Rosenberg, Cecilia Louise Charlotte ..	83	Smith, Marie Elisab.	147
Rosenberg, Ellen Dorthea	83	Smith, Troels, Præst	49, 50
Rosenberg, Marie Jacobi Nissen	83	Spengler, Lorentz, Kunstammerforv.	148
Rosencrone, Gehejmer.	57	Staal, Forpagter	122
Rosendahl, Charlotte Poulne	87	Staal, Jfr.	122
Rosendahl, Peter, Sparekassebogholder	87	Starinsky, Johanne Vilh.	81
Rosendahl, Simon Henr., Præst	87	Stephanus, Johannes, Prof.	104
Rosæfontanus, Joh.	26	Suhm, Anna Margr.	67
Ruud, Johanne Marie	45	Svane, Regm.skriver	42
Rye, Olaf, Gæstgiver	73	Svendsen, Carl Plum Anton, Kapel-	
Rytter, Karsten, Byfoged	23	musikus	67
Rørdam, H. F., Præst	19, 24, 28	Svendsen, Charlotte Hel.	67, 116
Sadolin, Hans Jørgensen, Digter	20	Svendsen, Constance Chr. Ane Margr.	81
Sander, L. C., Prof.	61, 125	Svendsen, Jørgen, Instrumentm.	67
Scheel, Amtm.	120	Syben, Cathrine	11, 24, 102 f., 105
Schimmelmann, Greve, Geh.raad . 65,	127	Syben, Johan, Guldsmed	
Schimmelmann, Charlotte, Grevinde .	127	11, 24, 30, 103, 105, 150	
Schjøler, Ejler Lehn, Mægler,	83	Sølling, Gustav Emil, Distriktslæge ..	81
Schjøler, Ellen Dorthea	83	Sølling, Henriette Cathr.	81
Schmelling, Sophie Elisab. Jul.	80	Sølling, Johanne Vilh.	81
Schmelling, Daniel, Kbm.	80	Sølling, Peter, Præst	81
Schmelling, Daniel, Urtekr.	80	Søndag, Kirsten	25
Schmelling, Martha	80	Tanck, Hans, Kbm.	117
Schram, Konfr.	135	Tavsen, Hans, Biskop	19
Schröder & Schyler, Firma	99	Thanning, Hr.	122
v. Schumacher, Anthonie Chr. Elisab.		Thanning, Mdm.	122
84, 88		Theilmann, se Matthew.	
Schwindt, F. A., Vintapper	147	Thiset, A., Arkivar	12 f.
Schytz, Inspektør	122	Tholle, Ane Marie	92
Schöller, Caspar, Etatsraad	38	Tholle, Anna Chr.	92
Schønemann, Margr. Elisab. Sophia .	148	Tholle, Henrik, Skomagerm.	92

	Side		Side
Tholle, Johanne Petrea	92	Werlø, Lauritz Pedersen, Præst	39
Tholle, Thorv. Henr. Jacob, Provst ...	92	Werlø, Peder Lauritzen, Præst	39
Thomas, Dr., se Finche.		Wexel, Fru	69
Thomasdatter, Anna	148	Wibe, Jacob	17
Thombs, Margrethe	30	Wibe, Michel, Borg.	28, 104
Thommesen, Marie	79	Wichman, Bertel	30
Thorvaldsen, Billedhugger	86	Wichman, Cathrine	30, 34
Tiedemann, Jok. Karita Hyltofte	91	Wichmann, Karen	30
Toft, Landvæs.kom.	86	Wichmann, Niels, Prof.	30, 33 f.
Tofte, Maren	51	Wiedewelt, Billedhugger	49
Togsværd, Jørgen, Præst	35, 38 f.	Wiibye, Catharina	41
Togsværd, Susanne	35	Wiibye, Johan Larsen, Forp.	41
Troelsen, Antonius, (Nr. 7)	25, 162	Wiimh, Adam Gotlob, Kmrdr.	55
Troelsen, Peder	18	Wiimh, Claudine M.	55
Tryde, Elise Cathrine	42	Wiimh, Henriette Cathr.	70, 119 f.
Tryde, Valentin Holgersen, Præst	42	Wiimh, Peder Lassen, Propr.	70
Tvede, Jens, Præst	43, 49 f.	Vilhelmsen, Sophie Elisab.	70
Tønnesen, Abelone	50	Wilkens, Johanne	63
Tønnesen, Charlotte	147	Willemoes, Peter	84
Tønnesen, P., Byfoged	50, 117	Vind, Anne	28
Ulstrup, Christiane M.	71	Vind, Ole, Præst	6, 28
Ulstrup, Christian Mouritz, Fuldm. 56,	71	Vinding, Rasmus	33
Ulstrup, Konsul	72	Vinstrup, Anna 6, 28, 37, 111 f., 143 f.,	150
Ungerman, Abigael	50	Vinstrup, Anne	28
Ussing, Susanne Marie	79	Vinstrup, Anne Cathr.	144
Wacker, Marie Petron.	90	Vinstrup, Maren, (Maria, Marine)	28, 33 ff., 107, 143
Wacker, Peter Johs. Georg Emil,		Vinstrup, Mette	78
Præst	91	Vinstrup, Peder Jensen, Biskop	6, 28, 37, 144
Vahl, J.	2	Vinstrup, Peder Pedersen, Biskop	28, 107, 144
Vandal, Anne Margr.	143 f.	Vinstrup, Tale	28
Vandal, Hans, Biskop	144	Wisch, Ellen Kirstine	48
Wardinghausen, Oline Marie	81	Wisch, Mathias, Postmester	48
Wardinghausen, Peter Nic., Gas- og		Wisch, Reborg Hedwig	48
Vandm.	81	Voelker, Insp.	122
Wedel, Johan Peter, Provst	147	Volsen, Hans, Raadmand	34
Wedel, Marie Cathr.	147	Volsen, Susanne	34, 110
Wedel, Anders Sørensen	6, 21, 99	Vorm, Ole, Prof.	33, 104
Venusin, Jonas Jac., Mag.	105	Wulfgang, Mag., se Rhuman.	
Westberg, Johanne Marie	69	Zanger, Joh., Prof.	106
Vestergaard, R. R.	58	Zoega, Mag.	35
Westergaard, „Hr”	122	øe, Anna Marie	81
Westerman, Konsul	84	Øllgaard, N. E., Biskop	76, 141
Werlø, Anna Judith Hansd.	39	Ørsted, A. S.	82
Werlø, Anna Marie	39		
Werlø, Cort, Præst	39		
Werlø, Lars, Præst	39		

Tilføjelser.

Til N. 7. Side 25. Antonius Troelsen har været Byskriver i Oslo nogle Aar i Begyndelsen af 17de Aarh. (c. 1610) og var gift med Enken efter Peder Paaske, Slotskriver paa Akerhus. (Medd. af Rigsarkivar H. J. Huitfeldt-Kaas).

Til N. 119. Side 69. Charlotte Andrea Plum blev Priorinde i Brødrene Petersens Jomfrukloster 26. Aug. 1846 og døde i 1869. (Meddelt af Klosterskriveren, Expeditionssekr. i Finansm. H. W. Boldt).

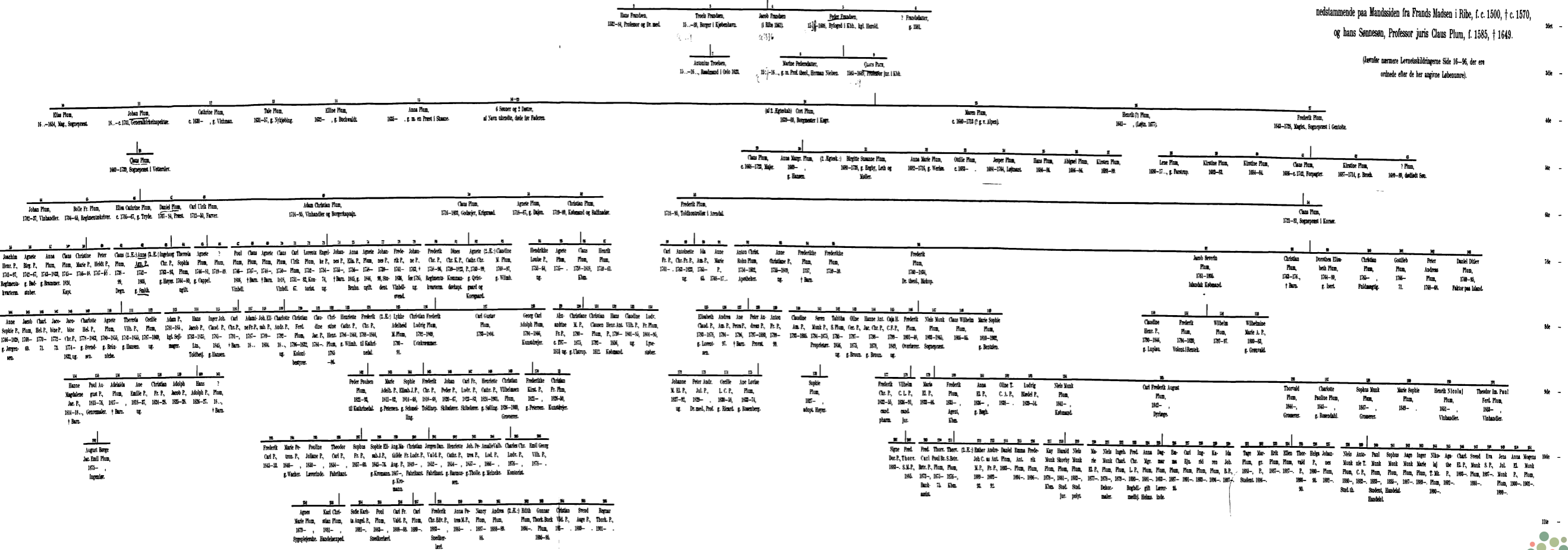
Efter Kildeangivelsen S. 100 tilføjes: og derfor ikke bogstavret fulgt.

FRANCS MADSEN,
c. 1500 - c. 1570, Røpe i Ribe

Översigtstavle over Slægten Plum,

nedstammende paa Mandssiden fra Frands Madsen i Ribe, f. c. 1500, † c. 1570,
og hans Sønnens, Professor juris Claus Plum, f. 1585, † 1649.

(Jøfærd nærmere Læringskillingens Side 16-96, der ere
ordnede efter de her angivne Leetidsaare.)

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

